

ٲاستانه

ته واول وپنه كه بپپنه

نووسپنپ: نه حمهد پوسف سه پد ◀

وه رگپران: رپكراول ٲاستانه ◀

ته‌واوی وینه‌که بینه

«بو گه‌رانه‌وه‌ی دل‌نیایی و چه‌سپاندنی بنه‌ماکان»

ناوی نووسەر : ئەحمەد یوسف سەبید
ناوی وه‌رگێر : رێکخراوی ئاستانه
دیزاینی ناوه‌وه و به‌رگ : رێکخراوی ئاستانه
نۆبه‌تی چاپ : یه‌که‌م ٢٠٢٢
تیژر : ١٠٠٠ دانه

له به‌رئوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گه‌شته‌کان - هه‌ریمی کوردستان
ژماره سپاردنی ( ) ی سالی ٢٠٢٢ پێدراوه

مافی له‌چاپدانه‌وه‌ی پارێزراوه‌ی بۆ رێکخراوی ئاستانه ©

تہواوی وینہ کہ بینہ

«بۆ گہرانہ وەسی دلتیایی و چەسپاندنی بنەماکان»

نووسینی:

ئەحمەد یوسف سەبید

وەرگێڕانی:

رێکخراوی ئاستانە

پیشه‌کی

سوپاس و ستایش بۆ په‌روه‌ردگاری جیهانیان، سه‌لات و سه‌لامی خوا له سه‌رداری پیغه‌مبه‌ران و خانه‌واده‌ی پاک و هاوه‌لانی.

پاشان:

چیرۆکی ئەم په‌رتووکه له ۱۰ی مانگی په‌بیعی دووه‌می سالی (۱۴۳۳ کۆچی/ ۲۰۱۲ زاینی) ده‌ستی پێ کرد، کاتیکی یه‌که‌م به‌شی زنجیره‌ی (کامل الصورة) م له که‌ناله‌که‌م له یوتیوب ب‌لاو کرده‌وه، ئەوکات به‌خه‌یالیشمدا نه‌ده‌هات که ئەم زنجیره‌یه درێژه ب‌کیشیت تا نووسینی ئەم دێرانه له نیوه‌ی مانگی سه‌فه‌ری سالی (۱۴۳۹ کۆچی).

له ماوه‌ی ئەم شه‌ش س‌اله‌دا و له ده‌روازه‌ی به‌رنامه‌ی (کامل الصورة) هه‌ چه‌ند پ‌رپه‌وه‌پکی گ‌رنگم به‌روودا کرایه‌وه. ره‌نگه گ‌رنگ‌ترینیان ئەوه بی‌ت که په‌یوه‌ندییه‌کی به‌رده‌وامم له‌گه‌ڵ تووژیک‌ی فراوان له گه‌نج و لاواندا په‌یدا کرد، که هه‌ر له بنه‌په‌ته‌وه زنجیره‌که دواندن‌ی ئەوانی به‌ ئامانج گ‌رتبوو، ئەمه‌ش کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو. گه‌شه‌کردنی ئاستی زانیاری و ئاگاییم له‌مه‌ر ئەو پرسیار و ئالنگارییه ه‌زرییه به‌رده‌وامانه‌ی له‌رێگه‌ی ترومپا زه‌به‌لاحه‌کانی تو‌ره کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه‌وه به‌خ‌یرایی ب‌لاو ده‌بنه‌وه و م‌یشک و بی‌ری لاوان به‌ خۆپانه‌وه سه‌رقال‌ ده‌که‌ن.

پۆژ له‌ه‌وا‌ی پ‌وژیش بازنه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کان له هه‌ردوو ل‌اوه فراوانتر ده‌بوون، تاوه‌کوو له ئەنجامدا به‌رنامه‌ی (صناعة المحاور) هاته‌بوون، که ئیستا له لایه‌که‌وه ده‌سته‌ب‌ژێرپ‌یک له ف‌یرخ‌وا‌زانی زانستی شه‌ری و

مامۆستایانی قه‌درگران کاری له‌سه‌ر ده‌که‌ن، له‌لاکه‌ی دیکه‌شه‌وه هه‌زاران که‌س سوودی لێ ده‌بینن، هه‌موو ئەمانه‌ش فه‌زل و چاکه و مننه‌تی خودای گه‌وره‌ن.

گرفتی هه‌لبژاردنی ناویشان:

هه‌رکه‌سه‌یک له‌ بواری نووسین یاخود به‌ره‌مه‌پێانی به‌نامه‌کاندا کاری کردبێت ده‌زانیت که هه‌لبژاردنی ناویشان خۆی له‌ خۆیدا ئالنگارییه‌کی گه‌وره‌یه، چونکه له‌به‌رچاوکردنی مه‌رجه‌کانی: نوێیه‌تی، هه‌لنن و په‌رۆشکردن، گوزارشت له‌ ناوه‌پۆک، کورتبیری (که‌ خواسته‌کانی ناویشانیکی باشن) و کۆکردنه‌وه‌ی ئەمانه له‌ تاچه‌ ناویشانی‌کدا بواره‌کانی هه‌لبژاردن به‌رتسه‌ک ده‌که‌نه‌وه و به‌گه‌رخته‌نی وزه‌یه‌کی زیاتر له‌ مێشک و بی‌ری مرۆف ده‌خوازن، بۆیه زۆرچار خاوه‌نی به‌نامه و پرۆژه‌کان له‌پێناو ده‌ستنیشانکردنی ناویشانی‌کدا کۆر و دانیشتنی راپۆزکاری ده‌به‌ستن که پێی ده‌گوتریت (دانیشتنی بیروکه‌باران).

به‌هه‌رحال، پێش بلاوکردنه‌وه‌ی یه‌که‌م ئەلقه‌ی به‌نامه‌که، لای خۆمه‌وه هه‌ستام به‌ ئەنجامدانی ئەو کاره، چونکه له‌و قۆناغه‌دا هه‌یشتا ئاشنای که‌سانیک نه‌بوو بووم که له‌و بواره‌دا هاوکارم بن، که دواتر هه‌ر له‌ به‌ره‌که‌ت و فه‌ری ده‌ستپێکردنی ئەم به‌نامه‌یه‌وه ئاشنای که‌سانیک بووم که گزنگی به‌م لایه‌نه‌ ده‌دن و به‌ فه‌زلی خودای گه‌وره په‌یوه‌ندی پته‌و له‌نیواندا گه‌شه‌ی کرد و هاوکار و ئەزیزانی‌کم ناسی که له‌ به‌خشه‌ پێشخراوه‌کانی ژیا‌نی دونیان.

بۆ هه‌لبژاردنی ناویشانه‌که له‌ گۆشه‌نیگایه‌که‌وه ده‌ستم پێ کرد که تییینیم ده‌کرد له‌ که‌سانی کارتی‌کراودا به‌و گومانانه‌ی له‌سه‌ر نه‌گۆره‌کانی

دەۋرۈۋوژېنرېن، ئەۋىش بېئاگايى و نەبوۋنى زانىارىيەكى ئەۋتۆيە لەبارەى ئەۋ پرسەى گرفتيان تېيدا ھەيە؛ بەلكوۋ تەماشاكردنى لە گۆشەيەكى تەسكەۋە كە تەنيا بەشېكى وپنەكە دەردەخات و بەشەكانى ديكەى دەشارپتەۋە.

بۆيە دۋاى بېركردنەۋەيەكى زۆر، ناۋنېشانى (كامل الصورة - وپنە گەۋرەكە بېينە) ھەلبۇزارد، ۋەك ئاماژەيەك بۆ گرنكى تېگەيشتن و وپناكردنى تەۋاۋ بۆ ئەۋ پرسانەى بە مشتومر و پەخنەكارىيەۋە مامەلەيان لەگەلدا دەكرېت.

لە وپنەۋە بۆ پەرتوۋك:

پاش تۆماركردن و بىلابوۋنەۋەى شازدە ئەلقەى بەرنامەكە، بېرۆكەى نوۋسېنەۋە و رېكخستەنەۋەيەم بۆ ھات بە دارشتنېك كە گونجاۋ بېت بۆ بىلابوۋكردنەۋەى لە دوۋتۋيى پەرتوۋكېكدا، بە فەزلى خوداى گەۋرە ئەۋ كارەش تەۋاۋكرا و پەرتوۋكەكە لە پېشانگاي نېۋدەۋلەتى رىياز لە سالى (۱۴۳۵ كۆچى) كەۋتە بەردەستى خويىنەران، پاشان لە سالى دواتردا بەشى دوۋەمى بەدۋادا ھات (۱۴۳۶ كۆچى) كە ھەشت ئەلقەى نوپى ديكەشى لەخۇگرتبۋو.

سوپاسى خوداى گەۋرە دەكەم لەسەر ئەۋ گرنگىيېدانەى بە ھەردوۋ بەشى پەرتوۋكەكە درا لەلەيەن لاۋانەۋە و لە يانەكانى خويىندەۋە و چەندىن جېگەى تىرىش، ھەروەك دلخۆش بووم بەۋەى ھەندېك لە مامۇستايانى بەرپىزى زانكۆ لەناۋ وانەكانياندا سوۋدىيان لە ھەندېك لە بەشەكانى بەرنامەكە ۋەرگرتبۋو، چ بە نېشاندان و چ بە رېنمابى كوردنى خويىندكاران بۆ تەماشاكردنېان.

دوای نهمانی په پرتووکه که له بازاردا، چهند هاورپړی و هاوکارپکم له ناوهندی «ته کوین» ویستیان په پرتووکه که له چاپ بدهنوه، پیشنیاری کوکردنوهی ههر دوو به شه که یان له یهک په پرتووکدا بو کردم، منیش بیروکه کهم به باش زانی، بوپه دهستم کرد به کارکردن له سهر دووباره ریڅخستنوه و نووسینهوهی په پرتووکه که. له راستییدا وا گومانم ده برد له ماوهیه کی که مدا له و کاره بیمهوه، ههر واشم به بلاوکاره کان ده گوت کاتیک پرسپاری په پرتووکه که یان ده کرد، به لام بینیم نووسین و پیداچوونهوه ماوهیه کی درپژتر ده خوازیټ، به تایبهت که من بابه تگه لیکي زور و فره چه شنم بو په پرتووکه که زیادکرد، بیگومان سه رقالبیه کانی تریش ههنديکجار ده ستیان ده گرتم.

نهمه ش په پرتووکه که یه دوای لیکدانی ههر دوو به شه که و ریڅخستنوه و نووسینهوه و ههنديک ده ستکاری کردن، ده یخه مه به رده ستي خوینه رانی هیژا له چاپی یه که میدا که رهنغه چاپی دیکه شی به دواوا بیت.

له خودای گهوره داواکارم یارمه تیده ر و پشتیوانان بیت و کار راستی و ته و فیکمان پی ببه خشیت.

نهمه د یوسف سه بیید

مانگی سه فهری (۱۴۳۹) ی کوچی

به‌شکی یه‌که‌م به‌لگه‌کانی راستیتی بنه‌ماکانی ئیسلام

یه‌که‌م: سه‌لماندنی بوونی خودای بیهاوتا

دووهم: ئامانجی بوون

سییه‌م: سه‌لماندنی په‌یام‌به‌ریتی موحه‌ممهد (ﷺ) و راستییه‌تی قورئان

چوارهم: جوانییه‌کانی ئیسلام

سه‌لماندنی بوونی خودای بیهاوتا

کاتیک که‌سیکی گومانداری په‌شۆکاو ده‌پرسیت: «به‌لگه چپیه له‌سه‌ر بوونی خودا؟»، گرنه‌گه پيش وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیاره‌که‌ی له‌سروشتی ئه‌و به‌لگه‌یه دلنیا‌بینه‌وه که بو سه‌لماندنی بوونی خودا ده‌یه‌ویت، ر خودا هه‌یه چ بگات به مولحیدانی نکولیکار به‌لگه ئاشکرا و ئاسان و نزیکه‌کان پشتگوئ ده‌خه‌ن و ریگا‌گه‌لیکی دوور و دژوار په‌سه‌ند ده‌که‌ن،

ئه‌مانه هه‌رچه‌نده به‌لگه و ئاماژه‌ی روونیان بو به‌پینینه‌وه، سوودیان پئ ناگه‌یه‌نیت، تا له‌گه‌ل په‌سه‌ندکارییه که‌سییه‌کانیان یه‌ک نه‌گریته‌وه، هه‌ر وه‌کوو نه‌وه‌کانی ئیسرائیل به موسایان گوت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۵۵﴾ [البقرة: ۵۵]

واته: «هه‌تا به‌ئاشکرا و به‌چاوی خۆمان خودا نه‌بینین، هه‌رگیز بروا ناکه‌ین ئه‌م په‌رتوو‌که‌ت له‌لایه‌ن خوداوه بو هاتبیت.»

لیرده‌ئاوه‌وان به‌لگه‌ی قایلکه‌ریان ته‌نیا له‌بینینی هه‌سته‌وه‌ریدا کورت هه‌لینا، ئه‌وه‌ش چه‌واشه‌کارییه که له‌هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا و تا ئه‌مه‌رۆش به‌میرات بو چه‌واشه‌کارانی بیباوه‌ر به‌خودای گه‌وره و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ماوه‌ته‌وه.

له‌کاتی‌کدا ئه‌گه‌ر له‌هه‌موو ئه‌و به‌لگه و نیشانانه وردبیته‌وه که ده‌مانگه‌یه‌ننه زۆربه‌ی راستییه نه‌گۆر و بی‌گومانه‌کان له‌بواره جیاوازه‌کاندا، ده‌بینیت که هه‌رگیز له‌هه‌ستی بینیدا کورت هه‌لنه‌هاتوون، هه‌ر بو نمونه: باوه‌ری ته‌واومان به‌بوونی هه‌ندی‌ک له‌که‌سایه‌تییه می‌ژوو‌بییه‌کانی

وه کوو ئه فلاتوون و ئه رستۆ و سه لاهه دینی ئه یوو بی له ریگه ی به چاو بینین یا خود ههسته وه ریکی راسته وخۆوه نییه، به لکوو له سه ر بنه مای هه وال و خه به ردا نه که به کیکه له سه رچا وه کانی زانیین و به ده سه ته یانی.

له راستییدا سه لماندنی بوونی خودا بابه تیکی هیینه نزیك و کوکه له گه ل فیرهت و عه قلی مرۆف که بو گه یشتن پی پیویستی به کو ششیکی ئه وتۆی عه قلی نییه، چونکه ئه م پرسه له سه ر بنه مایه ک را وه ستا وه که له عه قلی گشت مرۆفیکدا ریشه ی دا کو تیوه و هیچ کات ناتوانیت ده سه تبه ردار ی بییت، ئه ویش بنه مای (به لگه هیئانه وه به شوینه وار و جی ده ست له سه ر بوونی کار تیکه ره له پشتییه وه)، بگره تی کرای بی دینانی ش که خۆیان له بوونی خودای گه وره هه له ده کهن له هه موو کاروباره کانی ژیانیان ئه م بنه مایه په ی ره وه ده کهن، ئه گه رچی له بابه تی خودادا نکۆلی لی بکه ن.

گه ران به دوای کارا و کار تیکه ره و پی شه ی نه ری پشت کار و شوین ده ست و پی شه اته کان کار یکه مرۆفه کان ناتوانن ده سه تبه ردار ی بن، مه گه ره له دوخی له ده ستدانی ژیری یاندا، چونکه نا گونجیت پی شینی به دیه اتنی شتانی ک بکه ن که پی شتر نه بوون به بی بوونی هو کار گه لیکی په کانگیر له گه ل سروشتی ئه وه به دیه ی نرا وانه.

ئه گه ره ژیری مرۆف ریگه ی پین نه دات خه یالی دروست بوونی وینه یه کی به کارامه یی کی شراوی مرۆفیک له سه ر په ره یه کی سپی بکات به بی بوونی هو کار و وینه کی شیکی به ئه زموون له پشت ئه و وینه یه وه، که واته ئه ندیشه ی دروست بوونی خودی مرۆفه که به بی بوونی ئافرینه ریکی توانا و زانا له پی شتره به وه ی عه قلی و ژیری ره تی بکاته وه!

به هه مان شیوه بو هه موو ئه و شتانه ش که له نه بوونه وه دروست بوون.

هه تا وه کوو به دیه ی نرا وه که ش وردی و ئالۆزی زیاتر بییت، پیویستی گه ران

بەدواي ئافرىنەرىكدا كە ئەم وردەكارى و كارامەيىهە لى دەوەشىتەوہ لە ناخى مرؤفدا زياتردەبىت، چونكە عەقلى مرؤف لەمەر دروستبووہكان تەنيا بە بوونى ھۆكارىك لەپشتیانەوہ قايل نابىت، بەلكوو دەبىت ئەو ھۆكارە لەئاستى ئەو سىفەتانەدا بىت كە لە دروستكراوہكەدا ھەبە، ئەگەر عەقلمان رىگە نادات خەيالى ئەوہ بكەين كە بۇ نموونە مندالىكى ھەشت سالان ھەستىت بە دروستكردنى ئامىرىكى كۆمپيوتر بەھوى سىستەمە زۆر ورد و ئالۇزەكەيەوہ كە زانست و شارەزايى و عەقلىكى پىگەيشتوو دەخوازىت بۇ دروستكردنى، ئاواش ناشىت قايل بين بەوہى بەدبەينەرى ئەم بوونەوہرەي لەوپەرى وردەكارى و ملكەچىيدايە بۇ وردترين رىساكان زاتىكى نەزانكار ياخود دەستەوسان بىت، چ بگات بەوہى بوونەوہر لە بنەرەتەوہ بىھوودە و بەبى بوونى دروستكارىك دروست بووبىت.

ھەرچەندە ئەم پرسە لەوپەرى روونى و ساناييدايە، بەلام زۆرىك لە خەلكى پشت لەم ئاسانى و رۆشنىيە دەكەن و رىگا نزيكەكان دوور دەخەنەوہ، ئەوہى دەبوو بەئاسانى ۋەربگىرىت ئەوان پىچ و پەناي تىدەخەن و لەسەر خۆيانى قورس دەكەن، بۆيە داواي بەلگەگەلىكى ئالۇز دەكەن لەبارەي بوونى خوداي گەورەوہ كە ھىچ كات ناسىنى خودا پەكى لەسەر ئەو بەلگانە نەكەوتوہ.

دواي تىرامان لە كۆي ئەو كىشمەكىشم و و پەخانەي لەم بواردەدا دەروورۆزىنرىن دەبىنين كە سەرچاوہكەيان بۇ يەكىك لەم چوار ھۆكارە دەگەرپتەوہ:

يەكەم: گرفتى لادان لە بوارى سەرچاوہكانى زانين و ئامرازەكانى بەدەستەپىنانى.

مەبەست لە لادانى پەيوەست بە بوارى سەرچاوہكانى مەعريفە برىتییە لە كورتهلپىنانى رىگاكانى دەستكەوتنى زانبارى لە يەك سەرچاوہدا و

فه‌رامۆشکردنی سه‌رچاوه‌کانی تر.

گرنگترین ئه‌و سه‌رچاوانه‌ش که ده‌کرپت له‌رپگه‌یانه‌وه‌ زانیاری به‌ده‌ستبخه‌ین ئه‌مانه‌ن: عه‌قل، هه‌ست (حس) وه‌کوو بینین و به‌رکه‌وتن، (خه‌به‌ر) هه‌والی راست له‌که‌سی راستگۆوه، هه‌روه‌ها له‌زگماک و فیتره‌تیشه‌وه‌ برپیک له‌ زانیارییه‌ سه‌ره‌تایییه‌کان به‌ده‌ست ده‌خه‌ین که به‌ بناغه‌ی زانیارییه‌ به‌ده‌سته‌هاتووه‌کانی دواتر داده‌نرین.

نموونه‌ی لادان له‌ سه‌رچاوه‌کانی زانیین

ئه‌گه‌ر به‌مولحیدیک بلییت: ئیمه‌ باوه‌رمان به‌بوونی خودای گه‌وره‌ هه‌یه‌ به‌پشته‌ستن به‌به‌لگه‌ عه‌قلیه‌ نه‌گۆر و چه‌سپاوه‌کان و له‌سه‌ر بنه‌مای فیتره‌تیش.

ئه‌و پیت ده‌لیت: به‌لام من ته‌نیا متمانه‌م به‌به‌لگه‌ هه‌ستی و ئه‌زموونکراره‌کان هه‌یه‌ که پشته‌ستوون به‌تیبینی کردنی تاقیگه‌یی، له‌به‌رئه‌وه‌ش که به‌لگه‌کانی بوونی خودا له‌و جووره‌ نین و ئه‌و باوه‌ریان پین ناهینیت.

ئه‌م بیباوه‌رییه‌ هوکاره‌که‌ی لادانه‌ له‌ بواری سه‌رچاوه‌کانی مه‌عریفه‌، له‌گه‌ل خو‌به‌زلزانیین له‌ئاست گه‌ردنکه‌چی بو راستیه‌که‌ که سه‌رپچی هه‌وا و ئاره‌زوو ده‌خوازپت.

دووهم: تینه‌گه‌شتن له‌ به‌لگه‌کانی باوه‌رداران و یه‌کسانکردنیان له‌گه‌ل گومانی بیدینان.

زۆرجار مولحیدان گالته‌یان به‌به‌لگه‌کانی باوه‌رداران دیت له‌سه‌ر بوونی خودا و وینایه‌کی ناراستی بو ده‌که‌ن که ده‌بیته‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی که‌سی نه‌شاره‌زا وا گومان ببات ئه‌و به‌لگانه‌ هیچ نین جگه‌ له‌ هه‌له‌کاری و

دهمارگیری و ئیمانئیکی چهقبهستوو، له کاتئیکدا ئەمه دوره له راستییهوه.

نموونهش بۆ ئەم ههلهیه:

به یهك چاو ته ماشاگردنی ئەو بنه ما عه قلییه زگماکییه پئویستکه ره ی که «هه موو به دیهینراویک ده بیئت به دیهینهریکی هه بیئت» له گه ل گریمانه یه کی خه یالی بیسه روبه ره که «بیرتراند ره سل» دایناوه، ئەویش به لیکچوواندنی ئەگه ری بوونی خودا به گریمانه ی بوونی قورییه که له بوشایی ئاسمان که نه ده توانین بیسه لمینین نه نکۆلئیشی لئ بکهین، ئەمهش هه له کارییه که له ده ره نجامی یه کسانگردنی دوو پرسى زۆر جیاوازه وه دروستبووه، چونکه قۆری هیچ شوینه وار و کاریگه ری و شوینده ستئیکی نییه، له کاتئیکدا هه رچی له بوونه وه ردا ده یانبینین له کاریگه ری و شوینه وار هکانی بوونی خودا و راگرئیتی و هه لسه و پئنه ری ئه ون.

سێیه م: بانگه شه ی ده ره نجامگه لئیکی ناراست که مه رچی پابه ندکارییان

تئیدا نییه

گومانی تئیدا نییه که یه کئیک له مه رجه کانی ده ستی به لگه هئینانه وه ئەوه یه که به لگه که به رێگایه کی پابه ندکه ره ده ره نجامه که بسه لمینئیت، به لام به لگه هئینانه وه به هه ندیک به لگه ی راست بۆ سه لماندنی ده ره نجامگه لئیکی هه له ی ناپه یوه ند به وه به لگانه، به واتایه کی تر

«ئهنجامگیری هه له له سه ره بنه مای به لگه گه لئیکی راست»؛ ئەمه یان چه واشه کارییه که زۆر پیک له مولحیدان و ئەوانهش ئەنجامی ده دن که گومانه کانی دژ به سوننه ت و نه گۆره کانی ئیسلام ده ورووژئین.

له نموونه ی ئەمهش:

به لگه هئینانه وه به وه بیردۆز و رێسا زانستییانه ی باس له جوولە ی

گه‌ردوون و دروستبوونی بوونه‌وه‌ران ده‌که‌ن له‌سه‌ر نه‌بوونی خو‌لقینه‌ر،
 ئەم به‌لگه‌سازییه‌ش هیچ پابه‌ندکارییه‌کی تیدا نییه، چونکه هه‌بوونی ئەو
 رێسایانه هه‌رگیز نه‌بوونی رێکخه‌ر و کارسازێک ناسه‌لمی‌نیت.

چوارهم: خۆبه‌زلزانیین و ئاره‌زوو

له‌پراستییدا عه‌قل و ژیری مرۆف له‌ دۆخی ئاسایی دوور له
 کارتیکه‌ره‌کاندا هه‌رگیز ناتوانیت قایل‌بیت به‌و گریمانیه‌ی که ئەم
 گه‌ردوونه و ئەوه‌شی که تیاپه‌تی به‌هه‌ر مه‌مکی و له‌ئهنجای رێکه‌وته‌وه
 دروست بووه، هه‌روه‌ها دانان به‌بوونی به‌دیهینه‌ریکی مه‌زنی زانای به‌توانا
 له‌پشت ئەم هه‌موو ورده‌کاری و رێکوپێکییه که ملیۆنان نمونه‌ی ئاشکرا
 له‌ مرۆف و گیاندار و گه‌ردووندا ده‌یسه‌لمینن که بابه‌تیکه‌ فیتره‌تی ساغ
 ده‌یخوازیت و عه‌قلی بینا پێویستی ده‌کات، ده‌روونی مرۆف بۆی ده‌شنی و
 له‌په‌نایدا ئۆقره‌ ده‌گریت، گومانیشی تیدا نییه‌ نکۆلی کردن له‌م پراستییه
 ته‌نیا به‌هۆی زۆربوونی ئەو گومانانه‌وه‌ پرووده‌دات که له‌گه‌ل تێروانیینی
 دروستی عه‌قل و فیتره‌تی ساغ تێک ده‌گیرین، له‌گه‌ل تێکه‌له‌یه‌ک له
 پالنه‌ری هه‌وا و ئاره‌زوو و خۆبه‌زلزانی که وا له‌ مرۆف ده‌که‌ن به‌ره‌ه‌ستی
 بکات له‌ گه‌ردنکه‌چی و ملدان بۆ خودای گه‌وره‌ و سه‌رپێچیکردنی هه‌ز
 و ئاره‌زووه‌کانی نه‌فس. ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي
 صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَلِيغِيهِ فَاَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [غافر: ۵۶]

واته: «به‌پراستی ئەو که‌سانه‌ی ده‌مه‌قالتی و ده‌مبازی ده‌که‌ن له
 ئایه‌ته‌کانی خودادا به‌بێ ئەوه‌ی هیچ به‌لگه‌یه‌کیان بۆ هاتیبت له‌ سینه‌یاندا،
 خۆبه‌زلزانیین نه‌بیت به‌رانبه‌ر به‌حه‌ق شتیکی تر نییه‌ و ده‌یانه‌وێت حه‌ق
 باتل بکه‌نه‌وه، هه‌رگیز ئەوان به‌مه‌به‌ستیان ناگه‌ن، جا که‌وابوو تۆ په‌نا
 به‌ره‌ به‌ر خودا، چونکه به‌پراستی ئەو بیسه‌ری بینایه.»

ئامانجی بوون

ئه گهر هه موو شتییک لهم گهر دوونه دا ههر له بچووکتیرین خانهی له شی مرۆقه وه تا گه له سستییره کان و تاوه کوو گشت دۆزینه وه بیکو تاکانی ناو ئهم گهر دوونه فراوانه به لگه بن له سهر به پیکه وت دروستنه بوونی بوونه وه، ئهوا به هه مان شیواز به لگه شن له سهر بیهووده نه بوون و هه بوونی مه به سستییک له ئافرانندیان.

ههروه ها سه لماندنی ئامانج و نکۆلی له بیهووده یی پرسیکه له سه رووی باوه رنه بوون به پیکه وت و هه ره مه کی بوون، چونکه باوه رنه بوون به پیکه وت ته نیا دانانه به بوونی خولقینه ریک له پشت ئه و شته به دیهاتووه وه، به لام ره تکر دنه وه ی بیهووده یی به و واتایه دیت ئه م خولقینه ره حیکمه ت و ئامانج و مه به سستیکی هه یه له ئافرانندیان نه ک له خۆرا و به بی هووده دروستی کرد بییت.

ئه گهر لهم گهر دوونه گه وه یه رابمینییت ده بینیت:

- ورده کارییه سه رسوور هینه که ی
- ریکخستنه توکمه ده سته و سانکه ره که ی
- جوانییه سه رسامکه ره که ی
- هه ماهه نگییه سه یر و سه مه ره که ی
- رۆبشتنی له سهر رپسا رپکخراو و نه گۆره گهر دوونیه کان که چاوی زانایان

له‌ئاست وردی بیپایانیدا ئه‌بله‌ق ده‌بیّت

- جوانسازی و ته‌واوی له وردترین و بچووکتترین شته‌کاندا) وه‌ک خانه و فه‌رمانه سه‌رسووهره‌ینه‌ره‌کانی و ئه‌و زانیارییه بۆماوه‌بییانه‌ی له‌خۆی گرتووهر

- چه‌ندان نمونه‌ی تریش له به‌لگه له‌بن نه‌هاتووهره‌کانی وردی و کارامه‌یی له به‌ده‌یه‌نیانی گه‌ردوون و مروّقد.

هه‌موو ئه‌مانه لای که‌سیکی عه‌قلمه‌ند که لێیان راده‌مه‌نیّت به‌لگه‌گه‌لی ئاشکران بۆ به‌رپه‌رچه‌دانه‌وه‌ی بیروکه‌ی بیهووده‌یی و بیئامانجی له به‌ده‌یه‌نیانیدا، وه‌ک چۆن خودای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَنْجِدَ لَهُمْ لَهَوًا لَأَخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ [الأنبياء: ۱۷]

واته: «ئه‌گه‌ر بمانویستایه یاری و گه‌مه‌یه‌ک بسازین، له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه ده‌مانسازاند، ئه‌گه‌ر بریار بیّت کاری وا بکه‌ین.»

خۆ ئه‌گه‌ر باسه‌که ته‌نیا گه‌مه و گالته‌یه‌کی بیهووده‌یه، که‌واته ئه‌م هه‌موو ورده‌کاری و کارامه‌یییه سه‌رسامکه‌ره له‌پیناو چی؟

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ ﴿۱۱۵﴾ فتعالی الله الملیک الحق لا إله إلا هو رب العرش الکریم ﴿۱۱۶﴾ [المؤمنون: ۱۱۵-۱۱۶]

واته: «ئایا پیتان وابوو ئیوه‌مان به‌گه‌مه و بیهووده دروستکردووهر و قه‌تیش بۆ لای ئیمه ناگه‌رپینه‌وه بۆ سزا و پاداشت؟ به‌رزی و بلندی هه‌ر بۆ خودای پاشا و فه‌رمانه‌وه‌ی حه‌قه، هه‌یچ په‌رستراویکی حه‌ق جگه له‌و زاته نییه، که په‌روه‌ردگاری عه‌رشه به‌رپز و به‌رزه.»

که‌واته به‌تێرامان له دروستکراوان و به‌کارخستنی بنه‌مای «بوونی شوپنده‌ست به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بوونی کارایه‌ک له‌پشتیه‌وه.» ده‌گه‌ین به

حەقىقەتى بوونى ئامانچ و حيكمەتتىكى مەزن لە بووندا، بەلام پرسىيارەكە ئەۋەيە: ئەم ئامانچە گەۋرەيە چىيە و چۆن دەيزانىن؟

ئەگەر ئىمە بوونى خولقېنەرى گەۋرە و كاربەجېمان سەلماندا، پاشان بە بەلگە و نىشانەى ئاشكرا سەلماندىمان كە ئەو پېنغەمبەرانىكى ناردوۋە و پەرتوۋوگگەلېكى دابەزاندوۋە تا مەبەست و ويستى ئەو بۆ خەللىكى پروون بىكەنەۋە كە خودا يار بېت دواتر ئاماژە بەو بەلگەنە دەدەين، ئەۋكات گەران بەدۋاى ۋەلامى ئەم پرسىيارە لەنئىۋ پەيامى خودى خوداى بەدېھتېنەر و پېكردن لەبەر رۆشنايى ئەو زانستەى بۆ پەيامبەرەكانى دابەزاندوۋە كتومت ئەو كارەيە كە عەقلى ساغ و كرۆكى دانايى دەيخوازىت.

چونكە كاتىك مرۆف لە گەشتى گەران بەدۋاى ۋەلامى ئەم پرسىيارە گەۋرەيەدا رېي لە چاۋگېكى هېدايەت و رېنۋېنى دەكەۋىت و دلنپاش دەبېتەۋە كە ئەم سەرچاۋەيە بنەماى ھەموو مەعريفە و بنەچەى گشت زانستىكە و تەۋاۋى ھۆكارى بوونە، ئەۋكات پروو ۋەرگېران و گەران لەدوۋى رېگەچارەيەكى تر تەنيا بەلگەيە لەسەر نەزانى يان خۆبەگەۋرەزانى كەسەكە.

لەراستىيدا خوداى گەۋرە ۋەك چۆن چەندىن نىشانە و ياساى بۆ مرۆفەكان داناۋە كە بە ھۆيانەۋە رېگەكانى وشكانى و ئاۋى و ئاسمانى دەبرن و كارلىكىيان لەگەل دەكەن و لەژېر رۆشنايى ئەو ياسايانەدا بەرەو ئاسۆ فراۋانەكانى ماددە دەچن، ھەر ئەۋيش نىشانەگەلېكى هېدايەتى بۆ داناون تا لە رېگەيانەۋە بە راستىيە مەعريفىيە مەزنەكانى ئامانچى بوون بگەن كە بوونەۋەر لەپېناۋيدا بەدېھتېنراۋە.

مەگەر مرۆف لە چالايىيەكانى ۋېلى و لاۋازى پەنا بۆ كوئى ببات ئەگەر دوور بېت لە رووناكى ئەو ۋەحىيەى خودا بۆ رۆشكردەۋەى عەقلى ئەو و ھەۋانەۋەى رۆحى ئەو ناردوۋىتەتى؟

له‌راستییدا مروّف سواری که‌شتی بۆچوونه په‌تییه‌کانی خوۆشی تاقی کرده‌وه، له‌سوۆراخی راستییه‌مه‌زنه‌کانی گه‌ردووندا و به‌بی پشته‌ستن، به‌هیچ به‌لگه‌یه‌کی دهره‌کی خوۆی له‌چهن‌دین دهریای تووژینه‌وه و هه‌لوه‌دایی دا، به‌لام هه‌رگیز به‌وه‌لامیکی قایلکه‌ر نه‌گه‌یشت که‌ دلی ئاسووده‌بکات.

به‌لئ، ره‌نگه‌ به‌روانینی دروستی عه‌قل، عه‌قلیکی پاکی کارتینه‌کراو (که‌ ئه‌م عه‌قلانه‌ زۆر که‌من) بگات به‌باوه‌ری بوونی خوولقینه‌ریک بۆ ئه‌م بوونه‌وه‌ره، له‌گه‌ل هه‌ندیک سیفه‌ت که‌ ده‌بیت هه‌ییبت، تاوه‌کوو پیویستی ئامانجداری و بیهووده‌نه‌بوونی ئه‌م دروستکراوانه‌ش، به‌لام ئایا ئه‌مه‌ هه‌موو شتیکه‌؟

ئیمه‌ که‌ زانیمان ناگریت بوونه‌وه‌ره بیهووده‌بیت و جه‌ختمان له‌ پیویستی بوونی ئامانج و مه‌به‌ستیکی مه‌زن کرده‌وه، ئه‌ی چۆن و به‌چ ریگه‌یه‌ک بگه‌ین به‌دیاریکردنی ئه‌و ئامانجه‌؟

بینگومان مروّف ده‌یه‌ویت به‌زانیاری تیر و ته‌سه‌ل بگات له‌باره‌ی خوولقینه‌ری خوۆی و گشت بوونه‌وه‌رانه‌وه، ده‌یه‌ویت بیناسیت و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل هه‌بیبت، ئه‌و له‌ناخیدا به‌گه‌وره‌زانین و به‌رزراگری هه‌ستیپ ده‌کات، به‌لام ده‌شیه‌ویت بزانیت خوۆی چ‌ شیه‌یه‌ک له‌ به‌گه‌وره‌دانانی پین باشه‌ تا ئه‌م ئه‌نجامی بدات، ده‌یه‌ویت شکۆمه‌ند رای بگریت و ستایشی بکات، له‌م ئافرینه‌ره مه‌زنه‌ ده‌خوازیت ئازاره‌کانی ساریژ بکات، هیز به‌لاوازییه‌کانی ببه‌خشیت و ریگه‌ی بۆ روۆشن بکاته‌وه.

مروّف ده‌یه‌ویت سه‌ره‌تای بوون و چاره‌نووسی ژبانی بزانیت، ده‌یه‌ویت بزانیت به‌ده‌یه‌ینه‌ر چی‌ لئ ده‌ویت، پیویستی به‌راگه‌یه‌نراویکی دنیاکه‌روه‌یه‌ له‌ زاتیکه‌وه‌ که‌ حه‌قیقه‌تی هه‌موو شته‌کان ده‌زانیت و به‌زانستی ده‌وری داو، تا به‌ئاسانی سه‌روو هه‌ستیپ‌کراوه‌کان بزانیت، وه‌لامی ئه‌و پرسیارانه‌ بدوژپته‌وه‌ که‌ بییری سه‌رقال کردوون.

له‌به‌رئه‌وه‌یش که خولقینه‌ر خاوه‌نی ته‌واوترینی سیفه‌ته‌کانه، حکمه‌ت و میهره‌بانی ئەو ده‌خوازیت ئەم راستییانه بۆ مرۆف پروون بکاته‌وه، ئەو‌یش له‌رپه‌گه‌ی بژارده‌یه‌کی پالفته‌ی ناو مرۆفایه‌تی که له‌و‌په‌ری راستبێژی و ده‌ستپاکی و پارێزکاریدان و خودای گه‌وره‌ به‌ زانستی خۆی هه‌لی بژاردوون، چونکه: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ [الأ‌نعام: ۱۲۴]

واته: «خودا خۆی باشتر ده‌زانیت په‌یامی خۆی له‌ کوێ دابنیت و چ که‌سێک بکات به‌ په‌یامبه‌ر.»

چه‌ندان به‌لگه‌ و نیشانه‌ش له‌سه‌ر راستیته‌ی په‌یامه‌که‌یان و راستی په‌یامبه‌ریتییان به‌رپاده‌کات.

کاتیک له‌ قورئانی پیرۆز راده‌مینین که دوایین په‌یامی نیردراوی په‌روه‌ردگاره بۆ به‌نده‌کانی، ده‌بینین به‌شێکی زۆری ئایه‌ته‌کانی قورئان خودای گه‌وره‌مان پێ ده‌ناسین، ته‌نانه‌ت گه‌وره‌ترین و شکۆداترین ئایه‌ت له‌م په‌رتووکه مه‌زنه‌دا که ئایه‌تی (الکرسی) یه‌ له‌باره‌ی ناساندنی خودای گه‌وره‌وه‌یه، گه‌وره‌ترین سووره‌تیش له‌ قورئاندا سووره‌تی (الفاتیحه) یه‌ هه‌ر سوپاسگوزاری و ستایش و پشت پێ به‌ستن و داوای یارمه‌تی کردنه‌ له‌ خودا. هه‌روه‌ها ئەو سووره‌ته‌ش - که له‌ پینغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) جیگیر بووه‌- هاوتای سییه‌کی قورئانه، سووره‌تی (الإ‌خلاص) ه، هه‌م‌دیسان پیناسه‌ی خودای گه‌وره‌ و باس له‌ شکۆ و مه‌زنايه‌تی ئەوه، هه‌ر خۆشی ده‌فه‌رموویت: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: ۱۲]

واته: «خودا زاتیکه‌ که حه‌وت ئاسمانی دروست کردووه و به‌ وینه‌ی ئەوان زه‌ویشی دروست کردووه، فه‌رمانی خودا له‌تیوانیاندا داده‌به‌زیت تا چاک بزنان که خودا به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا به‌توانایه‌ و بێگومان خودا به‌ زانیین ده‌وری هه‌موو شتیکێ داوه.»

بویه ئهم دوا په‌یامه خوداییبیه مروّفایه‌تی به گه‌وره‌یی و شکو و که‌مالی خوّلَقینهریان ئاشنا ده‌کات، هه‌روه‌ها پینان ده‌لّیت که ئیراده و ویستی ئازادی ئه‌وان له‌پیناو تاقیکردنه‌وه‌یانه له‌لایهن خوداوه، تا به هه‌لبژاردن و ویستی خویشان بیبهرستن، له‌پای ئه‌وه‌ش باشترین پاداشتی بو گوپراپه‌لان ئاماده‌کردوو و توندترین سزای بو لاسار و سه‌رپه‌چیکاران برپارداوه، بویه ده‌فه‌رموویت: ﴿تَبَرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيْكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحْمٰنُ ﴿۲﴾﴾ [الملک: ۱-۲]

واته: «گه‌وره و پیرۆزه ئه‌و زاته‌ی که ده‌سه‌لاتی هه‌موو بوونه‌وه‌ری به‌ده‌سته، هه‌ر ئه‌ویشه‌ توانا و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه، ئه‌و زاته‌ی که مردن و ژیا‌نی دروستکردووو بوئه‌وه‌ی تاقیتان بکاته‌وه کامه‌تان کرده‌وه‌ی چاکتره.»

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: قَالَ تَعَالٰی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةَ اَيّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيْكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا﴾ [هود: ۷]

واته: «هه‌ر ئه‌و خودایه‌یه که ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌شه‌ش رۆژدا دروست کرد و عه‌رشه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاو بوو، بوئه‌وه‌ی تاقیتان بکاته‌وه که کامتان کرده‌وه‌تان چاکتره.» یان ده‌فه‌رموویت: ﴿اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللّٰهُ حَقًّا اِنَّهُ رَبُّهُمُّ الَّذِي خَلَقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَعَذَابٌ اَلِيْمٌ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ﴾ [یونس: ۴]

واته: «بیبگومان خودا له‌سه‌ره‌تاوه‌ گشت دروستکراوان به‌دی ده‌هینیت، پاشان هه‌ر خووشی -دوا‌ی مردنیان - وه‌ک خویشان لێ ده‌کاته‌وه، هه‌تا به‌ دادگه‌رانه‌ پاداشتی ئه‌وانه‌ بداته‌وه که بروایان هیناوه و ئاکاریان چاک بووه، بو ئه‌وانه‌ش که بیباوه‌ر بوو، خواردنه‌وه‌یه‌کی زۆر گه‌رم و سزایه‌کی سه‌خت و ئازاردەر هه‌یه»

خودای گه‌وره له زۆر ئایه‌تی دیکه‌ی قورئاندا روونی ده‌کاته‌وه که ئه‌و بێنیازه له به‌نده‌کانی و هیچ پێویستییه‌کی به‌وان نییه، به‌و واتایه‌ی هه‌رکه‌سێک شوین پێنوینی ئه‌و بکه‌وێت و گوێرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی بکات ئه‌وه سه‌رفرازی و قازانجی بۆ خۆی مسۆگه‌ر کردوه، ئه‌وانه‌ش که رێگه‌ی گومپایی و دوور له‌ خودایی ده‌گره‌ به‌ر ئۆبالی زیان و دۆراوییان هه‌ر به‌ نه‌ستۆی خۆیانه.

هه‌روه‌ها بیری به‌نده‌کانی ده‌خاته‌وه که مه‌به‌ستیکی گه‌وره له‌پشت به‌ده‌یه‌نیانانه‌وه هه‌یه له‌ ناسین و جیاکاری نیوان «حه‌ق و باتل» و «خێر و شه‌ر» له‌ ده‌ره‌نجامی ئه‌وه‌ش دابه‌شبوونی خه‌لکی له‌نیوانیاندا و ململانیی ئه‌و دوو به‌ره‌یه که له‌مه‌وه باشتترین نمونه‌ی که‌مالی بوونه‌وه‌ر و خراپترینیان ده‌رده‌که‌وێت، له‌مه‌شدا گه‌وره‌ترین نیشانه‌ی که‌مالی بێهاوتای خودا ده‌بینین که باشتترینی بوونه‌وه‌ران به‌ هه‌لبژاردن و دل‌خوازی خۆیان ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رداری ده‌بن.

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمووێت: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ﴿۱۶﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا لَّاتَّخَذْتَهُ مِنْ لَدُنَّا إِنَّ كُنَّا فَعَلِينَ ﴿۱۷﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْأُولَىٰ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿۱۸﴾﴾ [الأنبياء: ۱۶-۱۸]

واته: «ئێمه ئاسمان و زه‌وی و هه‌رچیش له‌ نیوانیاندا به‌ گالته به‌بێ مه‌به‌ست دروستمان نه‌کردوون، ئه‌گه‌ر بمانویستایه‌ یاری و گه‌مه‌یه‌ک بسازین، له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه ده‌مانسازاند، ئه‌گه‌ر بپاری بێت کاری وا بکه‌ین، نا ئه‌وه ده‌ستووری ئێمه نییه به‌لکوو ده‌مانه‌وێت حه‌ق به‌مالین به‌سه‌ر باتل و ناحه‌قیدا و داغانی بکه‌ین و باتل نابوودبێت و تێداجییت، هاوار و تیاچوون بۆ ئیوه‌ش بپاوه‌ران بۆ ئه‌و درۆ و بوختانانه‌ی له‌مه‌ر خوداوه‌ ده‌یکه‌ن.»

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووێت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَهَاتٌ لَا

تُرْجَعُونَ ﴿۱۱۵﴾ فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿۱۱۶﴾ [المؤمنون:

[۱۱۶-۱۱۵]

واته: «ئایا پیتان وابوو ئیوه‌مان به گه‌مه و بی‌هوده دروست‌کردوو و قه‌تیش بۆلای ئی‌مه ناگه‌رینه‌وه بۆ سزا و پاداشت؟ به‌رزی و بلندی هه‌ر بۆ خودای پاشا و فه‌رمان‌ره‌وا‌ی حه‌قه، هه‌یج په‌رستراو‌پکی حه‌ق جگه‌ له‌و زاته نییه، که په‌روه‌ردگاری عه‌رش‌ی به‌ر‌یز و به‌رزه»

له جییه‌کی تر‌دا ده‌فه‌رمو‌ویت: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ [القيامة:

[۳۶]

واته: «ئایا مر‌وف واده‌زانیت که هه‌روا وازی لێ ده‌هین‌ریت و لێ‌پرسینه‌وه‌ی ناییت؟»

شافیعی (ره‌حه‌مه‌تی خودای لێ بیت) له لێک دان‌ه‌وی ئه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌لێت:

«(سُدئ) که‌سه‌یکه که دا‌وا‌ی ئه‌نجام‌دانی هه‌یج کار‌پیک و دوور‌که‌وتنه‌وه له هه‌یج کار‌پکی لێ نه‌که‌رابیت.»

پاشان له سووره‌تی (الذاریات)، خودای گه‌وره‌ زۆر په‌روونی ده‌فه‌رمو‌ویت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات: ۵۶]

واته: «من جن‌وکه و ئاده‌میزاد‌م دروست نه‌کردوو ته‌نیا بۆ ئه‌وه نه‌بیت که من بپه‌رستن و فه‌رمان‌به‌ردار‌م بن.»

له ئایه‌تیکی دیکه‌ش‌دا ده‌فه‌رمو‌ویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً

وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿۱۱۸﴾ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلَذَلِكَ ﴿۱۱۹﴾ [هود: ۱۱۸-۱۱۹]

واته: «ئه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارت ویستبا، هه‌موو خه‌لکی دونه‌یای ده‌کرده یه‌ک ئومه‌ت و یه‌ک کۆمه‌ل، به‌لام ئه‌وان به‌رده‌وام هه‌ر نا‌کوک و جیا‌واز

ده‌بن، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارت گرتبیتیه‌وه، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ش دروستی کردوون.»

که‌واته ئامانجی بوونمان بریتیه له:

- ناسینی خودای گه‌وره
- خۆویستانه‌ی رۆیشتن‌په‌وه‌و خودا
- پاداشت‌دانه‌وه‌ی چاکه‌کاران به‌مه‌زنت‌ترین‌به‌خشش
- بوونی‌راستی و پووجی (حه‌ق و باتل) له‌پیناو‌تاقیکردنه‌وه‌و پالفته‌کردنی‌باشترینی‌دروست‌کراوه‌کان و دوورخستنه‌وه‌و سزادانی‌به‌دکارترینیان.
- ده‌رکه‌وتنی‌کاریگه‌ری‌سیفه‌ته‌به‌رز و جوانه‌کانی‌خودای‌گه‌وره‌له‌دروست‌کراوه‌کانیدا‌له‌زانست و کارامه‌یی‌خه‌لق و حیکمه‌ت و ده‌سه‌لات و شکۆ و میه‌ره‌بانی‌و... هه‌تد‌بیئه‌وه‌ی‌هیچ‌په‌ویستیه‌کی‌به‌وان‌هه‌بیت.
- ئه‌مانه‌هه‌ندیک‌له‌وه‌ی‌بوۆ‌ئیمه‌ئاشکرایه‌له‌حیکمه‌ت و ئامانجی‌بوونمان، هیچ‌که‌سی‌کیش‌نبیه‌په‌ی‌به‌هه‌موو‌حیکمه‌ت و مه‌به‌ستی‌خودا‌ببات و په‌رسپار‌ناکریت‌له‌وه‌ی‌ده‌یکات، خۆشی‌زانات‌ینه‌به‌ته‌واوی‌حیکمه‌تی، کاری‌ئیمه‌ته‌قه‌لای‌تیه‌گه‌یشتنه‌له‌و‌حیکمه‌تانه‌ی‌خودا‌خۆی‌په‌ی‌راگه‌یاندووین‌و‌په‌رای‌په‌نیازی‌ئهو‌له‌ئیمه‌و‌تیه‌گه‌یشتن‌و‌په‌رستمان.

سه‌لماندنی پیغه‌مبه‌رتی موحه‌ممه‌د و راستییه‌تی قورئان

رېگه‌کانی تانه‌دان له په‌یامبه‌ریتی هه‌لبژارده‌ی خودا «موحه‌ممه‌د» چه‌ندین جوړ و شیواز له‌خو ده‌گرن، له‌پیناو به درو خسته‌وه‌ی په‌یامه‌که‌یدا گومانگه‌لی جیاواز و دژیه‌ک ده‌وروژینرین، دژبه‌رانی ئەم په‌یامه به‌درېژیایی چوارده‌ سده هه‌ولئ بیوچان و لیبراوانه‌یان دا تا بیسه‌لمینن که موحه‌ممه‌د ئەم قورئانه‌ی له‌لای خوداوه‌ نه‌هیناوه، هه‌رگیز سه‌رکه‌وتووش نه‌بوون.

دوای ئەوه‌ی که شاره‌زایانی زمانی عه‌ره‌بی له‌وان ده‌سته‌وسان و سه‌رسامی مانه‌وه له‌ئاست گه‌وره‌یی قورئان و په‌وانبیزژی و پاراوبیه‌که‌ییدا، ناکوکییان تیکه‌وت له‌سه‌ر وه‌لامی ئەم پرسیاره «که‌واته موحه‌ممه‌د ئەم قورئانه‌ی له کوپوه هیناوه؟» «ده‌میک گوتیان: «ئهو جادوو‌گه‌ریکه و شه‌یتانه‌کان بو‌ی ده‌نیرن.» له وه‌لامدا خودا پی‌ی فه‌رموون: ﴿هَلْ أَنْبَأَكُمْ

عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ ﴿٣١﴾ تَنْزِيلَ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ ﴿٣٢﴾ [الشعراء: ۲۲۱-۲۲۲]

واته: «هه‌والتان بده‌می شه‌یتانه‌کان داده‌به‌زنه سه‌ر کئ؟ داده‌به‌زنه سه‌ر هه‌موو که‌سیکی بوختانچی و گونا‌ه‌کار.»

ئه‌وان ده‌یانزانی که پیغه‌مبه‌ر ناراستبیز و قسه هه‌لبه‌ست و به‌دره‌فتار نییه، چونکه هه‌ر دوینئ بوو سه‌ری زمان و بنی زمانیان باسی راستگوویی و ده‌سته‌پاکی موحه‌ممه‌د بوو.

تاو‌پیکیش ده‌یانگوت: «که‌سیک هه‌یه ئەمانه‌ی فی‌رده‌کات.» که‌چی له‌ناو هه‌موو زمانپاراو و په‌وانبیزانی عه‌ره‌ب که‌سیان نه‌دوژیه‌وه قورئان

بدنه پالی، هاتن دایانه پال ئاسنگه‌ریکی رۆمی عه‌جه‌می^۱ له مه‌ککه، وا گومانیان برد که ئەو مامۆستای پیڤه‌مبهره (درودی خودای له‌سه‌ر بیت) و ئەمانه‌ی فی‌رده‌کات، له وه‌لامی ئەمه‌شدا خودای گه‌وره‌ فەرمووی: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ [النحل: ۱۰۳]

واته: «سویندبیت ئەمه‌ش چاک ده‌زانین که ئەوانه پیت ده‌لین: هەر ئاده‌مییه‌که ئەم قورئانه‌ی فی‌رده‌کات، مه‌به‌ستیان له کابرایه‌کی رۆمی بوو، خۆ زمانی ئەو که‌سه‌ی ئەوان نیازبانه‌ قورئان بدنه‌ پالی عه‌جه‌مییه و ئەم قورئانه‌ش به‌ زمانیکی عه‌ره‌بی پاراو و روونه.»

له‌دوای ئەوانیش که‌سانیک هاتن گوتیان: «موحه‌مه‌د قسه و باسه‌کانی ناو قورئانی له په‌رتووکه‌ پیرۆزه‌کانی پيش‌خۆیه‌وه‌ ده‌ره‌پناه‌وه.» ئەمه‌ش دوای ئەوه‌ی تیبینی هه‌ندیک لیکچوونیان کردبوو له‌نیوان به‌سه‌رهاته‌کانی قورئان و ئەو چیرۆکه‌کانه‌ی له‌ته‌ورات و ئینجیلدا هه‌ن، به‌لام بیئاگا بوون له‌چه‌ند راستییه‌ک که‌ ده‌یسه‌لمینن ئەم گومانه‌یان نیشانه‌ی مایه‌پووچی ده‌سه‌وسانیانه‌ له‌ ئاست حه‌ق و کاریگه‌رییه‌ به‌ه‌پزه‌که‌ی.

چونکه‌ له‌راستییدا ئەو لیکچوونه‌ که‌ له‌گه‌ڵ به‌شه‌ راست و ده‌ستکاری نه‌کراوه‌کانی ئەو چیرۆکه‌کانه‌دا هه‌یه، به‌لگه‌یه‌کی دووپاتکه‌ره‌وه‌ی راستگویی پیڤه‌مبهره‌ نه‌ک پیڤه‌وانه‌که‌ی، مانای ئەوه‌یه‌ که‌ پیڤه‌مبهر ئەو به‌سه‌رهاته‌ راستانه‌ی ته‌نیا له‌ ریگه‌ی وه‌حییه‌وه‌ پین‌گه‌ش‌تووه، چونکه‌ ئەو نه‌خوینده‌وار بوو و نه‌یده‌توانی په‌رتووکه‌ پیرۆزه‌کان بخوینیته‌وه، هه‌یچ‌کام له‌و په‌رتووکه‌کانه‌ش له‌و سه‌رده‌مه‌دا وه‌رنه‌گێردرابوون بۆ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی قه‌شه‌کان ده‌ست‌نووسه‌کانی په‌رتووکی

(۱) عه‌جه‌می: بریتییبه‌ له‌و که‌سه‌ی نه‌شاره‌زایه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بی، یان که‌سێکه‌ هه‌ر له‌ بنه‌ره‌تدا عه‌ره‌ب نیه‌یه.

پیرۆزبیان لای خۆیان گلده‌دایه‌وه و دوور له‌دهستی خه‌لکی ده‌یانپاراستن تا وه‌کوو نۆیه‌ندکار له‌نیوان ئه‌وان و خودادا بمپینه‌وه.

پاشان ئه‌و گومانسازانه بیئاگابوون له‌وه‌ی که به‌سه‌رهاته‌کانی قورئان له زۆر جیگه‌دا جیاوازیان هه‌بوو له‌گه‌ڵ چیرۆکه‌کانی هه‌ردوو په‌رتووکی ده‌ستکاری کراوی پێشوو، به‌م دوایینه‌ش لیکۆلینه‌وه و پشکنینه میژووپییه‌کان هه‌ندیک له‌و راستییانه‌یان پشتراستکرده‌وه که قورئانی پیرۆز پێچه‌وانه‌ی په‌رتووکه‌کانی تر باسیان ده‌کات، بێت (. به‌فیرعه‌ون، له‌کاتی‌که‌دا په‌رتووکی پیرۆز به‌فیرعه‌ون ناویان ده‌بات، که دواتر به‌لگه میژووپییه‌کانیش سه‌لماندیان ئه‌و سه‌رده‌مه قوئاعی فه‌رمانه‌واپی فیرعه‌ونه‌کان نه‌بووه.

هه‌روه‌ها قورئان گه‌لێک زانیاری دیکه‌ی پێشتر نه‌زانراوی بۆ سه‌ر چیرۆکه‌کانی په‌رتووکی پیرۆز زیادکرد که تێیدا نه‌بوون، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی خودای گه‌وره له‌ قورئاندا به‌روونی رای ده‌گه‌یی‌ت که ئه‌م په‌رتووکه به‌راست دانه‌ر و سه‌لمینه‌ری په‌رتووکه‌کانی پێش خۆیه‌تی، که‌واته بوونی هاوچه‌شنی له‌نیوان به‌شیک له‌ ناوه‌رۆکه‌کانیان، پرسیکه قورئان خۆی هه‌والی له‌باره‌وه داوه، نه‌ک نه‌یاره‌کانی دۆزبیتتانه‌وه.

هه‌رچی په‌یوه‌ندی به‌ تانه‌دانیشه‌وه هه‌یه له‌ خودی که‌سایه‌تی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێت)، ئه‌وا پێشینه‌کانیان به‌ تۆمه‌تگه‌لێکی دژیه‌ک و بێسه‌روبه‌ر تۆمه‌تباریان ده‌کرد که به‌ئاشکرا شپه‌زه‌یی و قین و هه‌ستکردن به‌ به‌زیوی خاوه‌نه‌کانیانی تێدا به‌دی ده‌کریت، پێیان ده‌گوت: جادووگه‌ر، فالگه‌روه، شاعیر، فیرکراو و... هتد، دوا‌ی ئه‌وان و تا ئه‌م‌په‌رۆش که‌سانیک دێن به‌ چاویلکه‌ی پر له‌رق و کینه‌وه په‌ره‌ په‌ره‌ی په‌رتووکه‌کانی ژياننامه و میژوو و ئه‌ده‌ب هه‌لده‌ده‌نه‌وه تا له‌ دوو توویناندا هه‌لوپستیک ده‌ره‌پینن و تانه‌ی پێ بدن له‌و پێغه‌مبه‌ره به‌رپه‌زه، له‌پێناو گه‌یشتن به‌و

مه‌به‌سته‌شیان سووکایه‌تی به هرچی رِبازی زانستی باوهر پیکراوه ده‌که‌ن، به‌جۆر پیک پشت له هه‌موو ئه‌و گیرانه‌وه و هه‌والانه ده‌که‌ن که مه‌رجه‌کانی چه‌سپاوی و راستبوونیان تیدایه و له ده‌وری هر گیرانه‌وه‌یه‌کی سه‌نهد پچراو گرپه‌ده‌خۆن که که‌سیکی نه‌ناسراو یان به درۆزن ناسراو گیرایبیتیه‌وه.

تیکرای ئه‌وان پینشین و پاشینیان، خۆیان ده‌دزنه‌وه له رِبگا ئاشکراکه‌ی هه‌وڵدان بۆ به‌درۆخستن‌ه‌وه‌ی ئه‌م په‌یامه که خودای بالاده‌ست خۆی بانگه‌یشتیان ده‌کات بۆی و ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۳﴾ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۲۴﴾﴾ [البقرة ۲۳-۲۴]

واته: «جا ئه‌گه‌ر ئیوه له گومان‌دان له‌م قورئانه‌ی ناردوو‌مانه‌ته سه‌ر به‌نده‌ی خۆمان موحه‌مه‌د، ده‌ی سووره‌تیک بینن به و پینه‌ی ئه‌و و هاوپه‌یمان و هاوکاره‌کانیشتان جگه له خودا بانگ بکه‌ن ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن و به‌فه‌رمووده‌ی خودای نازانن، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌تان نه‌کرد و هه‌رگیز ناشتوانن بیکه‌ن، ده‌ سا وهرن باوهر بینن و خۆتان بپارێزن له‌و ئاگره‌ی سووته‌مه‌نییه‌که‌ی خه‌لک و به‌رده و بۆ بیبروایان ئاماده‌کراوه.»

یان لی‌ره‌دا که ده‌سته‌وسانیان راده‌گه‌یه‌نیت و ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْحِجْنُ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿۸۸﴾﴾ [الإسراء: ۸۸]

واته: «ئه‌ی موحه‌مه‌د بلی: سویند به‌خودا ئه‌گه‌ر هه‌موو مروّف و جن کۆ ببه‌وه بوئه‌وه‌ی و پینه‌ی ئه‌م قورئانه به‌ینن، ناتوانن و پینه‌ی ئه‌و به‌ینن هه‌رچه‌نده پشتیوانی یه‌کتربیش بن.»

ئه‌م ئایه‌ته له کاتیکدا دابه‌زی که قوره‌یش ئاماده‌بوو ده‌ستبه‌رداری

هه‌موو گه‌نجینه و سامانی بییت له‌پیناو شکسته‌هینان به پیغه‌مبه‌ر له‌و ده‌مه‌ی کالای ره‌وانبیزی له‌سه‌رتۆپی بایه‌خ و فرۆشیددا بوو، له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌ککه‌ش زۆرینه‌ی عه‌ره‌ب له‌چاوه‌رپی ده‌رفه‌تیکدا بۆ زیانگه‌یاندن به‌پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر بییت). خۆیان مه‌لاس دابوو، سووربوون له‌سه‌ر له‌دژوه‌ستانه‌وه و شکسته‌پیه‌ینانی، وه‌ک چۆن له‌جه‌نگی ئه‌حزابدا هه‌ولئیکی وایان دا، که‌واته ئه‌مانه‌ چییانه‌ وا هه‌موو سه‌رسام و ده‌سته‌پاچه‌ ماون له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌م یه‌خانگی‌رییه‌؟»

مه‌گه‌ر کۆبوونه‌وه و یه‌که‌خستنی هه‌وله‌کانیان بۆ هه‌ینانه‌ کایه‌ی ده‌قیکی هاوشیوه‌ی ئه‌م قورئانه‌ ئاسانتر نه‌بوو بۆیان له‌و جه‌نگانه‌ی له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ردا هه‌لیانگی‌رساند؟

چما شکۆ و فیزی ئه‌وان که‌ سه‌رانی عه‌ره‌ب بوون وای لی نه‌کردن له‌ئاست ئه‌م یه‌خانگی‌رییه‌ی به‌رانبه‌ره‌که‌یان به‌ به‌رچاوی خه‌لکییه‌وه ده‌سته‌پاچه‌ رانه‌وه‌ستن و بچه‌ گۆره‌پانی ئه‌و مملاتییه‌ و هه‌ولئیکه‌ سه‌رکه‌وتن بدن تیییدا؟ به‌ تاییه‌ت که‌ قورئان پێشوه‌خته‌ جارێ دۆران و سه‌رنه‌که‌وتنی ئه‌وانی دابوو تیییدا، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ده‌سته‌کراوه‌ی کردبوون له‌ په‌نابردن بۆ هه‌رکه‌سێک که‌ خۆیان بیانه‌وێت.

دکتۆر موحه‌مه‌د ده‌رپاز) په‌حمه‌تی خودای لی بییت) له‌ په‌رتووکه‌ به‌نرخه‌که‌یدا به‌ناوی (النبا العظیم) به‌م جوړه‌ وه‌سفی ئه‌و راگه‌یاننده‌ خوداییه‌ ده‌کات که‌ له‌ سووره‌تی به‌قه‌رده‌ا به‌م وشانه‌ دپته‌ پایان: ﴿فَإِنَّ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ﴾ [البقرة: ۲۴]

واته: «خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌تان نه‌کرد و هه‌رگیز ناشتوانن بیکه‌ن ده‌ سا وهرن باوه‌ر به‌ینن و خۆتان بپاریزن له‌ ئاگر.»

هه‌روه‌ها ده‌لئیت:

«پروانه چ هاندان و ده‌مارگرتنیکه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌یه‌کجاری و بو هم‌میشه‌ پرایگه‌یاند (وَلَنْ تَنْفَعَلُوا) هه‌رگیز ناتوانن ئه‌وه‌ بکه‌ن، هه‌ره‌شه‌شی لیکردن به‌ ئاگری دۆزه‌خ و هاوتای کردن به‌ به‌رد، ده‌ سا سویند بی‌ت ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌وان زمانی له‌و مه‌یدانه‌ گۆی بکرادیه‌ ئاوا بیده‌نگ نه‌ده‌مانه‌وه له‌کاتیکدا دۆژمنی سه‌رسه‌ختی بوون و له‌سه‌ر ناوبانگ و شکۆراگری خۆیان پیداکر بوون، قورئانیش ئه‌و شکۆ و شانازییه‌یانی خستبووه‌ ژیر پرسیاره‌وه، به‌لام یه‌ک ده‌رچه‌یان نه‌دۆزییه‌وه تا له‌ رېگه‌بییه‌وه به‌ره‌ه‌لستی بکه‌ن، په‌یژه‌یه‌کیشیان ده‌ست نه‌که‌وت بیانگه‌یه‌نیته‌ ئاستیک جیی پئ لئز بکه‌ن، به‌لکوو خۆیان له‌ به‌رانبه‌ر چیا‌یه‌کی به‌رز و بلند بینییه‌وه که نه‌ توانییان پیداکر سه‌ر بکه‌ون نه‌ توانیشیان کوناوده‌ری بکه‌ن، تا بیئومید بوون له‌ توانای خۆیان و دلنیا بوون له‌ ده‌سته‌وسانیان، هیچ وه‌لام‌کیان پئ نه‌ما جگه‌ له‌وه‌ی سوار ئه‌سپی که‌لله‌ ره‌قی بوون و له‌ گۆره‌پانی مملانیی وشه‌ و گوفتار شمشیره‌کانیان هینایه‌ گۆ، ئه‌وه‌ش ته‌نیا گه‌ر و فیلی گشت دۆراوه‌کانی مه‌یدانی به‌لگه‌کاریه‌ی و له‌تاو ده‌سته‌پاچه‌یی زمان و قه‌له‌میان په‌نای بو‌ده‌به‌ن.

سه‌رده‌می دابه‌زینی قورئانیش تیپه‌ری و ئه‌م جاری مه‌یدانخوازییه وه‌ک خۆی مایه‌وه تا هه‌رکه‌سیک گومانی هه‌بوو توانای خۆی تاقیبکاته‌وه، له‌وکاته‌ی هیشتا له‌ سارانیشینی عه‌ره‌ب و ناوچه‌کانی ده‌ورو به‌ری خه‌لکانیک مابوون که نه‌ ره‌چه‌له‌کیان له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌کانی تر تیکه‌ل بووبوون و نه‌ زمانیان نارپکی تی نه‌که‌وتبوو، چیژ و توانای ره‌وانبیژیشیان گۆرانی به‌سه‌ردا نه‌هاتبوو، تیاندا هه‌بوو ئه‌گه‌ر توانیای ئه‌م ئایینه‌ له‌ ریشه‌وه‌ ده‌ره‌هینیت، ده‌یکرد تا بیسه‌لمینیت ئه‌وه‌ی پېشینه‌کانیان پینان نه‌کرا له‌گه‌ل قورئان ئه‌مان ده‌یکه‌ن، به‌لام ئه‌مانیش هه‌روه‌ک پېشینانیان

نه‌یان‌توانی و ملکه‌چ و ده‌سته‌سته مانه‌وه له ئاستییدا.

پاشان رۆژگار تیپه‌ری و زمانی عه‌ره‌بیش پشتاوپشت بۆ نه‌وه‌کانی دوای ئه‌وان مایه‌وه، که‌چی ئه‌وانه‌ی دواتر هاتن ده‌سته‌وسانتر بوون و به‌ران‌به‌ر ئه‌م داوا مه‌زنه پرکیشی که‌متریان نواند، واته شایه‌تی سه‌راسیمه‌یی و ده‌سته‌پاچه‌یی خۆیان بۆ سه‌ر گه‌واهیدانی میژوو له‌سه‌ر ده‌سته‌وسانی پیشینانیان زیادکرد.

هه‌تا ئیستاش ئه‌مه دوخی نیوان خه‌لک و قورئانه و تا رۆژی دواییش هه‌ر وا ده‌مینیته‌وه.^۱

ئه‌م ئالنگارییه قورئانییه‌ش هه‌تا دنیا دنیا بێت ده‌مینیته‌وه، جا هه‌رکه‌س گومانیک‌ی له قورئان هه‌یه ئه‌وه مه‌یدانه با کارتی به‌رز بکاته‌وه و لێهاتوویی خۆی نیشان بدات، با یه‌ک سوورته له چه‌شنی قورئان به‌ینیت، خۆ ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی و هه‌رگیز ناشتوانیت، با خۆی له ئاگری دۆزه‌خ بپاریزیت که راسته‌قینه‌یه‌کی حاشا هه‌لنه‌گره.

هه‌وال له‌باره‌ی نادیاره‌کان (غه‌یبییات):

گومانی تیدا نییه مروّف هه‌رچه‌نده متمانه‌ی به زانیین و په‌ی بردنی خۆی هه‌بیت، ناتوانیت گه‌وه له‌سه‌ر توانا‌کانی ئه‌وانی تر بکات که به‌رده‌وام گۆران و زیاد و که‌میان به‌سه‌ردا دیت، بۆیه کاتیک هه‌وال له‌باره‌ی شتی‌که‌وه ده‌دات که په‌یوه‌ندی به داها‌تووه‌وه هه‌یه و به‌ی پشته‌سته‌ستنی‌ش به پیشینییه زانستییه‌کان پتویسته خالیک‌ی گه‌رانه‌وه‌ی پیشه‌خته دابنیت بۆ ئه‌گه‌ری به‌راسته نه‌گه‌رانی پیشینییه‌که‌ی، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌سێک بێت

(1) النبا العظیم، محمد دراز (۱۰۵ - ۱۰۶).

به ته‌واوی متمانه و دنئیایی بیگومانه‌وه له‌باره‌ی پرسه نادیاره‌کان و هه‌وا‌له شاراو‌ه‌کانه‌وه قسه بکات، هه‌وا‌لگه‌لیک له‌بابه‌تی هه‌مه‌جوړ و جیاواز له کاتی روودان و په‌یوه‌ندیاریان، هه‌ندیکیان سه‌باره‌ت به‌گۆرانکاریه گه‌ردوونییه‌کان و رووداو‌ه سیاسییه‌کان و برپیکیش له‌مه‌ر پرسه‌جفاکی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، هه‌ندیکیش له‌باره‌ی تاکه‌که‌سه‌کان و چاره‌نووسیان دوا‌ی ده‌یان سال له‌کاتی هه‌وا‌له‌که، به‌لکوو پیداکریش بکات له‌سه‌ر روودانی هه‌ریه‌که له‌و پشینیانیان به‌هه‌موو‌ئه و ورده‌کاریانه‌وه که له‌هه‌وا‌له‌که‌دا‌ئامازه‌ی پیدراوه، هه‌موو‌ئه‌مانه له‌ده‌روه‌ی بازنه‌ی تواناکانی مروّفن.

ئه‌گه‌ر به‌م ئه‌نجامه‌گه‌یشیتیت، له‌گه‌لمدا له‌نموونه‌ی ئه‌و به‌لین و هه‌وا‌له‌نادیارانه‌ی قورئان رامینه‌که له‌باره‌ی داها‌توو داویتی:

به‌لینی یه‌که‌م: خودای بالاده‌ست ده‌فه‌رموویت: ﴿الْم ۱ غَلَبَتِ الرُّومُ ۲ فِي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ۳ فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلّٰهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفِرْحُ الْمُؤْمِنُونَ ۴ بِبَصْرِ اللّٰهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۵﴾ [الروم: ۱-۵]

واته: «ئه‌لیف، لام، میم، رۆمه‌کان شکینران و ژیرکه‌وتن -فارسه‌کان زالبوون به‌سه‌ریاندا، له‌نزیکترین خاکیان - له‌مه‌که‌که‌وه یان له‌ولاتی فارسه‌وه، رۆمه‌کان دوا‌ی تیکشکانیان له‌داها‌توودا سه‌رده‌که‌ونه‌وه به‌سه‌ر فارسه‌کاندا، له‌ماوه‌ی چه‌ند سالیکدا، هه‌موو کاروبار و ده‌سه‌لاتیک

(۱) سه‌باره‌ت به‌و پیتانه‌ی له‌سه‌ره‌تای هه‌ندیک له‌سووره‌ته‌کانی قورئاندا ها‌توون زانایان ده‌لین راستترین بۆ‌چوون له‌باره‌یانه‌وه ئه‌وه‌یه که ته‌نیا خودای گه‌وره‌خۆی حکمه‌ت و مه‌به‌سته‌که‌یان ده‌زانیت، له‌به‌ره‌وه‌ی هه‌یچ ده‌قیکی قورئان یان سوخته‌ت له‌باره‌یانه‌وه نه‌ها‌توو. هه‌رچی راقه‌ی زانایانیشه بۆ ئه‌م پیتانه له‌چه‌ند بۆ‌چوونیکدا خۆی ده‌بینیته‌وه که به‌هه‌زترینیان ئه‌مانه‌ن: ۱- ئه‌م پیتانه ناوون بۆ ئه‌و سووره‌تانه‌ی که له‌سه‌ره‌تایانه‌وه‌ن، ئه‌مه‌ رای هه‌ندیک له‌هاوه‌لان و تابعینیشه. ۲- هه‌ندیک له‌راقه‌کارانیش ده‌لین: ئه‌م پیتانه بۆ ده‌سته‌وسانکردنی عه‌ره‌به‌بیاوه‌ره‌کانه که وێرای په‌وانبێژی و زمانزانیان ناتوانن نموونه‌یه‌کی وه‌ک قورئان به‌ینن له‌کاتیکیدا هه‌ر له‌و پیتانه‌پیکه‌ها‌توو که ئه‌وان به‌کاری ده‌هینن. -وه‌رگێر-

پیش سهرکه‌وتن و پاش سهرکه‌وتن هر بۆ خودایه، لهو رۆژه‌دا که رۆمه‌کان سهرده‌که‌ونه‌وه باوه‌رداران خۆشحال ده‌بن، به سهرخستنی خودا -بۆ رۆمه‌کان-، خودا ههرکه‌سی بویت سهری ده‌خات، ههر ئه‌و زالی میهره‌بانه.»

ئهم ئایه‌تانه هه‌واڵ له‌باره‌ی چه‌ند رووداوێکی داهاتوووه‌وه ده‌ده‌ن، ئه‌وانیش:

۱- هه‌لگیرسانی جه‌نگیک له‌نیوان فارس و رۆم

۲- سهرکه‌وتنی رۆم له‌و جه‌نگه‌دا به‌سه‌ر فارسدا

۳- کاتی روودانی جه‌نگه‌که و سهرکه‌وتنی رۆم تێیدا ته‌نیا له‌ ماوه‌ی سێ بۆ نۆ سالددا^۱

۴- هه‌ندیک له‌ زانایان وای بۆ ده‌چن که هه‌والدانیکی دیکه‌شی تێدایه‌ به سهرکه‌وتنی موسلمانان له‌ هه‌مان رۆژی سهرکه‌وتنی رۆم به‌سه‌ر فارسدا، ئه‌ویش به‌ پشتبسته‌ستن به‌ وته‌ی خودای گه‌وره‌ که ده‌فه‌رموویت: ﴿يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٤﴾ بِنَصْرِ اللَّهِ﴾ [الروم: ۴-۵]

واته: «له‌و رۆژه‌دا که رۆمه‌کان سهرده‌که‌ونه‌وه، باوه‌رداران خۆشحال ده‌بن، به‌ سهرخستنی خودا.»

گومانی تێدا نییه‌ که ئایه‌ته‌که‌ باس له‌ دلخۆشی ئیمانداران ده‌کات به سهرکه‌وتن، به‌لام راجیایی هه‌یه‌ له‌سه‌ر مه‌به‌ست له‌ سهرکه‌وتوووه‌کان که موسلمانان یان رۆم.

ناپرسی ده‌بی‌ت چی پال به‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه بنی‌ت بانگه‌وازه‌که‌ی بخاته ژێر

(۱) وشه‌ی (بضع) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا کاتیک وه‌ک ژماره‌ به‌کار دێت، مه‌به‌ست پێی له‌ نیوان سێ تا نۆ دایه‌. -وه‌رگێر-

مه‌ترسی به‌درۆخستنه‌وه‌وه؟ ئە‌گەر متمانه‌ی ته‌واوی نه‌بی‌ت به‌ راستی ئە‌وه‌والانه و ئاوا به‌ دنیایی باس له‌ ده‌ره‌نجامی جه‌نگی‌ک بکات که هه‌یشتا هه‌لنه‌گیرساوه، له‌نیوان دوو گه‌وره‌ترین سوپای ئە‌وه‌کاته‌ی جیهانی‌ش، بگره‌ماوه‌ی روودانی ئە‌وه‌ جه‌نگه‌ گه‌وره‌یه‌ش دیاری ده‌کات.

چی ده‌بوو ئە‌گەر ئە‌وه‌ جه‌نگه‌ رووی نه‌دابایه‌؟

چی ده‌بوو ئە‌گەر جه‌نگه‌که هه‌لگیرسایه، به‌لام ده‌ره‌نجامه‌که‌ی له‌ به‌رزه‌وه‌ندی فارس بووایه‌؟

ته‌نانه‌ت ئە‌گەر روومیش سه‌رکه‌وتنایه، به‌لام له‌پاش ئە‌وه‌ ماوه‌ دیاریکراوه‌ یان له‌پیش ئە‌وه‌ ببوایه‌؟

ئایا هه‌ریه‌کی‌ک لهم ئە‌گه‌رانه نه‌ده‌بوو به‌ بیانوویه‌ک به‌ده‌ست بی‌باوه‌رانه‌وه‌ بو‌ به‌درۆخستنه‌وه‌ و پشت تیکردنی؟

بو‌ نا، سویند به‌ خودا ده‌بوو!

به‌لام ئە‌وه‌ چه‌ند سا‌له‌ تینه‌په‌رین تا جه‌نگه‌که له‌نیوان فارس و رو‌مدا هه‌لگیرسا، به‌ سه‌رکه‌وتنی روومیش کو‌تایی هات هه‌روه‌ک له‌ قورئاندا هاتبوو، به‌لکوو کو‌مه‌لی‌ک له‌ می‌ژووناسان وای بو‌ ده‌چن که ئە‌م رووداوه‌ هاوکات بووه له‌گه‌ل سه‌رکه‌وتنی مو‌سلمانان له‌ جه‌نگی به‌در، هه‌موو ئە‌مانه‌ش به‌لگه‌ی زه‌ق و ئاشکران له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی قورئان له‌لای ئە‌وه‌ خودایه‌وه‌ هاتوو که ته‌نیا خو‌ی زانا و ئاگاداره به‌ نادیاره‌کان.

به‌لینی دووهم: خودای گه‌وره له‌باره‌ی هاوبه‌شدانه‌رانی قوره‌یشه‌وه ده‌فرمووی‌ت: ﴿سَيَهْزِمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ﴾ [القمر: ۴۵]

واته: «له‌مه‌ به‌دوا ئە‌وه‌ کو‌مه‌له‌ ده‌شکینرین و پاشه‌وپاش هه‌لدین و راده‌که‌ن.»

ئەمەش ئایەتییکی مەکەبییە و کاتیک دابەزی که هێشتا هیچ جەنگ و کوشتاریک لەنیوان ئەوان و موسلمانان رووی نەدابوو، هەواڵیکی تێدایە لەبارە ی داهاووو که هیچ کەس ناتوانیت بەم جوړه گومانبری و بی دوودلییه قسە ی لەسەر بکات، تەنیا زاتیکی نەبیت که زانایە بە نادیار و شاراوەکان، چونکه ئەم ئایەتە لە کاتیکدا دابەزی که بارودوخی موسلمانان لەوپەری دژواریدا بوو لە مەکە، بەجوړیک وشە ی چەوساوە (موستەزەفین) وەسفیکی پر بە پیستیان بوو، بەو پێیە ی لەژێر باری چەوسانەوہیەکی ئایینی سەختی قورەیشدا بوون. بوچی ئەم کوّمەلە ی تیک ناشکین، بەلام گەورە هێزی قورەیش روژیک لە بەرانبەر ئەم چەوساوانەدا بەچووکدا دیت و هەلدیت؟! چۆن ئەوہ روودەدات؟! خو ئەگەر هەواڵە که جوړیکە لە گەشینی و خوژگەخوازی، بوچی لەجیاتی ئەم جەختکردنەوہیە لە سەرکەوتن بە رستە یەکی گریمانەیی باسی ناکات که بواریک بو ئەگەری روونەدانیشی بەئیتتەوہ.

بەلام چەند سالیکی تینەپەری بەسەر ئەم هەواڵەدا تا هیز و شکۆ ی ئیسلام لە مەدینەوہ دەرکەوت، دوا ی ئەوہ ی تا قمی موشریکان بەرەو مەرگی خو یان هاتن لە بەدر، لەو ی شکستیان هینا و پاشەکشەیان کرد، بەم جوړه خودا بەلینەکە ی بەجی هینا و سەربازانی خو ی سەرخست.

بەلینی سیبەم: خودای گەورە فەرمووی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّعْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُخْلَقِينَ رُءُوسِكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَعَجَلْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحَا قَرِيْبًا﴾ [الفتح: ۲۷]

واتە: «بیگومان خودا خەونی پینغەمبەرەکە ی بەراست گیړا و هینایە دی، سویند دەخۆم که بە ویستی خودا دەچنە ناو مزگەوتی حەرام بەئارامی و بی ترس عومرە ی خو تان دەکەن و سەرتان دەناشن یان کورتی دەکەنەوہ و ناشترسن لە هیچ کەسیک، جا ئەوہ ی خودا دەیزانی ئیوہ نەتاندەزانی

-که خیر له و ریکه‌وتنه‌دایه- و جگه له چوونه ناو مه‌ککه سهرکه‌وتنیکی نزیک‌ی تریشی هینایه پیش بۆتان.

ئهم ئایه‌ته له کاتی په‌یمانی حوده‌بییه‌دا دابه‌زی، له سالی شه‌شه‌می کۆچی و دوو به‌لینی له‌باره‌ی داهاتوووه‌هه‌ تیدایه:

۱- چوونه ناو مزگه‌وتی حه‌رام به‌ ئارامی و به‌بێ جه‌نگ، له‌گه‌ل ئه‌نجامدانی عومه‌ه.

۲- له‌ پیش ئهم چوونه ناوه‌وه‌یه‌ش فه‌تح و سهرکه‌تنیکی نزیک دیته‌ پرێ موسلمانان.

دواتر هه‌ردوو به‌لینه‌که وه‌ک چۆن خودای گه‌وره‌ هه‌والیدابوو هاتنه‌دی، له‌ سالی حه‌وتی کۆچی قه‌لا‌ی خه‌یبه‌ر فه‌تح کرا، ئهم سهرکه‌وتنه‌ش به‌ خیر و فه‌رپکی گه‌وره‌ گه‌راپه‌وه‌ بۆ موسلمانان، هه‌ر له‌ هه‌مان سال‌دا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌لانی چوونه ناو مه‌ککه‌وه‌، عه‌مه‌ریان به‌ته‌واوی سونه‌ته‌ وابه‌سته‌کانی وه‌ک سهرتاشین و قژ کورته‌کردنه‌وه‌وه‌ به‌بێ ترس ئه‌نجامدا، تا ئه‌مه‌ش بیته‌ به‌لگه‌یه‌کی تر که ئهم قورئانه‌ له‌لایه‌ن خوداوه‌یه‌ا .

به‌لینی چواره‌م: هه‌والدانی بیگومان و له‌وپه‌ری جه‌ختکردنه‌وه‌دا به‌ سهرکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ دونیاشدا پیش دوارۆژ، وه‌ک خودا خۆی فه‌رمووی: ﴿مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ﴾ [الحج: ۱۵]

پاشان با له‌ جوانی راقه‌ی ئهم ئایه‌ته‌ رابمیین:

له‌ راقه‌ی ئایه‌ته‌که‌دا راقه‌کاری قورئان شیخ شه‌نقیتی (ره‌حمه‌تی خودای لیبت) ده‌لێت:

«مَنْ كَانَ ﴿ هه‌ریه‌کیک له‌ بیباوه‌ران و ئیره‌یی به‌ران به‌ پیغه‌مبه‌ر

(ﷺ) ﴿يُظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ﴾ وا گومان ده‌بات که خودا پیغهمبه‌ره‌که‌هی خوی موحه‌ممه‌د سه‌رناخت له دونیا و دواروژدا {فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ} بو نایه‌ت په‌تیک به به‌رزیه‌وه هه‌لبواسیت و خوی پی ببه‌ستیت، {ثُمَّ لَيَقَطَعْ} پاشان خوی به‌ربداته‌وه تا ده‌خنکیت، له پاش ئه‌وه {هَلْ يَذْهَبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَعِيْظُ} با سه‌یر بکات و بزائیت به‌و کاره‌ی دل‌ی ئاوده‌خواته‌وه و ئارخه‌یان ده‌بیت له داخ و کینه‌ی ناو دل‌ی له‌پای سه‌رخستنی خودا بو پیغهمبه‌ره‌که‌هی (ﷺ) له دونیا و دواروژدا؟ واتای ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ش بکه‌ن هیشتا دل‌ی ئاسووده‌نابن له‌و داخ و بوغزه‌ی که له‌به‌رانبه‌ر سه‌رخستنی خودا بو پیغهمبه‌ره‌که‌هی هه‌یانه.

کورت‌ه‌ی مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه: خودا به‌هه‌موو ئه‌و که‌س و کوومه‌لانه‌ی ئیره‌یی به‌ پیغهمبه‌ر (ﷺ) ده‌به‌ن و ئه‌وانه‌ی له‌هه‌لیک ده‌گه‌رین بو زیانپیکه‌یاندنی و به‌وانه‌ش که‌و گومان ده‌به‌ن په‌روه‌ردگاری سه‌ری ناخات، ده‌فه‌رمویت: بمرن به‌داخ و کینه‌تانه‌وه، ئه‌و بیگومان پیغهمبه‌ری خوی سه‌رده‌خات با ئیوه‌ش پیتان ناخوش بیت، ئه‌مه‌راقه‌ی ئایه‌ته‌که‌بوو لای هه‌ریه‌ک له‌راقه‌کارانی پیشین: موجه‌ید، قه‌تاده، عیکریمه، (عطاء) و ئه‌بولجه‌وزا و چه‌ندان‌ی تریش، وه‌ک (ابن‌کثیر) له‌تفسیره‌که‌یدا لیبانه‌وه ده‌گیریته‌وه، ئه‌وه‌ش که‌زیاتر پالپشتی ئه‌م واتایه‌ده‌کات ئایه‌تیک‌ی دیکه‌ی قورئانه‌که‌خودای گه‌وره‌ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا خَلَوْا عَضُوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْتُوا بَعِيْظَكُمْ﴾ [آل‌عمران: ۱۱۹]

واته: «کاتیکیش ته‌نیا ده‌بن و لیتان دوور ده‌که‌ونه‌وه له‌به‌ر رق و داخی دل‌یان، سه‌رپه‌نجه‌ی خویان ده‌گه‌زن، پیمان بلن: بمرن به‌و رقه‌تانه‌وه.»

(۱) وشه‌ی (سماء) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌گونجیت بو‌هه‌ر به‌رزیه‌کی تری بیجگه‌له‌ئاسمانیش به‌کاربیت، وه‌ک شاعیر ده‌لپت:

وقد یسمى السماء کل مرتفعوا نما الفضل حیث الشمس والقمر

واته: په‌نگه‌به‌گشت به‌رزیه‌ک بوتری ئاسمان... فه‌زلیش هه‌ر بو‌جیه‌که‌خۆر و مانگی لینه‌ه.

ئەمە پوختە ی ڕاقە بە پێزە‌که‌ی شیخ موحەممەد ئەمین شە‌نقیتی بوو (پە‌حمەتی خودای لێ بی‌ت (که له پە‌رتووکی (أضواء البیان) دا هێ‌ناویە‌تی. سە‌بارەت بە وادە و بە‌لێ‌نە بە‌دی‌هاتووە‌کانیش لە‌ناو سون‌ه‌تی پێ‌غە‌مبەر (ﷺ) و فەر‌موودە ڕاستە‌کانیدا، هێ‌ندە زۆ‌رن که ئە‌سته‌مه بتوانین له دوو‌توویی پە‌رتوو‌کێ‌ک بە‌م قە‌بارە‌یه‌دا جێ‌یان ب‌که‌ینه‌وه، سە‌ره‌رای ورده‌کاری‌یه سە‌رسوور هێ‌نەرە‌کانی له‌بارە‌ی ڕووداو و که‌سایە‌تی‌یه‌کان، هە‌وا‌لگە‌لێ‌ک که م‌رو‌ف سە‌راسیمە دە‌بی‌ت له‌ئاستیان، وه‌ک بە‌‌راست‌گە‌رانی هە‌و‌الی شە‌هیدبوونی عومەر و عوسمان (خودا لێ‌یان ڕازی بی‌ت). و پ‌ر‌ای ئە‌وه‌ی خە‌لیفە و فەرمان‌رە‌وای دە‌و‌لە‌تی‌کی گە‌وره و فراوان بوون، هە‌و‌الدان بە‌وه‌ی عە‌مماری ک‌ور‌ی یاسر (خودا لێ‌ی ڕازی بی‌ت). له‌لایە‌ن کۆ‌مه‌لێ‌کی یا‌خی‌بوو‌وه دە‌کو‌ژ‌ری‌ت، هە‌و‌الدان بە‌وه‌ی حە‌سه‌نی ک‌ور‌ی عە‌لی (خودا له‌ خۆ‌ی و باو‌کی ڕازی بی‌ت). دە‌بی‌تە‌ هۆ‌کاری ئاسته‌وایی نی‌وان دوو کۆ‌مه‌لی م‌وس‌لمانان یان هە‌و‌الدان بە‌ سە‌ره‌ل‌دانی «خە‌و‌اریج»، هە‌و‌الدان بە‌وه‌ی فاتیمە‌ی ک‌چی (خودا لێ‌ی ڕازی بی‌ت). یە‌که‌م که‌س دە‌بی‌ت له‌ بنە‌ماله‌‌که‌ی که‌ پاش ئە‌و دونیا بە‌ جێ‌ دە‌هێ‌ل‌یت، ئە‌مانە و چە‌ندان وادە و هە‌و‌الی تری راست و بە‌دی‌هاتوو.

له نیوان راست‌گۆ‌ترینی راست‌گۆ‌یان و درۆ‌زترینی درۆ‌زان

ئێ‌بن ئە‌بی عی‌ززی حە‌نه‌فی (پە‌حمەتی خودای لێ بی‌ت). و تە‌یه‌کی جوانی نووس‌یوه له‌ بارە‌ی پە‌یامبەر‌یتی که‌ پێ‌ش ئە‌و‌یش ئێ‌بن تە‌یم‌یه (پە‌حمەتی خودای لێ بی‌ت). له‌ ڕووی ماناوه‌ ئاماژە‌ی بە‌ هە‌مان پرس کردوو، گ‌وزارشتی‌که عە‌قلی م‌رو‌ف دە‌هه‌ژ‌ین و بیری دە‌بزوین، له‌و

کاته‌وهی بینومه چه‌زده‌که‌م له هه‌رج‌پیه‌ک که باس له به‌لگه‌کانی په‌یامبه‌ریتی موچه‌ممه‌د ده‌کریت، ئاماژه‌ی پی بده‌م، ئه‌و ده‌لئیت:

«له راستییدا ئه‌و که‌سه‌ی بانگه‌شه‌ی په‌یامبه‌ریتی ده‌کات له دوو جوړه مروّف به‌ده‌ر نییه، یان راستگوتترینی راستگۆ‌کانه، یانیش درۆزنترینی درۆزنه‌کان. هیچ که‌س‌یکیش نییه نه‌توانیت ئه‌م دوانه لیک جیاب‌کاته‌وه، مه‌گه‌ر نه‌زانترینی نه‌زانه‌کان بیټ، بگه‌ر نیشان‌داره‌کانی حالئ هه‌ریه‌ک له‌و دوانه خۆیان گوزارشت له‌ حه‌قیقه‌تیا‌ن ده‌کات و پیا‌نه‌وه ده‌ناس‌رینه‌وه، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی چه‌ندین رپگا هه‌یه بو جیا‌کردنه‌وه‌ی که‌سی راستگۆ له‌ درۆزن ته‌نانه‌ت له‌ پرسه‌کانی به‌ده‌ر له‌ په‌یامبه‌ریتی، چ بگات به‌ بانگه‌شه‌یه‌کی وه‌ک په‌یامبه‌ریتی!»^(۱)

گه‌ر له‌ به‌لگه ئیجگار زۆره‌کانی راستگویی موچه‌ممه‌د بپروانین، ئه‌وسا تیده‌گه‌ین بوچی «عه‌بدو‌للای کوری سه‌لام» له‌گه‌ل یه‌که‌م بینینیدا بو پیغه‌مبه‌ر گوتی: «عرفت ان وجهه لیس بوجه کذاب»^۱

واته: «زانیم که پروخساری ئه‌و پروخساری که‌س‌یکی درۆزن نییه.»

ئاخر ئه‌و پیش ئه‌وه‌ی په‌یامی خودای بو بیټ، ته‌مه‌نی‌ک له‌ناو هۆزه‌که‌ییدا ژیا بوو، جگه له به‌لگه‌کانی راستبیزی و ده‌ستپاکی هیچیان لئ به‌دی نه‌کردبوو، له‌ناو هه‌موویاندا نازناوی «راستگۆ و ده‌ستپاک» ته‌نیا بووه کالای پر به‌بالای ئه‌و، هه‌ر بو‌یه‌ش له‌ سه‌ره‌تای ئاشکرا‌کردنی په‌یامه‌که‌ی ئه‌م راستییه‌ی به‌بیره‌په‌نانه‌وه که له‌باره‌ی راستگویی و دوور له‌ درۆیی پیغه‌مبه‌ر(دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ). ده‌یانه‌زانی و پی فهرموون: «أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُمْ أَنَّ حَيْلًا تَخْرُجُ بِسَفْحِ هَذَا الْجَبَلِ، أَكُنْتُمْ مُصَدِّقِي؟»

قَالُوا: مَا جَرَّبْنَا عَلَيْكَ كَذِبًا! قَالَ: فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ^۱

واته: «ئه‌گه‌ر پیتان رابگه‌یه‌نم و بلیم له‌سه‌ر ئه‌و کیوه‌وه سواریک‌ی زورتان بو دیت، ئایا بروام پی ده‌که‌ن؟ گوتیان: تا ئیستا درومان لئ نه‌بیستوویت! ئه‌ویش فه‌رمووی: ده‌ی من بیدارکه‌ره‌وه و ترسینه‌ریکم بو ئیوه‌ پیش ئه‌وه‌ی سزایه‌کی سه‌خت رووبه‌رووتان ببیته‌وه.»

کاتیکیش ئه‌بوسوفیان پویشت بو شام، که ئه‌و کات سه‌رداری قوره‌یش و سه‌رکرده‌یان بوو له‌ دژی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوی له‌سه‌ر بی‌ت). هیشتا موسلمان نه‌بووبوو، هیره‌قلی گه‌وره‌ی روم بانگی کرد تا زیاتر له‌ هه‌والی موحه‌مه‌د ئاگادار بی‌ت، له‌باره‌ی چه‌ند بابه‌تیکه‌وه پرسیری لئ کرد له‌پیناو گه‌یشتن به‌ راستی بابه‌ته‌که، له‌میانی ئه‌و پرسیارانه‌دا لئ پرس‌ی: «هل کنتم تتهمونه بالکذب؟»

واته: «به‌ر له‌وه هه‌یج کات به‌ دروکردن تۆمه‌تبارتان کردوو؟» ئه‌بوسوفیان وه‌لامی دایه‌وه: نه‌خیر. پاشان هیره‌قل ئه‌م وته‌ حکمه‌ت ئامه‌زه‌ی پی گووت: «وَسَأَلْتُكَ هَلْ كُنْتُمْ تَتَّهَمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالَ، فَذَكَرْتَ أَنْ لَا، فَقَدْ أَعْرِفُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيَذَرَ الْكَذِبَ عَلَى النَّاسِ وَيَكْذِبَ عَلَى اللَّهِ»^۲

واته: «پرسیم لئ: ئایا پیش ئه‌وه‌ی ئه‌و قسانه‌ بکات به‌ درو تۆمه‌تبارتان کردوو؟ وت: نا؛ چونکه‌ ده‌زانم ناشیت ئه‌و که درو له‌گه‌ل خه‌لکدا نه‌کات، که‌چی درو به‌ناو خوداوه‌ بکات.»

یان له‌و ساته‌ی که‌ خورگیران هاوکات بوو له‌گه‌ل رۆژی مردنی ئیبراهیمی کوری پیغه‌مبه‌ر، کاتیک خه‌لکی گوتیان: به‌هۆی مردنی ئیبراهیمه‌وه خور

(۱) صحیح البخاری (۴۹۷۱)، صحیح مسلم (۲۰۸).

(۲) صحیح البخاری (۷).

گیراوه، کاردانه‌وی پیغه‌مبهر چۆن بوو به‌رانبهر ئەم قسه‌یه؟

ئایا قسه‌که‌یانی پشت‌راست‌کرده‌وه؟ یان لانی که‌م بیده‌نگه‌ی لی کرد؟

نه‌خیر، به‌لک‌وو له‌ناویاندا هه‌ستایه‌وه تا به‌ وتاریک ئەو بیروباوه‌ره هه‌له‌یه راست‌بکاته‌وه، جه‌ختی له‌ مه‌زنی و به‌شکۆیی په‌روه‌ردگاری خولقتینه‌ر و پشت و په‌نای کرده‌وه و فه‌رمووی: «إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَاتٍ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ»^۱

واته: «خۆر و مانگ دوو نیشانه‌ن له‌ نیشانه‌کانی ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره، بۆ مردن یان ژبانی هیچ که‌سیک ناگیرین.»

پاشان رینمایی کردن بۆ نوێزکردن و داوای لیخۆشبوون و مالبه‌خشین، چونکه ئەم په‌یامه‌پینیکه له‌لایه‌ن خوداوه، خۆ ئەگه‌ر قسه‌یه‌کی له‌م جۆره له‌باره‌ی هه‌ر یه‌کتیک له‌ پادشا و سه‌رکرده‌کانی دونیاوه و ترابایه، ئاشکرایه که‌ مامه‌له‌ی له‌ به‌رانبهر ئەم به‌گه‌وره زانینه‌ی خۆی و کوره‌که‌ی به‌شپوه‌یه‌کی تر ده‌بوو.

له‌ به‌لگه‌کانی دیکه‌ی راست‌گۆیی پیغه‌مبهر و راستی په‌یامه‌که‌ی ئەوه‌یه که ئەو هه‌موو قورئانی وه‌ک خۆی گه‌یاند، له‌کاتی‌کدا نایه‌ت گه‌لیکی له‌خۆ گرتوه که‌ تیییدا خودای گه‌وره‌گله‌یی له‌ پیغه‌مبهره‌که‌ی ده‌کات، وه‌ک له‌م نایه‌تانه‌دا ده‌رده‌که‌ویت: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ﴿۱﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴿۲﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى ﴿۳﴾﴾ [عبس: ۱-۳]

واته: «پیغه‌مبهر رووی گرژ کرد و پشتی هه‌لکرد، کاتی‌ک ئیمانداره‌ نابینا‌که هاته‌ لای که‌ عه‌بدو‌للای کوری ئوم مه‌کتوم بوو، تۆ چۆن زانیت؟ به‌لک‌وو ئەو بیه‌ویت زیاتر دل و ده‌روونی خاوپن بکاته‌وه.»

(۱) صحیح البخاری (۱۰۴۳)، صحیح مسلم (۹۰۲).

یاخود ده‌فهرموویت: ﴿لَمْ أَذْنَبْ لَهُمْ﴾ [التوبة: ۴۳]

واته: «له‌به‌ر چی مؤله‌تت دانئ؟ که نه‌یه‌ن بؤ‌غه‌زای ته‌بووک»

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

[التحریم: ۱]

واته: «ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر! بؤ‌چی شتی‌ک له‌خۆت حه‌رام ده‌که‌یت که‌خودا بؤ‌ی حه‌لال‌کردوویت، ده‌ته‌وی‌ت به‌و کاره‌هاوسه‌ره‌کان‌ت رازی بکه‌یت؟»

له‌جی‌گایه‌کی تری‌ش ده‌فهرموویت: ﴿وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى

النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ [الأحزاب: ۳۷]

واته: «له‌دل‌ی خۆت‌دا شتی‌ک ده‌شاری‌ته‌وه که‌خودا ئاشکرای ده‌کات و له‌قه‌سه‌ی خه‌ل‌ک ده‌ترسیت له‌کاتی‌ک‌دا خودا شی‌او‌تره که‌لپی‌بترسیت.»

ده‌سا پی‌م بلین، ئه‌گه‌ر موحه‌ممه‌د به‌راستی پی‌غه‌مبه‌ری خودا نه‌بووبایه ئه‌م ئایه‌تانه‌ی ده‌گه‌یاند و ئاشکرای ده‌کردن؟ چی‌ناچاری ده‌کرد ئه‌م قسانه‌بکات که‌له‌دوای‌خۆی خه‌ل‌کی‌تا‌رۆژی‌دوایی‌بی‌لینه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌و له‌لایه‌ن خوداوه‌فه‌رمانی‌کراو نه‌بووبایه به‌گه‌یاندنی؟

هه‌روه‌ها زۆری‌ک له‌ئایه‌ته‌کانی‌قورئانی‌پیرۆز به‌ئاشکرا‌رای‌ده‌گه‌یه‌نن که‌په‌ی‌غه‌مبه‌ر موحه‌ممه‌د (دروودی‌خوای‌له‌سه‌ر بی‌ت). به‌نده‌یه‌کی‌خودایه و په‌یامی‌په‌روه‌ردگاری‌ده‌گه‌یه‌نیت، ئه‌و سوود و زیانی‌به‌ده‌ست‌نییه و ئاگاداری‌غه‌یب و نادیاره‌کان‌نییه، هه‌یج شتی‌کی‌شی‌له‌کاروباری‌به‌نده‌کانی‌خودا به‌ده‌ست‌نییه که‌بیان‌به‌خشیت‌یان‌سزایان‌بدات. ئه‌ویش به‌و چه‌شنه‌ی‌فه‌رمانی‌پن‌کرا‌بوو‌گه‌یاندی، بؤ‌یه‌ئمه‌له‌نیشانه‌کانی‌سه‌راستی و په‌یام‌به‌ریتیه‌تی.

له‌نموونه‌ی‌ئو ئایه‌تانه‌ش، خودای‌مه‌زن ده‌فهرموویت: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ

الْأَمْرِ شَيْءٌ ﴿١٢٨﴾ [آل عمران: ۱۲۸]

واته: «تۆ هیچ شتیکت له کاروباری به‌نده‌کان به‌ده‌ست نییه، چ خودا ته‌وبه‌یان لی وه‌برگریت یان سزایان بدات.»

یان پیی ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ صَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾﴾ [الجن: ۲۱-۲۲]

واته: «پییان بلّی؛ به‌راستی من هیچ جوّره زیان‌تیک یان سوود و هیدایه‌تیکم به‌ده‌ست نییه، بلّی: به‌راستی که‌سیک نییه من په‌نا بدات له خودا و جگه له‌ویش هیچ په‌ناگه‌یه‌ک شک نابهم.»

له جیگایه‌کی تریش ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ [الأنعام: ۵۰]

واته: «بلّی؛ خو من پیتان نالیم کلیلداری گه‌نجینه‌کانی خودام، ناشلیم ئاگاداری گشت غه‌یب و نادیاریکم.»

هه‌روه‌ها خودای گه‌وره به‌ پیڤه‌مبه‌ره‌که‌ی (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت). ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ﴿٩﴾﴾ [الأحقاف: ۹]

واته: «بلّی؛ من یه‌که‌م پیڤه‌مبه‌ر نیم ئیردراهم، ناشزانم چی به‌سه‌ر من و ئیوه‌ش ده‌هینریت.»

یه‌کیکی تر له به‌لگه و نیشانه‌کانی په‌یامبه‌ریتی موحه‌مه‌د (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت). پاراستن و سه‌رخستنیه‌تی له‌لایه‌ن خوداوه وه‌ک چۆن له قورئاندا هه‌وال و به‌لینی پی داوه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌دریژیایی بیست و سئ سالی ژبانی پیڤه‌مبه‌ری خودا له‌گه‌یاندنی ئه‌م په‌یامه‌ رووبه‌رووی هه‌موو جوّره‌کانی ئازاردان بووه‌وه، به‌لام هیچ کام له‌ دوژمنانی نه‌یانتوانی

بیکوژن، سه‌رباری هه‌ول و ته‌قه‌لای زۆری نه‌یارگه‌لی هه‌مه‌جۆر، چونکه خودای بالاده‌ست پێی فهرموو: ﴿وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ [المائدة: ۶۷]

واته: «د‌ل‌نیابه‌ خودا له شه‌ر و پیلانی خه‌ل‌کی ده‌تپار‌یز‌یت.»

ب‌ی‌گومان خودای گه‌وره‌ خۆی پاراستی ئارامی به‌ دل‌ی به‌خشی و به‌ سه‌ربازه‌کانی خۆی پشتیوانی ل‌ی کرد، تا ئه‌و کاته‌ی به‌ ته‌واوترین شه‌پوه‌ په‌یامه‌که‌ی گه‌یاند و شاه‌ه‌تی خودای گه‌وره‌شی له‌ ئاسمانه‌وه‌ بۆ دابه‌زی که‌ فهرمووی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: ۳]

واته: «ئه‌م‌رۆ ئایین و به‌رنامه‌که‌تانم به‌ کۆتایی گه‌یاند و ن‌ی‌عمه‌ت و به‌خشی خۆمم بۆ ته‌واوکردن و رازی بووم به‌وه‌ی ئیسلام ب‌ی‌ته‌ ئایین و به‌رنامه‌تان.»

پاشان خه‌ل‌کی به‌ل‌پ‌شاو هاتنه‌ ناو ئایینی خوداوه‌ و شاری مه‌که‌که‌ش ر‌ز‌گ‌ار‌ک‌را.

ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی‌ت له‌ واتای ئه‌م‌ پاراستنه‌ خ‌وا‌ی‌ی‌یه‌ بۆ پ‌ی‌خه‌م‌به‌ر (د‌رو‌ود‌ی‌ خ‌وا‌ی‌ له‌سه‌ر ب‌ی‌ت). ت‌ی‌ب‌گه‌ی، ب‌روانه‌ ماله‌که‌ی له‌ مه‌دینه، ئه‌و‌ی وه‌ک قه‌لا پته‌وو و به‌رگه‌گره‌کانی یه‌هودییه‌کان نه‌بوو، چه‌ش‌نی قه‌لاکانی رۆم‌یش نه‌بوو، به‌ل‌کوو خان‌ویه‌کی چه‌ند ژووری که‌ ه‌ی‌ج ئ‌ی‌ش‌ک‌گ‌ر و ده‌رگاوان‌پ‌کی نه‌بوو، ته‌نیا خ‌وا‌ خۆی ده‌پ‌یاراست.

بوخاری له‌ سه‌ح‌ی‌حه‌که‌یدا ده‌گ‌ی‌ر‌پ‌ته‌وه‌ له‌ ر‌ی‌گه‌ی تابیعی به‌ر‌پ‌ز (ثابت البنانی) یه‌وه‌ که‌ ده‌ل‌یت: «گو‌ی‌م له‌ ئه‌نه‌سی کوری مال‌یک بوو له‌ ئافره‌ت‌پ‌کی که‌ سوکاری خۆی پرس‌ی: فلانه‌ ئافره‌ت ده‌ناس‌یت؟ گو‌تی: به‌ل‌ی، ئه‌نه‌س گو‌تی: رۆژ‌پ‌ک پ‌ی‌خه‌م‌به‌ری خودا به‌ لای ئه‌و ئافره‌ته‌دا ت‌ی‌په‌ری که‌ له‌سه‌ر گو‌ر‌پ‌ک ده‌گر‌یا، پ‌ی‌ی فهرموو: «اتَّقِيَ اللَّهَ وَاصْبِرْ» واته: «له‌ خودا

بترسه و ئارام بگره». ئافره‌ته‌که‌ش گوتی: لیم گهری، ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر من هاتوو به‌سه‌ر تو نه‌هاتوو، ئیتر پیخه‌مبه‌ر به‌جیی هیشته و رویشته، پاشان پیاویکی دیکه له‌وێهه‌ رویشته و لیی پرسی: پیخه‌مبه‌ری خودا چی پێ گوتیت؟ ئافره‌ته‌که‌ گوتی: نه‌مزانی که ئه‌وه، پیاوه‌که‌ گوتی: ئه‌وه پیخه‌مبه‌ری خودا بوو، دوای ئه‌مه ئافره‌ته‌که‌ هات بو به‌ر ده‌رگای ماله‌که‌ی و هیچ پاسه‌وان و ده‌رگاوانیکی له‌وێ نه‌بینی، گوتی: ئه‌ی پیخه‌مبه‌ری خودا، سویند به‌ خودا نه‌مناسیت، پیخه‌مبه‌ر فهرمووی: «إِنَّ الصَّبْرَ عِنْدَ أَوَّلِ صَدْمِهِ»^۱، واته: به‌راستی ئارامگرتن ئه‌وه‌یه‌ که له‌ سه‌ره‌تای خورپه و کاره‌ساتدا بیت.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا خوای گه‌وره له‌ هه‌موو شه‌ر و خراپه‌یه‌ک په‌نای ده‌دا و له‌ گشت پیلان و ته‌له‌که‌یه‌ک ده‌ربازی ده‌کرد.

له‌ نیشانه‌کانی دیکه‌ی په‌یامبه‌ریتی موحه‌مه‌د (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت). ئه‌وه‌بوو که متمانه‌ی ته‌واوی به‌ هه‌موو ئه‌و واده و به‌لێنانه هه‌بوو که خوا پێی ده‌دا، به‌جۆرێک له‌وپه‌ری نارپه‌حه‌تی و سه‌ختترین بارودۆخدا دلپه‌رت و په‌شۆکاو نه‌ده‌بوو، پشت و په‌نای ته‌نیا خوای به‌دیپه‌ینه‌ر و پشتیوانی بوو، بۆیه له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا گێردراوه‌ته‌وه له‌ ئه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه که جارێکیان ئه‌بویه‌کری صدیق(قه‌سه‌ی بو ده‌کرد و ده‌یگوت: «کاتییک له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌دا بووین سه‌یری پێی بپیاوه‌رانم ده‌کرد له‌سه‌رومانه‌وه دیاربوون، گوتم: ئه‌ی پیخه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت). ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌وان ته‌ماشایه‌کی پێیه‌کانی خۆی بکات له‌ به‌ر پێیه‌کانیدا ده‌مانبێت! فهرمووی: «يَا أَبَا بَكْرٍ، مَا ظَنُّكَ بِإِثْنَيْنِ اللَّهُ تَالِيَهُمَا» واته: «ئه‌ی ئه‌بویه‌کر، گومانته‌ چیه‌ به‌ دوو که‌س

(۱) صحیح البخاری (۷۱۵۴).

خودا سیئہ میانہ.»^۱

ہر بوخاری و موسلیم لہ ریگہی جابری کوری عہدوللاوہ دہ گپرنہوہ کہ گوتوویہ تی:

”لہ گہل پیغہ مہری خودادا دہرچووین بو غہزا بہرہو نہجد، کاتیک پیغہ مہری خودا گہرایہوہ منیش لہ گہلی گہرامہوہ، لہ دمہو نیوہرؤدا ہاوہلان لہ دوئیکی نزاری پر درخت پیمان گہیشتنہوہ، پیغہ مہر لہوئی لایدا و خہلکیش بہرہو سیبہری درختہکان پەرش و بلاوہوونہوہ، پیغہ مہر (دروودی خوی لہسہر بیت). لہبن درختیکی سہمورہدا وچانی دا و شمشیرہ کہی بہ درختہ کہدا ہہلواسی، ئیتر سہرخہوئیکمان شکاند، تاویک دواتر پیغہ مہر (ﷺ) بانگی کردین و ئیمہش چووین بؤلای، بینیمان کابرایہ کی دہشتہ کی لہلای دانیشتبوو، پیغہ مہر فہرمووی: «إِنَّ هَذَا اخْتَرَطَ سَيْفِي وَأَنَا نَائِمٌ، فَاسْتَيْقِظْتُ وَهُوَ فِي يَدِي صَلْتًا، فَقَالَ لِي: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قُلْتُ: اللَّهُ، فَهَا هُوَ ذَا جَالِسٌ»^۲ واتہ: «ئہم کابرایہ شمشیرہ کہمی لہ ہلگرتہم کاتیک خہوتبووم، کہ خہبہرم بوویہوہ بینیم شمشیرہ کہمی بہہلکیشراوی بہدہستہوہیہ، پیی گوتہم: کی دہتپاریزیت لہ من؟ گوتہم: اللہ، ئہوہ دہیینن ئیستا لہوئی دانیشتبووہ. دوا ی ئہوہ پیغہ مہر ہیچ سزایہ کیشی نہدا.»

(۱) صحیح البخاری (۶۶۲)، صحیح مسلم (۲۳۸۱).

(۲) صحیح البخاری (۴۱۳۵)، صحیح مسلم (۸۴۳).

جوانىيەكانى ئىسلام

زۆرچار لەبارەى جوانىيەكانى ئىسلامەۋە دەبىستىن كە بە شىۋەى زارەكى قسە دەكرىت، بەلام ئەۋەى لە ھەموۋان زياتر پەى بە جوانىيەكانى ئىسلام دەبات و زۆرتەر ھەست بە شىرىنى ئىمان دەكات و چىژى لى دەبات، تەنیا كەسپكە كە پابەندە بە رېنمايى و ئاكارەكانى ئىسلام لە ھەلسوكەۋتپىدا لەگەل خۆى و كەسوكار و دەر و دراوسىي، لە سەۋدا و مامەلەى و تەنانەت لەكاتى تەنبايىشدا، چونكە ئىسلام لە ناخ و دەرۋونى ئەۋانەدا ۋا پىۋەى پابەندن و بەھاگەلئىكى ۋەھا دەچىنئىت كە سنورەكانى كات تىدەپەرپىنن و لە ۋىژدانى تاكەۋە سەرچاۋە دەگرن، گەرچى ياسايەكىش نەبىت بىانگىرپىتەۋە، ئەمەش زۆر لە سوودگەرايى بالاترە، لەۋەش بالاترە كە لە تىۋركارى فەيلەسوف و دانابەك يان دەستەيەكى ياسادانەرەۋە سەرچاۋەى گرتبىت.

پابەندبوون بەم بەھايانەۋە تەنانەت لە كاتى نەبوونى چاۋدپىرئىش، ھەستىكى پر لە متمانە و دلىنبايى بە مرۆقى ئىماندار دەبەخشىت لەبارەى جوانى ئەم ئايىنە مەزنەۋە، چونكە كارىگەرىيەكەى لەسەرخۆى دەبىنئىت كە رپىگرى لى دەكات لە ستەم و دەستدرىژى و ناپاكى و خراپەكارى، لەدۋاى ئەۋە ھەرچى دەگوترىت لە تۆمەت و گومان لەمەر ئىسلام بۆ ئەم ھىچ نرڭ و بايەخىكىان نىيە، لەبەرئەۋەى پىچەۋانەكەيان لەلای خۆى دەبىنئىتەۋە.

پینگه‌ی به‌ها ره‌وشتی و ئا‌کاریه‌کان له ئیسلامدا

له کاتی‌کدا ئیمان گرن‌گترین ئامان‌جه که مرۆ‌قی موس‌لمان له‌پیناوی پاراستن و هیش‌تنه‌وه‌یدا ده‌ژی، ده‌قه‌کانی شه‌ریعه‌تیش ده‌بینیت که دان به باوه‌ری که‌س‌یکدا نائین گهر پابه‌ند نه‌بیت به هه‌ندیک له به‌ها ره‌وشتیه‌کانی وه‌ک ره‌فتار‌جوانی له دراوس‌پیه‌تییدا، یان ئه‌و ده‌قانه‌ی که حه‌قیقه‌تی موس‌لمانیتی که‌س‌یک ده‌به‌ستن‌ه‌وه به خه‌سه‌له‌تی بی‌وه‌ی‌بوونی موس‌لمانان له ده‌ست و زمانی، ئه‌وکات پله‌وپایه‌ی به‌ها ره‌وشتی و ره‌فتاریه‌کان له ئیسلامدا بینه‌ پ‌یش چاوت.

دکتۆر موحه‌مه‌د ده‌راز له کۆتایی په‌رتووکه‌که‌یدا به‌ناوی (دستور الأخلاق فی القرآن) ئه‌و ئایه‌تانه‌ی قورئانی کۆکرد‌وه‌ته‌وه که بناغه‌ی به‌ها ره‌وشتیه‌کان داده‌ن‌ین.

منیش لێ‌رده‌ا هه‌ندیک له فه‌رمووده سه‌حیحه‌کانی پ‌یغه‌مبه‌رم هه‌ل‌بژارد‌وه که نیشانی ده‌ده‌ن سوننه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ر چیمان پ‌ی ده‌ل‌یت له بواری کاریگه‌ریی ئیمان و باوه‌ر له‌سه‌ر ره‌فتاری که‌سه‌که و را‌ده‌ی پیاده‌کردنی به‌ها بالاکان له ژیانیدا، هاوکات هه‌ندیک له جوانیه‌کانی ئیسلامان نیشاند‌ه‌ده‌ن، هه‌ر دانه‌یه‌کیش له‌و فه‌رموودانه به‌ناو‌نیشانی "له فه‌رمووده سه‌حیحه‌کانه‌وه ف‌یربووین" ده‌خه‌مه‌روو:

له فه‌رمووده سه‌حیحه‌کانه‌وه ف‌یربووین: «المؤمن من آمنه الناس على أموالهم وأنفسهم» واته: «ئیماندار ئه‌و که‌سه‌یه که خه‌لکی له سه‌ر و م‌الیاندا ل‌یی ئه‌مین بن.»

لێ‌روه‌ه دروشم و به‌یداخی هه‌ندیک له‌وانه ده‌که‌و‌یت که بانگه‌شه‌ی ئیماندارێ ده‌که‌ن، چونکه له‌و ده‌مه‌ی ز‌یر و زیو له ئارا‌دايه، پ‌یوه‌ری ئیمان

رادهی پابه‌ندبوونی که‌سه‌که‌یه به ده‌ستپاکییه‌وه.

له فەرمووده سه‌حیحه‌کانه‌وه فیربووین: پیخه‌مبه‌ر سی جار سویندی خوارد که ئەو که‌سه‌ی ئازاری دراوسیکه‌ی ده‌دات باوه‌ردار نییه، کاتیکی فەرمووی: «**وَاللّٰهِ لَایُؤْمِنُ، وَاللّٰهِ لَایُؤْمِنُ، وَاللّٰهِ لَایُؤْمِنُ**» واته: «سویند به خودا باوه‌ری نییه، سویند به خودا باوه‌ری نییه، سویند به خودا باوه‌ری نییه». گوتیان: کئی ئەی پیخه‌مبه‌ری خودا؟ فەرمووی: «**الَّذی لَایَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ**»^۱، «ئەو که‌سه‌ی دراوسیکه‌ی له شه‌ر و خراپه‌ی بیخه‌م نه‌بیّت.»

ئایا دوا‌ی ئەمه‌ هیچ گومانیک ده‌مینیت له‌وه‌ی ئیمان کردار و ره‌فتاریش له‌خۆ ده‌گریت؟

هەر له فەرمووده سه‌حیحه‌کانه‌وه فیربووین: «**مِن شَرِّ النَّاسِ یَوْمَ الْقِیَامَةِ ذَا الْوَجْهَیْنِ الَّذِی یَأْتِی هُوَ لَآءِ بَوَّجِهٍ وَهُوَ لَآءِ بَوَّجِهٍ**»^۲ واته: «له خراپترینی خه‌لکی لای خودا له‌ رۆژی دوا‌یی که‌سیکه که دووروو بووه، ئەوه‌ی دیته لای ئەم کۆمه‌له‌ به‌ روویه‌ک و ده‌چیته لای ئەوانی تر به‌ روویه‌کی تر.»

له فەرمووده سه‌حیحه‌کانه‌وه فیربووین: خۆبه‌که‌مگری مرۆف به‌زده‌کاته‌وه و لیخۆشبوونیش پڕیز و شکۆی زیاد ده‌کات.^۳

له فەرمووده سه‌حیحه‌کانه‌وه فیربووین: که به‌ روانینیکی هاوسه‌نگ و دادگه‌رانه له ئافره‌تی پرۆادار پرۆانین، گه‌ ره‌وشتیکیمان پێ ناخۆش بوو ره‌وشتیکی تریمان به‌ دل ده‌بیّت.^۴

(۱) صحیح البخاری (۶۰۱۶).

(۲) صحیح البخاری (۶۰۵۸)، صحیح مسلم (۲۵۲۶).

(۳) صحیح مسلم (۲۵۸۸) بمعناه.

(۴) صحیح مسلم (۱۴۶۹).

له فەرمووده سه‌حیحه‌کانه‌وه فی‌ربوون: به‌رگریکردن له مال و سامانیک که له‌رپگه‌ی‌هه‌ل‌ه‌وه‌به‌ده‌سته‌تایبیت شه‌ره‌ف و شکۆمه‌ندییه، ئە‌گەر مەروۆفی بروادار له‌پینا‌و به‌رگری لێ کردنیدا بمریت شه‌هیده.^۱

له فەرمووده سه‌حیحه‌کانه‌وه فی‌ربوون: نایبیت باوه‌ردار ساویلکه و هه‌ل‌خه‌له‌تاو بیت، چونکه پی‌خه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموویت: ((لَا يَلْدَعُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ))^۲ واته: «ئیماندار دوو جار له‌یه‌که کونه‌وه ناگه‌زریت». هه‌ر له فەرمووده سه‌حیحه‌کانه‌وه فی‌ربوون: قه‌باره‌ی ئە‌و به‌رپرسا‌ر‌ت‌ت‌یه‌ بزانی‌ن که ده‌که‌و‌ی‌ته ئە‌سته‌و‌ی تاک به‌رانبه‌ر ئە‌و سنووره‌زینیان‌ه‌ی له کۆمه‌ل‌گادا ڕووده‌ده‌ن (جا سنووره‌زینه‌که هه‌ر که‌سی‌ک بیت)، چونکه پی‌خه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی: «مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهْمُوا عَلَى سَفِينَةٍ، فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا، وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ، مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا حَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا حَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا، فَإِنْ يَتْرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَّوْا وَنَجَّوْا جَمِيعًا»^۳

واته: «نموونه‌ی که‌سی‌ک که سنووره‌کانی خودا به‌جێ ده‌گه‌یه‌ن‌یت، فه‌رمان به‌چاکه‌ده‌کات و رپگری له‌خراپه‌ده‌کات، له‌گه‌ل که‌سی‌ک که‌وتوو‌ته‌ناو به‌زاندنی ئە‌و سنوورانه‌وه وه‌ک سه‌رنیشانی ناو که‌شتییه‌کن، که‌دوای تیروپشک بو‌دابه‌شکردنی جی‌گه‌کانی که‌شتییه‌که، هه‌ندی‌کیان سه‌ره‌وه‌ی که‌شتییه‌که‌یان به‌رکه‌وتوو‌ه و هه‌ندی‌کیان خواره‌وه‌ی، پاشان سه‌رنشین‌ه‌کانی خواره‌وه‌کاتیک پی‌ویستیان به‌ئاو بیت ده‌بیت سه‌رکه‌ون بو‌لای ئە‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی که‌شتییه‌که، بو‌یه‌ده‌لێن ئە‌گەر ئی‌مه‌له

(۱) صحیح البخاری (۲۴۸۰)، صحیح مسلم (۱۴۱).

(۲) صحیح البخاری (۶۱۳۳)، صحیح مسلم (۲۹۹۸).

(۳) صحیح البخاری (۲۴۳۹).

به‌شه‌که‌ی خۆماندا کونیک بکه‌ینه که‌شتیه‌که و چیر ئه‌وانه‌ی سه‌روه و ه‌رس نه‌که‌ین، جا ئه‌گه‌ر ئه‌وانیش وازیان لئ به‌ین و رپگری نه‌که‌ن له‌و کاره‌ی ده‌یانه‌وێت بیکه‌ن هه‌موویان تیا ده‌چن، خۆ ئه‌گه‌ر ده‌ستیان بگرن و رپگریان لئ بکه‌ن، خۆیان و ئه‌وانیش هه‌موو رزگاریان ده‌ییت.»

ئهم فه‌رمووده‌یه کۆمه‌لگا به‌ که‌شتیه‌که وینا ده‌کات که ئه‌سته‌مه‌ بگات به‌ ئامانجی، به‌بێ هاوکاریکردن له‌ پاراستنیدا و به‌بێ هه‌ماهه‌نگی له‌سه‌ر رپگه‌نه‌دان به‌ نقومکردنی له‌لایه‌ن که‌سانی به‌رژه‌وه‌ندخواز و خۆبین، ئه‌وه‌ش به‌هۆی گیلیتی و کورتبینیان که‌ وایان لئ ده‌کات به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی خۆیان پیش به‌رژه‌وه‌ندی گشت کۆمه‌لگا بکه‌ن.

له‌ فه‌رمووده‌ سه‌حیحه‌کانه‌وه‌ فیربووین: گرنگی به‌ جوان رگرتنی شیوه‌ و سه‌ر و سیمامان بده‌ین، چونکه «إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ»^۱ واته: «خودا جوانه‌ و جوانی‌شی خۆشده‌وێت.» هه‌روه‌ها به‌ بۆنخۆش هه‌یشتنه‌وه‌ی ناو ده‌م، چونکه «السَّوَاكُ مَطَهْرَةٌ لِلْفَمِ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ»^۲ واته: «سیواک پاکه‌ره‌وه‌یه بۆ ده‌م و هۆکاری په‌زنامه‌ندی په‌روه‌ردگاریشه.»

له‌ فه‌رمووده‌ی سه‌حیحه‌وه‌ فیربووین: گومانی باش به‌ یه‌کتر به‌ین، چونکه «الظَّنُّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ»^۳ «گومانی خراپ درۆترین قسه‌یه.»

هه‌روه‌ها فیربووین: که‌ له‌سه‌ر بنه‌مای رواله‌ت و ئه‌وه‌ی ده‌ییبین مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ خه‌لک بکه‌ین و نه‌که‌وینه‌ شیکاری نییه‌تی نیو دلایان، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر به‌ یه‌کیک له‌ هاوه‌لانی فه‌رموو: «أَشَقَقْتُ عَنْ قَلْبِهِ؟»^۴ واته: «مه‌گه‌ر دلێت له‌تکرد تا بزانیته‌ مه‌به‌ستی چیه‌؟»

(۱) صحیح مسلم (۹۱).

(۲) سنن النسائي (۵).

(۳) صحیح البخاري (۵۱۴۳).

(۴) صحیح مسلم (۹۶).

له فەرمووده سه‌حیحه‌کانه‌وه فی‌ربووین: پله‌وایه‌ی ئافره‌تی موسڵمان له ئاستیکدایه شایانی ئەوه بێت پی‌خه‌مبه‌ری خودا له رۆژیکدا که زۆرتین ژماره‌ی خه‌لک له ژیا‌نیدا له حاجی مال‌ئاوایی له ده‌وری ئاماده‌بوون، به‌ راسپارده‌ی تایبه‌ت ب‌فهرموویت: «اتَّقُوا اللَّهَ فِي النَّسَاءِ»^۱ واته: «له‌خواترس بن له مامه‌له‌تان له‌گه‌ل ئافره‌تاندا.»

له فەرمووده سه‌حیحه‌کانه‌وه فی‌ربووین: پێ‌ویسته ره‌چاوی هه‌ستی ئەو که‌سانه بکه‌ین که له هه‌مان شوێن له‌گه‌لمان دانیشتون، «فَلَا يَنَاجِي اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ»^۲ واته: «با دوو که‌س پێکه‌وه چرپه نه‌که‌ن به‌ی سێیه‌میان.»

له فەرمووده سه‌حیحه‌کانه‌وه فی‌ربووین: گیانی ئومید و چاکه‌کاری ب‌لاوبکه‌ینه‌وه له به‌رانبه‌ر ئەو که‌سانه‌دا که هه‌له‌یان کردووه و هه‌لی قه‌ره‌بووکردنه‌وه‌یان نیشانبه‌هین، به‌چه‌شنی مامه‌له‌ی پی‌خه‌مبه‌ر(دروودی خوای له‌سه‌ر بێت). له‌و کاته‌ی که‌سێک هاته‌ خزمه‌تی و دانی به‌وه دانا که‌که‌وتووته هه‌له‌ی ماچیک که‌ه‌لال نه‌بووه‌ بۆی، ئەویش به‌م وته‌یه‌ی خودای میهره‌بان دواندی که‌ ده‌فهرموویت: {إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ أَلْسَفَاتِ} [هود: ۱۱۴] واته: «به‌راستی کرده‌وه چاکه‌کان کرداره خراپه‌کان لاده‌بات و گونا‌هه‌کان ده‌شو‌نه‌وه.»^۳

فەرمووده سه‌حیحه‌کان ئەمانه‌یان فی‌رکردین: رێز و پله‌وایه‌ی دایک و باوک، گرنگی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی، مافی دراوسێ، ته‌نانه‌ت وه‌فاداری بۆ دۆست و هاو‌رێکانی باوک له‌دوای مردنیشیان، وه‌ک له فەرمووده‌ی

(۱) صحیح مسلم (۱۲۱۸).

(۲) صحیح البخاری (۶۲۹۰).

(۳) صحیح البخاری (۴۶۸۷).

سه‌حیحدا هه‌یه «إِنَّ مِنْ أَبْرَ الْبِرِّ صَلََةُ الرَّجُلِ أَهْلُ وَدَّ أُبِيهِ»^۱ واته: «له چاکترینی کاره چاکه‌کان دۆستایه‌تی و سه‌ردانیکردنی مرؤفه بو ئه‌و که‌سانه‌ی دۆستی باوکی بوون.»

له فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌روهه (دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت). فی‌ربووین: به‌شه‌رمبوون له جوانترین خه‌سله‌ته‌کانه که ده‌شیت له مرؤفدا هه‌بی‌ت، به‌لام له به‌رانبه‌ردا ناییت ئه‌م سیفته‌هه‌ ریگری له خاوه‌نه‌که‌ی بکات له گوتنی حه‌ق و کارپی‌کردنی و را‌گه‌یاندنی، خو پیغه‌مبه‌ر وه‌سف ده‌کرا به‌وه‌ی «أَشَدُّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خَدْرَهَا»^۲ واته: «به شه‌رمتر بوو له کچی‌ک له نیو په‌رده‌که‌یدا.» له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌پیش چاوی هه‌موو قوره‌یش به‌سه‌ر کیوی سه‌فادا سه‌رکه‌وت بو گوتنی حه‌ق و فه‌رمووی: «إِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيِ عَذَابٍ شَدِيدٍ»^۳ واته: «من ترسینه‌ریکم بو‌تان به‌ر له‌وه‌ی سزایه‌کی سه‌خت رووبه‌رووتان بی‌ته‌وه.» ته‌نانه‌ت هه‌یج کۆر و کۆبوونه‌وه‌یه‌کیان نه‌بوو پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت). بانگه‌وازی تیدا نه‌کات بو ریگا و ئایینی خودای په‌روه‌ردگاری.

هه‌ر له فه‌رمووده‌ی سه‌حیحه‌وه فه‌ی‌ربووین: «شَرَّ مَا فِي رَجُلٍ شَحٌّ هَالِحٌ وَجُبْنٌ خَالِحٌ»^۴ واته: «خراپترین دوو سیفته له پیاوی‌کدا هه‌بن بریتیین له: ره‌زیلییه‌کی شپ‌زه‌که‌ر، هه‌میشه‌پ‌رته و بو‌له‌ی بی‌ت، هه‌روه‌ها ترسنۆکییه‌کی دل‌له‌رزین که خاوه‌نه‌که‌ی وه‌خته‌ دل‌ی ده‌ربیت له‌تاو لاوازی و تی‌کشکاوی و ناتوانیت هه‌ستیت به‌به‌ریاکردنی حه‌ق و فه‌رمان به‌چاکه و ریگری له خراپه و تی‌کۆشان له‌پیناوی خودا.»

(۱) صحیح مسلم (۲۵۵۲).

(۲) صحیح البخاری (۳۵۶۲).

(۳) صحیح البخاری (۴۷۷۰).

(۴) سنن أبي داود (۲۵۱۱).

لیره‌دا ناتوانین بهم پوخته‌کارییه مافی ته‌نانهت ده یه‌کی ئەو به‌هایانه بدهین که ده‌کریت چ وه‌ک تاک و چ وه‌ک کۆمه‌لگاش له‌ فەرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ فیریان بین، نامه‌گه‌لێک له‌ هزر و مه‌نه‌ه‌ج و تیگه‌یشتن و یاسا و ئاداب و په‌وشت که‌ گه‌وره‌یی و جوانی ئەم دینه‌مان نیشانده‌ده‌ن.

ئهمه‌ش سه‌رباری ئەو ژماره‌ زۆره‌ی په‌رتووک و توپژینه‌وه‌ و نامه‌ی ئەکادیمی که‌ له‌و بواره‌دا نووسراون، ته‌نانهت توپژینه‌وه‌گه‌لی دوور و درێژیان تێدایه‌ ته‌نیا له‌ جوانییه‌کانی بواریک له‌ بواره‌کانی شه‌ریعه‌تی ئیسلامی کۆلیوه‌ته‌وه‌، به‌ نمونه‌ بواری جه‌نگ، هه‌روه‌ک منیش له‌ په‌رتووکه‌که‌مدا به‌ ناوی (نظرات منهجیة فی محاسن الإسلام) ئاماژه‌م به‌ کۆمه‌لێک په‌رتووک و توپژینه‌وه‌ داوه‌ له‌باره‌ی جوانییه‌کانی ئیسلام، که‌ به‌پێی شیاو‌زی نووسین و بابه‌ته‌کانیان پۆلێنکراون، ده‌توانن بۆ زیاتر سوودبینین بگه‌رپنه‌وه‌ سه‌ری.

به‌ر له‌وه‌ی پرس‌ی جوانییه‌کانی ئیسلام تێپه‌رینین به‌ره‌و بابه‌تی دواتر، پیم باشه‌ چهند کورته‌ باسیک له‌ په‌رتووکی (نظرات منهجیة فی محاسن الإسلام) وه‌ر‌بگرین، وه‌ک ته‌واو‌کاری و خسته‌نه‌سه‌ریک له‌باره‌ی هه‌ندیک لایه‌نی مه‌نه‌ه‌جییه‌وه‌ که‌ پێشتر ئاماژه‌مان پێ نه‌داوه‌.

له‌راستیدا ئیسلام له‌ گشت ئایینه‌کانی دیکه‌ی ئەم‌پۆ به‌وه‌ جیا‌ده‌کریته‌وه‌ که‌ خاوه‌نی بیروباوه‌ریکی ڕوونه‌ له‌باره‌ی «خودا» به‌ ته‌واوی که‌مال و سیفاتی په‌یوه‌ند‌به‌و‌زاته‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌شه‌ عقل‌هیچ‌ماندوو‌بوونیک نابینیت له‌ قه‌بوول‌کردنی بیروباوه‌ری ئیسلامی له‌باره‌ی خودای گه‌وره‌ و بیهاتو، پێچه‌وانه‌ی ئەو خورافه‌ و ئەفسانه‌ی له‌ بیروبو‌چوونی زۆریک له‌ مرۆقه‌کاندا هه‌بوون و هه‌ن له‌باره‌ی خودا، هه‌روه‌ها ئەم پرسه‌ له‌ دیارترین پرسه‌کانی ئایینی ئیسلامه‌ و به‌لگه‌هینانه‌وه‌ له‌سه‌ری کۆششیک‌ی ئەوتۆ ناخواریت، چونکه‌ قورئان له‌ سه‌ره‌تایه‌وه‌ تا کۆتایی باس له‌ به‌شکۆیی و

گەورەيى و بەرزراگرى خودايە، ئەو سوورەتەش كە پېنەمبەر (دروودى خواى لەسەر بېت). ھەوالى داوھ بەوھى گەورەترىن سوورەتە لە قورئاندا، سەرەتاكەھى ھەر ستايشى خودايە و دانپېدانانە بەوھى پەرورەدگارى جىھانپانە، خاوەن و سەردارى پوژى پاداشت و سزايە، پاشان پەيوەندى نىوان مەوقى بەدېھپنراو و خوداى بەدېھپنەر روونەكاتەوھ لەگەل بەگەورەزانينىكى شايسەتە بە خوئقېنەر، كە تەنيا بەندايەتى و پەرسەتسى ئەو بىكرېت، ھەر لە ئەوېش داواى يارمەتى و پەشتىوانى بىكرېت، ئەمە گەورەترىن سوورەتى قورئانە.

بە ھەمان شىوھ گەورەترىن و بەرپزترىن ئايەت لە قورئاندا، لە سەرەتاوھ تا كوئايى ئەوېش ھەر لەبارەى خوداوەھە، كە ئايەتى كورسىيە (آية الكرسي)، ئەو بەگەورە راگرتنەى خوداش كە لە (آية الكرسي) دا ھەھە لەلای ھىچ كام لە ئوممەت و گەلە ئايىندارەكانى دىكە و پېنەى نىيە.

پاشان لە پېنەمبەرەوھ بە سەھىحى گېردراوھتەوھ كە لە قورئاندا سوورەتېك ھەھە ھاوتاي سېيەكى قورئانە، ئەوېش سوورەتى ئىخلاسە، كاتېك لەم سوورەتەش ورد دەبېنەوھ دەبىنين كە تېكراى سوورەتەكە بە گەورەدانان و پاك و بېخەوش راگرتنى خوداى بەرز و بېھاوتابە.

لە ھەمان كاتدا ئەگەر سەيرىكى ئەو دەق و وەسفانە بىكەيت كە لە گەشت ئايىنەكانى تردا لەبارەى خوداى بەدېھپنەرەوھ ھەن، پېويستت بە ھەولېكى زۆر نىيە تا درك بە جىاوازى نىوان ئىسلام و ئەوان بىكەيت، بگرە ھەر خودى بەراوردكارى لە نىوان ئىسلام و ئەوان لەم پرسەدا ستەمە.

ھەرەوھە لە جوانى و تەواوى و مەزنى دىدى ئىسلام بو خودا ئەوھەيە كە تەنيا لە ستايش و وەسفى تەواوھتى ئەودا كورتهلنەھاتووھ، بەلكوو ئەم وەسفى و سىفەتانە بەندايەتى و ملكەچى و كەروانەوھ بو خوداى گەورە دەخوازن، لەم بارەھەوھ فەرىد ئەنسارى (رەھمەتى خوداى لى

بیّت) ده‌لئیت: ((که‌واته باوه‌ربوون به په‌روه‌ردگارِیْتی خودا (ربوبییه‌ت) ۱ بۆ که‌سیک که به‌راستی و وه‌ک خوْی ناسیبیْتی، خوْشه‌ویستی له‌گه‌ل خوْی ده‌هینِیْت، چونکه ئه‌گه‌ر باوه‌ربوون به خودایه‌تی ئه‌و (ئولووهییه‌ت) که بریتییه له خوْشه‌ویستی و لقه‌کانی ترس و تکا (خه‌وف و په‌جا) له‌سه‌ر بنه‌مای باوه‌ربوون به په‌روه‌ردگارِیْتی دامه‌زایِیْت، ئه‌مه مانای ئه‌وه‌یه که په‌روه‌ردگارِیْتی خودا سیفه‌تگه‌لئیک له‌خۆ ده‌گرِیْت که دلّه‌کان به‌ره‌و خوْیان که‌مه‌ندکِیش ده‌که‌ن تا باوه‌ر به خودایه‌تی ئه‌و بهینن و بیپه‌رستن)) ۲

که‌واته ئه‌م بیروباوه‌ره ئیسلامییه مه‌زنه له‌باره‌ی خوداوه وپِرای پوونی و بالایی و جوانییه‌که‌ی، ئه‌وه‌ی جوانتری ده‌کات وابه‌سته‌یی باوه‌ره‌که‌یه به پیویستی به‌ندایه‌تی و په‌رستش بۆ ئه‌و خودایه (ﷻ).

هه‌روه‌ک زانراوه له‌لای زانایانی بیروباوه‌ری ئیسلام، یه‌کئیک له گرنگترین به‌لگه قورئانییه‌کان له به‌ره‌رچدانه‌وه‌ی هاوبه‌شدانه‌راندا به‌لگه‌هینانه‌وه‌یه به یه‌کتاناسی په‌روه‌ردگار (ته‌وحیدی ربوبییه‌ت) و به که‌مال و سیفات به‌رزه‌کانی بۆ سه‌لماندنی یه‌کخوداپه‌رستی (ته‌وحیدی ئولووهییه‌ت) که ته‌نیا شیواوی زاتی ئه‌للایه.

له دیارترین ئه‌و هۆکارانه‌ی جوانییه‌کانی ئیسلام ده‌رده‌خه‌ن و له ناخ و هزری مرۆفدا ده‌یچه‌سپینن، سه‌یرکردنی بارودۆخی سه‌رده‌می نه‌فامی و جاهیلییه، چ جاهیلییه‌تی پِیش هاتنی ئیسلام و چ ئه‌و جاهیلییه‌ته‌ی له‌سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلامیشدا شوینه‌واری مابوو، هه‌روه‌ها بینینی دیوه

(۱) چه‌مکی (ربوبییه‌ت) به‌واتای باوه‌ربوون به تاک و ته‌نیایی خودای گه‌وره دئیت له خه‌لق و به‌دییه‌تان و خاوه‌نداریتی په‌های بوونه‌وه‌ر و هه‌لسوورینه‌ریی کاروباره‌کانیان، چه‌مکی (ئولووهییه‌ت) یش واته باوه‌ربوون به تاک و ته‌نیایی خودای گه‌وره له شیواپیتی بۆ په‌رستش و به‌ندایه‌تی بۆ کردن و به‌رچه‌سته‌کردنی ئه‌م باوه‌ره له کار و گوفتاردا، هه‌روه‌ها ناره‌وایی هه‌ر جوژه په‌رستشیک که بۆ جگه له‌و ئه‌نجامبدریْت. سوهرگِیر-

(۲) جمالية الدين، معارج القلب إلى حياة الروح - فريد الأنصاري (٤٥).

چاکسازییه گه‌وره‌که‌ی بانگه‌وازی پی‌خه‌مبه‌ر له به‌رانبه‌ر نه‌فامییه‌کی به‌ربلاو که له ناخ و ده‌روونی عه‌ره‌بدا ریشه‌ی داکوتابوو، هم له رووی بیروباوه‌ر و ره‌فتاره‌وه و هم له رووی رست و داب و نه‌ریته‌وه.

له راستیییدا ئیمه‌ باس له ده‌ره‌نجامی چاکسازییه‌کی ئاسایی ناکه‌ین چه‌شنی به‌ره‌می بزاوته‌ چاکسازه‌ کۆن و نوپکان، به‌لکوو باس له حاله‌تییکی ناوازه و بی‌هاوتای میژوو ده‌که‌ین، وه‌ک چۆن یه‌کیک له به‌ناوبانگترین میژوونووسانی میژووی نوئی «ول دیورانته» گوزارشتی لی ده‌کات، ئه‌و وپرای بی‌باوه‌ری به‌ په‌یامی پی‌خه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت.) و تانه‌لیدانی و بگره‌ گومان دروستکردنیش له‌سه‌ری، به‌لام تینی چه‌قیقه‌ت ناچاری ده‌کات ئه‌م راستییه‌ ده‌ربهریته‌، ئه‌ویش له په‌رتووکی «چیرۆکی شارستانیتی» که ده‌لایته‌: «ئه‌گه‌ر گه‌وره‌یی که‌سه‌کان به‌ راده‌ی کاریگه‌رییان له‌ناو خه‌لکدا بی‌پوین، ئه‌وا ده‌لاین: موچه‌ممه‌د له مه‌زنترین مه‌زنه‌کانی میژوو بوو، ئه‌و ئه‌رکی به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاستی رۆحی و په‌هوشتی خه‌لکیکی له‌ ئه‌ستۆ گرت که گه‌رما و برسیتی بیابان فرپی دابوونه‌ نیو شه‌وه‌زنگی درنده‌یی، له به‌دییه‌نانی ئه‌و ئامانجه‌شدا به‌ شیوه‌یه‌ک سه‌رکه‌وتوو بوو که هیچ چاکسازییکی تر له ته‌واوی میژوودا نه‌یتوانیوه‌ شان له شانی بدات، زۆر به‌ده‌گمه‌ن مرو‌فیکیش ده‌بینین وه‌ک ئه‌و به‌ گشت ئامانج و خه‌ونه‌کانی گه‌یشتیته‌»^۱.

بە شىكى دوۋەم:

سەرچاۋە كانى ۋە رگرتنى شەرىيەت ۋە ھەلۋىست لەبارە يانە ۋە

- ملكە چى بۆ فەرمانى خودا ۋە پىنخە مېرە كە ھى (ﷺ) (قورئان ۋە سوننەت)
- بە لگە يە تى سوننەت
- بە لگە يە تى ئىجماع

ملکه‌چی بۆ فه‌رمانی خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) (قورئان و سوننه‌ت)

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ [الأحزاب: ۳۶]

واته: «بۆ هیچ پیاو و ئافره‌تیکه‌ی بروادار نییه کاتیک که خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بریاری کارپیکیان دا ئه‌وان سه‌رپشک بن له کاره‌دا.»

ته‌سلیمبوون . ملکه‌چی بۆ فه‌رمانه‌کانی خودا و پیغه‌مبه‌ر، ده‌سته‌واژه‌یه‌کی شه‌ریعه‌ی و له په‌رتووکی خوداو هه‌رگیراوه، نه‌ک دا‌هینراوی ده‌سته و کۆمه‌لێک له موس‌لمانان بی‌ت، خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء: ۶۵]

واته: «نه‌خیر، سو‌پند به په‌روه‌ردگارت، ئه‌وانه‌ی لافی باوه‌ر لیده‌ده‌ن، بروادار نین تا تۆ نه‌که‌نه دادوه‌ر بۆ یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی هه‌ر کیشه و نا‌کۆکیه‌کی تێوانیان، پاشانیش له ده‌روونیاندا هه‌ست به هیچ بێزارییه‌ک نه‌که‌ن به‌رانبه‌ر ئه‌و بریاره‌ی تۆ داوته و به‌ته‌واوی ملکه‌چ و ته‌سلیم بن.»

خۆ‌په‌ده‌سته‌وه‌دان و ته‌سلیمبوون به خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (دروودی خوی له‌سه‌ر بی‌ت). له‌وه‌والانه‌ی پێیان داوین و له فه‌رمانه‌کانیشیاندا به هه‌مان شێوه‌یه، به‌م پێیه:

ته‌سلیمبوون به هه‌واله‌کانیان: بریتیه له به‌راستدانان و باوه‌رپێبوونیان، چ ئه‌و هه‌والانه‌ی له‌باره‌ی رابردوون یان ئه‌وانه‌ی

له‌باره‌ی شتانیکن له‌داهاتوودا پرووده‌دهن، خودای گه‌وره له زۆر جینگه‌ی قورئاندا هه‌والگه‌لیکمان پێ راده‌گه‌یه‌نیت که له‌ده‌روه‌ی سنووری هه‌ستیی‌کراوه‌کان و به‌راستدانانیشیان به‌شیکه له‌و ئه‌رکه‌ی وێستراوانه‌ی فه‌رمانی پێ ده‌کات به‌بهنده‌کانی، چونکه خودا ته‌نیا کرده‌وه‌ی له‌ ئیمه‌ ناوێت، به‌لکوو به‌راستدانانیشی لیمان ده‌وێت، هه‌ر خۆی وه‌سفی به‌راستدانه‌رانیش ده‌کات و -له‌میانی باسی پارێزکاراندا- ده‌فه‌رمووێت:

﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾ [البقرة: ۳]

واته: «ئه‌وانه‌ی باوه‌ر به‌په‌نه‌ان و نادیاره‌کان ده‌هین.»

ملکه‌چی و ته‌سلیمبوون به‌فه‌رمانه‌کان: ئه‌ویش به‌قه‌بولکردن و وه‌رگرتنی له‌دله‌وه، پاشان ملکه‌چبوون بۆی و کارکردن به‌ناوه‌رۆکه‌که‌ی، لوتکه‌ی ته‌سلیمبوونیش به‌فه‌رمانه‌کانی خودا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌و کاته‌دایه که فه‌رمانه‌که له‌گه‌ڵ هه‌وا و ئاره‌زوودا تیکده‌گیریت، یان له‌و فه‌رمانه‌ی گه‌ردنکه‌چی ته‌واو ده‌خوازیت ئه‌گه‌رچی به‌رۆاله‌ت به‌رژوه‌ندی به‌نده‌شی تیدا نه‌بیت.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه خودای گه‌وره له‌قورئاندا هه‌لوپستی به‌نده‌ی خه‌لیل و خۆشه‌ویستی خۆی ئیبراهیممان (سه‌لامی خودای لێ بیت). نیشانه‌دات، له‌وکاته‌ی خودای گه‌وره فه‌رمانی پێ کرد به‌سه‌ربرینی ئیسماعیلی کوری (سه‌لامی خودای لێ بیت)، ئیبراهیم گوێرایه‌لی و ته‌سلیمبوونی ته‌واوته‌ی نیشاندا، ئه‌گه‌رچی حیکمه‌ت و مه‌به‌ستی پشت ئه‌و فه‌رمانه‌شی لا ئاشکرا نه‌بوو، ﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ﴾ [الصافات: ۱۰۳]

«کاتیک هه‌ردووکیان ملکه‌چی فه‌رمانی خودا بوون و ئیبراهیم ئیسماعیلی به‌رۆودا خست بۆ سه‌ربرین، ئه‌وکات خودا به‌رانیکی گه‌وره‌ی له‌جیاتیی بۆ قوربانی دابه‌زاند.»

بە كەمبايەخ تەماشاكردنى پەرسىتىشى تەسلىمبوو، نەپنى بەندايەتى بۇ خدا لە بەندە دادەمالئەت، ئەو بەندايەتییەى كە لە راستییدا مانای ئازادییەتى لەم ژيانەدا، زۆر جار پەرسىارگەلئەك دەورۇژئېرنېن بە مەبەستى كەمكردنەو لە بەھای ئەم عیبادەتەى كەزۆرینەى خەلك لە راز و نەپنى و جوانییەكەى تېئەگەیشتوون، بۆیە دەبېئیت كەسانئەك دەلئین : «ئیتەر چ بوارئەك بۇ عەقل ماوەتەو كە ئابین لەسەر بنەمای تەسلىمبووون دامەزراپئەت؟» یاخود دەلئین: «تەسلىمبووون لەم سەردەمەدا چى دەگەيەنئەت جگە لە ملدان بۇ را و بۇچوونى راپويبەكان و گوپزەرەوانى ھەوال و گپرانەوھەكان، ئیتەر ھېئانە بەرباسى تەسلىمبووون لەپای چى؟» ئەمانە و چەندین پەرسىارگەلى تری ھاوشیوھ؟

لەراستییدا تەسلىمبووون ھەرگىز بە مانای پەكخستنى رۆلى عەقل نایەت، بەلكوو ئەو خواست و پئویستى خودى عەقل، لەبەرئەوھى عەقل كاتئەك بە بەلگە و نیشانەى رپوون راستى پەيامى موھەمەدئەبى بۇ دەسەلمئەت، واتای ئەوھى دەيسەلمئەت كە ئەو پەيامە لەلایەن خوداوەیە كە خاوەنى زانستى نەپراوھ و ھىكمەتى تەواوھ، كە دوور لە ھەلە و كەموكورتییە، لە ھەمان كاتدا عەقل دەرك بەوھ دەكات كە تواناكانى خۆى لەوھ سنووردارترە پەى بە ھەموو شتئەك ببات، بەم پئەبە عەقلئى ساغ وا دەخوازئەت كە مرؤقى زانست و توانا سنووردار مل بۇ فەرمانى پەروھرئەنى خاوەن زانست و توانا و ھىكمەتى تەواو ببات، بەمەرجئەك دئلیا بئەت و بۆى سەلمابئەت كە ئەو فەرمانەى تەسلىمى بووھ لەلایەن خودای گەورەوھ ھاتووھ.

لەگەل ئەوھشدا پئیمان وانییە كە بەم تەسلىمبووونە رۆلى عەقل كۆتایی دئەت، بەلكوو زۆر بوارى ھەمەچۆر ھەن بۇ جوولە و بەگەرخستنى عەقل لەدواى تەسلىمبووونئەش، لەوانە:

- ١- بواری تیگه‌یشتن و رامان (ته‌ده‌ببور) و هه‌لینجان له ده‌قه‌کان.
- ٢- بواری ده‌ره‌پنانی حی‌کمه‌ت و مه‌به‌ست و هوکاره‌کان له کوک‌ردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کانه‌وه.
- ٣- بواری یه‌کخستن و کوک‌ردنه‌وه له‌نیوان ئه‌و ده‌قانه‌ی به‌رواله‌ت دژیه‌کن.
- ٤- بواری به‌کارخستن و دابه‌زاندنی ده‌قه‌کان له‌سه‌ر واقیح و پرسه‌په‌یوه‌ندی‌داره‌کان و گو‌ران‌کارییه‌کان.

ئه‌گه‌ر گوزه‌ری‌ک بکه‌ین به‌نیو ژیانی هاوه‌لانی پی‌خه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوی له‌سه‌ر بی‌ت). هه‌لو‌یسته‌کانیان به‌رانبه‌ر فه‌رمانه‌کانی پی‌خه‌مبه‌ر، ئه‌و کات بال‌ترین نموونه‌کانی گو‌پرایه‌لی و گه‌ردنکه‌چی و خو‌به‌ده‌سته‌وه‌دان ده‌بینین بو‌ ئه‌و هه‌وال و فه‌رمانانه‌ی له‌ پی‌خه‌مبه‌ری هه‌لب‌ژارده‌وه‌ ده‌هاتن، ته‌نانه‌ت له‌ کاتی تی‌ک‌گیرانی ئه‌و فه‌رمانانه‌ له‌ گه‌ل‌ئاره‌زووی نه‌فس و به‌رژه‌وه‌ندی خه‌مل‌یندراویان، ته‌نیا پالنه‌ریشیان بو‌ ئه‌م گو‌پرایه‌لییه‌ بی‌پینه‌یه: ئیمان و باوه‌ری ته‌واویان بوو به‌وه‌ی موحه‌ممهد (دروودی خوی له‌سه‌ر بی‌ت). پی‌خه‌مبه‌ری خودای جیهانیانه و راست‌گۆیه‌ له‌ گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی و له‌ فه‌رمانه‌کانیدا، له‌گه‌ل‌ خو‌شه‌ویستی ته‌واویان بو‌ی.

ئه‌مه‌ش چه‌ند ئاماژه‌یه‌کی خیرایه‌ بو‌ هه‌ندی‌ک له‌و هه‌لو‌یستانه‌:

له‌ سالی پی‌نجه‌می کو‌چی سو‌پایه‌ک له‌ بی‌باوه‌ران کو‌بوونه‌وه‌ به‌ ژماره‌یه‌ک که‌ پی‌شتر وینه‌ی نه‌بوو له‌ زو‌ریدا، ئه‌ویش سو‌پای ئه‌حزاب بوو، گه‌مارۆی مه‌دینه‌یان دا، له‌ ناوه‌وه‌ش جووله‌که‌کانی به‌نو قوریزه‌پشتیوانییان ل‌ن‌ کردن؛ به‌ هو‌ی ئه‌و نا‌پاکیه‌ی ئه‌مان له‌ پشت‌وه‌ کردیان ترس گه‌یشته‌ نیو مالی موس‌لمانان، سه‌رباری گه‌مارۆی دو‌ژمن له‌ ده‌ره‌وه، هاوکات له‌گه‌ل‌ که‌شوه‌وایه‌کی سارد و توند.

له‌م بارودۆخ‌ه‌دا و له‌یه‌کێک له‌شه‌وانی گه‌مارۆدا پینغه‌مبه‌ر (دروودی خ‌وا‌ی له‌سه‌ر بی‌ت). له‌ناو هاوه‌لانیدا هه‌ستا‌یه‌وه و فه‌رمووی: «مَنْ يَأْتِينِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ جَعَلَهُ اللَّهُ مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟» واته‌: «ک‌ی هه‌والی ئه‌و کۆمه‌له‌م بۆ ده‌هین‌ی و له‌رۆژی ق‌یا‌مه‌تا له‌گه‌ل من ده‌بی‌ت؟» پینغه‌مبه‌ر له‌و دۆخه‌ سه‌خته‌دا ده‌یویست یه‌کێک له‌هاوه‌لانی دزه‌ بکاته‌ نیو سه‌ربازگه‌ی موشریکان و هه‌والێکی بۆ به‌هین‌یت، هه‌ریه‌کێک له‌هاوه‌لانی‌ش خۆزگه‌ی ده‌خواست براکه‌ی هه‌ست‌یت به‌ئه‌نجامدانی ئه‌م کاره‌، چونکه‌ پینغه‌مبه‌ر فه‌رمانی به‌که‌سه‌یکی دیاریکراو نه‌کردبوو.

کاتیک بینی هه‌یچ‌کام له‌هاوه‌لان هه‌ل‌ناستن، پینغه‌مبه‌ر ته‌ماشای حوزه‌یفه‌ی کور‌ی یه‌مانی کرد و فه‌رمووی: «قُمْ يَا حُدَيْفَةَ» -هه‌سته‌ حوزه‌یفه‌-، هه‌ل‌و‌یستی حوزه‌یفه‌ چۆن بوو به‌رانبه‌ر ئه‌م فه‌رمانه‌ پینغه‌مبه‌ریه‌؟ حوزه‌یفه‌ نه‌هات پۆزش و بیانوو به‌هین‌یت‌ه‌وه و خ‌او‌ه‌خ‌او بکات، دوو‌د‌ل‌یش نه‌بوو له‌وه‌ی به‌ته‌ن‌یا ناوی ئه‌و هین‌راوه‌، له‌کاتیکدا خ‌ۆ‌ی ده‌ل‌یت من له‌هه‌موویان هه‌لب‌زرک‌او‌تر و سه‌ر‌ما‌برده‌تر بووم، به‌لام وتی: «فَلَمْ أَجِدْ بُدًّا إِذْ دَعَانِي بِاسْمِي أَنْ أَقُومَ» واته‌: «کاتیک به‌ناو بانگی منی کرد ئیتر ده‌بوو هه‌ستم، بۆیه‌ ده‌سته‌به‌ج‌ی هه‌ستا و چ‌وو‌ه‌ ناو سه‌ربازگه‌ی دۆژمن، له‌وه‌ود‌وا چ‌ی‌رۆکه‌که‌ی دوور‌در‌یژه‌ و له‌ج‌یی خ‌ۆ‌ی ئاماژه‌ی پ‌ی‌ دراوه‌.»^١

هه‌ل‌و‌یستیکی تر:

مه‌ع‌قی‌لی کور‌ی یه‌سه‌ر خ‌وشکه‌که‌ی له‌یه‌کێک له‌هاوه‌لان ماره‌ب‌ر‌ی‌بوو، پاشان شت‌یک له‌نیوانیاندا روویدا و ج‌یا‌بوونه‌وه‌، د‌وا‌ی ماوه‌یه‌ک له‌م ج‌یا‌بوونه‌وه‌یه‌ ویستیان بگه‌ر‌ینه‌وه‌ لای یه‌ک‌تر به‌ره‌زامه‌ندی هه‌رد‌وو‌کیان،

(١) ته‌واوی چ‌ی‌رۆکه‌که‌ له‌سه‌ح‌یح‌ی موس‌ل‌یم (١٧٨٨).

به‌لام مه‌عقیلی کوری یه‌سار غیره‌ت گرتی و به‌هاوه‌له‌که‌ی گوت: «خوشکه‌که‌مم لئ ماره‌بریت و خسته‌مه‌ نیو ماله‌که‌ت و ریزم بۆ دانایت، که‌چی تۆ ته‌لاقت دا، ئیستاش هاتوویت داوای ده‌که‌یته‌وه، نا سوپند به‌خودا هه‌رگیز ناگه‌رپته‌وه لات!» پاشان وته‌ی خودای گه‌وره‌ دابه‌زییه‌ خوار: ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ﴾ [البقرة: ۲۳۲]

واته: «هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ژنانتان ته‌لاقتا و گه‌یشتنه‌ کۆتایی سووری مانگانه‌یان، ئیوه، ئه‌ی که‌سوکاری ژن مه‌بنه‌ کۆسپ له‌رپگه‌یاندا ئه‌گه‌ر ویستیان شوو بکه‌نه‌وه به‌هاوسه‌ره‌کانیان.»

کاتیک مه‌عقیلی کوری یه‌سار ئه‌مه‌ی بیست نه‌ی گوت: من قسه‌یه‌کم کردوو و نایگۆرم، پیاو ئه‌بیت له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی سوور بیت و له‌م جوړه‌ قسانه‌، به‌لکوو گوتی: «الآنْ أَفْعَلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ» - «هه‌ر ئیستا ئه‌و کاره‌ ده‌که‌م ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، پاشان خوشکه‌که‌ی لئ ماره‌بریه‌وه»^۱

هه‌لوپستی سییه‌م:

هاوه‌لان (خودا لییان رازی بیت.) له‌سالی حوده‌بییه‌دا به‌په‌رۆشییه‌کی زۆروه‌ بۆ ئه‌نجامدانی عومره‌ و دوای داپرا‌نی چه‌ندساله‌یان له‌مه‌که‌که‌، خۆیان ئاماده‌کرد و ئیحه‌رامیان به‌ست، به‌ده‌م زیکی ته‌لییه‌ و دلئ پر له‌تاسه‌ و ئه‌وینه‌وه به‌رپکه‌وتن، تا نزیکیبونه‌وه له‌وه‌ی بچنه‌ ناو چه‌ره‌می پیروژ، موشریکان نه‌یانهیشت و رپیان لئ گرتن، دانوستانه‌کان درپژه‌ی خایاند له‌نیوانیاندا تا گه‌یشتن به‌گه‌لاله‌نامه‌یه‌کی چه‌ند خال و مه‌رجی (رپکه‌وتنی حوده‌بییه‌)، که‌هه‌ندیک له‌موسلمانان پپیان وابوو چه‌ند خالپکی رپکه‌وتنه‌که‌ نه‌نگی تپدایه‌ بۆیان، واته‌ سه‌رباری رپگیرانیا‌ن له‌

(۱) چیرۆکه‌که‌ له‌سه‌حیحی بوخاری (۴۵۲۹)

ئه‌نجامدانی عومره، داخی ئه‌و مه‌رجانه‌ش که نه‌نگیان تیدا ده‌بینی خه‌می ئه‌وانی دووه‌ینده کردبوو، هه‌ر به‌پپی ریککه‌وتنه‌که ده‌بوو سالی دواتر عومره ئه‌نجام بدریت، بویه پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت). فه‌رمانی پی کردن سه‌ریان بتاشن و ئیچرام بکه‌نه‌وه، دۆخه‌که هینده سه‌خت بوو ته‌نانه‌ت گوتراوه: له‌تاو دلته‌نگی و نیگه‌رانی خه‌ریکبووه هه‌ندیکیان هه‌ندیکی تریان بکوژن (وه‌ک له‌سه‌حیحی بوخاریدا هاتوو) ^۱ به‌لام هه‌ر که پیغه‌مبه‌ری خودایان بینی پیشیان که‌وت به‌تاشینی سه‌ری و دانانی ئیچرامه‌که‌ی، ده‌سته‌به‌جی هه‌ستان و هه‌موو چاویان لی کرد، هیچکام له‌وانیش نافه‌رمانی لی نه‌بینراوه له‌و رۆژه‌دا.

به‌لگه‌یه‌تی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

هه‌ندیک له خه‌لکی به جوریک له فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) ده‌روانن وه‌ک ئه‌وه‌ی هیج نه‌بی‌ت جگه له کومه‌لیک ریوایه‌ت و گپ‌رانه‌وه‌ی هه‌لچنراوی که‌له‌که‌بوو، که ناتوانریت هیچیان به‌ دلنیا‌یی بدریته پال پیغه‌مبه‌ر، به‌لکوو ته‌نیا ده‌توانریت بو دلخوشکردن سوودیان لئ بی‌نریت له هه‌ندیک له بواره‌کانی ئاییندا، له ده‌ره‌نجامدا ئه‌وان سوننه‌ت به‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ له سه‌رچاوه‌کانی شه‌ریعه‌ت و یاسادانانی ئیسلامی نازانن.

ئهمه‌ش پیچه‌وانه‌ی به‌لگه‌کانی قورئان، سوننه‌ت، کاری هاوه‌لان، کۆرای زانایان و واقعی شه‌ریعه‌تیشه.

به‌لگه‌کانی نیو قورئان له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌تی سوننه‌ت:

سه‌باره‌ت به‌ قورئان، ئه‌وه بیگومان لیوان لیوه له ئاراسته‌کاری و رینوینی به‌ره‌و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر، له نمونه‌ی ئه‌وه‌ش:

ئهو ده‌قه قورئانیانه‌ی فه‌رمانمان پێ ده‌که‌ن به‌ گه‌رانه‌وه بو خودا و پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت). له‌کاتی ناکۆکی و راجیایی:

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ [النساء: ۵۹] واته: «جا ئه‌گه‌ر له شتی‌کدا دووبه‌ره‌کیتان هه‌بوو ئه‌وه بیگپ‌رانه‌وه بو لای خودا و پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت).»

وه‌ک له به‌شی یه‌که‌می ئایه‌ته‌که‌ دیاره که ﴿فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ﴾ هه‌موو

شنتیک ده‌گریته‌وه، دوا‌ی ئه‌وه ﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ مه‌به‌ست له‌ گه‌رانه‌وه بۆ خودا: گه‌رانه‌وه‌یه بۆ په‌رتوو‌که‌که‌ی که قورئانه -ئه‌مه‌یان لای هه‌مووان ئاشکرایه‌، به هه‌مان شیوه گه‌رانه‌وه بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) واته گه‌رانه‌وه بۆ لای خودی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له ژیانیدا و بۆ لای سوننه‌ته‌که‌ی که له ژیاندا نه‌ما، هه‌موو زانیانی‌ش له‌سه‌ر ئه‌مه‌ کۆکن، ئیبن‌ه‌زم) په‌رحمه‌تی خودای لیبیت) فه‌رموو‌یه‌تی: «به‌لگه‌ی رۆشن له‌سه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌م گه‌رانه‌وه‌یه ته‌نیا گه‌رانه‌وه‌یه بۆ قورئان و هه‌والگه‌لیک که له پیغه‌مبه‌روه (ﷺ) پیمان گه‌یشتوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو ئوممه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه کۆکن که له‌م ئایه‌ته‌دا رووی دواندن له ئیمه‌یه و له هه‌ر که‌سی‌کیش که ده‌خولفیندریت و رۆح به‌جه‌سته‌یدا ده‌کریت له‌په‌ری و مروؤف تا رۆژی دوا‌یی.»^١

هه‌روه‌ها ئیبن‌قه‌ییمی جه‌وزی فه‌رموو‌یه‌تی: “گشت زانایانی ئوممه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه کۆکن که گه‌رانه‌وه بۆ خودا گه‌رانه‌وه‌یه بۆ په‌رتوو‌که‌که‌ی، گه‌رانه‌وه‌ش بۆ لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) گه‌رانه‌وه‌یه بۆ لای خودی خو‌ی له ژیانیدا و بۆ لای سوننه‌ته‌که‌ی له‌دوا‌ی وه‌فات.”^٢

ئه‌و ده‌قه قورئانیانه‌ی فه‌رمان ده‌که‌ن به‌ گو‌په‌راپه‌لی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئاماژه‌ی ئاشکرایان تیدایه له‌سه‌ر واجیبتی شوینکه‌وتنی سوننه‌ته‌که‌ی، چونکه ئایه‌تگه‌لیکن تاییه‌ت نین به‌ کاتی ژیانیه‌وه، هه‌رکه‌سی‌کیش بلیت تاییه‌تن به‌و کاته‌و، ته‌نیا بانگه‌شه‌یه‌کی پیچه‌وانه‌ی راستی ده‌کات به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ به‌لگه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌بیت.

هه‌روه‌ها هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ هیچ یاسا و حوکمیک تاییه‌ت نه‌کراون له یاساکانی شه‌ریعه‌تی ئیسلامی، به‌لکوو ئه‌وانیش به‌شی‌کن له‌م ئوممه‌ته‌ی فه‌رمانی شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی پی‌کراوه، له‌به‌رئه‌وه

(١) الإحکام فی أصول الأحکام - ابن حزم - دار الأفاق (١/٩٧).

(٢) إعلام الموقعین - ابن القیم - دار الجبل (١/٣٩).

حوکم و فرمانی پیغه‌مبهر (ﷺ) به وه‌فاتکردنی ناگۆریت.

له ده‌ره‌نجامی روونکردنه‌وه‌کانی پیشوووه‌ده‌گه‌ینه‌ئه‌وه‌راستییه‌ی، که شوینکه‌وتنی سوننه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ) که له‌ریگه‌ی که‌سانی متمانه‌پیکراوه‌وه‌پیمان‌گه‌یشتوو، ته‌نیا‌ریگه‌ی به‌جیه‌ینانی‌ئه‌وه‌فرمانانه‌ی خودایه‌که‌له‌په‌رتووکه‌که‌یدا‌هه‌ن‌له‌باره‌ی گۆپ‌رایه‌لی پیغه‌مبهره‌که‌یه‌وه، وه‌ک‌شافیعی (ره‌حمه‌تی‌خودای‌لی‌بیت). فره‌موویه‌تی: «فهل تجد السبیل إلى تأدیة فرض الله - عز وجل - فی اتباع أوامر رسول الله (ﷺ)، أو أحد قبلک أو أحد بعدک، ممن لم یشاهد رسول الله (ﷺ) إلا بالخبر عن رسول الله (ﷺ)؟»^۱ واته: "ئایا هیج‌ریگه‌یه‌ک‌ده‌دۆزیته‌وه‌بۆ‌به‌جیه‌ینانی‌ئه‌وه‌ی‌خودا‌فه‌رزی‌کردوو‌له‌شوینکه‌وتنی‌فرمانه‌کانی‌پیغه‌مبهر (ﷺ)، یان‌هه‌رکه‌سه‌یکی‌پیش‌تۆ‌یاخود‌دوای‌تۆ‌که‌پیغه‌مبهری (ﷺ)‌نه‌بینیوه، جگه‌له‌ریگه‌ی‌هه‌والدان‌و‌گێرانه‌وه‌له‌پیغه‌مبهری‌خوداوه (ﷺ)؟"

به‌لگه‌کانی‌نیو‌سوننه‌ت:

هه‌رچی‌به‌لگه‌کانی‌خودی‌سوننه‌تیشه «هه‌رچه‌نده‌به‌لگه‌پن‌هینانه‌وه‌یان‌له‌گفتوگۆ‌له‌گه‌ل‌که‌سه‌یک‌نکۆلی‌کۆی‌سوننه‌ت‌بکات‌بیسووده، چونکه‌ئه‌وه‌سوننه‌ت‌هه‌ر‌به‌به‌لگه‌نازانیت، به‌لام‌زانینی‌ئه‌وه‌فرموودانه‌و‌ئاگاداربوون‌لییان‌پیویسته‌له‌روویه‌کی‌دیاریکراوه‌وه، ئه‌ویش‌کاتی‌که‌ئه‌وه‌که‌سه‌به‌هه‌ندی‌که‌له‌سوننه‌ت‌به‌لگه‌ی‌بۆ‌نکۆلییه‌که‌ی‌هینایه‌وه، ئه‌وه‌کات‌داوای‌لی‌ده‌که‌ین‌هه‌موو‌ئه‌وه‌فرموودانه‌ببینیت‌که‌باوه‌رمان‌پیه‌تی، نه‌وه‌ک‌بیت‌ده‌سته‌بژیری‌چه‌ند‌فرمووده‌یه‌ک‌بکات‌و‌ئه‌وانی‌تر‌فه‌رامۆش‌بکات.»

(۱) جماع‌العلم، للشافعی، مکتبه‌ابن‌تیمیه (لا ۲۱-۲۲).

پیغمبر (ﷺ) ده‌فهرمویت: «لَا أَلْفَيْنَ أَحَدَكُمْ مُتَكِنًا عَلَى أَرِيكْتِهِ، يَأْتِيهِ الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِي مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ، وَنَهَيْتُ عَنْهُ، فَيَقُولُ: لَا نَدْرِي، مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبَعْنَا»^۱

واته: «نه‌که‌ن یه‌کیک له ئیوه ببینم له‌سه‌ر قه‌نه‌فنه‌رمه‌که‌ی شانی دادابیت، یه‌کیک له‌فرمانه‌کانی منی بو بیت که فرمانم پی کردووہ یان قه‌ده‌غهم کردووہ، بلیت: نازانین، هه‌رچی له‌په‌رتووکی خودا بینیمان شوین ئه‌وه ده‌که‌وین.»

ئهمه‌ش فه‌رمووده‌یه‌که شافیعی له‌په‌رتووکی ریساله (الرسالة) دا گیراویه‌تییه‌وه، هه‌روه‌ها زیاتر له‌یه‌کیک له‌خاوه‌نی سونه‌نه‌کانیش، به‌رشته‌یه‌کی ساغ له‌رپگه‌ی عه‌بدو‌ل‌لای کوری ئه‌بو‌رافیع و ئه‌ویش له‌باوکییه‌وه که له‌پیغمبهری خوداوه (ﷺ) گیراویه‌تییه‌وه.^۲

ئهم فه‌رمووده‌یه‌ش ده‌قیکی ئاشکرا و پابه‌ندکاره له‌و پرسه‌دا و به‌لگه‌یه له‌سه‌ر واجبیتی قه‌بو‌ل‌کردن و کارکردن به‌وه‌ی زیاد له‌قورئانیش له‌پیغمبهری خوداوه (ﷺ) دیت.

هاوشیوه‌ی ئهم فه‌رمووده‌یه له‌رپگه‌ی میقدامی کوری مه‌عدی که‌ریبیشه‌وه (خودا لینی رازی بیت). گیردراوه‌ته‌وه، که پیغمبهر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: «أَلَا هَلْ عَسَى رَجُلٌ يَبْلُغُهُ الْحَدِيثُ عَنِّي وَهُوَ مُتَكِنٌ عَلَى أَرِيكْتِهِ، فَيَقُولُ: بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ، فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَلَالًا اسْتَحْلَلْنَاهُ، وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَرَامًا حَرَمْنَاهُ، وَإِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ كَمَا حَرَّمَ اللَّهُ»^۳

واته: «نزیکه پیاوی وا هه‌بیت فه‌رمووده‌ی منی پی بگات له‌کاتیکیدا

(۱) الرسالة، للشافعي، دار الوفاء (۴۰).

(۲) سنن الترمذي (۲۶۶۳)، سنن أبي داود (۴۶۰۵)، سنن ابن ماجه (۱۳).

(۳) سنن الترمذي (۲۶۶۴).

له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی نهرم شانی داداوه بلیت: په‌رتووکی خودا له تیوانماندایه، ههر چه‌لایکمان تیدا بینی ئیمه‌ش به چه‌لالی ده‌زانین، ههر چه‌رام‌یکیشمان تیدا بینی به چه‌رامی ده‌زانین، باش بزنان که ههرچی پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) چه‌رامی کردییت وه‌ک ئه‌وه وایه که خودا چه‌رامی کردییت».

پیشه‌وا ئه‌حمه‌دیش له موسنه‌ده‌که‌یدا به ده‌ربرینیکی دیکه و به رشته‌یه‌کی ساغ هیناویه‌تی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرمویت: «أَلَا إِنِّي أُوتِيْتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ، أَلَا إِنِّي أُوتِيْتُ الْقُرْآنَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ، أَلَا يُوْشِكُ رَجُلٌ يَنْتَنِي سَبْعَانًا عَلَى أَرِيكَتِهِ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِالْقُرْآنِ، فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَأَحْلَوْهُ، وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرَّمُوهُ»^۱

واته: «ئه‌وه بزنان که من ئه‌م قورئانه‌م پئ دراوه و له‌گه‌لیشیدا هاوشیوه‌که‌یم پئ دراوه، ئه‌وه بزنان که من قورئانم پئ دراوه و له‌گه‌لیشیدا هاوشیوه‌که‌یم پئ دراوه - که مه‌به‌ست پئ فرمووده‌یه، نزیکه که سانیک بین به ورگی تیره‌وه له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌یان پالبدنه‌وه و بلین: ته‌نیا قورئان وه‌ر بگرن، ههر چه‌لایکتان تیدا بینی به چه‌لالی بزنان و ههر چه‌رام‌یکتان تیدا بینی به چه‌رامی بزنان».

پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) راستی فرموو و ئه‌وه‌ی فرموو بووی هاته‌دی، بیگومان ئه‌وه‌ه‌رگیز له‌هه‌وا و ئاره‌زووه‌وه قسه‌ناکات، ئه‌وه‌ی ده‌یلیت ته‌نیا نیگا و وه‌چی خوداییه، نکولیکارانی سوننه‌ت هیچیان نه‌کرد جگه له‌وه‌ی دلنیاپیان زیاترکردین.

بەلگەكانى ھەلۋىست و كارى ھاۋەلان لەسەر بەلگەتەتە سوننەت:

«ھۆى بەلگەھىنانەھەش بەو ھەۋال و ھەلۋىستانەى لەوانەھە گىپرەراۋەتەتەھەمان ھۆكارە كە لە باسى بەلگەھىنانەھە بە سوننەت لە بەرانبەر نكۋلىكارانيدا ئامازەمان پىدا، ئەۋىش لەبەرئەھەى زۆرىك لە نكۋلىكارانى سوننەت لەمىانى بەلگەسازىياندا بۆ رىيازەكەپان چەند ھەۋاللىك دىنن لەبارەى ھاۋەلانەھە كە پىيان ۋايە پالپشتى ھەلۋىستەكەپان دەكات، بۆيە گرنگە ئاگادارى ئەو ھەۋال و گىپرەراۋەنە بىين كە جەخت لە بەگەرەدانانى سوننەت و كارپىكردنى دەكەنەھە لەلايەن ھاۋەلانەھە.»

ئەمەش بەشىۋەى دەماۋدەم (متواتر) لە چەندىن ھەلۋىستدا لىيان گىپرەراۋەتەھە، بەلكوۋ لە ھىچكام لەوانەھە نەزانراۋە كە ۋازى لە بەلگەھىنانەھە و كارکردن بە سوننەت ھىنابىت، سەيرە كەسانىك ھىچ شتىك دەبارەى ھاۋەلان نازانن جگە لە چەند گىپرەراۋەپەكى لاۋاز كە ۋا دەزانن بەلگەن بۆ بەلگەنەشيانى سوننەت، ۋەك ئەھەى لەبارەى ئەبۋبەكر (رەزى خۇداى لى بىت). گىپرەراۋەتەھە كە گۋايە پىنج سەد فەرمودەى سوتاندوۋە.

تەننەت كاتىكىش رىۋايەتە سەحىح و راستەكان دەھىنن دەكەونە ھەلە لە بەلگە پى ھىنانەھەپاندا، ئەۋىش لە دوو رۋوۋەھە:

رۋۋى پەكەم: بە ھەلە تىگەيشتن لىيان:

ۋەك بەلگەھىنانەھە بە ھەلۋىستى عومەر (خۇدا لى رازى بىت). بەرانبەر ئەبۋ موساى ئەشعەرى (خۇدا لى رازى بىت)، كاتىك ئەبۋ موسا فەرمودەپەكى لە پىغەمبەرەھە (ﷺ) گىپرەپەھە كە تاۋەكوۋ سى جار مۆلەت ۋەردەگىردىت بۆ چۈۋنە نىۋ مالىك، عومەرىش داۋاى لە ئەبۋ موسا كە سىكى تر لەگەل خۇى بەھىننىت كە ھەمان ھەۋال لە

پیغهمبیره‌وه (ﷺ) بگپیریتته‌وه، ئەم رووداوه ده‌که‌نه به‌لگه به‌سه‌ر به‌لگه نه‌بوونی فەرمووده‌ی یه‌کری (ئاحاد)، ئەمه‌ش هه‌له‌یه‌کی ئاشکرایه، چونکه شایه‌تیدانی که‌سه‌که‌ی تر له‌گه‌ل ئەبو موسادا فەرمووده‌که‌ی له‌بازنه‌ی ئاحاد ده‌رنه‌کرد، خۆ فەرمووده‌ی ئاحاد مه‌رج نییه‌ که‌ته‌نیا یه‌ک که‌س گپیراییتییه‌وه، به‌لک‌وو ئەو فەرمووده‌یه‌یه‌ که‌ -له‌ ژماره‌ی گپیره‌هوان و مه‌رجه‌کانیدا- له‌خوار فەرمووده‌ی ده‌ماو‌ده‌م (متواتر) ه‌وه‌ بی‌ت.

هه‌روه‌ها، هه‌ل‌و‌یستی عومه‌ر چۆن بوو به‌رانبه‌ر فەرمووده‌که‌ دوا‌ی ئەوه‌ی ئەبو موسا شایه‌تییکی له‌گه‌ل خۆی ه‌ینا؟

ئایا ره‌تی کرده‌وه؟ یاخود گو‌تی: ئەم گپیرانه‌وانه‌ پابه‌ندکار نین؟ نا، به‌لک‌وو وه‌ریگرت و به‌ده‌م ئاخ کیشانیشه‌وه که‌ تا ئەوکاته ئاگاداری ئەم فەرمووده‌یه‌ نه‌بووه گو‌تی: (أَلْهَانِي عَنْهُ الصَّقُّ بِالْأَسْوَاقِ) واته: "سه‌ودا و مامه‌له‌ی بازار بیئاگای کردم له‌م فەرمووده‌یه‌."

رووی دووهم: پشتگو‌ی خستنی گپیرانه‌وه‌کانی تر له‌باره‌ی به‌لگه‌بییه‌تی سوننه‌ت لای ه‌اوه‌لان له‌ نمونه‌ی ئەوانه‌ش:

هه‌ل‌و‌یستی ئەب‌وبه‌کری س‌دیق (خودا ل‌ی‌ی رازی بی‌ت). له‌بابه‌تی میراتدا: خودای گه‌وره‌ده‌فەرموو‌یت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِمٰثِلْ حٰظِ الْأُنثٰيٰنِ﴾ [النساء: ۱۱]

واته: «خودا له‌باره‌ی کاروباری منداله‌کانتان ر‌ینو‌ینیتان ده‌کات و پ‌یتان ر‌اده‌گه‌یه‌ن‌یت که‌ به‌شه‌میراتی ن‌یرینه‌ ئەندازه‌ی به‌شی دوو م‌ینه‌یه.»

ئەم ئایه‌ته‌ گشتییه‌ و ئەوه‌ی ل‌ی وه‌رده‌گ‌یر‌یت که‌ مال و سامان له‌

باوانه وه پاش مردنیان بو منداله کانیان ده گوپز ریته وه، بویه خاتوو فاتیمه (خودا لئی رازی بیّت). هات بۆلای ئه بوبه کر، داوای به شه میراتی خوئی کرد که له باوکییه وه واته له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) بۆی به جیماوه، داواکه شی له گه ل رواله تی قورئاندا ته با بوو، ئه بوبه کریش (خودا لئی رازی بیّت). ده قی فهرمووده یه کی لابیو له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) که پیغه مبهران میراتیان لئ نابرد ریّت و هر مال و سامانیکیان له دوا به جئ بمینیت ده بیته سه ده قه و ده به خشریت -ده قی ئه م فهرمووده یه ش له ههردوو سه حیخی بوخاری و موسلیمدا چه سپاوه-، له بهر ئه م هوپه میراتی پئ نه دا، ئه گه ر ئه بوبه کر (خودا لئی رازی بیّت). سوننه تی به به لگه یه کی پابه نکار و سه رچاوه یه کی یاسادانان نه زانیایه، چۆن هینده پیداغری له سه ر ئه م برپاره ی ده کرد له به رانه ر سووربوونی خاتوو فاتیمه (خودا لئی رازی بیّت). له سه ر داواکه ی! ههروهک بۆ جه ختکردنه وه له گرنگی فهرمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ) و نادرستی سه ریچی کردنی فهرمووی: «إِنِّي أَحْسَىٰ إِنَّ تَرَكَتُ شَيْئًا مِنْ أَمْرِهِ أَنْ أُزَيِّغَ» واته: "ئه ترسم گه ر واز له یه کی که له فهرمانه کانی پیغه مبه ر بهینم له لاده ران بم و گو مرابیم."^۳

نمونه یه کی دیکه له هه لوپستی هاوه لان به رانه ر ده قه کانی سوننه ت له م به سه رهاته ی ژیا نی پپشه وا عومه ردا به دی ده که ی، داب و یاسای عومه ر (خودا لئی رازی بیّت) و ابوو به شه میراتی به ئافره ت نه ده دا له خوینبایی میرده که ی، تاوه کوو زه حاکی کوری سو فیان پئی راگه یاند که -ئه وکاته ی به رپرسی هوژه که ی بوو- پیغه مبه ر (ﷺ) به نووسراویک فهرمانی پئ کردوو که به شه میرات بدات به هاوسه ری (ئه شیه می زیبابی) له خوینبایی میرده که ی، دوا ی ئه مه عومه ر له بۆچونه که ی خوئی

(۱) بروانه: صحیح البخاری (۳۰۹۲)، صحیح مسلم (۱۷۵۹)

(۲) صحیح البخاری (۳۰۹۳)، صحیح مسلم (۱۷۵۹).

پاشگه‌زبوویه‌وه و کاری به‌م گئیرانه‌وه‌یه کرد.^۱

هه‌روه‌ها عومه‌ر (خودا لئی رازی بییت). سه‌ختگیری ده‌کرد له‌وه‌دا که نابییت نوژی سوننه‌ت له کاته قه‌ده‌غه‌لیکراوه‌کاندا ئه‌نجام‌بدرییت،^۲ ته‌نانه‌ت هه‌رکه‌س ئه‌و کاره‌ی بکردایه به‌گۆچانه‌که‌ی لئی ده‌دا، له‌کاتیکی‌دا ئه‌م قه‌ده‌غه‌یه ته‌نیا به‌سوننه‌تی پی‌خه‌مبه‌ر (ﷺ) چه‌سپاوه و له‌په‌رتووکی خوادا نییه.

عه‌لی کوری ئه‌بو‌تالیبیش (خودا لئی رازی بییت) ده‌فه‌رموویت: (لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ لَكَانَ أَسْفَلَ الحُفِّ أَوْلَى بِالْمَسْحِ مِنْ ظَاهِرِهِمَا، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُ عَلَى ظَاهِرِ حُقَيْهِ)^۳ واته: «ئه‌گه‌ر دین به‌را و بوچوون بووایه، ئه‌وا ژیره‌وه‌ی گۆره‌وی له‌پیشتر بوو بو‌سپین مه‌سح‌کردن- وه‌ک له‌سه‌ره‌وه‌ی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا من پی‌خه‌مبه‌ری خودام (ﷺ) بینی مه‌سحی له‌سه‌ره‌وه‌ی گۆره‌وییه‌که‌ی ده‌کرد.» لیره‌دا عه‌لی (خودا لئی رازی بییت) ئه‌م قیاس و پێوانه‌کارییه‌ی وه‌لانا و کاره‌که‌ی پی‌خه‌مبه‌ری خودای (ﷺ) به‌له‌پیشتر دانا، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی بایه‌خدانی زۆریه‌تی به‌م پرسه.

ئه‌گه‌رچی هه‌لوێسته‌کانی هاوه‌لان (خودا لئی رازی بییت). له‌رووی به‌به‌لگه‌زانی و کارکردن به‌سوننه‌ته‌وه زۆر له‌وه‌زه‌ق و به‌رچاوترن که‌ پێویست به‌ئامازه‌بو‌کردنیان بکات، به‌لام کاتیکی چه‌مک و تیگه‌یشتنه‌کان ئاوه‌ژوو ده‌بنه‌وه و گومانه‌کان ته‌شه‌نه‌ده‌که‌ن، مرۆف ناچار به‌باسکردنی به‌لگه‌ و نیشانه‌ده‌بییت له‌سه‌ریان.

(۱) سنن أبي داود (۲۹۲۷)، سنن الترمذي (۱۴۱۵)، سنن ابن ماجه (۲۶۴۲)

(۲) پروانه: الموطأ، للإمام مالك (۵۹۰)، مصنف عبدالرزاق (۳۹۶۴).

(۳) پروانه: مسند أحمد (۷۳۷)، سنن أبي داود (۱۶۲).

به‌لگه‌کانی کۆرای زانایان له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌تی سوننه‌ت:

زانا و فه‌قیه‌ی مالیک‌ی ئیبن عه‌بدولبه‌ری قورتوبی له‌ پێشه‌کی په‌رتووکی (التمهید) دا ده‌لێت: (أجمع أهل العلم من أهل الفقه والأثر في جميع الأمصار - فيما علمت - على قبول خبر الواحد العدل وإيجاب العمل به، إذا ثبت، ولم ينسخه غيره من أثر أو إجماع. على هذا جميع الفقهاء في كل عصر من لدن الصحابة إلى يومنا هذا، إلا الخوارج وطوائف من أهل البدع، شردمة لاتعد خلافاً).^۱ واته: "سه‌رجه‌م زانایان له‌ ئه‌هلی فیه‌ه و شوینکه‌وتوانی رێزازی پێشین له‌ هه‌موو شار و ناوچه‌کان -هینده‌ی بزانه‌م- کۆده‌نگن له‌سه‌ر قه‌بوولکردن و واجبه‌تی کارکردن به‌ هه‌ر فه‌رمووده‌یه‌ک که‌ که‌سه‌یکی راسال گێرا بپێشیه‌وه، ئه‌گه‌ر راستیه‌تی سه‌لما و هه‌یج گێرانه‌وه و ئیجماعیه‌کی تر نه‌سخی نه‌کردبووه‌وه، هه‌موو فیه‌ه‌زانان به‌دیه‌ریزیی سه‌رده‌مان له‌سه‌ر ئه‌مه‌ بوون هه‌ر له‌ سه‌رده‌می هاوه‌لانه‌وه تا ئه‌مه‌رۆ، جگه‌ له‌ خه‌واربه‌ج و ده‌سته‌یه‌ک له‌ بیده‌کاران، تاقمه‌گه‌لیکی که‌م که‌ هاو‌را نه‌بوونیان به‌ راجیایی هه‌ژمارناکریت".

هه‌روه‌ها ئیبن حه‌زمی ئه‌نده‌لوسی (په‌حمه‌تی خودای لئ بیه‌ت). ده‌لێت: (وکذلک إجماع أهل الإسلام کلهم جنهم وإنسهم فی کل زمان ومکان علی أن السنّه واجب اتباعها، وإنها ما سنّه رسول الله (ﷺ) ، ... فاعلموا رحمکم الله أنّ من اتبع ما صحّ بروایه الثقات مسنداً إلى رسول الله (ﷺ) فقد اتبع السنّه یقیناً).^۲ واته: "به‌ه‌مان شیه‌ کۆرای هه‌موو ئه‌هلی ئیسلام به‌ جنۆکه‌ و مرۆفیانه‌وه و له‌ هه‌موو سه‌رده‌م و شوینیک له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ شوینکه‌وتنی سوننه‌ت واجبه‌، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و سوننه‌ته‌ی داناوه، ... ، ئه‌وه‌ بزانه‌ هه‌رکه‌سه‌یک

(۱) التمهید، لابن عبد البر (۲/۱).

(۲) الإحكام في أصول الأحكام (۱۲۸/۴).

شوین فەرمووده‌یه‌ک بکه‌وئیت که به رشتە‌ی ساغ و له رینگە‌ی که‌سانی باوه‌رپیکراوه‌وه له پینغه‌مبه‌روه (ﷺ) گتێردرا بپتە‌وه، ئە‌وه به‌دنیاییه‌وه شوین سوننه‌ت که‌وتوه.

به هه‌مان شیوه شه‌وکانی له په‌رتووکی (إرشاد الفحول) دا ده‌لئیت: (إن ثبوت حجية السنة المطهرة واستقلالها بتشريع الأحكام ضرورة دينية، ولا يخالف في ذلك إلا من لا حظ له في الإسلام). واته: "چه‌سپاوی به‌لگه‌یه‌تی سوننه‌تی خاوینی پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) و سه‌ربه‌خۆبیبوونی به‌دانانی رێسا و حوکمه‌کان پێ‌وېستیه‌کی ئایینییه، هه‌یج که‌سێ‌کیش پینچه‌وانه‌ی ئە‌مه نالئیت مه‌گه‌ر که‌سێ‌ک هه‌یج به‌شی به‌ئیسلامه‌تییه‌وه نه‌ماپیت".

له‌م قسه‌یه‌ رامپینه "هه‌یج به‌شی به‌ئیسلامه‌تییه‌وه نه‌ماپیت" رسته‌یه‌کی له‌م شیوه‌یه‌ له‌و په‌رسانه‌دا ناگوترئیت که ئیجماعێ‌کی گومانه‌لگریان له‌سه‌ره.

هه‌روه‌ک عه‌بدوره‌حمانی موعه‌للیمی (ره‌حمه‌تی خودای لی بئیت). له په‌رتووکی (الأنوار الكاشفة) دا کاتیک باس له به‌لگه‌یه‌تی فەرمووده‌ی ئاحاد ده‌کات، ده‌لئیت: (والحجج في هذا كثيرة، وإجماع السلف على ذلك محقق).^۲ واته: "به‌لگه‌کان له‌م باره‌وه زۆرن، یه‌که‌را بوونی زانایانی پێ‌شینی‌ش له‌سه‌ری سه‌لماوه و گومانی تیدا نییه".

(۱) إرشاد الفحول، للشوکانی، دار الکتب العربی (۹۷/۱).

(۲) الأنوار الكاشفة، للمعلمی، عالم الکتب (۶۷/۱).

پینگه‌ی سوننه‌ت له یاسادانان و ته‌شریعی ئیسلامیدا:

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی له‌باره‌ی به‌لگه‌کانی قورئان و سوننه‌ت و کاری هاوه‌لان و کو‌رای زانیان له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌تی سوننه‌ت و واجبیتی کاری‌کردنی باسکرا، با بیر له‌م پرسیاره‌ بکه‌ینه‌وه:

گریمان بیجگه‌ له‌ قورئان هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی ترمان نه‌بوو، هیچ فه‌رمووده‌یه‌ک له‌ فه‌رمووده‌کانی پی‌خه‌مبه‌رمان له‌به‌رده‌ست نه‌بوو، ئایا ده‌توانین هیچ‌کام له‌ په‌رستش و عیباده‌ته سه‌ره‌کیه‌کان به‌ شی‌وه‌یه‌کی دروست ئه‌نجام‌ده‌ین یا ناتوانین؟

با له‌ نو‌یژه‌وه ده‌ست‌پیکه‌ین:

فه‌رمانی ئه‌نجامدانی چه‌ند نو‌یژمان پی‌ کراوه له‌ شه‌و و رو‌ژیکدا؟ ئه‌مه له‌ قورئاندا باسکراوه؟

وه‌لام: نه‌خیر، له‌ قورئاندا باس نه‌کراوه، به‌لام له‌ سوننه‌تدا باسکراوه.

گریمان زانیشمان داوای پی‌نج نو‌یژمان لی کراوه، ئه‌ی چه‌ند ر‌کات بکه‌ین له‌ هه‌ر نو‌یژیکدا؟ ئه‌مه له‌ قورئاندا باسکراوه؟

وه‌لام: نه‌خیر، ئه‌وه ته‌نیا له‌ سوننه‌تدا باسکراوه.

خۆ ئه‌گه‌ر خودا له‌ په‌رتووکه‌که‌یدا فه‌رمانی پی‌ کردوون که پارێزگاری له‌ نو‌یژه‌کان بکه‌ین له‌ کاتی خو‌یدا، که‌واته‌ که‌ی کاتی نو‌یژی عه‌سر -بو‌ نموونه- ده‌ست پی‌ ده‌کات و که‌ی کو‌تایی دی‌ت؟

ئایا ئه‌مه له‌ قورئاندا روونکراوه‌ته‌وه؟

وه‌لام: نه‌خیر، به‌لکوو روونکردنه‌وه‌که‌ی ته‌نیا له‌ سوننه‌تدا هاتووه.

هه‌روه‌ها پی‌خه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌و پیاوه‌ی که له‌به‌رده‌میدا نو‌یژی کرد

فهرموو: «ارَجَعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ»^۱ واته: «بگه رپوه نوپزه که ت بکه ره وه، چونکه تو نوپژت نه کرد.»^۱ نه ویش له به ره وه ی نوپزه که ی پایه و مهرجی له سه ره خوپی (طمأنینه) تیدانه بوو، ئایا ئه م مهرجه - که به بی ره چا و کردنی نوپژت دروست نابیت- له قورئاندا باسکراوه؟

وه لأم: نه خیر، له قورئاندا به ئاشکرا ئامازه ی پی نه دراوه و ته نیا له سوننه تدا باسکراوه.

هه موو ئه مانه ته نیا له فه ریزه یه که له فه ریزه کانی ئیسلام که نوپزه.

ئه گه ریش بیینه سه ر بابه تی زه کات، ده بینین که خودای گه وره له قورئاندا فه رمانمان پی ده کات زه کات بده یین و باسی له سزای ئه و که سانه کردوو که زه کات ناده ن، به لأم ئایا زه کات له که م و زوری مال ده که ویت؟ یان سنوورپکی دیاریکراو هه یه که ئه گه ر سامانه که گه یشته ئه و بره زه کات لیده رکردنی واجب ده بییت؟

ته نانه ت ئه گه ر ئه و بره ش که زه کاتی لی ده که ویت دیاریکراوو، ئه و رپزه یه چه نده که لیی ده رده کریت تا که سی زه کاتده ر له ئه ستوپاکی خو ی دلنیابییت؟ نیوه یان سییه ک یان چواریه ک یان ده یه ک یان له چل به ش به شیک؟

ئایا ئه م شتانه له قورئاندا ئامازه یان پی دراوه؟

وه لأم: نه خیر، هه موویان له سوننه تی پیغه مبه ردا (ﷺ) باسکراون.

خو ئه گه ر باس له حه جیش بکه یین که یه کپکه له پایه کانی ئیسلام، ئیمه ده زانین که چه ند جیگایه ک هه ن) بییان ده وتریت مه واقیت (که حاجی یا خود عه مره کار ده بییت به ئیحرامه وه لییان ده رپچیت، ئه و

(۱) صحیح البخاری (۷۵۷)، صحیح مسلم (۳۹۷).

جی‌گیایانه کوین و له‌کوپوه ئه‌وه‌مان زانی؟

هه‌موو ئه‌مانه له سوننه‌تدا به‌روونی باسکراوه، به‌لام له قورئاندا باسنه‌کراون.

له‌دیاترین دروشمه‌کانی چه‌جیش که ره‌جمی شه‌یتانه (ره‌می چه‌مه‌رات)، ئایا له قورئاندا باسکراوه؟
نا، باس نه‌کراوه، ته‌نیا له سوننه‌تی پی‌خه‌مبه‌ردایه (ﷺ).

له‌هه‌موو ئه‌مانه سه‌یرتر ئیمه ته‌نیا له‌ریگه‌ی سوننه‌ته‌وه زانیومه‌مانه که ئیسلام پی‌نج پایه‌ی هه‌یه!

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای گشت لایه‌نه‌کانی تری شه‌ریعت بکه‌ین هاوشیوه‌ی ئه‌وانه ده‌بینین که له پایه‌کانی ئیسلامدا ئاماژه‌مان پێ دا، له بوونی حوکم و ریساگه‌لیک که له سوننه‌تدا نه‌بیت باس نه‌کراون.

بێگومان ئه‌م نموونه‌ گرنگی و پله‌وپایه‌ی سوننه‌تمان بۆ روونده‌که‌نه‌وه له یاساکی شه‌ریعتی ئیسلامیدا، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی که سوننه‌ت ته‌نیا هه‌والگه‌لیک نییه وه‌ک زانیاری زیاده سوودیان لێ ببینریت.

دوا‌ی ئه‌مانه‌ی باسکران، له‌وانه‌یه پرسیاریک بپته‌ پیش، ئه‌ویش: ئایا خوای گه‌وره نه‌یفه‌رموو: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ [النحل: ۸۹] واته: «ئهم قورئانه‌مان بۆ دابه‌زاندوویت که روونکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتی‌که.»

که‌واته بۆچی ئه‌م یاسا و حوکمه‌ گرنگانه له قورئاندا باس نه‌کراون؟

له‌وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌دا ده‌لین: هه‌ر له میانی روونکردنه‌وه‌کانی قورئاندا خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ [الحشر: ۷] واته: «هه‌رچی پی‌خه‌مبه‌ر (ﷺ) پێی دان وه‌ری بگرن و هه‌رچی‌یه‌کی‌شی لێ قه‌ده‌غه‌ کردن وازی لێ به‌ین.»

یان ده‌فهرموویت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ [المائدة: ۹۲] واته: «فهرمانبه‌رداری و گوپرایه‌لی خودا بکه‌ن و گوپرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن.»

یا خود ده‌فهرموویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ [النساء: ۶۵] واته: «نه‌خپ‌ر، سوپند به‌ په‌روه‌ردگارت -ئه‌وانه‌ی لافی باوهر لیده‌ده‌ن- بروادار نین تا تو نه‌که‌نه‌ دادوهر بو‌یه‌کلایی‌کردنه‌وه‌ی هر کیشه و نا‌کوکیه‌کی نیوانیان.»

هه‌موو ئه‌مانه‌ش سوننه‌ت له‌خۆده‌گرن.

هه‌روه‌ک خودای گه‌وره له‌ په‌رتووکه‌که‌یدا فه‌رموو‌یه‌تی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و ئایه‌ت و فه‌رمانانه‌مان بو‌ پرونده‌کاته‌وه که بو‌مان دابه‌زیوه و قورئان و (حیکمه‌ت) مان فی‌رده‌کات که مه‌به‌ست پیی سوننه‌ته.^۱

هه‌روه‌ها خودای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ [النساء: ۵۹]

واته: «جا ئه‌گه‌ر له‌ شتی‌کدا دووبه‌ره‌کیتان هه‌بو، ئه‌وه بیگپ‌رنه‌وه بو‌ لای خودا و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر ئیوه باوهرتان به‌ خوا و به‌ رۆژی دواپی هه‌یه.»

ئهم ئایه‌ته ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ی تیدایه که خودای بالاده‌ست سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ده‌پاریزیت تا ببیته‌ چاوگ و سه‌رچاوه و له‌ کاتی نا‌کوکیدا بو‌ی بگه‌رپینه‌وه.

به‌ هه‌مان شیوه ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ی تیدایه که فه‌رموو‌ده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) -له‌گه‌ل قورئاندا- هه‌موو لایه‌نه‌کانی شه‌ریعه‌ت له‌خۆده‌گرن، چونکه فه‌رمانی گه‌رانه‌وه بو‌یان له‌کاتی نا‌کوکی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بوونی چاره‌سه‌ری

(۱) له‌ ئایه‌تی ۱۶۴ ی سوره‌تی (آل عمران).

یه کلاکه ره وهی ناکوکی تییاندا.

لیره دا په لپیک دپته ناراهه: هه ندیک له نکولیکاران بانگه شهی ئه وه ده که ن که هیچ کیشه به کیان له گه ل و ته کانی پیغه مبهردا (ﷺ) نییه، به لکوو کیشه یان له گه ل ریگه ی گواسته وه و تومار کردنیاندا یه، بویه ده لئین: زانستی فهرمووده جیی باوه ر و متمانه پیگردن نییه، هه ر له بهر ئه مهش کووی سوننه ت ره تده که نه وه.

بو وه لامی ئه م تانه یه ش، له به شی داهاتوودا به روونی که میک له په پره وی فهرمووده ناسان و ریوشوپنه کانیان له تومار و به به لگه نامه کردنی سوننه تدا ده خه ینه روو.

فهرمووده ناسان چۆن بریاری راستیتی فهرمووده یه ک ده دن؟

زانا یانی فهرمووده بریار له سه ر سه حیح بوونی فهرمووده یه ک ده دن ئه گه ر ئه م پینج مه رجیه تیدا بیّت:

۱. سه ر راستی و پاسالی گیره وه کان (عدالة الرواة)
۲. تۆکمهی یادگه و توانای له بهر کردنیان (ضبط الرواة)
۳. په یوه سستی رشته ی گیره وه کان (اتصال الإسناد)
۴. بیوه یی فهرمووده که له ریزه پیری (السلامة من الشذوذ)
۵. بیوه یی له عه ییداری (السلامة من العلة)

مه رجی یه که م: سه ر راستی و پاسالی گیره وه کان

هه ر هه والیک له پیغه مبهری خودا وه (ﷺ) له په رتوو که کانی سوننه تدا

له رینگه‌ی زنجیره‌یه‌ک له گێره‌وانه‌وه ده‌گێردرێته‌وه، که له هاوه‌لانی پێخه‌مبه‌روه (ﷺ) ده‌ست پێ ده‌کات تا دانهری ئه‌و په‌رتووکانه، له‌وانه‌یه ئه‌و زنجیره‌یه له سه‌ گێره‌وه یان چوار یان پینج یان زیاتر پیکهاتبێت، پاشان فه‌رمووده‌ناسان بۆ قه‌بوولکردنی هه‌واله‌که سه‌رراستی و پراساڵی هه‌ر یه‌ک له گێره‌وانی ناو ئه‌و زنجیره‌یه‌یان به‌ مه‌رج داناه، لێره‌دا پراساڵی (عه‌دالت) واته: سه‌لامه‌تی و بێوه‌یی له‌لایه‌نی دینداریه‌یه‌وه، پێخه‌وانه‌که‌شی بریتیه‌یه له خراپه‌کاری و (فیسق)، واته ئه‌و که‌سه‌ی به‌ تاوان و سه‌رپێچی و ئه‌نجامدانی کاره حه‌رام‌کراوه‌کان ناسرابێت، به‌ سه‌رراست دانانرێت و پشت به‌ گێرانه‌وه‌کانی نابه‌ستری‌ت، بۆیه فه‌رمووده‌ناسان هه‌واله‌که‌ی لێ وه‌رناگرن، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر بویری ئه‌نجامدانی حه‌رامه‌کانی هه‌بێت به‌بێ تهبه‌کردن، دوور نییه‌ بویری ئه‌وه‌شی هه‌بێت که درۆ به‌ده‌م پێخه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) هه‌لبه‌ستیت!

لێره‌دا په‌نگه‌ بگوتری‌ت: ده‌گونجی‌ت که‌سه‌که به‌ رواله‌ت خۆی به‌ چاکه‌کار نیشان بدات، به‌لام له‌ ناواخدا که‌سیکی خراپه‌کار بێت، له‌وانه‌شه به‌ که‌لک وه‌رگرتن له‌ رواله‌تی ساخته‌ی فه‌رمووده‌ دابنێت و درۆ به‌ده‌م پێخه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) بکات! له‌ وه‌لامی ئه‌مه‌شدا ده‌لێین: ئه‌م بابته‌ هه‌رگیز به‌سه‌ر فه‌رمووده‌ناساندا تینه‌په‌ریوه، ئه‌وان له‌کاتی‌کدا به‌ هه‌ندیک له‌ گه‌وره‌ عابید و چاکه‌کاره راسته‌قینه‌کانیان گوتبێت: فه‌رمووده‌کانیان وه‌رمه‌گرن، له‌به‌رئه‌وه‌ی گێرانه‌وه‌کانیان تاقیکردبوونه‌وه و به‌ فه‌رمووده‌ی گێره‌وه متمانه‌پیکراوه‌کان به‌راوردیان کردبوون و بۆیان ده‌رکه‌وتبوو که فه‌رمووده‌کانیان وه‌ک خۆی له‌به‌رنه‌کردوو؛ ئه‌وان که هه‌له‌کانی ئه‌م که‌سانه‌یان بۆ ده‌رکه‌وتبێت سه‌ره‌رای حه‌قیقه‌تی باش و چاکیان، ئیتر چۆن درۆی ئه‌وانی تریان بۆ ده‌ناکه‌وێت و پێرای باشی‌تی ساخته‌یان؟

مهرجی دووهم: توکم‌هیی یادگه و توانای له‌به‌رکردن

له ته‌رازووی فه‌رمووده‌ناساندا بو قه‌بولکردنی هه‌والی گێره‌وه‌یه‌ک پێویسته که‌سه‌که سه‌ره‌رای سه‌رپاستی به‌شاره‌زایی و توکم‌هیی و توانایه‌کی له‌به‌رکردنی باش ناسرابیت.

چونکه گێره‌وه‌که ده‌گونجیت سه‌رپاست و چاکه‌کار بیت، به‌لام لێهاتوویی ئه‌وه‌ی نه‌بیت که هه‌وال و گێرانه‌وه‌کان به‌توکم‌هیی له‌به‌ربکات، که‌سیکی له‌م جووره ترسی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر نییه به‌ئه‌نقه‌ست درۆ بکات، به‌لکوو ترس له‌لێتیکچوون و هه‌له‌کردنی هه‌یه.

ئهی فه‌رمووده‌ناسانی په‌خه‌کار چۆن توکم‌هیی یادگه و وردبیینی گێره‌وه‌یه‌ک ده‌زانن؟

به‌چهند ئامرازیک ئه‌مه ده‌زانن، له‌وانه: تاقیکردنه‌وه‌ی گێره‌وه‌که، هه‌روه‌ها تاقیکردنه‌وه‌ی گێرانه‌وه‌کانی و به‌راوردکردنیان به‌گێرانه‌وه‌ی متمانه‌پێکراوه‌کان، له‌م باره‌یه‌وه (ئیین سه‌لاح) له‌ په‌رتووکی (علوم الحدیث) و له‌ جووری بیست و سییه‌مینی زانسته‌کانی فه‌رمووده‌دا ده‌لێت: «یُعرف کون الراوی ضابطاً بأن نعتبر- أي: نعرض ونختبر - روايته برواية الثقات المعروفین بالضبط والإتقان، فإن وجدنا رواياته موافقة - ولو من حيث المعنى- لروایاتهم، أو موافقة لها فی الأغلب، والمخالفة نادرة، عرفنا حينئذ کونه ضابطاً ثبتاً، وإن وجدناه کثیر المخالفة لهم عرفنا اختلال ضبطه ولم نحتج بحديثه»^۲. واته: «به‌وه‌دا ده‌زانریت که گێره‌وه‌که له‌ رووی

(۱) (ئیین سه‌لاح)، ئه‌بو عه‌مر عوسمانی کوری عه‌بدوپه‌رحمان سه‌لاحه‌ددینی کوردی شاره‌زوورییه، له‌نیوان سالانی (۱۱۸۱-۱۲۴۵ زایینی) ژیاوه، زانای فه‌رمووده‌ناس و فه‌قیهی شافعی و موده‌پرسی زانستی فه‌رمووده‌بووه له «مه‌دره‌سه‌ی سه‌لاحی» له‌ به‌یتولمه‌قدیس، دواتریش له‌ دارولحه‌دیسی ئه‌شه‌ره‌قیه‌ی شام و هه‌ر له‌ویش په‌رتووکه به‌ناوبانگه‌که‌ی له‌ زانستی فه‌رمووده‌دا دانا که ناسراوه به (مقدمه‌ ابن صلاح). -وه‌رگێر-

(۲) علوم الحدیث (۱۶۱)، دار الفکر، تحقیق نورالدین عتر.

یادگه و له‌به‌رکردنه‌وه تۆکمیه‌یه که گئیرانه‌وه‌که‌ی تاقیبکه‌ینه‌وه و له‌به‌ران‌به‌ر گئیرانه‌وه‌ی ئه‌و گئیره‌وه متمانه‌پیکراوانه‌دا داینبینن که به تۆکمیه‌ی و وردی ناسراون، ئه‌گه‌ر بینیمان گئیرانه‌وه‌کانی هاوتای گئیرانه‌وه‌ی ئه‌وان بوو -با له‌رووی واتاشه‌وه بیت-، یان زۆرینه‌ی کۆکبوو له‌گه‌لیان و به‌ده‌گمه‌ن جیاوازی هه‌بوو، ئه‌وکاته‌ ده‌زانین که تۆکمیه‌ی یادگه و دامه‌زراوی که‌سه‌که جیی باوه‌ره، ئه‌گه‌ریش بینیمان دژیه‌کی له‌گه‌لیاندا زۆره ئه‌وکات شپرزهی یاده‌وه‌ری و ناتۆکمیه‌ی که‌سه‌که‌مان بو ده‌رده‌که‌وئیت و فهرمووده‌کانی به به‌لگه وهرناگرین.

به کورتی، ئه‌مه‌ی خواره‌وه ئه‌و په‌یره‌وه‌یه که فهرمووده‌ناسان له‌سه‌ری ده‌رۆیشتن له هه‌لسه‌نگاندنی گئیره‌وانی فهرمووده‌دا:

تاقیکردنه‌وه‌ی فهرمووده‌کانیان و رووبه‌رووکردنه‌وه و به‌راوردکردنیان به فهرمووده‌ی متمانه‌پیکراوه‌کانی تر، به ئه‌ندازه‌ی کۆکبوونی گئیرانه‌وه‌کانی ئه‌م گئیره‌وه تاقیکراوه‌یه له‌گه‌ل گئیرانه‌وه‌ی متمانه‌پیکراوه‌کان به تۆکمیه‌ی یادگه و وردبینی حوکمی له‌سه‌ر ده‌ده‌ن. به ئه‌ندازه‌ی نا‌کۆکبوونیشی له‌گه‌لیان له گئیرانه‌وه‌دا به که‌مکردن بێ یان زیادکردن، یان گۆرینی ناوێک یاخود هه‌لگئیرانه‌وه‌ی رسته‌به‌ک یان هه‌ر هه‌له‌یه‌کی تری په‌یوه‌ندیار به تۆکمیه‌ی یادگه و له‌به‌رکردنیان ئاستی لاوازیان ده‌زانن.

مه‌رجی سییه‌م: په‌یوه‌ستی رسته‌ی گئیره‌وه‌کان

فهرمووده‌ناسان سه‌ختگیری ده‌که‌ن له دئنیابوونه‌وه له پیکبه‌ستراوی و په‌یوه‌ستی سه‌نه‌دی ئه‌و گئیره‌وانه‌ی ده‌یانه‌وئیت حوکمی له‌سه‌ر‌به‌ده‌ن، خۆ ئه‌گه‌ر پچرانیکیان تیدا بینی ئه‌وکات کۆی فهرمووده‌که به لاواز له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن، چونکه ئه‌گه‌ر په‌یوه‌ستی نه‌بوو واتای ئه‌وه‌یه چه‌ند گئیره‌وه‌به‌ک

له‌و پرشته‌یه‌دا که‌وتوون و ئی‌مه‌ نازانین‌ حالی‌ ئه‌و‌ راوبییه‌ی‌ که‌ ديارنیه‌ی‌ چۆنه‌، ئایا‌ که‌سیکی‌ سه‌رراست‌ و‌ خاوه‌ن‌ یادگه‌ی‌ تۆکمه‌یه‌ یان‌ نا.

مه‌رجی‌ چواره‌م: بی‌وهی‌ له‌ ریزپه‌ری

زاراوه‌ی‌ فه‌رمووده‌ی‌ ریزپه‌ر (شاذ) لای‌ فه‌رمووده‌ناسان‌ به‌ دوو‌ واتا‌ به‌ کاردیت:

- یه‌که‌م: پیچه‌وانه‌کردنی‌ گێرانه‌وه‌ی‌ که‌سیکی‌ متمانه‌پیکراو‌ له‌ گه‌ل‌ گێرانه‌وه‌ی‌ متمانه‌پیکراوانی‌ تر، به‌م‌ پیه‌ ئه‌گه‌ر‌ که‌سه‌که‌ له‌ گێرانه‌وه‌که‌ پیدای‌ پیچه‌وانه‌ی‌ گێرانه‌وه‌ی‌ که‌سانی‌ متمانه‌پیکراو‌ بوو‌ ئه‌وا‌ فه‌رمووده‌که‌ی‌ ره‌نده‌که‌ نه‌وه‌ و‌ به‌ ناویژه‌ و (شاذ) له‌قه‌له‌می‌ ده‌ده‌ن.

- دووهم: به‌ته‌نیا‌ گێرانه‌وه‌ (التفرد): واته‌ کاتیکی‌ فه‌رمووده‌ گێره‌وه‌یه‌ک‌ به‌ ته‌نیا‌ خۆی‌ فه‌رمووده‌یه‌ک‌ له‌ پیخه‌مه‌به‌روه‌ (ﷺ) ده‌گێریته‌وه‌، فه‌رمووده‌که‌ش‌ له‌باره‌ی‌ بنه‌مایه‌ک‌ له‌ بنه‌ماکانی‌ دین‌ بیت، له‌کاتیکی‌دا‌ ئه‌و‌ گێره‌وه‌یه‌ به‌وه‌ش‌ نه‌ناسرابیت‌ که‌ له‌ رووی‌ تۆکمه‌یی‌ یادگه‌ و‌ وردبیینیه‌وه‌ له‌پیش‌ ئه‌وانی‌ تره‌وه‌ بیت، یاخود‌ گێرانه‌وه‌که‌ی‌ له‌باره‌ی‌ پرسیکه‌وه‌ بیت‌ که‌ ناشیت‌ که‌سیکی‌ وه‌ک‌ ئه‌و‌ به‌ته‌نیا‌ بی‌گێریته‌وه‌، چونکه‌ بی‌گومان‌ فه‌رمووده‌کانی‌ پیخه‌مه‌به‌ر (ﷺ) له‌ناو‌ گێره‌واندا‌ به‌شیوه‌یه‌کی‌ به‌رچاو‌ ب‌لاو‌بوو‌بوونه‌وه‌، به‌تایبه‌تی‌ له‌ناو‌ چینی‌ شوینکه‌وتووانی‌ شوینکه‌وتووان (ئه‌تباعی‌ تابعین) و‌ دوا‌ی‌ ئه‌وانیش، له‌به‌ر‌ ئه‌م‌ هۆکاره‌ش‌ فه‌رمووده‌ناسان‌ به‌توندی‌ دژی‌ هه‌ندیکی‌ له‌ شیوه‌کانی‌ به‌ته‌نیا‌ گێرانه‌وه‌ لای‌ گێره‌وه‌کان‌ ده‌وه‌ستنه‌وه‌ و‌ له‌ باریکی‌ وادا‌ چه‌ند‌ رپسایه‌کی‌ عه‌ق‌لی‌ و‌ ئه‌زموونکاری‌ پرپایه‌خ‌ به‌کاردین، له‌وانه‌ش:

لیکۆلینه‌وه‌ و‌ تپیرامان‌ له‌ دۆخی‌ که‌سی‌ به‌ته‌نیا‌ گێره‌وه‌، ته‌ماشاکردنی‌

نیشانداره‌کان (قهرینه‌کانی) په‌یوه‌ست به‌رشته‌ی فهرمووده‌که و ده‌قی فهرمووده‌که (ئیسناد و مه‌تن) که لیره‌دا بوا‌ری روونکردنه‌وه‌یانمان نییه، پاشان له‌ئهنج‌امی پته‌وکاری و په‌چاوکردنی ئه‌م نیشاندارانه‌ره‌نگه‌به‌ته‌نیا گپ‌رانه‌وه‌که قه‌بول‌یکه‌ن یاخود ره‌تی بکه‌نه‌وه، چونکه هه‌موو به‌ته‌نیا گپ‌رانه‌وه‌یه‌ک قه‌بول‌کراو نییه و هه‌موو به‌ته‌نیا گپ‌رانه‌وه‌یه‌کیش ره‌تکراوه نییه.

مه‌رجی پینج‌هم: بئوه‌یی له‌عه‌بیداری

ئه‌م مه‌رجه‌گۆره‌پانه‌مه‌زنه‌که‌ی دا‌هینانی زانایانی فهرمووده و ده‌رخه‌ری پيش‌ره‌وی و تئگه‌پشتوو‌ییانه.

ره‌نگه‌رشته‌یه‌کی فهرمووده بئته‌به‌رده‌ستیان هه‌ر چوار مه‌رجه‌که‌ی پيش‌وه‌ی تیدا به‌ده‌یه‌ت‌بیت: سه‌رراستی گپ‌ره‌وه‌کانی، تۆکه‌می یادگه‌ی راوییه‌که، په‌یوه‌ستی سه‌نه‌ده‌که‌ی و بئوه‌یی له‌ناو‌یزه‌یی، ئه‌مه‌ش واته: فهرمووده‌که به‌رواله‌ت سه‌حیح و دروسته، به‌لام لای زانایان ئه‌مه‌به‌س نییه، چونکه ده‌گونج‌یت عه‌بیدارییه‌کی شاره‌وی تیدا بدۆزنه‌وه‌که به‌زۆری له‌کاتی کۆکردنه‌وه‌ی پڤگاکانی گپ‌رانه‌وه‌ی فهرمووده‌که ده‌رده‌که‌و‌یت. ئیبن قه‌ییم له‌په‌رتووکی (الفروسیه) دا ده‌ل‌یت: «وقد علم أن صحة الإسناد شرط من شروط صحة الحديث وليست موجبة لصحة الحديث؛ فإن الحديث إنما يصح بمجموع أمور منها: صحة سنده، وانتفاء علتة، وعدم شذوذه ونكارتة، وألا يكون راويه قد خالف الثقات أو شذ عنهم!». واته: «زانراوه‌که ساغیته‌ی رشته‌مه‌رجی‌که له‌مه‌رجه‌کانی سه‌حیح بوونی فهرمووده‌نه‌ک تا‌که مه‌رجی پابه‌ندکه‌ر بئت بۆ سه‌حیح بوونی، چونکه

له‌راستیدا فه‌رمووده کاتیک ساغیتی ده‌سه‌لمیّت که چه‌ند مه‌رجیکی تیدا کۆبوویته‌وه وه‌ک، راستییه‌تی رشته (سه‌نه‌د)، نه‌بوونی عه‌یبداری تیدا، بیوه‌یی له‌ ناویزه‌یی و نه‌ناسراوی، هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌ی ئه‌و گێره‌وه‌یه له‌گه‌ڵ گێرانه‌وه‌ی متمانه‌پیکراوه‌کاندا دژیه‌کی و ناویزه‌یی نه‌بیّت.

بۆیه فه‌رمووده‌ناسی ره‌خه‌کار کاتیک ده‌یه‌ویّت حوکم له‌سه‌ر گێرانه‌وه‌یه‌ک بدات هه‌موو سه‌نه‌ده‌کانی کۆده‌کاته‌وه، پاشان به‌ چاویکی ئه‌زموندارانه‌وه لێیان وردده‌بیته‌وه و به‌راوردیان له‌نیواندا ده‌کات و ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ نیشاندار (قه‌رینه‌کان) به‌کارده‌هیّیت، تا هه‌ندیک له‌ رشته‌کان پێشبخات به‌سه‌ر هه‌ندیکیاندا له‌باری جیاوازیبوونیاندا.

هه‌ر به‌م رێگه‌ی به‌راوردکارییه زانایانی فه‌رمووده هه‌له‌ی متمانه‌پیکراوه‌کانیش ده‌دۆزنه‌وه و عه‌یبدارییه‌ شاراهه‌کانی رپوايه‌ته‌کان ده‌رده‌خه‌ن، مه‌زنایه‌تی و وردی زانستی فه‌رمووده‌ش ئالیره‌دا ده‌رده‌که‌ویّت.

هه‌روه‌ک پێشه‌وا (ئیبین سه‌لاح) له‌ په‌رتووکێ (علوم الحدیث) دا و له‌ جۆری هه‌ژده‌یه‌می زانسته‌کانی فه‌رمووده، له‌ خه‌تییی به‌غدادییه‌وه ده‌گێرێته‌وه ئه‌ویش له‌ پێشه‌وا عه‌لی کوری مه‌دینییه‌وه که فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ الْحَدِيثَ إِذَا لَمْ تُجْمَعْ طَرْقُهُ لَمْ يَتَبَيَّنْ خَطْوُهُ»^۱ واته: «هه‌ر فه‌رمووده‌یه‌ک هه‌تاوه‌کوو رێگا‌کانی گێرانه‌وه‌ی کۆنه‌کرێته‌وه، هه‌یج هه‌له‌یه‌کی تیدا روونابێته‌وه.»

به‌ ئاگاداریبوون له‌ کۆی ئه‌م پێنج مه‌رجه‌ش، ئه‌ندازه‌ی ئه‌و کورتبیینیه‌مان بۆ روونده‌بیته‌وه که له‌ مامه‌له‌ی هه‌ندیک له‌ لاواندا هه‌یه به‌رانه‌ر سوننه‌ت و زانسته‌کانی و چۆنییّتی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵیاندا.

زانستى بلىمەتەكان

زۆرن ئەو پرسیار و تۆمەتانەى پروبەروۋى زانستى فەرموۋدە دەكرىنەۋە بەتايىبەت لەم سەردەمەدا، ھەندىك لەم تۆمەتانە شىاۋى ئەۋەن كە بەوردى ۋەلامبدرىنەۋە تا ئەو ھەلەتتىگەشىتنەى دروستبوۋە نەمىنپىت، ھەندىكىش لەۋانە كاتىك كەسى شارەزا و تايىبەتمەند لە زانستى فەرموۋدە دەيانىبىستىت يان دەيانخوڧىنپىتەۋە سەرى سوور دەمىنپىت لەۋ ئاستى بەدگومانى كە خاۋەنەكانيان پىي گەشىتوون و لەژىر ناۋى نوڧىگەرى و پزگار بوون لە كۆت و بەندەكاندا بانگەشەى بۆ دەكەن، لەكاتىكدا ئەو تۆمەت و گومانانە لە تەرازوۋىيەكى زانستىدا ھاۋتا نابن بە سفريش!

پوختەى مەبەست لە ھەموو ئەم پرسیار و تۆمەت و گومانانەش بۆ ئەۋەيە كە بلىن زانستى فەرموۋدە زانستىكى ورد و بەس نىيە بۆ سەلماندى راستىيەتى يان ھەلبەستراۋى ئەۋ قەسەيەى دەدرىتە پال پىغەمبەر (ﷺ)، و ئەم زانستە تىكەل بە ئامراز و گەمەكانى سىياسەت و تايەفەگەرى كراۋە و ئەمانە بەتەۋاۋى دەستيان بەسەرداگرتوۋە و كاريگەرىيان لە دروستبوون و دەرەنجامەكانىدا ھەبوۋە.

ھىچ گومانم نىيە لەۋەى زۆرىنەى ئەۋ كەسانەى ئەم تۆمەتانە فرىدەدەن ئاگادارىيەكى تەۋاۋيان نىيە لەۋ زانستەى لەبارەيەۋە دەدوڧن چ بگات بەۋەى شارەزا بن تىيدا.

لەرستىدا ھەۋلدان بۆ سەلماندىنى وردى زانستى فەرموۋدە و پەۋاۋىي و دادۋەرانە بوونى پىۋانەكانى قەسەۋباسىكى درىزخايەن دەخۋازىت، ھەرۋەك پىۋىست بە خستنەپروۋى نمونەگەلىكى بىشومار دەكات كە راستى ئەم پرسە دەسەلمىن.

لېرەدا دەمەۋىت تەنيا باس لە بەشىكى كەم لە بەشەكانى ئەم

زانسته‌تان بۆ بکه‌م وه‌ک نمونه‌یه‌ک بۆ ئه‌وانی دیکه‌ش، ئه‌ویش سه‌باره‌ت به‌ گێره‌وانی فه‌رمووده‌کان و چۆنیتی حوکمدان له‌سه‌ریان به‌وه‌ی متمانه‌پیکراون یان لاواز.

له‌وانه‌یه‌ سه‌رت سووربمینی گهر پیت بلیم زانایانی فه‌رمووده‌ له‌ تۆماره مه‌زنه‌کانیاندا زانیارییان له‌باره‌ی هه‌زاران که‌س له‌ گێره‌وانی فه‌رمووده‌کانی پینغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) نووسیه‌ته‌وه، چه‌شنی تۆماره ئه‌لکترۆنییه‌کانی خویندکارانی زانکۆیه‌ک له‌ زانکۆ پێشکه‌وتوووه‌کان که‌ دۆسیه‌ی تیر و ته‌سه‌لی گشت قوتابییه‌کانی تێدایه‌ و زانیارییه‌ که‌سی و زانستییه‌کان و میژووی خویندنی پێشو و ئیستای و ئاسته‌که‌ی و چه‌ندین زانیاری دیکه‌ش له‌خۆده‌گرن.

ئهم باسه‌ درۆ و ساخته‌کاری نییه‌ بۆ ئه‌و زانسته‌ به‌لکوه‌ واقیعیکی حاشاهه‌لنه‌گره‌، لێره‌دا نمونه‌ به‌یه‌کیک له‌و په‌رتووکانه‌ ده‌هینمه‌وه‌ که‌ به‌ تۆماریکی گه‌وره‌ داده‌نریت و له‌باره‌ی هه‌زاران گێره‌وه‌ی فه‌رمووده‌وه‌ نووسراوه‌.

ئه‌ویش په‌رتووکی (ته‌هذیب الکمال فی أسماء الرجال) که‌ دانهره‌که‌ی پێشه‌وا‌ی زانا ئه‌بو‌حه‌ججاج یوسف ئه‌لمیززی (المزی) یه‌ و له‌سالی ۷۴۲ ی کۆچیدا (کۆچی دوایی کردوه‌، ئهم په‌رتووکه‌ له‌ سی و پینج به‌رگدا له‌چاپدراوه‌! ئهم به‌رگانه‌ زیاتر له‌ هه‌شت هه‌زار دۆسیه‌ی ئه‌و گێره‌وانه‌ی له‌خۆگرتوووه‌ که‌ له‌ شه‌ش په‌رتووکه‌ که‌دا (الکتب الستة) گێرانه‌وه‌یان هه‌یه‌، که‌ بریتین له‌: بوخاری، موسلیم، ئه‌بو داود، ترمزی، نه‌سائی و ئیبن ماجه‌!

هه‌رچی گێره‌وه‌کانی تریشه‌ که‌ له‌م شه‌ش په‌رتووکه‌دا ریاویه‌تیان نییه‌ وه‌ک گێره‌وه‌کانی ناو «موسنه‌دی ئیمام ئه‌حمه‌د و سونه‌نی به‌یه‌قی و موسته‌دره‌کی حاکم» ئه‌وانیش چه‌ند په‌رتووکیکی تر هه‌ن له‌باره‌یانوه‌ ده‌دوین جگه‌ له‌ په‌رتووکی (ته‌هذیب الکمال).

سەير لەو ھەدايە ئەم پەرتووكە گەورە «۳۵ بەرگىيە» تەنيا پوختەى پەرتووكىكى لە خۆى گەورەترە بە ناۋى (الكمال)، واتە ئەم پەرتووكەى باسى دەكەين پوختەكراۋى پەرتووكى) الكمال (لە كە زاناي حافز و فەرموودەناس» عەبدولغەنى مەقدىسى» نووسىۋىپەتى.

ھەر دۆسىيەك لە دۆسىيەكانى گىپرەروانى ناۋ پەرتووكى (تەھذیب الكمال) ئەم زانايىيانە لەبارەى گىپرەروەكە لەخۆدەگرېت: ناۋى خۆى، ناۋى باوكى، تىرەكەى، نازناۋى، لە كىۋە فەرموودەى گىپراۋەتەو، كى فەرموودەى لىۋە گىپراۋەتەو، مېژوۋى مردنى، حالى لە روۋى متمانەپىكراۋى و لاۋازى، ئاماژەدان بە ھەندىك بابەتى فەرموودەى پەيوەست بە گىپرانەوەكانى ئەگەر لەو گىپرەوانە بىت كە لە باسكردنى حالىاندا پىۋىست بە وردەكارى دەكات.

لېرەدا نمونەى يەككىك لەو دۆسىيانە دەخەينەپروو تا وینەكە پروونتر بىت.

يەككىك لە گىپرەوانم لەم پەرتووكە مەزنەدا بۆ ھەلېژاردوۋىت، ناۋى «يەحىياى كورى زەكەريا» بە، پاشان لەگەل دەقى دۆسىيەكە جىت دەھېلم كە زۆرىش كورتم كردوۋەتەو، چونكە دۆسىيەى ئەم گىپرەوۋىيە زۆر دوور و درىژە، چەشنى زۆرىك لە دۆسىيە دوور و درىژەكانى ناۋ پەرتووكەكە.

دانەرى پەرتووك (المزي) دەلېت:

”يەحىياى كورى زەكەريا كورى ئەبو زائىدە يە، باپىرى ناۋى مەيموونى كورى فەيروۋى ھەمەدانى وادەى بوو، ناسراۋە بە ئەبو سەعیدى كوفى، ئازادكراۋى ئافرەتتىك بوو لە ھۆزى وەداعە، وتراۋىشە: ئازادكراۋى موخەممەدى كورى مونتەشرى ھەمەدانىيە.

فهرمووده‌ی لهم که‌سانه‌وه گپراوه‌ته‌وه: ئەبو یه‌عقوب ئیسحاقی کوری ئیبراهیمی سه‌قه‌فی (د ت ق)، ئیسرائیلی کوری یونس (م)، ئیسماعیلی کوری ئەبو خالید و حاریسه‌ی کوری ئەبو په‌ججال (ق)، حه‌ججاجی کوری ئەرته‌ئه (م س)، و حوره‌یسی کوری ئەبو مه‌ته‌ر (ق)."

پاشان ئاماژه به زۆرپکی دیکه له مامۆستا و شیخه‌کانی ده‌دات له‌گه‌ڵ دانانی هیمایه‌وه‌ی ناوه‌کانیان، به‌لام له‌پێناو کورتبیری سریمنه‌وه.

په‌نگه‌ تییینی ئەو هیمایانه بکه‌یت که دانهر له‌به‌رده‌م ناوی ههر یه‌کیک له شیخه‌کانی یه‌حیای کوری زه‌که‌ریا دایناون، ئەم هیمایانه‌ش یه‌کیکن له سه‌رنج‌راکیشترین شته‌کانی ناو ئەم په‌رتووکه، به‌لکوو له ته‌واوی زانستی فهرمووده‌شدا، روونکردنه‌وه‌که‌ی به‌کورتی به‌م شیوه‌یه:

بیرته ئیمه له سه‌ره‌تادا وتمان ئەم په‌رتووکه تاییه‌ته به‌ گپه‌ره‌وانی ناو شه‌ش په‌رتووکه‌که، هه‌ریه‌کیک لهم په‌رتووکه‌نه هیمایه‌کیان هه‌یه، بوخاری (خ)، موسلیم (م)، ئەبوداود (د)، -ترمذی- (ت)، نه‌سائی (س) و ئیبن ماجه (ق). به‌م پێیه کاتیک نووسه‌ر پیمان ده‌لێت: له ئەبو یه‌عقوب ئیسحاقی کوری ئیبراهیمی سه‌قه‌فییه‌وه فهرمووده‌ی گپراوه‌ته‌وه (د ت ق)، واتای ئەوه‌یه: گپراوه‌ی یه‌حیای کوری زه‌که‌ریا لهم شیخه‌یه‌وه که ئەبو یه‌عقوبه له ههر شه‌ش په‌رتووکه‌که‌دا نییه، به‌لکوو ته‌نیا له‌(د)دا که ئەبو داوده و له (ت) دا که (ترمذی) یه و له(ق)دا که ئیبن ماجه یه هه‌یه!

ئەم وردکارییه زیاتر له خه‌یالی ده‌چیت گه‌ر بزانیته که ئەمانه له‌باره‌ی هه‌زاران گپه‌ره‌وه‌ی فهرمووده‌وه نووسراون، ههر گپه‌ره‌وه‌یه‌کیش له‌وان ژماره‌یه‌کی ئیجگار زۆر شیخی هه‌یه، له‌وه‌ش زیاتر هه‌مان کار ئەنجامده‌اته‌وه له‌ دانه‌پالی رپوایه‌تی قوتابییه‌کانی ئەو راپوویه له شیخه‌کانیانه‌وه و هیماکانیش داده‌نێته‌وه، وه‌ک لێره‌دا ده‌یبینیت.

کاتیک ده‌لئیت: "ئه‌وانه‌ی فهرمووده‌یان لئیه گئیراوه‌ته‌وه: ئیبراهیم کورپی موسای فه‌رپرا (خ م د)، ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل (م)، ئه‌حمه‌دی کورپی مه‌نیعی به‌غه‌وی (د ت س)، ئه‌سه‌دی کورپی موسا (د)، ئیسماعیلی کورپی ئه‌بانی وه‌رپراق (ص د)، ئیسماعیلی کورپی ته‌وبه‌ی قه‌زوینی (ق)، حه‌سه‌نی کورپی عه‌ره‌فه و حه‌سه‌ینی کورپی عه‌لی کوفی (د). " ژماره‌یه‌کی زۆر قوتابی دیکه باسده‌کات که فهرمووده‌یان لئیه گئیراوه‌ته‌وه به‌لام له‌پیناو کورته‌بری ئه‌وانیشم نه‌هینا.

پاشان لئیره‌وه ده‌سته‌کات به‌گواستنه‌وه‌ی قسه‌ی فهرمووده‌ناسان له‌باره‌ی حاڵی ئه‌م گئیره‌وه‌یه‌وه له‌پرووی متمانه‌پیکراوی و به‌هئیزی یاده‌وه‌رییه‌وه (که لئیره‌شدا به‌کورتکردنه‌وه‌وه دایده‌نتیم)، دانهری په‌رتووک ده‌لئیت:

«ئیبراهیمی کورپی موسای فه‌رپرا» له «ئه‌بو خالیدی ئه‌حمه‌ر» وه‌ ده‌گئیرپته‌وه که گوتووپه‌تی: (کان جید الأخذ) به‌واتای: فهرمووده‌ی به‌باشی وه‌رگرتوو، هه‌روه‌ها له «حه‌سه‌نی کورپی پابت» وه‌ گئیراویه‌تییه‌وه که گوتوپه‌تی: لای زانترین که‌س له‌خه‌لکی کوفه‌لامدا، که مه‌به‌ستی به‌حیای کورپی ئه‌بو زائیده‌یه.

هه‌روه‌ک عه‌بدو‌ل‌لای کورپی ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌لیش له‌باوکییه‌وه و له ئیسحاقی کورپی مه‌نسور و ئه‌حمه‌دی کورپی سه‌عدی کورپی ئه‌بو مه‌ریه‌مه‌وه گئیراویه‌تییه‌وه که ئه‌وانیش له «یه‌حیای کورپی مه‌عین» -گه‌وره‌ زانای جیباوه‌ری فهرمووده‌ناسی- گئیراویانه‌ته‌وه که گوتوپه‌تی: (ثقة) متمانه‌پیکراوه.

هه‌روه‌ها عوسمانی کورپی ئه‌بو سه‌عیدی دارمی ده‌لئیت: "به‌یه‌حیای کورپی مه‌عینم گوت: ئیسماعیلی کورپی زه‌که‌ریات لا خۆشه‌ویستتر و په‌سه‌ندتره‌یان یه‌حیای کورپی زه‌که‌ریا؟ گوتی: یه‌حیا خۆشه‌ویستتره‌لام.

پیم گوت: لای تو ئه دووانه برای یه کترن؟ گوتی: نه خیر.

ع‌لی کوری مه‌دینی یش ده‌لئیت: ”(هو من الثقات) ئه‌و له متمانه‌پیکراوه‌کانه“. له جییه‌کی تردا ده‌لئیت: ”هیچ که‌سیک له کوفه‌دا نه‌بوو له‌پاش سوفیانی سه‌وری له یه‌حیای کوری ئه‌بو زائیده دامه‌زراوتربیت، له جییه‌کی دیکه‌شدا ده‌لئیت: عیلم و زانست له‌لای ئیبن عه‌باس گه‌یشته چله‌پۆپه له سه‌رده‌می خۆیدا، پاشان لای شه‌عی له سه‌رده‌می خۆیدا، پاشان لای سفیانی سه‌وری له سه‌رده‌می خۆیدا، پاشان لای یه‌حیای کوری ئه‌بو زائیده له سه‌رده‌می خۆیدا.“

هه‌روه‌ها ئه‌بو حاته‌م ده‌لئیت: (مستقیم الحدیث، صدوق، ثقة) واته: ”فه‌رمووده‌کانی دروست و دامه‌زراون، سه‌رراست و متمانه‌پیکراوه.“

نه‌سائی ده‌لئیت: (ثقة، ثبت) متمانه‌پیکراو و دامه‌زراوه.

(عیجلی) یش ده‌لئیت: متمانه‌پیکراوه، له‌و که‌سانه‌یه که فیه‌ و فه‌رمووده‌ی له‌لا کۆبوو بووه‌و و قازی شاری مه‌دائین بووه، به‌یه‌کیک له‌پیشه‌وایانی فه‌رمووده ده‌ژمیردیت له‌کوفه‌دا، موفتی جیباوه‌ و دامه‌زراو و هه‌لگری سوننه‌ت بوو.^۱

که‌واته فه‌رمووده‌ناسان بریاریندا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م گپه‌ره‌وه‌یه جیی متمانه‌یه و له‌به‌رزترین ئاسته‌کانی متمانه‌پیکراویشدا، چونکه به‌ دامه‌زراو (ثبت) وه‌سفیان کرد سه‌ره‌پای وه‌سفردنی به‌ متمانه‌پیکراوی، له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا هه‌زده‌که‌م له‌گه‌لم ببیت تا هه‌لوه‌سته بکه‌ین له‌سه‌ر ئه‌م ده‌ربرینه‌ی که زۆر گرنگه‌ و وردییه سه‌رسوره‌ینه‌ره‌که‌ی فه‌رمووده‌ناسانمان بو ده‌رده‌خات، نووسه‌ری په‌رتووک (المزی) ده‌لئیت:

(۱) ته‌ذیب الکمال (۳۱/۳۰۸-۳۰۹ ط، الرساله).

تا بچىنە سەر پەرەيەكى دىكە كە لە جوانىدا ھىچى كەمتر نىيە لەوھى پېئىشوو، ئەوئىش باسكردنە لە چۆنئىتى حوكمدانى فەرموودەناسان لەسەر گېرەوانى فەرموودە كە كامىان متمانەپېكراون و كامىان لاوازن.

ئەوھى شارەزاي زانستى فەرموودە بېت دەزانئىت كۆمەلئىك زاناي ھەللكەوتە لەم زانستەدا ھەبوون كە لە حوكمدان بەسەر گېرەوانى فەرموودەدا بېوئپنە بوون، بەلام ئەوانەى ئاگادارى زانستەكە نىن رەنگە لە ھەندىك خال و وردەكارى ئەم پرسەدا سەريان سوورپمئىت، بو نمونە: فەرموودەناسىك حوكم لەبارەى گېرەويە ھاوسەردەمى ئەمئىش متمانەپېكراوە يان لاوازە، لەكاتىكدا ئەم گېرەويە ھاوسەردەمى ئەمئىش نىيە، بگرە لەوانەيە پېئىش لەداىكبوونى ئەم فەرموودەناسەش مردبئىت! ئەى چۆن تەوانى حوكمى لەسەر بدات؟

بە ھەمان شىوہ كاتىك فەرموودەناسىك حوكم لەسەر گېرەويەك دەدات- ھاوسەردەمى بېت ياخود نا- بەوھى لە لەبەرکردندا رېك و پىك و بى كىشەيە، ئايا ئەمە پېوئىستى بە پېوئىكى ورد نىيە كە ئاستى لەبەرکردن و تۆكمەيى يادگەى پى ديارى بكرئىت؟

لەگەلم وەرە تا لەم ھەلوئىستەدا بەدواى وەلامەكەدا بگەرئىن:

يەحياى كورى مەعئىن -مامؤستاي فەرموودەناسان و يەكئىك لە گەرورە زانايانى پېئىشئىنى فەرموودە- دەلئىت: (قال لي إسماعيل ابن عَلِيَّةَ يَوْمًا: كَيْفَ حَدِيثِي؟ قُلْتُ: أَنْتَ مُسْتَقِيمُ الْحَدِيثِ. قَالَ: فَقَالَ لِي: وَكَيْفَ عِلْمُكَ ذَاكَ؟ قُلْتُ لَهُ: عَارِضًا بِهَا أَحَادِيثُ النَّاسِ، فَرَأَيْنَاهَا مُسْتَقِيمَةٌ، قَالَ: فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ) ۱ واتە: «رۆزئىك ئىسماعىلى كورى عولەيىە پىئى گوتم: فەرموودەكانى من چۆنە بەلاتەوہ؟ گوتم: گېرەوانەوہى تۆ رېك و تەواوہ، پىئى گوتم: چۆن

ئەوہ تان زانی؟ پېم گوت: فەرموودە کانتمان لەگەڵ فەرموودە ی کەسانی تر بەراورد کردووہ، بېنیمان تەواو و دروستن، پاشان گوتی: سوپاس بۆ خودا،»

تېبینی چیت کرد لەم بەسەرھاتەدا؟

ئیسماعیلی کوری عولەببە یەکیک لە بەناوبانگترین گێرەوانی فەرموودە پرسیار لە یەحیای کوری مەعین دەکات کە بە مامۆستای ھەلسەنگاندنی راویبەکان دادەنرێت و دەپرسیت: فەرموودە کانم چۆن؟ واتە: گێرانەوہ کانم چۆن، تۆکمەیی لەبەرکردن و یادەوہریم چۆنە لەو فەرموودانە ی دەیانگێرەمەوہ؟ ئەویش وەلامی دا یەوہ کە گێرانەوہ ی رێک و تەواوہ، پاشان ئیسماعیل بەھەمان ئەو پرسیارە ی ئیمە لەسەرەوہ کردمان لێی دەپرسیت: چۆن زانیت کە من یادەوہریم تۆکمە یە و فەرموودە کانم رێک و تەواو؟ فەرموودە ناسان چۆن ئەمە دەزانن؟

لێرەدا ئبېن مەعین رستە گرنگە کە ی گوت: (عارضنا بها أحاديث الناس فرأیناھا مستقیمة) واتای ئەوہ یە: "کرده یەکی تاقیکردنەوہ و بەراوردکارییمان ئەنجامدا لە ئیوان گێرانەوہ و فەرموودە کانت لەگەڵ گێرانەوہ ی فەرموودە زانە متمانە پیکراوہ کانی تر، بېنیمان گێرانەوہ کانت کۆکن لەگەڵ گێرانەوہ کانی ئەوان و دژبەکیان تیدا نبیە، بۆ یە دوای ئەم بەراوردە زانستی و تاقیکردنەوہ وردە زانیمان کە تۆ متمانە پیکراویت."

کەواتە ئەمە ئەو پەیرەوہ یە کە فەرموودە ناسان بۆ حوکمدان لەبارە ی گێرەوانی فەرموودە لەسەری رۆیشتوون، تاقیکردنەوہ ی فەرموودە کانیان و رووبەر و و کردنەوہ و بەراوردکردنیان بە فەرموودە ی راویبە متمانە پیکراوہ کانی تر، بە ئەندازە ی چەندبارە بوونەوہ ی ھاوکۆکی و تەبابی ئەم راویبە لەگەڵ راویبە متمانە پیکراوہ کانی تر ئاستی تۆکمەیی یادگە و لەبەرکردنی دەرە کەوێت، بە ئەندازە ی ناکۆکبوونیشی لەگەڵیان لە گێرانەوہ کانییدا بەزیادکردن بێت یان کە مکردن، یان گۆرینی ناویک، یاخود ھەلگێرانەوہ ی

رشتەيەك، يان ھەر ھەلەيەكى تىرى پەيوەندىدار بە تۆكمەيى يادگە و تۋاناي لەبەرکردنى، ئاستى لاوازييەكەي دەزانن.

و ەك پۈشتىرىش ئاماژەمان پۈدا كە ئىبن سەلاح لە پەرتۋوكى (علوم الحدیث) دا دەلۈت^۱: ”بەودا دەزانرۈت كە گۈپرەوہەكە لە پرووى يادگە و لەبەرکردنەو تۆكمەيە كە گۈپرەنەوہەكەي تاقىبەكەينەوہ و لەبەرانبەر گۈپرەنەوہى ئەو گۈپرەوہە متمانەپۈكرائەودا دايبىنۈن كە بە تۆكمەيى و وردى ناسراون، ئەگەر بىنيمان گۈپرەنەوہەكانى ھاوتاي گۈپرەنەوہى ئەوان بوو -با لە پرووى ماناشەوہ بۈت-، يان زۆرىنەي كۆكيو لەگەليان و بەدەگمەن جياوازي ھەبوو، ئەوكاتە دەزانن كە تۆكمەيى يادگە و دامەزراوى كەسەكە جۈي باوہرە، ئەگەر بيش بىنيمان دژيەكى لەگەلياندا زۆرە ئەوكات شپرزەيى يادەوہرى و ناتۆكمەيى كەسەكەمان بۆ دەردەكەويۈت و فەرموودەكانى بە بەلگە و ەرنانگىرىن.“^۲

ھەر لەبەر ئەمەشە دەبىنيت زۆرۈك لە زانايانى فەرموودە تەنانەت فەرموودە لەو كەسانەش وەردەگرن كە لە لايەنى بىروباوہر و عەقىدەوہ سەرىپچىيان ھەيە و لە پەرتۋوكى فەرموودە سەحىحەكاندا (الصحيح) گۈپرەنەوہەكانيان دەھينن، بە مەرجۈك كەسەكە راستگۆ بۈت و بۇيان سەلمابۈت كە فەرموودەكانى رۈك و تەواو و بۈگرفت، وپراي نەشاردنەوہى ناكۆكى تەواويان لەھەمبەر سەرىپچى و لادانەكەي، لە ديارترين نمونەكان بۆ ئەمە ھەردوو سەحىحى بوخارى و موسلىمە، ئىبن حەجەر (رەحمەتى خوداي لى بۈت). لە پەرتۋوكى (ھدى السارى)دا كە پۈشەكى شەرھەكەيەتى بۆ سەحىحى بوخارى، لۈكۆلۈنەوہەيەكى ورد دەكات لەبارەي ھەموو ئەو گۈپرەوہانەي ناو سەحىحى بوخارى كە سەرىپچى و لادانى

(۱) دەقى عەرەبى وتەكە لە بەشى پۈشووودا ئاماژەي پۈدراوہ.

(۲) مقدمة ابن صلاح (۱۶۱).

عه‌قیده‌بیان لَی به ره‌خنه‌گیراوه و جووری سه‌رپِیچییه‌که‌ش روونده‌کاته‌وه له‌گه‌ل برِیک ورده‌کاری تر له‌و باره‌یه‌وه، ئەمه‌ش بانگه‌شه‌ی هه‌ندیک که‌سی په‌له‌کار پووچه‌لده‌کاته‌وه که به‌قسه‌کانیان وا نیشاندده‌دن وه‌رگرتن و په‌تکردنه‌وه‌ی فه‌رمووده‌کان لای فه‌رمووده‌ناسان پشتی نه‌به‌ستوو به‌پرسی توکمه‌یی یادگه و راستگوویی، به‌لکوو ته‌نیا له‌سه‌ر بنه‌مای مه‌زه‌ب و ره‌وتگه‌ری بووه!

له‌گه‌ل ئەوه‌ی گومانی تیدا نییه له‌نیو فه‌رمووده‌ناساندا که‌سانیکیش هه‌ن که فه‌رمووده له‌بیدعه‌کارانه‌وه ناگیرنه‌وه، به‌لام له‌پراستیدا زۆرینه‌ی فه‌رمووده‌زانان به‌پیی ورده‌کارییه‌ زانراوه‌کانی ناو په‌رتووکه‌کانی فه‌رمووده‌ناسی فه‌رمووده‌یان لَی وه‌رگیراوه - نه‌ک له‌سه‌ر بنه‌مای مه‌زه‌بگه‌راییی-.

هاوشیوه‌ی ئەم کورته‌پینانه‌ی له‌تپروانین و ویناکردنی هه‌ندیکدا هه‌یه بو‌په‌په‌وه‌ی فه‌رمووده‌ناسان له‌حوکمدانیان له‌سه‌ر گپه‌هوان و وه‌رگرتنی فه‌رمووده‌کانیان، کورته‌پینانیک‌ی تری هه‌له‌هه‌یه له‌باره‌ی په‌په‌وه و مه‌نه‌ج‌ی ئەوانه‌وه له‌حوکمدانیان له‌سه‌ر رسته و تیکست (ئیسناد و مه‌تن)‌ی فه‌رمووده‌کان، به‌جووریک که‌بانگه‌شه‌ی ئەوه ده‌کریت گوايه ته‌نیا له‌سه‌ر بنه‌مای رسته و زنجیره‌ی گپه‌هوه‌کان برپاریان له‌سه‌ر فه‌رمووده‌کان داوه، ئەم بانگه‌شه‌یه‌ش هه‌رگیز راست نییه، چونکه فه‌رمووده‌ناسان ره‌چاوی سه‌رنجدان له‌ده‌ق و تیکستی فه‌رمووده‌کانیش ده‌که‌ن، به‌لکوو هه‌ندیکجار حوکم له‌سه‌ر گپه‌هوه‌یه‌که ده‌ده‌ن به‌لاوازییه‌تی فه‌رمووده‌کانی ئەگه‌ر له‌وه‌ده‌قانه‌دا که‌ده‌یگپه‌په‌ته‌وه شتانیک‌ی نه‌ناسراو (مونکه‌ر) به‌پینیت! ورده‌کاری ئەم بابه‌ته‌ش دوور و درێژه و لی‌ره‌دا بواری شیکردنه‌وه‌ی نییه.^۱

(۱) بو‌درێژه‌ی ئەم بابه‌ته و روونکردنه‌وه‌ی زیاتر له‌باره‌ی گرنگیدانی فه‌رمووده‌ناسان به‌هه‌لسه‌نگاندنی مه‌تنی فه‌رمووده‌کان بروانه‌په‌رتووکی (تثبیت حجیة السنه)‌ی هه‌مان نووسه‌ر (ئه‌حمه‌د سه‌بید). (لایه‌ره ۱۲۹-۱۳۱) - وه‌رگپه‌ر-

مەبەست لەم چاوپێداخشانە خێرایە بە شێکی کەم لە زانستی
فەرموودە بۆ ئەوە بوو: تا بزانی ئەم زانستە چەند ورد و تۆکمەیه و شیاوی
ئەوێه پێوهر بێت بۆ وەرگرتن و پەتکردنەوێه ئێو و تە و کردارانی دەدرێنە
پال پێخەمبەر (ﷺ).

به‌لگه‌یه‌تی کۆرا (ئىجماع)

له رابردودا گه‌نگه‌شهی پرسى کۆرا و ئەو ورده‌کارى و حوکمانه‌ی په‌یوه‌ستن پێیه‌وه تايه‌ت بوو به زانایانى شه‌ریعه‌ت و له‌ناو ئەوانیشدا زانایانى بنه‌ماکانى فیه‌ (أصول الفقه)، به‌لام ئیستاکه قسه‌کردن له‌سه‌ر ئەم بابته‌ چیت له‌ شاره‌زایانى زانستی شه‌رعیدا کورته‌ه‌لنايه‌ت، به‌لک‌وو زانا و نه‌زان قسه‌ی تیدا ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت بووه‌ته جیى مشتومر و کیشه‌ لای تووژیک له‌ لاوانى موسلمان که‌ گرنگی به‌ لایه‌نى ه‌زرى و فه‌ره‌ه‌نگی ده‌ده‌ن، به‌جۆریک چیت لاما‌ن سه‌یر نییه‌ که‌ گه‌نجیک بیینن - له‌ کوران و له‌ کچانیش - له‌ کاتیکدا هیج شتیکى له‌ زانسته شه‌رعییه‌کان نه‌خویندوووه که‌ چی ده‌سته‌واژه‌یه‌کی ئیمام ئه‌حمه‌د ده‌کاته به‌لگه‌ که‌ گو‌توو‌یه‌تی: **(من ادعى الإجماع فهو كاذب)**^۱ واته‌: "ئه‌وه‌ی بانگه‌شهی کۆرا بکات درۆ ده‌کات، پاشان دیت ئەم قسه‌یه‌ به‌سه‌ر پرسیکدا ده‌سه‌پینیت که‌ بو‌ ئەوه نه‌وتراه‌ه‌".

لیره‌دا نامه‌و‌یت تاوتو‌یی پرسه‌کانى ئىجماع و ورده‌کاریه‌کانى نێو بابته‌کانى زانستی (أصول الفقه) بکه‌م، به‌لک‌وو هه‌ولده‌ده‌م روانگه‌یه‌کی ره‌خه‌گرانه‌ بکه‌مه‌روو له‌باره‌ی ئەو مامه‌له‌ سه‌رده‌میه‌ی له‌گه‌ل پرسى ئىجماعدا و به‌شێوه‌یه‌کی دوور له‌ په‌یره‌وى زانستی ده‌کریت.

سه‌ره‌تا با ئاماژه‌ به‌ هه‌ندیک له‌ بو‌چوون و تێروانینه‌ سه‌رده‌میه‌ هه‌له‌کان بده‌ین که‌ له‌باره‌ی ئىجماعه‌وه هه‌ن له‌وانه‌:

(۱) مسائل أحمد بن حنبل رواية ابنه عبدالله، نشر المكتبة الإسلامية (ص ۴۳۸-۴۳۹)

۱. شیانی هه‌له‌بوونی کۆی ئوممه‌ت به‌درپژایی سه‌ده و سه‌رده‌مه‌کانی، به‌ستنه‌وه‌ی ئه‌مه‌ش به‌به‌لگه‌نه‌بوونی ئیجماعه‌وه.
۲. به‌کۆکی دیکه له‌تپروانینه هه‌له‌کان: جیاوازی نه‌کردن له‌نیوان کۆرای پراوه و بیگومان «ئىجماعى قه‌تعى» و کۆرای گومانه‌لگر «ئىجماعى زه‌ننى».
۳. تپکه‌لکاری له‌نیوان لاساییکردنه‌وه و ته‌قلیدی ناپه‌سه‌ند له‌گه‌ل قه‌بوولکردنی کۆرای موسلمانان و شوینکه‌وتنی.
۴. روه‌اییدان به‌ده‌رچوون له‌بنه‌ما مه‌نه‌جی و زانستیه‌ گشتیه‌کان که له‌نیو گشت زانایاندا هاواراییان له‌سه‌ره، وه‌ک به‌مه‌رجگرتنی کۆکبوون له‌گه‌ل زمانی عه‌ره‌بی بۆ دروستیته‌ ته‌فسیری ئایه‌ته‌کانی قورئان، هه‌روه‌ها پشتبه‌ستن به‌سوننه‌ت وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی یاسادانان و ته‌شریح له‌ئیسلامدا.

له‌پراستیدا ئه‌م چه‌شنه‌ تپروانینه‌ زۆر دوورن له‌پرسی ئه‌وه‌ی: ئایا کۆرا به‌لگه‌ و حوججه‌یه‌ یان نا، به‌لکوو ته‌نیا برپیک تپکوه‌ردان و هه‌له‌کارین که له‌سه‌ر بنه‌مای تپروانینی هه‌له‌ بۆ باه‌تی ئیجماع و به‌لگه‌کانی دروستبوون.

سه‌باره‌ت به‌شیانی هه‌له‌بوونی هه‌موو ئوممه‌ت به‌درپژایی سه‌ده‌کانی و به‌ستنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ش به‌به‌لگه‌نه‌بوونی ئیجماعه‌وه، له‌پراستیدا ئه‌وه‌ی ئه‌م بانگه‌شه‌یه‌ ده‌کات به‌ره‌ه‌لستی هه‌موو ئه‌و ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌ ده‌کات که باس له‌چاکیتێ و سه‌رراستی و دادگه‌ریته‌ی ئه‌م ئوممه‌ته‌ ده‌که‌ن، وه‌ک خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰]

واته: «ئێوه‌ چاکترین ئوممه‌تپیک بوون که بۆ سوود و پزێموونی خه‌لکی هێنرانه‌ سه‌ر زه‌وی، فه‌رمان به‌چاکه‌ ده‌که‌ن و پزێگری له‌خراپه‌ ده‌که‌ن.»

خۆ ئەگەر بشییت ئەم ئوممه‌ته به‌دریژایی سه‌ده‌کانی له‌سه‌ر گومرایی کۆببیته‌وه، به‌و پێیه‌ ده‌شییت فه‌رمان به‌ خراپه‌ و قه‌ده‌غه‌ی چاکه‌ بکات؛ ئەمه‌ش پێچه‌وانه‌ی ئایه‌ته‌که‌یه‌.

هه‌روه‌ها خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ [البقرة: ۱۴۳] واته: «به‌و شیوه‌یه‌ش ئیوه‌مان کرده‌ گه‌لێکی میانه‌ره‌و - له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌».

پراقه‌کارانی قورئان له‌ مانا و مه‌به‌ستی وشه‌ی (وَسَطًا) دا ده‌لێن واته: باش و دادگه‌ر، پاشان ده‌فه‌رموویت: ﴿لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ «تا ببنه‌ شایه‌ت و گه‌واهی‌ده‌ر به‌سه‌ر خه‌لکییه‌وه»، ئەمه‌ش واتای به‌باشدانانی ئومه‌ته‌که‌یه‌ به‌شیوه‌یه‌کی گشتی.

معاویه‌ی کوری حه‌یده‌ی قوشه‌یری (خودا لیبی پازی بییت). ده‌لێت: گویم له‌ پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) بوو ده‌یفه‌رموو: ﴿إِنَّكُمْ تَوْفُونَ سَبْعِينَ أُمَّةً، أَنْتُمْ حَيْرَهَا، وَأَكْرَمَهَا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ﴾^۱. واته: «ئێوه‌ دوا ئومه‌ته‌ن له‌ کۆی حه‌فتا ئومه‌ته‌ که‌ ئیوه‌ باشترینیان و به‌رپزترینیان لای خودای گه‌وره‌ و بالاده‌ست». ئەمه‌ش فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحه‌ و هه‌ریه‌ک له‌ پێشه‌وايان ئەحمه‌د و تیرمزی و ئیبن ماجه‌ گێراویانه‌ته‌وه‌.

که‌واته‌ چۆن رپیی تیده‌چیی ئەم ئومه‌ته‌ که‌ چاکترین و به‌رپزترینی ئومه‌ته‌نه‌ له‌سه‌ر ناحه‌ق و گومراییه‌ک کۆببیته‌وه‌؟

له‌راستیدا ئەمه‌ ته‌واو پێچه‌وانه‌ی ئەو فه‌زلیپیدان و به‌چاکدانانه‌ خوداییه‌یه‌ بۆ ئەم ئومه‌ته‌.

یه‌کێک له‌و فه‌رموودانه‌ش که‌ جیبی خۆیه‌تی له‌ بابته‌ی کۆردا ئاماژه‌ی

(۱) مسند أحمد (۲۰۲۹)، سنن الترمذی (۳۰۰۱)، سنن ابن ماجه (۴۲۸۷، ۴۲۸۸).

پێبدهین: ئەو فەرمووده‌یه‌یه که موسلیم له سه‌حیحه‌که‌یدا هیناویه‌تی که ئوبان (خودا لێی رازی بێت). ده‌لێت: پێغه‌مبهری خودا (ﷺ) فەرمووی: «لا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ لَا يَصُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكُ»^۱. واته: «به‌رده‌وام له ئوممه‌تی من تا قه‌میک ده‌مینی که له‌سه‌ر حه‌قن و سه‌رکه‌وتوون تا رۆژی دوا‌یی، پشت‌به‌ردان و دژایه‌تی هه‌یج که‌س زیانیان پێ ناگه‌یه‌تیت، هه‌تا رۆژی دوا‌یی دیت و ئەوان به‌و شیوه‌یه‌ ده‌مینه‌وه.» ئەم فەرمووده‌یه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئەم ئوممه‌ته‌ که‌سانی هه‌قه‌بێژی لێ نابێت، نه‌وه‌وی (ره‌حمه‌تی خودای لێ بێت). له‌ ر‌ا‌قه‌ی فەرمووده‌که‌دا ده‌لێت: «هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی ئەوه‌ی تێدا‌یه‌ که‌ کۆرای زانیان به‌لگه‌یه‌کی کارپێکراوه‌، ئەمه‌ش ساغترین به‌لگه‌یه‌ بۆی له‌ فەرمووده‌دا، به‌لام فەرمووده‌ی «لَا تَجْتَمِعُ أُمَّتِي عَلَى صَلَاةٍ»^۲ «ئوممه‌ته‌که‌م هه‌رگیز له‌سه‌ر گومرای کۆنابێته‌وه» (فەرمووده‌یه‌کی لاوازه»^۳.

ره‌نگه‌ هه‌ندێک له‌وانه‌ی گرفتیان له‌گه‌ڵ ئیجماعدا هه‌یه‌ قایلین به‌وه‌ی ئوممه‌ت له‌سه‌ر گومرای کۆنابێته‌وه‌، به‌لام ئەوان ده‌لێن: هه‌ر له‌ بنه‌ره‌تدا ناگونجیت ئیجماع رووبدات، چونکه‌ زانیان په‌رت و بلاو بوون له‌نیو و لا‌ت و ناوچه‌ جیاوازه‌کان و دیوان و تۆماریک نه‌بووه‌ کۆی کردبێته‌وه‌ و قسه‌و بۆچوونه‌کانیانی تێدا ژمێردراییت، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ پێویست به‌ باسکردنی ده‌قه‌کانی باشیه‌تی و چاکترین بوونی ئوممه‌ت ناکات.

له‌راستیدا ئەم قسه‌یه‌ش ورد و باهه‌تییانه‌ نییه‌، چونکه‌ ئەوان جیاوازی له‌نیوان کۆرایه‌کی براره‌ «ئیجماعی قه‌ته‌ی» و کۆرایه‌کی گومانه‌ه‌لگر

(۱) صحیح مسلم (۱۹۲۰).

(۲) سنن ابن ماجه (۳۹۵۰).

(۳) شرح النووي علی مسلم، دار إحياء التراث العربي (۱۳/۶۷).

«ئىجماعى زهننى» دا ناكهن، يان له نئىوان كۆرايهك كه زانايانى ئىسلام به جياوازى مهزههب و ولاته‌كانيانه‌وه له‌سه‌ر گواستنه‌وه و دانپيدانانى يه‌كده‌نگ بووبن و ئىجماعىك كه تاكه زانايه‌كى يه‌ك مهزههب گواستبىتتيه‌وه، و پراى هه‌موو ئه‌مانه‌ش ده‌سته‌واژه‌كه‌ى ئىمام ئه‌حمه‌د دىنن - ئه‌و زانايه‌ى كه له باه‌تى ئىجماعدا نه‌بىت نايانسن، بگره له‌وانه‌يه به توند و سه‌ختگيريش ناوزه‌ندى بكهن له باه‌ته‌كانى تردا- كه تىيدا ده‌لّيت: "ئه‌وه‌ى بانگه‌شه‌ى كۆر بكا، درۆ ده‌كات." له‌راستيدا وه‌رگرتنى ئه‌م ده‌ربرپه‌نى ئىمام ئه‌حمه‌د و پشتگو‌يخستنى ده‌ربرپه‌نه‌كانى ترى له هه‌مان باه‌تدا بزاركارىيه‌كى نابابه‌تيايه‌يه، ياخود نه‌زانىيه‌كه كه هۆكاره‌كه‌ى كه‌م خو‌پندنه‌وه و نه‌بوونى چه‌زى گه‌رانه به‌دواى پيچه‌وانه‌ى ئه‌م بوچوونه لاي هه‌مان ئىمام.

بۆيه له‌گه‌لم به -خو‌پنه‌رى به‌رپرز- تا هه‌لوه‌سته‌يه‌ك بكه‌ين له‌سه‌ر ئه‌و ده‌قانه‌ى تر له هه‌مان ئىمام ئه‌حمه‌ده‌وه (په‌حمه‌تى خوداى لى بيت). تاوه‌كو ئه‌ندازه‌ى ئه‌و بزاركارىيه‌ى بزانيت كه هه‌ندىك له گومانگه‌رايان ئه‌نجامى ده‌دن، يان ئه‌و نه‌زانىيه‌ى كه زۆرينه‌يان تىيدا ده‌ژين:

قازى ئه‌بو يه‌علاى حه‌نبه‌لى (په‌حمه‌تى خوداى لى بيت). ده‌فه‌رموويت: "كۆرا به‌لگه‌يه‌كه قسه‌ى تىدا پراوه‌ته‌وه و گه‌رانه‌وه بۆى واجبه، سه‌رپيچيكردينشى حه‌رامه، ناگونجىت هه‌موو ئوممه‌ت له‌سه‌ر هه‌له‌ كۆببنه‌وه." له ئه‌حمه‌دى كورپى حه‌نبه‌ليشه‌وه به‌م ده‌قه هاتوو به گيترانه‌وه‌ى هه‌ريه‌ك له عه‌بدوئللاى كورپى و ئه‌بو حارس كه گوتويه‌تى: «في الصحابة إذا اختلفوا لم يخرج من أقاويلهم، أرايت إن أجمعوا، له أن يخرج من أقاويلهم؟ هذا قول خبيث، قول أهل البدع، لاينبغى أن يخرج من أقاويل الصحابة إذا اختلفوا»^۱ واته: "له‌ناو هاوه‌لاندا، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر باه‌تتىك

(۱) العدة في أصول الفقه، تحقيق د. أحمد المباركي (١٠٥٨/٤ - ١٠٥٩).

راجیابیش هه‌بوو، ده‌رچوون له بۆچوونه‌کانی ئەوان ره‌وا نییه، چ بگات به‌و بابە‌تانە‌ی یه‌کرا بوون تێیدا، چۆن ده‌گونجیت له‌ قسه‌یان ده‌رچین؟ ئەوه بۆچوونیکێ دزیوه و قسه‌ی داھینانکارانه، نابیت له‌ قسه و بۆچوونه‌کانی هاوه‌لان ده‌رچین ئەگەر جیا‌وا‌زیشیان هه‌بوو.”

هه‌روه‌ها ئەبو یه‌علا ده‌فه‌رموویت: ”ئه‌حمه‌دی کوری حه‌نبه‌ل خۆی بانگه‌شه‌ی ئیجماعی کردوه، وه‌ک له‌ گێرانه‌وه‌ی حه‌سه‌نی کوری سه‌وا‌بدا ده‌لێت: بۆچوونم له‌ گوتنه‌وه‌ی ته‌کبیراندا ئەوه‌یه که له‌ به‌ره‌به‌یانی رۆژی عه‌ره‌فه‌وه ده‌ستپێده‌کات تا کۆتا رۆژی (ایام التشریق).^۱ پێیان گوت: ئەم بۆچوونه‌ت پالپشت به‌ چیه‌؟ ئیمام ئەحمه‌د گوتی: به‌ کۆرا، عومه‌ر و عه‌لی و عه‌بدو‌للا‌ی کوری مه‌سعود و عه‌بدو‌للا‌ی کوری عه‌باس له‌سه‌ر ئەمه‌ بوون.”^۲

پیشه‌وا ئەبو داودیش -که قوتابی ئیمام ئەحمه‌د بووه- له‌ په‌رتووکی مه‌سائیلی خۆیدا ده‌فه‌رموویت: ”گویم لێبوو که به‌ ئیمام ئەحمه‌د گوترا: فلانه‌که‌س ده‌لێت: خۆپندنی سووره‌تی فاتیحه‌- له‌دوای پێشنویژه‌وه‌- ئەم ئایه‌ته‌ نایگریته‌وه ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ﴾ [الأعراف: ۲۰۴] واته: «کاتیک قورئان خۆپندرا، گوێی بۆ بگرن و دلێ بده‌نی.»

ئه‌حمه‌د فه‌رمووی: ئەم قسه‌یه‌ی له‌کوێوه هیناوه؟ کۆرای خه‌لک -له‌ هاوه‌لان و شوپنکه‌وتووان- له‌سه‌ر ئەوه‌یه که له‌باره‌ی نوێژه‌وه‌یه.”^۳

ئهمه‌ی رابورد ده‌قیکی ئاشکرا و جیگیر بوو له‌ ئیمام ئەحمه‌ده‌وه که تێیدا بانگه‌شه‌ی کۆرا ده‌کات له‌ بابە‌تیکێ شه‌رعیدا، ئایا ئەو ده‌سته‌واژه‌یه‌ی

(۱) بروانه: مسائل الإمام أحمد رواية أبي داود السجستاني (ص ۸۸)، ورواية ابنه عبدالله (ص ۱۲۹-۱۳۰)، ومسائل الإمام أحمد وإسحاق بن راهوية (۲/۵/۲۱۷۲).

(۲) العدة (۴/۱۰۶۰).

(۳) مسائل الإمام أحمد رواية أبي داود السجستاني، مكتبة ابن تيمية (ص ۴۸).

لەسەر جېبەجى بىكەين كە دەفەرموۋىت: "ئەۋەى بانگەشەى كۆرا بىكات، درۆ دەكات." يان ھەۋلى تىگەيشتنى بدەين بەو شىۋەىيەى لەگەل بەرجەستەكردنەكانى خۇيدا يەكدەگرىتەۋە؟"

ھەرۋەھا بۆچى پشت بە تەنیا يەك دەستەۋاژەى ئەو دەبەستىت و قسەكانى ترى ۋەلا دەخرىن؟

خۆ ئەگەر بابەتەكە بە بىزاركارى بىت، رەنگە كەسىكىش بلىت: من دەمەۋىت ئەو دەرپرېنەى ھەلبىزىم كە سەلماندنى ئىجماعى تىدايە و ئەو دەرپرېنەيان ھەلدەۋەشىئىتەۋە كە تىيدا بانگەشەى ئىجماع بە درۆ لەقەلەم دەدات!

گومانى تىدا نىبە كە پەپىرەۋى پەسەندىدەى زانايان كە لە مامەلەيان بەرانبەر ئەم دەرپرېنەى ئىمام ئەحمەد كارىان پىن كىدوۋە برىتىبە لە ئاراستەگىرى دروست بۆى و تىگەيشتن لىي لەزىر رۆشنايى جىبەجىكردن و بەرجەستەكردنەكانى خۆى و وتە و بۆچۈنەكانى دىكەى، نەك پشت پىن بەستنى بۆ ھەلۋەشاندىنەۋەى ئىجماع!

يەكىك لەو ئاراستەگىرىيانەى زانايان بۆ وتەكەى ئىمام ئەحمەد ئامازەيان پىن كىدوۋە ئەمەىيە: ئىمام ئەحمەد ئەم قسەىيەى لە نكوۋلى فەقىھەكانى موعتەزىلەدا فەرموۋە، ھەرۋەك مەرداۋى- كە يەكىك لە گەرە زانايانى فىقھى ھەنبەلىيە -لە پەرتوۋكى) التھبىر(دا ئامازە بەم وتەىيە ئىبن رەجەبى ھەنبەلى دەكات كە لە كۆتايى شەرحى (سنن الترمذى)دا گوتوبىتەى: "ئەۋەش كە لە ئىمام ئەحمەدەۋە گىپدراۋەتەۋە گوتوبىتەى" ھەر كەس بانگەشەى كۆرا بىكات درۆى كىدوۋە" ئەۋە لە نكوۋلى فەقىھەكانى موعتەزىلەدا گوتوبىتەى، كە بانگەشەى كۆرايان دەكرد لەسەر بۆچۈنەكانى خۆيان، لە كاتتىكدا كەمترىن زانايارىيان لەبارەى وتەى ھاۋەلان

و شوینکه‌وتوانه‌وه هه‌بوو.^۱

ئه‌وه‌ی زیاتر ئه‌م تێگه‌یشتنه پشتراست ده‌کاته‌وه ته‌واوکه‌ری قسه‌که‌ی ئیمام ئه‌حمده‌د خۆیه‌تی که له گێرانه‌وه‌که‌ی عه‌بدوڵلای کوریدا ده‌فه‌رموویت: (من ادعی الإجماع فقد کذب، لعل الناس قد اختلفوا، هذه دعوی بشر المریسی والأصم)^۲ واته: "ئه‌وه‌ی بانگه‌شه‌ی کۆرا بکا، درۆی کردووه، له‌وانه‌یه‌ خه‌لکی راجیایان هه‌بوو بیت، ئه‌وه بانگه‌شه‌ی بشری مه‌ریسی و ئه‌سه‌مه‌هه‌".

بشری مه‌ریسی^۳ و ئه‌سه‌میشه‌^۴ له‌ سه‌رانی بیدعه‌کاران بوون له‌ سه‌رده‌می ئیمام ئه‌حمده‌دا، ئه‌م وته‌یه‌ی ئیبن ته‌یمیه‌ش (ره‌حه‌مه‌تی خودای لای بیت) بابه‌ته‌که‌ روونتر ده‌کاته‌وه‌ که ده‌فه‌رموویت: "له‌راستیدا فه‌قیهه‌کانی ئه‌هلی که‌لام وه‌ک مه‌ریسی ئه‌سه‌م بانگه‌شه‌ی کۆرا ده‌که‌ن له‌کاتی‌که‌دا ته‌نیا قسه‌ و بۆچوونی ئه‌بو حه‌نیفه‌ و مالیک و هاوشیوه‌کانیان ده‌زان و ئاگاداری قسه‌ی هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان نین."^۵

(۱) التبحیر شرح التحرییر فی أصول الفقه، للمرداوی، مکتبه‌ الرشد (۱۵۲۸/۴).

(۲) العده فی أصول الفقه (۱۰۵۹/۴).

(۳) بشر کوری غیاسی کوری ئه‌بو که‌ریمه‌ی مه‌ریسیه‌، نازناوی (أبو عبد الرحمن) بووه، فه‌قیه‌تیکه‌ی حه‌نه‌فی بووه له‌ ئه‌هلی که‌لام، زانستی فه‌قه‌ی له‌ قازی ئه‌بو یوسفی حه‌نه‌فی وه‌رگرتووه، به‌لام به‌ زانستی که‌لام کاریگه‌ر بووه و رچه‌شکینی بۆچوونی «خه‌لقی قورئان» بووه و له‌وباره‌وه‌ قسه‌گه‌لیکی نابه‌سه‌ندی لایه‌ گێردراوه‌ته‌وه، له‌سه‌ر رێچکه‌ی مورجیه‌ش بووه -که‌ کرده‌وه‌یان نه‌ده‌خسته‌ پێناسه‌ی ئیمان‌ه‌وه‌، پێی وابوو سوچه‌بردن بۆ خۆر و مانگیش کوفر نییه‌ به‌لکو وه‌یمایه‌کی کوفر، یه‌کیک له‌وانه‌ بوو که‌ مونازه‌ره‌ی ئیمامی شافعی (ره‌حه‌مه‌تی خۆای لای بیت). ده‌کرد، شاره‌زایی له‌ زانستی نه‌حوادا نه‌بووه و ئه‌مه‌ش له‌ لاری و شیواوی زمانی قسه‌کردنیدا ره‌نگی دابوووه. (سه‌رچاوه‌: وفيات الأعیان، لابن خلکان، دار صادر (۲۷۷/۱)).

(۴) عبدالرحمن کوری کیسان ناسراو به‌ (أبو بکر الأصبم)ی موعته‌زیلی، خاوه‌نی (مقالات فی الأصول)، قازی عبده‌ولجه‌ببار به‌ یه‌کیک له‌ فه‌قیهانی موعته‌زیله‌ هه‌ژماری کردووه. (سه‌رچاوه‌: لسان المیزان، ت: أبی غده، دار البشائر الإسلامیه).

(۵) المسوده فی أصول الفقه، دار الکتاب العربی (۳۱۶).

ئین قه‌میمیش (ره‌حمه‌تی خودای لئ بیّت). قسه‌یه‌کی نزیک له‌مه‌ی هه‌یه‌که ده‌فرمووئیت: "مه‌به‌ستی ئیمام ئەحمەد له‌م قسه‌یه‌به‌دووورزانینی بوونی کۆرا نییه، به‌لام ئەحمەد و پێشه‌وا‌یانی فه‌رمووده‌دووچاری به‌لای ئەو که‌سانه‌بووبوون که سوننه‌تی سه‌حیحیان په‌تده‌کرده‌وه به‌ناوی هه‌بوونی کۆرا له‌سه‌ر پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی له‌سوننه‌تدا هه‌یه، بۆیه‌شافیعی و ئەحمەد روونیان‌کرده‌وه که ئەو بانگه‌شه‌یه‌درۆیه و نابیّت حوکمه‌کانی سوننه‌ت به‌و چه‌شنه‌بانگه‌شانه‌په‌تبه‌کرینه‌وه."۱

یه‌کی‌کی تر له‌ئاراسته‌گیریه‌به‌دروسته‌کان بۆ وته‌که‌ی ئیمام ئەحمەد ئەوه‌یه: که له‌رووی (وه‌رع) و خۆپارێزیه‌وه له‌بانگه‌شه‌کردنی کۆرادا فه‌رموویه‌تی، به‌و واتایه‌ی بانگه‌شه‌ی کۆرا کارێکی قورسه، چونکه‌په‌نگه‌رایه‌کی جیاواز هه‌بیّت بانگه‌شه‌کاری کۆرا پێی نه‌گه‌یشتی‌بێت، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌شه‌که ئیمام ئەحمەد رێنمایی زانایانی ده‌کرد بۆ به‌کارهێنانی ده‌سته‌واژه‌ی: (لا أعلم فيه خلافاً) واته: "ئاگاداری بوونی راجیایی نیم‌تییدا." یان هه‌ر ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تری هاوشیوه، چونکه‌ئوه‌نزیکتره‌له‌واقیعه‌وه، ئەمه‌ش واتای ئەوه‌نییه‌که هه‌یج زانایه‌ک بانگه‌شه‌ی کۆرا نه‌کات ئەگه‌رچی ئاگاداری قسه‌و بۆچوونی هه‌موو زانایانیش بیّت له‌باره‌ی بابه‌تیکه‌وه و د‌لنیا بیّت له‌هه‌بوونی کۆرا تییدا، وه‌ک چۆن ئیمام ئەحمەدیش خۆی ئەو کاره‌ی کردووه.

هه‌روه‌ک قازی ئەوه‌به‌علا (ره‌حمه‌تی خودای لئ بیّت). له‌په‌رتووکی (العدة)دا ده‌فرمووئیت: "رواله‌تی ئەم قسه‌یه‌وا ده‌بینریت که ئەحمەد ئیجماعی به‌راست دانه‌نابیّت، وه‌لئ به‌و چه‌شنه‌نییه‌که له‌رواله‌تدا ده‌بینریت، به‌لکوو ته‌نیا له‌رووی خۆپارێزی و وه‌رعه‌وه ئەمه‌ی گوتووه، به‌هۆی ئەگه‌ری بوونی رایه‌کی جیاواز که ئەم پێی نه‌گه‌یشتی‌بێت، یاخود

(۱) بروانه: مختصر الصواعق المرسله (لاپه‌ره ۵۸۳).

ئەمەى لە ھەقى كەسانىكىدا وتووە كە ھىچ زانست و ئاگادارىيە كىان نىيە لەمەر راجىاييە كانى پېئىن. ۱۷

پاشان دەگە پرمەوہ و دەلېم: زۆرىنەى ئەوانەى گرفتىان لەگەل كۆرادا ھەيە جىاوازى ناكەن لەنئوان ئاستە كانى كۆرا و ناچوونىە كىيان لە پرووى بەھىزى و لاوازييەوہ، ئاخىر ئەو كۆرايەى كە دەبىنىت زانايان لەسەر گواستنەوہى ھاودەنگى بە ھەنەفى و مالىكى و شافىعى و ھەنبەلى و زاھىرىيانەوہ، دواى بەدواداچوونىش ھىچ دەق و بۆچوونىك لە زانايەكى جىباوہ پرمەوہ نەزانراوہ كە پېچەوانەى بووبىت، ناگونجىت لەبارەپەوہ بگوترىت: چۆن زانايان كۆرا دروستبووہ، لەوانەيە زانايان راجىاييان ھەبىت؟

بۆ مەگەر زانايان كىن بىجگە لەوان؟

چ بگات بەوہى ئەو كۆرايە پشت ئەستور بىت بە دەقى فەرموودەى ساغ و سەلمىنراو كە ئاماژەى ئاشكرا بەدەستەوہ بدات لەمەر ئەو بابەتەى كۆراى لەسەر ھەيە؟

وہك فەرموودە كانى پرمەوہ - پرمەكردنى پىاو و ئافرەتى زىناكارى ھاوسەردار- بۆ نمونە، كە فەرموودە گەلىكى سەھىچن و گومان لە سەھىچىتتىياندا نىيە، پاشان زانايانىش ھاودەنگ بوون لەسەر گواستنەوہى كۆرا لەسەر ئەو سزا شەرىعيەى كە لەو فەرمووداندا ھەيە، ئەم جۆرە كۆرايە پراوہيە و پالپشت بە دەقى شەرىعيە، لەراستىشدا كۆرا كە ھاتووہ تەدى، بەلام گرفتى ئەو پرخنەگرە ھاوچەرخانە لەوہ دايە كە لايان ئاساييە بەبى لىكۆلنىنەوہى تەواو لەمەر ھەر بابەتتىك بدوین و بەبى جىاوازىكردنىش لەنئوان جىاوازەكان.

بہ نشاکی سیبہم تیگہ یشتن لہ ئیسلام

- ئایین بہ تیگہ یشتنی کی؟

- لہ نیوان دہقہ کانی شہریعت و ئامانجہ کانیا ندا

- بوچی زانایان راجیا دہ بن؟

- حہ قیقہ ت لای کیبہ؟

ئابین به تیگه‌یشتنی کی؟

هیچ که سیك به موسلمان ههژمارناکریت تا باوهر نههینیت بهوهی قورئان داهینراوی مروفتیک نییه، به لکوو ته نیا له لای خودای گهورهیه و ههرچیشی تیدایه حق و راستیه، سوپاس بو خودا له به شهکانی پیشوودا به لگه کانمان له سهه ئه م باهه ته به پروونی باسکرد.

ئه مه پرسیکه هیچ ناکوکییه کی له سهه نییه له تیوان ئه وانیهی خوینان به شوینکه وتهی ئیسلام داده نین، به لام دیاردهیه ک ههیه هه ندیکانی له خسته بردوو، به جوړیک که له پریه وه خوینان له و راستیهی پیشوو ده پهرینه وه به بی ئه وهی به ئاشکرا خویشیان له قورئان دابرن، ئه ویش دیاردهی خویندنه وهی کراوهیه بو دهقی قورئانی، بویه ده بینیت که ده لئین: ئیمه باوه پمان به قورئان ههیه، به لام باوه پمان به تیگه‌یشتنه کهی تو نییه بو قورئان، یان تیگه‌یشتنی زانایانی پیشوو یاخود هاوچه رخ، وابه ستهی تیگه‌یشتنی هیچ یه کیک له موسلمانانیش نابین، به لکوو بو هه یه کیک له ئیمه خویندنه وه و تیگه‌یشتنی تابهت به خوئی ههیه له دهقی قورئانی، چون بیه ویت لیی تیده گات بیئه وهی هیچ لایه ک تیگه‌یشتنی ئه وهی تر به هه له دابنیت، به م پییه هیچ تیگه‌یشتنیکی پابه ندکه ر بوونی نییه، یان- راستتر بلین- : ئیسلامیکی دیاریکراوی پابه ندکه ر بوونی نییه!

بیرمه کاتیک له گه ل یه کیک له وانه وتووێژم ده کرد، پیم گوت: حوکمی زیناکردن چیه له قورئاندا؟ گوتی: "حه رامیه تهی"، منیش گوتم: باشه رات چیه ئه گه ر که سیك بیت و بلیت: "به تیگه‌یشتنی من له دهقه قورئانییه کا، زیناکردن حه رام نییه، ته نیا ئه گه ر به زوره ملی - اغتصاب - بیت

حرامه؛ ئەوکات رات چیه له‌سه‌ر قسه‌که‌ی؟ گوتی: به‌هه‌له‌ی دانانیم!
 بینیتان خۆدزینه‌وه له‌ئیسلام چۆنه له‌رێگه‌ی خۆ‌هه‌له‌تاندنه‌وه؟!
 یه‌کیکی دیکه‌شیان ده‌لێت: "له‌جیهانی مرۆقایه‌تیدا هیچ په‌سه‌ندکاری
 و باشت‌ریتیه‌ک بوونی نییه له‌نیوان رێسایه‌کی خودایی و رێسایه‌کی
 مرۆفکرد، چونکه هه‌ر یاسا و رێسایه‌ک که مرۆف بیگرێته‌ده‌ست، ته‌نانه‌ت
 گه‌ر پشتبه‌ستووش بێت به‌شهریعه‌تێکی خودایی هه‌ر ده‌بیته‌ مرۆبی و
 هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانی مرۆف و لایه‌نگیری و پرکێشی و هه‌موو په‌هه‌نده
 لاوازه‌کانی ئەوی تیدا ره‌نگده‌دانه‌وه."

هه‌ر بۆیه ده‌بینیت که ئەوان ده‌لێن: شتێک نییه به‌ناوی هوکمرکردن
 به‌قورئان، قورئان بۆ ئەوه‌ دانه‌به‌زیوه که هوکمر بکات!

خۆ ئەگه‌ر تێگه‌یشتن له‌بابه‌ته‌که به‌م جوړه‌ بێت، که‌واته بۆچی
 خوا فه‌رمانمان پێ ده‌کات به‌گێرانه‌وه‌ی ناکوکییه‌کان بۆ لای قورئان،
 وه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿إِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ زانراویشه
 که گه‌رانه‌وه بۆ خودا واته گه‌رانه‌وه بۆ لای په‌رتووکه‌که‌ی، گه‌رانه‌وه بۆ
 پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) گه‌رانه‌وه‌یه بۆلای سوننه‌ت و رێبازه‌که‌ی، هه‌روه‌ک
 زانیانی موسڵمان له‌سه‌ری یه‌کده‌نگن، له‌و زانیانه‌ش که کۆرایان له‌سه‌ر
 ئەمه‌ گواستووته‌وه: ئیبن قه‌ییم له‌ په‌رتووکی (إعلام الموقعین) و پیش
 ئه‌ویش ئیبن حه‌زم کۆرای له‌سه‌ر ئەوه‌ گواستووته‌وه که رووی دواندن
 له‌م ئایه‌ته‌دا له‌ئیمه‌ و هه‌ر موسڵمانێکی‌شه‌ تا روژی دوا‌یی، هه‌روه‌ها
 ئایه‌ته‌که ئەوه‌شی لێ وه‌رده‌گیریت که ئەگه‌ر داوه‌ری به‌ینه‌وه لای قورئان و
 سوننه‌ت له‌ویدا یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی ناکوکییه‌کان ده‌دۆزینه‌وه، له‌کاتی‌کدا ئەگه‌ر
 به‌تێگه‌یشتنه‌که‌ی ئەوان - بانگه‌شه‌کارانی تێگه‌یشتنی کراوه بۆ ده‌قه‌کان-
 بێت گه‌رانه‌وه‌مان بۆ قورئان و سوننه‌ت ناکوکیمان زیاتر ده‌کات؛ چونکه
 هه‌ر مرۆفیک تێگه‌یشتنی خۆی هه‌یه و هیچ یاسا و رێکخستنی‌کیش نییه

بۆ تیگه‌یشتن له ده‌قه‌کان!

لیره‌دا به‌وان ده‌لێین: ئایا هیچ راستیه‌ک له قورئاندا بوونی هه‌یه که له‌سه‌ر هه‌مان تیگه‌یشتن بۆی کۆک بین؟

ئه‌گه‌ر گوتیان: نه‌خێر، ده‌لێین: که‌واته قورئان بۆچی دابه‌زێنراوه؟ مه‌گه‌ر بۆ ئه‌وه دانه‌به‌زیوه که ببێته (حوججه) به‌لگه‌ی بیانوبه‌ری خودا به‌سه‌ر به‌نده‌کانیه‌وه؟ ئه‌ی به‌م پێیه‌ بێت ئه‌گه‌ر خودای گه‌وره‌ وازی له‌ مروّقه‌کان به‌ینایه‌ به‌ی ناردنی قورئان چ زیانێکیان ده‌کرد، خۆ قورئان هیچ حه‌قیقه‌تیکی نوێی نه‌هێنا؟ ئه‌ی له‌به‌رچی خودای گه‌وره‌ چاکه‌ و منه‌تی خۆیمان بیره‌ده‌خاته‌وه به‌ ناردنی ئه‌م په‌رتووکه‌ ره‌وان و رێنویین و ئامۆزگارییه‌؟ بۆچی خودای گه‌وره‌ وه‌سفی ده‌کات به‌وه‌ی په‌راویکه‌ مروّقه‌کان له‌ تاریکاییه‌کانه‌وه به‌ره‌و رۆشنایی ده‌بات؟ ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾﴾

واته: «بێگومان له‌لایه‌ن خوداوه‌ رووناکییه‌ک و نامه‌یه‌کی ئاشکرا و روونتان بۆ هاتووه، خودا رێنویینی که‌سی‌کانێکی پێ ده‌کات که شوین ره‌زانه‌ندی ئه‌و بکه‌ون به‌ره‌و رێگه‌کانی ئاشتی و ئاسووده‌یی و له‌ تاریکاییه‌کانی شیرک و بێباوه‌ری ده‌ریانده‌هێنێت به‌ره‌و رووناکیی ئیمان و رێنویینیان ده‌کات بۆ رێگای راست.»

ئه‌گه‌ر گوتیشیان: به‌لێ، حه‌قیقه‌تگه‌لێکی تێدایه‌، به‌لام له‌ ژماره‌ی په‌نجه‌کانی ده‌ست تێپه‌رناکات، وه‌ک -ته‌وحید- یه‌کخواپه‌رستی و نوێژ زه‌کات و پڕۆژووی ره‌مه‌زان و هه‌جکردن، ئه‌وکات پێیان ده‌لێین: به‌ چ پێوه‌رێک ئه‌م بابه‌تانه‌تان به‌ حه‌قیقه‌تگه‌لێک دانا که له‌ قورئاندا مانا و مه‌به‌سته‌که‌یان روونه‌ و هاو‌راییان له‌سه‌ر هه‌یه‌؟

به‌دنیاییه‌وه ناشیّت پیوه‌ره‌که‌تان ئه‌و کۆرایه بیّت که لای زانایان زانراوه، چونکه ئه‌وان له‌سه‌ر حوکه‌گه‌لیکی دیکه‌ی زیاتریش له‌وه‌ی ئیوه‌ی باسی ده‌که‌ن کۆرایان هه‌بووه، وه‌ک حوکه‌می پووچییه‌تی و نا‌ره‌وا‌بی هه‌ر ئایینیکی جگه‌ له‌ ئایینی ئیسلام و هه‌رامییه‌تی سوخۆری (ریبا) و زیناکردن و قسه‌کردن له‌ فه‌رمانی خودادا به‌بێ زانست و هه‌تد، هه‌روه‌ها خۆ ده‌سته‌وردانی ئیوه‌ له‌ دیاریکردنی تیگه‌یشتنی په‌یوه‌ست به‌م چه‌ند حوکه‌مه‌وه له‌پیشتر نییه‌ له‌ ئیجماعی زانایان له‌سه‌ر حوکه‌م و ریساگه‌لیکی قورئانی زۆر، له‌کاتی‌کدا ئه‌وان شاره‌زا و تایبه‌تمه‌ندی بواره‌که‌شن.

پاشان، ئه‌گه‌ر هه‌ر که‌سیک خۆیندنه‌وه و تیگه‌یشتنی تایبه‌تی خۆی هه‌بیّت و نه‌توانین هه‌یچکام‌یکیشان به‌هه‌له‌ دابننن؛ که‌واته‌ بۆچی ئه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی خۆیندنه‌وه‌ی کراوه‌ بۆ ده‌ق ده‌که‌ن هه‌ندیک له‌ خۆیندنه‌وه‌کانی دیکه‌ به‌هه‌له‌ داده‌ننن؟ وه‌ک ده‌بینین له‌ هه‌له‌سه‌نگاندنیاندا بۆ خۆیندنه‌وه‌ و تیگه‌یشتنی هه‌ندیک له‌ «ره‌وت و زانا» ئیسلامییه‌کان بۆ قورئان به‌ زیاده‌ره‌وی و رۆچوون له‌ تیگه‌یشتنی ده‌قدا وه‌سفیان ده‌که‌ن.

له‌سه‌ر چه‌ بنه‌مایه‌ک تیگه‌یشتنی میانه‌ره‌ویان دیاریکرد تا بریار له‌سه‌ر ئه‌وانی تر بده‌ن به‌ زیاده‌ره‌وی و سه‌ختگیری؟ مه‌گه‌ر خۆیان نه‌یانگوت ده‌رگای خۆیندنه‌وه‌کان والایه‌؟ که‌وا‌یه‌ با هه‌رکه‌سیک خۆیندنه‌وه‌ی خۆی هه‌بیّت، هه‌ریه‌ک به‌و جو‌ره‌ی ده‌یه‌و‌یّت تیگه‌ت، ره‌خنه‌ش له‌ که‌س مه‌گرن و پابه‌ند بن به‌ بنه‌ما و په‌رهنسییه‌کانتانه‌وه‌.

تیگه‌یشتنی درست:

له‌راستیدا خودای گه‌وره قورئانی به زمانیکی عه‌ره‌بی روون و پاراو دابه‌زاندووه، بۆیه ره‌وا نییه به شیوه‌یه‌ک راقه‌ی قورئان بکه‌ین له دهره‌وه‌ی ئه‌وه بیټ که زمانی عه‌ره‌بی ره‌وان پیویستی ده‌کات له واتا و له میان و سیاقی ده‌قه‌کان، هه‌روه‌ها به‌شیک له قورئان به به‌شیکی تری ته‌فسیر ده‌کریتته‌وه، هه‌ندی‌کجار ده‌بینیت ئایه‌تییکی کورتبیژ (موجه‌ل) ئایه‌تییکی دیکه‌ی روونبیژ (موفه‌سه‌ل) راقه‌ی ده‌کاته‌وه، یاخود ئایه‌تییکی که فره‌راقه‌یه (موته‌شابییه) ئایه‌تییکی دیکه‌ی دامه‌زراو (موحکه‌م) روونی ده‌کاته‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش زانایان بایه‌خیکی زۆریان داوه به راقه‌کردنی قورئان به قورئان.

پاشان گومانی تیدا نییه پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) له سوننه‌ته‌که‌یدا زۆرپک له ئایه‌ته‌کانی قورئانی روونکردووه‌ته‌وه، بۆیه یه‌کپک له گوزارشته‌کانی تیگه‌یشتنی راست بۆ قورئان ئه‌وه‌یه که له‌ژیر رۆشنایی سوننه‌تی گه‌یه‌نه‌ری په‌یامه‌که‌دا بیټ (ﷺ)، چونکه زۆرینه‌ی فه‌رمانه بوخت و کورتبیژه‌کانی ناو قورئان وه‌ک فه‌رمانکردن به ئه‌نجامدانی نوژ و زه‌کاتدان، ورده‌کارییه‌کانی‌انمان له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ره‌وه پئ گه‌یشتووه، ناشگونجیټ هه‌یچ‌کام له‌و فه‌ریزانه ئه‌نجامبدرین ته‌نیا به‌و جۆره نه‌بیټ که پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) روونی کردووه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ک گومانی‌شی تیدا نییه که هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) شاره‌زاترینی خه‌لک بوون له زمانی عه‌ره‌ب و هاوسه‌رده‌می دابه‌زینی قورئانی‌ش بوون، وی‌پرای ئه‌وه‌ی هاوه‌لی و هاوده‌می پیغه‌مبه‌ری خوداشیان کردبوو، هه‌موو ئه‌مانه لێه‌شاوه‌یی ئه‌وه‌یان پیده‌دات که تیگه‌یشتوو‌ترینی خه‌لکی بن له قورئان، ئه‌مه‌ش واتای ئه‌وه نییه که دوا‌ی هاوه‌لان چیت پیویستییه‌ک بۆ ته‌فسیر و تیگه‌یشتن له قورئان نه‌ماوه، چونکه ئه‌وه

قسه‌یه‌کی پووجه، به‌لکوو مه‌به‌ست له‌وه‌یه گرنگی بده‌ین به قسه و بۆچوونه جیگیره‌کانیان له راقه‌کردنی قورئاندا و پله‌وپایه و بایه‌خی شایسته‌یان پی بده‌ین و راقه و تیگه‌یشتنه‌کانی ئەوان نه‌ده‌ین به دیواردا.

دامه‌زرارو و فره‌راقه (موحکه‌م و موته‌شابییه) له قورئاندا:

خودای گه‌وره خۆی ئەوه‌ی روونکردووه‌ته‌وه که له ئایه‌ته‌کانی قورئاندا تیاپاندایه واتاکه‌ی دامه‌زراره و تیاشیاندایه فره‌راقه‌یه (موته‌شابییه)، که ده‌فهرموویت: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ} [آل عمران: ۷]

واته: «ئهو خودایه زاتیکه ئەم قورئانه‌ی دابه‌زانده سه‌رت، به‌شیک له ئایه‌ته‌کانی دامه‌زراره و ئاشکران که بنه‌رته‌ی په‌رتووکه‌که‌ن، هه‌ندیکی تریشیان لیکچووون و واتای هه‌مه‌جۆر هه‌لده‌گرن.»

پیشه‌وا‌ی راقه‌کارانی قورئان (الطبری) له باسی جیاوازی نیوان ئایه‌تی موحکه‌م و موته‌شابییه‌دا ده‌لێت: "ئایه‌ته دامه‌زراره‌کان -المحکمات- ئەوانه‌ن که له لیکدانه‌وه و ته‌فسیردا له یه‌ک لیکدانه‌وه زیاتر هه‌لناگرن، ئایه‌ته فره‌راقه‌کانیش -المتشابهات- ئەوانه‌ن که چه‌ند راقه‌یه‌ک هه‌لده‌گرن."

هه‌روه‌ها شیخ عبده‌وللا عوجه‌یری له په‌رتووکه پرپایه‌خه‌که‌یدا به ناوی (ینبوع الغوایه الفکریه) ده‌لێت: "هه‌موو به‌رنامه و رپبازیک چه‌ند بیروکه‌یه‌کی بنه‌رته‌ی و ته‌وه‌ره‌یی هه‌یه که گوزارشت له جیگیر و بنه‌ما نه‌گۆره‌کانی رپبازه‌که ده‌کات، هه‌ر که‌سی‌کیش له‌و بنه‌مایانه هه‌لبگه‌رپته‌وه، به‌دنیاییه‌وه به ده‌رچوو له سنووری رپبازه‌که له‌قه‌له‌م ده‌دریت، وه‌ک چۆن ناگونجیت که‌سی‌ک که بانگه‌وازی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی ئازادییه‌کان

دەکات لیبرالی بېت، یان ناشیّت ئەو کەسە ی داوا ی هەلۆه شانه وه ی بۆ گەراوه یی گەل لە دەسە لاتدا بکات دیموکراتخواز بېت، بە هەمان شیوه بۆ ئیسلامیش دەلّین: کە رشته بەندی و- مەنزومە یه کی- تەشریحی پروون و دامەزراوی هەیه و ناکرێت کەسە کە لێی دەر بچێت و لە هەمان کاتدا بانگەشە ی موسلمانیتیش بکات.^۱

لەم باسە دا وه لّام بۆ ئەوانە هەیه کە دەلّین: هیچ تیگە یشتنێک بۆ دەقە کان بوونی نییه کە بتوانرێت حوکمی راستییه تی یان هەلّە یی لەسەر بدرێت، هەر وه ها وه لّامی کە سانیکیش کە دەلّین: هیچ حەقیقە تگە لێک لە قورئاندا بوونی نییه کە هاوڕایی لەسەر بېت یان پێویست بکات هاوڕایی لەسەر هەبێت.

(۱) ینبوع الغواية الفكرية، الناشر: مجلة البيان (۲۰۱۰).

له نیوان دهقه کانی شریعت و ئامانجه کانیاندا

زۆرپک له خه لکی له تیگه یشتنیان بو ئیسلام ده که ونه هه له وه کاتیک له لیکۆلینه وه کانیاندا ئامانجه کان (مه قاسیدی شریعت) به هه ند وه رناگرن، ئامانجه کانی شریعتیش پیناسه کراوه به وهی: ئه و مه به ست و دانایی و حکمه تانه یه که یاسادانه ر خودا. ره چاوی کردوون له دانانی رپسا و حوکمه کان.

ههروهک پیناسه ش ده کرپت به وهی: ئه و مه به ست و ئامانجه یه که یاسادانه ر -خودا- ویستی به دیهاتنیانی هه یه له رپگه ی حوکمه شه رعیه یه کانه وه.

له نمونه ی ئامانجه کانی شریعت:

ئامانجی پاراستنی پینچ پبویسته) ضروریات الخمس (که بریتین له: دین، نه فس -خودی مروّف، وه چه، عه قل، مال و سهروه ت.

ئامانجی کۆبوونه وه ی گوته ی باوه رداران نه بوونی دووبه ره کی له نیوانیاندا.

ئامانجی رپگری له سته م و به دیه پینانی دادگه ری.

هه تاکوو مروّف زانتریش بی ت به دهقه شه رعیه یه کان، لیهاتوویی زیاتر ده بی ت بو تیگه یشتن له ئامانجه کانی شریعتی ئیسلامی، چونکه ئه و ئامانجه نه له سه ر دهقه کانی قورئان و سونه ت بنیاتنراون، زۆرینه شیان له سه ر ده قیک یان دووان بنیاتنه نراون، به لککو له سه ر کۆمه لیک له دهقه کان، بو به هه له یه که سپک گومانی وا بی ت که ده کرپت له رپگه ی پیناسه گشتیه یه کان و قالب و دارشته ئاماده کراوه کانه وه له ئامانجه کانی شریعت تیگه یه، چونکه به بی ئاگاداربوون له بابه ته به شییه کان (جوزئییات) ئه سته مه له پرسه گشتیه یه کان (کوللییات) تیگه یه.

یه کیچک له گرنگترین هوکاره یارمه‌تیده ره‌کان بو تیگه‌یشتنیکی دروست له ئیسلام بریتییه له: زانینی ئه‌وه‌ی که ئامانجه‌کانی شه‌ریعت له رووی گرنگی و له‌پیشینه‌یه‌وه ئاست و پله‌به‌ندیان تیدایه و هه‌ندیکیان پیش هه‌ندیکی تریان ده‌خرین له‌کاتی که له‌که‌بوونیان و ناگونجیت ئامانجیکی له‌خوارتر به‌سه‌ر ئامانجیکی سه‌رووتردا پیشبخریت، به‌نمونه له شه‌ریعتدا ئامانجی پاراستنی ئایین پیشخراوه به‌سه‌ر ئامانجی پاراستنی نه‌فسی مرؤف، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه جیهاد و جه‌نگان له‌پیناوی خودا له شه‌ردا دانراوه، که کاریکه گیانی مرؤف تیدایه ده‌به‌خشریت له‌پیناوی به‌دیهاونی ئامانجه‌گه‌وره‌که که پاراستنی ئایین و به‌رزراگریتی و ته‌ی‌خوایه.

بو‌یه له‌راستیدا ئه‌وه‌ی ده‌سته‌به‌ری سه‌لامه‌تی قیبله‌نمای تیگه‌یشتنمان ده‌کات له‌باره‌ی ئیسلام به‌گشتی و ئامانجه‌کانی شه‌ریعت به‌تایبه‌تی، تیگه‌یشتنمانه بو ده‌قه‌کان و ئامانجه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای له‌پیشینه‌یی ئه‌و ئامانجه‌ی له‌پیناویدا خو‌لقینراوین و هه‌ر له‌پیناوی به‌دیهاونی ئه‌و ئامانجه‌شدا خودای گه‌وره پیغه‌مبه‌رانی ناردووه که ئه‌ویش: عیبادت و په‌رستشی خودای تاک و ته‌نیا و بپهاوه‌ل، وه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات: ۵۶]

واته: «من جنۆکه و ئاده‌میزادم دروست نه‌کردوون ته‌نیا بو ئه‌وه نه‌ییت که من بپه‌رستن و فه‌رمانبه‌ردارم بن.»

لیره‌دا جیی خو‌په‌تی ده‌سته‌واژه‌که‌ی مامۆستای زانستی مه‌قاسید (الشاطبی) به‌ ئاوی زپر بنووسینه‌وه که ده‌فه‌رموویت: (الشارع إنما قصد بوضوح الشريعة إخراج المکلف عن اتباع هواه حتى يكون عبداً لله) واته: «دانه‌ری شه‌رع ئامانجی له‌ دانانی شه‌ریعت ته‌نیا ده‌ره‌ینانی مرؤفه‌کانه له شوپنکه‌وتنی ئاره‌زوویان تا ببنه به‌نده‌ی راسالی خودا.»

ئەم ئامانجەش که بەدیھاتنی بەندایەتییه بۆ خودای گەورە تایبەتترین ئامانجی شەریعەتی ئیسلامە که لە گشت ئایینە زەمینی و رێبازە مەرفۆکردەکان جیای دەکاتەوہ. بۆیە لە راستیدا ھەلەپەکی گەورەییە لە کاتی باسکردنی ئامانجەکانی شەریعەت بێین تەنیا لەبارەیی ئەو ئامانجە ھاوبەشانەوہ بدوینن که لەنیوان شەریعەتی ئیسلام و رێبازە زەمینی و مەرفۆکردەکاندا ھەپە، وەک جەختکردنەوہ لە دوو ئامانجی: دادگەری و ئازادی، لەبەرانبەردا فەرامۆشکردنی ئەو ئامانجانەیی که ئیسلام لەوانی دیکە جیادەکاتەوہ.

ھەندیک لە موسلمانانیش لە پرووی جەختکردنەوہیانەوہ لەسەر برەودان بە خالە ھاوبەشەکانی نیو مەرفۆقیەتی بێئاگا دەبن لەم راستییە، بەلام راستییەکی ئەوہیە، که برەودان بە خالە ھاوبەشەکان نابێت لەسەر حسابی شیواندنی ئەو پرسانە بێت که تایبەتن بە ئیسلام و لە رێبازەکانی تر جیای دەکەنەوہ.

بە کورتی، زانینی ئامانجەکانی شەریعەت و فیقھ و تیگەیشتووپی لە دابەزاندنیان بۆ سەر واقع، ھەرۆھەر چاوەکردنی ریزبەندیان لە پرووی گرنگییەوہ لە کاتی کەلەکەبوونیان، لە گەرنگترین ئەو ھۆکارانەن که یارمەتیمان دەدەن بۆ تیگەیشتنیکی دروست لە ئیسلام.

ئەمەش تەنیا بە خویندەوہی پەرتووکیک یان دوو پەرتوووک لە زانستی مەقاسید و بەبێ بوونی بناغە و پاشخانیکی زانستی شەریعی بەدەستناپەت، بەھوپیەیی قۆناغی تیگەیشتن لە ئامانجەکانی شەریعەت تەنیا لە دوای ھەبوونی زانست بە دەقەکانی شەریعەت و ریساکانی تیگەیشتن لێیان دەبێت که لەنیو پەرتووکیکانی زانستی بنەماکان (أصول الفقه) دا ھەن.

بۆچی زانایان راجیا دهن؟

ئەگەر ئایینه‌که پروون و ئاشکرایه، که‌وايه بۆچی زانایان راجیاییان تئیده‌که‌ویت؟ هه‌لویستی ئیمه چۆن بیټ له‌م راجیاییه؟

ئەمانه دوو پرسیارن که به‌رده‌وام له‌ تۆره کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و کۆر‌به‌نده هزری و ئیواره کۆره‌کانی لاواندا ده‌خ‌رینه به‌رباس، به‌ر له‌وهی هۆکاره‌کانی دروستبوونی راجیایی و خیلاف له‌نیو زانایاندا به‌خه‌ینه‌روو، پیم باشه سه‌ره‌تا روونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌باره‌ی ئەو هه‌له‌یه‌وه به‌ده‌م که زۆر‌یک له‌ خه‌لکی ئەنجامی ده‌ده‌ن له‌ مامه‌له‌یان له‌گه‌ل بۆچوونه فیه‌قیه‌یه‌کان، ئەویش به‌ بژارکاری (ئینتقائیه‌ت) له‌نیو وته و بۆچوونه فیه‌قیه‌یه‌کان، به‌لام له‌سه‌ر بنه‌مای نزیکیان نا له‌ به‌لگه‌وه، به‌لکوو به‌پیی ئەندازه‌ی ته‌بایی بۆچوونه فیه‌قیه‌یه‌که له‌گه‌ل ئەوه‌ی که‌سی هه‌لبژیر ده‌یه‌ویت و ئاره‌زووی ده‌کات، بۆیه له‌نیو قسه‌کانی زانایه‌کدا ته‌نیا قسه‌ی په‌سه‌ندکراو و دل‌خوازی خۆی هه‌لده‌بژیریت، ئیتر زۆرینه‌ی قسه و بۆچوونه‌کانی تری هه‌مان ئەم زانایه‌ ره‌تده‌کاته‌وه له‌ بواره‌کانی تردا، پیه‌وه‌ری وه‌رگرتن و په‌تکردنه‌وه‌شی ته‌نیا راده‌ی نزیکی بۆچوونه‌که‌یه له‌ ئاره‌زوو و خواستی خۆیه‌وه!

خۆ ئەگەر له‌م هه‌لبژاردنه‌دا له‌گه‌لی ناکۆک بیټ، ئەوه ده‌کاته به‌لگه‌ که‌ بابه‌ته‌که راجیایی تئیدایه، وا گومان ده‌بات که ته‌نیا بوونی راجیاییه‌که مۆله‌تیکه‌ بۆی تا به‌ خواستی خۆی له‌نیو بۆچوونه‌کاندا هه‌لبژیریت!

بیگومان ئەم کاره‌ش ته‌نیا گوزارشته له‌ کرده‌یه‌کی پیکه‌وه‌لکاندن و کۆکردنه‌وه و له‌ کۆتاییدا وینه‌یه‌کی ناته‌با له‌گه‌ل ش‌رع پیکدینیت که‌ هیچ یه‌ک له‌ زانایان له‌گه‌لی نه‌بوون و نه‌یانویستوه به‌م جۆره کۆکردنه‌وه‌یه مامه‌له‌ له‌گه‌ل بۆچوونه‌کانیاندا بک‌ریت.

له‌باره‌ی ئەم کۆکردنه‌وه و بژارکارییه‌وه پێشه‌وا ئیبن عه‌بدولبه‌ر

(رِحمته‌تی خودای لئ بیّت). که له زانایانی فیهی مالکیه ده‌لیت: (الإختلاف لیس بحجة عند أحد علمته من فقهاء الأمة إلا من لا بصر له، ولا معرفة عنده، ولا حجة فی قوله)'. واته: ((راجیایی به‌لگه نییه -بۆ سه‌رپشکبوون له‌نیوان ڤاکان- لای هیچکام له‌وانه‌ی من زانییتم له‌ فیه‌زانیانی ئوممه‌ت، مه‌گه‌ر لای که‌سیک که بیئاگا بیّت و زانستی پین نه‌بیّت و قسه‌ی بییه‌لگه‌ بکات.))

به‌ واتایه‌کی تر: ئه‌وه بیانوو نییه‌ بۆ مرؤف که به‌ویستی خۆی کار به‌ شتی بکات ته‌نیا له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌نیوان زانایاندا راجیایی له‌سه‌ر هه‌یه‌.

که‌واته‌ مامه‌له‌ی دروست چۆنه‌ به‌رانبه‌ر ئه‌م راجیاییه‌ی له‌نیوان زانایاندا هه‌یه‌؟

وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که له‌نیو و ته‌ و بۆچوونی زانایاندا بگه‌رپین به‌دوای پینکوترین و نزیکتربینان له‌ راستی به‌پیی ته‌رازووی قورئان و سوننه‌ت، نه‌ک به‌پیی ته‌رازووی دانانی ته‌نیا زانایه‌ک له‌ زانایانی نیو موسلمانان به‌ داوه‌ر و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ له‌ هه‌ر راجیاییه‌ک که پيشدی‌ت.

به‌لگه‌ چیه‌ له‌سه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌؟

به‌لگه‌که‌ ئه‌وه‌یه که خودای گه‌وره‌ و بیهاوتا ده‌فه‌رموویت: ﴿فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَزُدُوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ [النساء: ۵۹]

واته: «جا ئه‌گه‌ر له‌ شتی‌کدا دووبه‌ره‌کیتان هه‌بوو ئه‌وه‌ بیگتیرنه‌وه‌ بۆ لای خودا و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر ئیوه‌ باوه‌رتان به‌ خوا و به‌ رۆژی دوابی هه‌یه، ئه‌و کاره‌تان باشته‌ر و ئاکام و ئه‌نجامی چاکتره‌.»

گه‌رانه‌وه‌ش بۆ خودا -وه‌ک پیشتر ئاماژه‌مان پیدایا -واته بۆ قورئان، گه‌رانه‌وه بۆ پیغه‌مبەر (ﷺ) واته: بۆ لای خوئی له ژیانیدا و بۆ سوننه‌ته‌که‌ی له دوای وه‌فاتی.

که‌واته هه‌لوپستی دروست له‌مه‌ر راجیایی زانایان به‌ تیرامان له به‌لگه‌ی هه‌ریه‌ک له بۆچوونه‌کان ده‌بیت و له دروستی به‌لگه‌که (صحته‌ الدلیل) و رووی به‌به‌لگه‌هینانه‌وه‌که (وجه‌ الاستدلال) له رووی زمان و واتا شه‌رعییه‌کانه‌وه، پاشان حوکمدان به‌ پیکاوئی ئه‌وه‌یان که نزیکترینانه له کۆکبوونی له‌گه‌ل واتا و مه‌غزای به‌لگه‌کانی قورئان و سوننه‌ت.

هه‌موو ئه‌مانه‌ش له حالیکدا ده‌بیت که ئه‌و که‌سه‌ی له راجیاییه‌که ده‌کوئیته‌وه‌ خاوه‌نی که‌ره‌سته‌گه‌لی زانستی پێویست بیت که به‌هۆیانه‌وه ده‌توانیت هه‌لسه‌نگاندن له‌نیوان بۆچوونه‌کان و به‌لگه‌کانیان و رووی به‌لگه‌پێهینانه‌وه‌یان بکات، خو ئه‌گه‌ر که‌سه‌که به‌و جووره‌ نه‌بوو ئه‌وا بۆی هه‌یه‌ چاوه‌ که‌سیک بکات که پێی وایه به‌ چاولیکردن و (ته‌قلیدی) ئه‌و له ئه‌نجامه‌که‌ی پێشوو نزیک ده‌بیته‌وه، که گه‌یشتنه به‌ مه‌به‌ستی خودا و پیغه‌مبهره‌که‌ی (ﷺ)، هه‌روه‌ک خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النحل: ۴۳]

واته: «ده‌ی پرسیار بکه‌ن له زانایان و شاره‌زایان ئه‌گه‌ر ئیوه‌ نازانن.»

لیره‌دا خوینهر مافی خوپیته‌ی بپرسیت: ئه‌گه‌ر هه‌موو لایه‌نه‌کانی راجیایی له زانایان له‌سه‌ر ئه‌م هه‌نگاوانه‌ کۆکن و دانی پیدایا ده‌نین، که‌واته بۆچی راجیا ده‌بن؟

پرسیاریکی به‌جییه، بۆ وه‌لامه‌که‌شی رووده‌که‌ینه ئه‌م سه‌رباسه و ئه‌و روونکردنه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا دین:

ھۆكارەكانى راجىيە لىنەنۇ زاناياندا:

يەكەم: نەگەيشتىنى دەقە شەرىئەتتە بە زاناکە

ئاشكرايە كە فەرموودەكانى پىنغەمبەر (ﷺ) ژمارەيان زۆرە، بۇ ھەندىك لە ھاوۋەلەن و كۆمەلەك لە زانايانى دواى ئەوانىش روويداۋە كە لە ھەندىك بابەتدا پىچەوانەنى بەلگە و دەلىلەكان فەتوايانداۋە، بەھۇى ئەوھى ھەر لە بنەرەتدا بەلگەكەيان پى نەگەيشتوۋە، بۇيە لەوھدا بيانوويان ھەيە، بەلام ئەم بابەتە جىاۋازە لەوھى كەسەك كە پىي گەيشتوۋە راجىيە لە پرسەكەدا ھەيە، ئەو كەسە ھىچ بيانوويەكى نىيە لەوھى قسەى ئەو زانايە ۋە رېگىت كە بەلگەكەى پى نەگەيشتوۋە لەكاتىكدا قسەى زانايەكى دىكەى بېستىت بەلگەى پىيە.

نومونە بۇ ئەمە: بەسەرھاتى عومەرى كورى خەتتابە (خودا لىي رازى بېت). كە لە باسى بەلگەپەتى سوننەتىش ئامازەمان پىدا، كاتىك نكوۋلى كىرد لە كارى ئەبو موساى ئەشعەرى كە بەردەرگاي مالىكەى جىھىشتوۋە دواى ئەوھى سى جار مۆلەتى خواست و مۆلەتى پى نەدرا، لەراستىدا ئەبو موسا زانىارىيەكى لە پىنغەمبەرەۋە پىيوو كە ھەركەسەك سى جار مۆلەتى خواست و مۆلەتى پىنەدرا دەبىت پروات، ئەمەش لە عومەر شاراۋە بوو، لەگەل ئەوھشدا كە كەس لارى نىيە لەوھى عومەر لە ئەبو موسا زانائىر و فەقىھتەر بوۋە.

چەشنى ئەمە بۇ زانايان و فەقىھان لە كۆن و نوپدا روويداۋە: كە بەلگەپەكى ئاشكرا لە بابەتتىكدا لاي يەككىيان شاراۋە بېت و بۇچوونى پىچەوانە و موخالىفى ئەو بەلگەپەى ھەبىت چونكە ئەم بەلگەكەى ھەر نەبىستوۋە، لەوھشدا كە پىچەوانەنى بەلگەكە بوۋە بيانوۋى ھەيە.

بەلام، تۇ ئەى ئەو كەسەى راجىيەكەت پىنغەيشتوۋە، كاتىك قسەى

لایه‌نه‌که‌ی دیکه‌ت بیست و زانیت به‌لکه‌ی له‌گه‌لدایه بیانویه‌کت نییه که قسه و بۆچوونی زانای یه‌که‌م وه‌رگریت که به‌لگه‌که‌ی پین نه‌گه‌یشتووہ.

دووہم: جیاوازی له‌ تیگه‌یشتن بۆ به‌لگه‌که

دوای جه‌نگی ئه‌حزاب پیغهمبه‌ر (ﷺ) ویستی تیره‌ی به‌نی قوره‌یزه‌ ته‌مبئ بکات له‌سه‌ر ئه‌و ناپاکیه‌ی کردیان، بۆیه بۆ هاندانی هاوه‌لان تا گورج برۆن پینی فهرموون: «لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدٌ مِّنْكُمْ الْعَصْرَ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ»^۱ واته: «هیچ یه‌کێک له‌ ئیوه‌ نوێژی عه‌سر نه‌کات له‌ به‌نی قوره‌یزه‌ نه‌بیت.» هاوه‌لان ده‌رچوون، له‌ رێگه‌دا بوون که کاتی نوێژی عه‌سر هات، کۆمه‌لێکیان گوتیان: نوێژ ناکه‌ین مه‌گه‌ر له‌ به‌نی قوره‌یزه‌ نه‌بیت وه‌ک پیغهمبه‌ر (ﷺ) پیمانی فهرموو، کۆمه‌لێکی تریشیان گوتیان مه‌به‌ستی پیغهمبه‌ر (ﷺ) ئه‌وه‌ نه‌بوو که له‌ به‌نی قوره‌یزه‌ نه‌بیت نوێژ نه‌که‌ین به‌لکوو مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بوو که په‌له‌ بکه‌ین، بۆیه ئه‌مان له‌ رێگه‌دا نوێژه‌که‌یان کرد، کاتیکیش گه‌یشتنه‌وه‌ به‌ پیغهمبه‌ر (ﷺ) سه‌رکۆنه‌ی هیچکام له‌م دوو ده‌سته‌یه‌ی نه‌کرد، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی نوێژه‌که‌یان کردبوو کاریان به‌ فه‌رمانه‌ خوداییه‌که‌ی پێشوو کردوو که نوێژکردنه‌ له‌ کاتی خۆیدا، ئه‌وانه‌ش که دوايان خستبوو کاریان به‌ رواله‌تی فه‌رمانه‌که‌ی دواتر کردوو که نوێژ نه‌که‌ن مه‌گه‌ر له‌ به‌نی قوره‌یزه‌.

که‌واته‌ له‌ هۆکاره‌کانی راجیایی زانایان: جیاوازیانه‌ له‌ تیگه‌یشتنی به‌لگه‌ شه‌رعییه‌که‌.

سېيەم: گومانى بوونى بەلگەپەكى بەرھەلستكار

ئەمەش بەوھى كە زاناكە فەرموودەكەى پىنگەيشتىت و واتا و ئاماژەى بەلگەكەش ئاشكرا بىت، بەلام وا گومان ببات بەلگەپەكى دىكەى بەھىزتر ھەپە كە بەرھەلستى دەكات جا ئاپەتتىك بىت ياخود فەرموودەپەك، بۇپە وا دەبىنىت كە ئەو فەرموودەپەى پىپى گەيشتوۋە نەسخ بوۋەتەۋە يان بۇ ھەلومەرج و شىۋەپەكى تاپبەتە، ياخود بەلگەكەى دىكە سەرىخات (تەرجىحى بكات) بەسەرىدا ئەگەر نەيتوانى كۆكردنەۋە و تەبايى لەنپوان دوو بەلگەكەدا بكات.

كەۋاتە مامەلەمان لەگەل راجىايىپەك چۆن بىت كە بەم ھۆكارە
دروست دەبىت؟

ۋەلامەكەى ئەۋەپە: بىروانىنە ھەلوپست و بۇچوونى ئەو زانايەى جىاۋازە لەگەلپ و كۆكردنەۋەى لەنپوان ھەردوو بەلگەكەدا كىردوۋە، ئەگەر لەسەر بەلگەى روون و ئاشكرا كۆى كىردبوونەۋە و تۋانىبوۋى ئەو تىكىگىرانە لاببات كە وا گومان دەبىت لەنپوانىندا ھەپە، ئەۋكات لەسەر ئەم بنەماپە دەپۆين: «بەكارخستنى دوو بەلگە لەپىشتەرە لە فەرامۆشكىردنى يەكىكىيان» بەم پىپە ئەو بۇچوونەى كە دەبىتە ھۆى كاركىردن بە ھەردوو بەلگەكە بەتەبايى لەپىشتەرە لەۋەى كە يەكىكىيان بەرپەرىچدەداتەۋە.

ثایا راجیایی ره حمه ته؟

له پیغهمبهروهه (ﷺ) گئردراوه ته وه که ده فهرمویت: «اختلاف أمتی رحمة» واته: «راجیایی له ئوممه ته که مدا ره حمه ته.»)) ئهم گئیرانه وه یه له پیغهمبهروهه (ﷺ) له رووی سه نه ده وه سه حیج نییه. فهرمووده ناسانیش به لاوازیان داناوه.»^۱

ئهمه له رووی سه نه د و پرشته وه، به لام ثایا ئهمه له رووی واتا وه راسته؟
ثایا راجیایی ره حمه ته یان نا؟

ئه گهر له جوره کانی راجیایی وردبینه وه که له نیوان زانایاندا روویاندا وه ده بینین هه ندیکیان ره حمه ت و فراوانی و ئاسانکارین، ئهمه ش ئه و جوریه که دوو لایه که ی راجیایی تئیدا به لگه گه لیککی نزیک له هاوشانیان به ده سته وه یه، ههر لایه کیش به به لگه ی قورئان یا خود سوننه تی سه حیج به لگه بو بوچونه که ی ده هینیتته وه و تیگه یشتنه که شی بو به لگه که ری تیده چیت و شیای قه بوو لکردنه، ههروه ها به لگه ی هیچکامیان له گه ل به لگه یه کی تری به ره لستکاری به هیز و (راجیح) تیکنایریت، ده مینیتته وه کوشش و ئیجتیهاد له پیشخستن و په سه ندکرنی یه کییک له بوچونه کان که به پپی کومه لیک له نیشاندار (قه رینه) وابه سته کانیان ده بیت، لیره دا راجیایی ره حمه ته و فراوانییه کی زوری تئدایه و هیج به رته سکی و ته نگا وکردنیککی له سه ر خه لک تئدا نییه، که م نین ژماره ی ئه و بابه ته فیقه بیانه ی وینای ئهم جوره له راجیایی ده که ن له نیوان زانایاندا، ئهمه ش ریگر نییه له وه ی هه ولی زانیی پیکاتورین بوچوون بده ین له ناویاندا.

به لام ئه گهر له حاله تی راجیاییه که دا بوچوونیککی جیاواز هه بیت که به ئاشکرا پیچه وانه ی ده قیککی شه رع ی سه حیج و جیگیر بیت

(۱) بروانه: کشف الخفا للعجلونی (۶۴/۱) ط. إحياء التراث.

كە ھېچ بەلگە يەككى بەرھەلستكارى سەھىجى دىكەي لەبەرانبەردا نەبىت، لەو كاتەدا ھېچ رەوايىيەك نىيە بۆ سەرىپچىكىردنى دەقەكە، ھېچ دەستكراۋەبىيەكەش نىيە بۆ كەسپك كە لە دەقەكە تىگە يىشتىبى و فراۋانى بۋارى خىلاف بىكاتە بەلگە و ھۆكار بۆ ئەو كارە.

ھەركەس دەيەۋىت زىاتر لەبارەي راجىيى نىۋ زانايان ئاگادارىبىت، با بگەرىتەۋە بۆ پەرتۈۋەكەكى شىخول ئىسلام (ئىبن تەيمىيە) بە ناۋنىشانى (رفع الملام على أئمة الأعلام).

لېرەدا جىيى خۋىيەتى ئەۋە بىر خۋىنەر بەئىننەۋە كە زۆرىك لە پرسە شەرىيەكەن لەو جۆرەن كە تەبايى و ھاۋرايى لەنىۋ زاناياندا لەسەرە و ھېچ راجىيەكەن لەنىۋاندا نىيە لەسەريان، ھەروەك گىرنگە جەخت لەسەر ئەو پرسە ھاۋكۆكى لەسەرەنە بىرپىنەۋە؛ چۈنكە بە گىشتى ئەۋانە لەمەر ئەو كارانەن كە لە شەردا داۋاي ئەنجامدانىانمان لى كراۋە، ئىمەش ئوممەتى كار و ئوممەتى بەرھەمدارىيىن.

راستی (حقیقهت) لای کییه؟

زورچار دپته پيش که ههست به پستهیبه کی زور ده کهین له بهرانبه ر
 ټو کهسانه ی وادهزانن له هه موو ټو بابه تانه ی قسه ی لیوه ده کهن
 حقیقهت و راستی لای ټوانه، چ له پرسه کانی په یوه ست به ټایینه وه
 یاخود له بابه ته ساده کانی ژیانی رټوانه، گهر له حالی خه لکیش تیښکرین
 - مه به ستم ټوانه یه که خوږیان به شوینکه و ته ی ئیسلام داده ټین - له
 هه لوپستیان له باره ی خاوه ندریټی حقیقهت، ده بینین دابه شده بن
 به سر سټ جوردا:

- به شیکیان پپی وایه ټو هه میسه له سره حقه و له هه موو پرسه کانی شدا
 و ټوه ی نا کوک بیټ له گه لی له سره پوچی و نار هواپی و هه له یه.

- به شیکی دیکه یان پپی وایه که ټو له هه ندیک بابه تدا له سره حقه
 و لایه نی به رانبر تیاندان له سره هه له یه، به لام باوه ریشی وایه که زوریک
 له و بابه تانه ی ټو واده زانیت تیاندان پیکاو یه تی بابه تگه لی (ئجتهادی)
 و کو شسکارین - واته: به لگه یه کیان له سره نیه که ټامازه ی ټاشکرا
 به ده سته وه بدات به لکوو کو ششیان تییدا ده کریت و ده سترکراوه بیان تییدا یه
 بو بوچوونی جیاواز- و پپی وایه ریښی تییده چیت بوچوونی به رانبه ره که ی
 پیکابیتی و تیروانینه که ی ټو ویش شیوا ی پیکانه.

- هه رچی جوړی سپی هه هه لگرانی بیردوژه ی «ریژه بییوونی حقیقهت» ن،
 که پپیان وایه بابه ته که له هه موو راجیاییه کدا ریژه بییه و هه مووان
 ټه ندازه یه که له راستیان پییه، له را و بوچوونه کاندان شتیک نییه به ناوی
 باتل و نار هوا، ته نانه ت هه ندیک له وان رهنگه بگاته ټاستیک که پپی واپیت
 ټایینه کانی تری بیجگه له ئیسلامیش ده مانگه یه نن به خودای گه وره!

بو ټوه ی باسکردن له راجیایی به م گشتگیری به نه بیټ و راستییه کان

له‌ناو دهربرپینه گشتییبه نارۆشنه‌کاندا ون نه‌بن، روونکردنه‌وه‌ی ورده‌کارییبه‌کان له‌م پرسه‌دا به‌پیی بواره‌کانی خیلاف ره‌نگه‌ ئه‌و هه‌له‌تیگه‌یشتنه‌ بره‌و پینه‌ته‌وه‌ که هه‌ندیک گیرۆده‌ی بوون.

یه‌که‌م: سه‌ره‌تا به‌ جیاوازی نیوان ئایینه‌کان ده‌ست پین ده‌که‌ین

ئهم‌بابه‌ته‌ له‌ قورئان و سوننه‌تدا هه‌ینده‌ روون و ئاشکرایه‌ به‌ جوړیک پیوستی به‌ هیچ‌ نییه‌ له‌ باوه‌ره‌ینان و شوپنکه‌وتن زیاتر، ئه‌و به‌لگانه‌ش که له‌سه‌ری هه‌ن نه‌ کیشه‌دار و نه‌ شاراه‌ن، قورئان و سوننه‌ت زۆر به‌ روۆشنی و به‌هیزی ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌که‌ن که هه‌موو ئایینه‌کان له‌دوای هاتنی ئیسلام پوچ و به‌تالان و خودای گه‌وره‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ رینوینی و هیدایه‌ت و ئایینی راست ره‌وانه‌کردوه‌ تا سه‌ری بخات به‌سه‌ر هه‌موو ئایین و به‌رنامه‌کانی تردا، هه‌ر که‌سێکیش بیجگه‌ له‌ ئیسلام په‌یره‌وی هه‌ر ئایینیکی دیکه‌ بکات لپی وه‌رناگیریت و له‌ قیامه‌تیشدا له‌ مایه‌پوچ و زیانمه‌ندانه‌، هه‌روه‌ها ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌که‌ن که بیروکه‌ی سێ خودایی لای گوره‌کان و به‌درۆزانی پیغه‌مبه‌رمان لای ئه‌وان و لای جووله‌که‌ش کوفر و بیباوه‌رییه‌کی ئاشکرایه‌ به‌ خودای گه‌وره‌، هه‌رچی ئه‌و ده‌قانه‌شه‌ که باس له‌ پاداشتی گشتی ده‌که‌ن و که‌سانیک بوچوونی خو‌بانی پیدا هه‌لده‌واسن، ئه‌وانه‌ به‌شیکن له‌ ده‌قگه‌لی کورتبیز (موجمه‌ل) و فره‌پرا‌ه (موته‌شابییه‌) که ده‌گیردرینه‌وه‌ بو لای ده‌قه‌ دامه‌زراو و روونه‌کان، ئه‌گه‌رنا هه‌رگیز ناگونجیت تیگه‌یشتنی ئه‌وان بو ئه‌و ده‌قانه‌ له‌گه‌ل کۆی ده‌قه‌ ئاشکراکانی دیکه‌ کۆبپینه‌ته‌وه‌ که فرمان ده‌که‌ن به‌ شوپنکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هۆشیاری ده‌ده‌ن له‌ نافه‌رمانی و سه‌رپنجیکردنی.

هه‌روه‌ها خو ئیمه‌ له‌ سووره‌تی فاتیه‌هی هه‌موو نوێژیکدا ئه‌مه‌ ده‌لیننه‌وه‌: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾ [الفاتحة: ٦-٧]

واتە: «خودايە پېنمايىمان بىكە بۆ رېگا راستەكەى خۆت، كە رېگای ئەو كەسانەيە لە ناز و نىعمەتى خۆت بەھرەوهرت كرددوون، نەمانخەيتە سەر رېبازى ئەوانەى خەشم و قىنيان لىگىراو، نە رېگای گومرا و سەرگەردانەكان.»

مەبەست لەوانەى خەشم و قىنيان لىگىراو جوولەكەيە، ئەوانەش كە سەرگەردان و گومران مەبەست پى نەسرانىيەكانە .

ئەبو حاتمى رازى دەلىت: "نەمبىستووە لەنېوان راقەكارانى قورئاندا راجىايىەك لەسەر ئەمە ھەبىت."^۱

خۆ ئەگەر ھەلۆپىستى ئىسلام سەبارەت بەو ئايىنەنى نەسخ بوونەتەو ە دەستكارى كراون بەم جۆرە بىت، ئەوا شىرك و ھاوبەش بىرپاردان بۆ خدا و نكوولېكردن لە بوونى خدا لەپىشتەرن بۆ ئەم بەنارەوا دانانە.

دووهم: جیاوازی له‌نیوان تاقمه‌کانی ئوممه‌تی ئیسلام له پرسه‌کانی بیروباوهردا

پێغه‌مبەر (ﷺ) هه‌موو ئه‌و پرسانه‌ی بۆ خه‌لکی ڕوونکردوووه‌ته‌وه که له‌ لایه‌نی بیروباوهره‌وه پێویسته باوهریان پێی بێت، وه‌ک چۆن ئه‌و کارانه‌ی بۆ ڕوونکردوووه‌ته‌وه که پێویسته ئه‌نجامیان بده‌ن یاخود لێیان دووربکه‌ونه‌وه و خودای گه‌وره‌ بابته‌کانی بیروباوهری نه‌داوه‌ته‌ ده‌ست ڕا و بۆچوونه‌کان، چونکه ڕا و بۆچوونه‌کانی مرۆف هه‌رگیز له‌سه‌ر شتی‌ک کۆک نابن له‌ پرسه‌کانی عه‌قیده‌دا، مه‌گه‌ر نابینین هه‌ز و په‌سه‌ندکاری هه‌ندی‌ک له‌ خه‌لکی په‌لکێشی کردوون بۆ په‌رستنی مشک و مانگا و به‌رد و خۆر و مانگ، یان بۆچوونگه‌لیکی دیکه‌ وایان له‌ خاوه‌نه‌کانیان کردوو باوهریان وابێت دوورخستنه‌وه‌ی زیان و خراپه‌ به‌نده‌ به‌ په‌تیکه‌وه که مرۆف له‌ مه‌چه‌کی ده‌ئالینیت.

له‌کاتی‌کدا ده‌بینین ئیسلام له‌ پرسه‌کانی بیروباوهردا به‌ ڕوونبێژییه‌کی ئاشکرا و ڕۆشنایه‌کی خوداییه‌وه هاتوو که هه‌یچ گوما‌تیک هه‌لناگریت، هه‌روه‌ها پێغه‌مبەر (ﷺ) ئه‌وه‌ی بۆ موسلمانان ڕوونکردوووه‌ته‌وه که له‌سه‌ریان پێویستکراوه له‌ باوهربوون به‌ خودا و ناو و سیفه‌ته‌ به‌رزه‌کانی و قه‌زا و قه‌ده‌ر و فریشته‌کان و ڕۆژی دوا‌یی، جه‌ختی‌شی کردوووه‌ته‌وه له‌ گرنگی شوینپێیه‌لگرتن و خراپی دا‌هینان له‌ پرسه‌کانی ئاییندا به‌ هه‌ردوو لایه‌نی بیروباوهر و کردارییه‌وه و فه‌رموویه‌تی: «مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ»^۱ واته: «هه‌رکه‌س له‌م دینه‌ی ئیمه‌دا شتی‌ک دا‌به‌ی‌نیت که تێیدا نه‌بیت لێی وه‌رناگیریت و ره‌تده‌کریته‌وه.»

له‌ جێیه‌کی دیکه‌دا فه‌رموویه‌تی: «وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ»^۲ واته: «هه‌موو

(۱) صحیح البخاری (۲۶۹۷)، و صحیح مسلم (۱۷۱۸).

(۲) صحیح مسلم (۸۶۷).

داهینراویکیش گومراییه.»

گومانیشی تیدا نییه که پڭگۆرین و پشتهلکردن له باوه رهینان و تهسلیمبوون بهوهی له دهقهکانی ههردوو وهحییه که دا ههیه و بهرپهچدانهوهیان به را و بۆچوونهکان له گهورهترین داهینراوهکانه له دیندا، له راستیدا پیغمبهر (ﷺ) ئیجگار زۆر سوور بوو له سهر گه یاندنی سوود به ئوممه ته که ی و دوورخستنه وهی زیان لییان، تا ئه وه پهری گرنگیشی به روونکردنه وهی دینه که ده دا، هه موو ئه و ده قانه شی گه یاند که په یوه ندییان به بیروباوه ره وه هیه وپرای زۆرییان، بۆ ئه وهی رینمایی ئوممه ته که ی بکات که مامه له یه کی تایبه تیان له گه لدا بکه ن جیاواز له و مامه له یه ی له گه ل ده قه کانی یاسا و حوکمه کانی شرع ده یکه ن، خۆ ئه گه ر پڭگایه کی دیاریکراوی تایبه ت هه بوایه که ویستبای مامه له ی پۆ له گه ل ده قه کانی عه قیده بکه ین به دلنیا ییه وه رینوینی ده کردین بۆی، به تایبه تی له بهر ئه وهی راجوویکان له بابه ته کانی عه قیده دا بانگه شه ی ئه وه ده که ن که رواله تی ئه و ده قانه له وه سفی خودای بیهاوتادا ناپه سه ندن، به لکوو هه ندیکیان به ئاشکرا ده لێن رواله تی ئه و ده قانه کوفرن! به لام ئه گه ر بابه ته که به و جۆره بوایه بیگومان روونکردنه وه و رینوینیمان له سه ریان له و که سه وه پیده گه یشت که له هه مووان به غیره تتر و دلیرتر بووه له باره ی په ره ردگاری و له سه ر باوه ر و عه قیده ی موسلمانان که موحه ممه ده (ﷺ).

ههروه ها هاوه لانی پیغمبهر (ﷺ) ئه م راستییانه یان به خۆبه ده سه ته وه دان و باوه رپکی ته واوه له پیغمبهر وه وه رگرت، هه رگیز به به راوردکاری نابه جی یاخود به بۆچوونگه لی رووت و بیبه لگه به ره له ستییان نه کرد، گه ر بزانیان حالێ ئه وان چۆن بووه له گه ل پیغمبهر دا (ﷺ) له و بابه تانه ی دینداری که تییاندا رووبه رووی گرفت و ئالۆزی ده بوونه وه، ئه وکات راستی ئه و قسه یه ی سه ره وه مان بۆ ده رده که وپت، چونکه

ئه‌وان بهره‌وام پرسیاربیان لَ ده‌کرد و داوای پروونکردنه‌وه‌یان لَ ده‌کرد له‌بواره‌جیاجیاکانی ئایینه‌که‌دا، هه‌موو ئه‌مانه‌له‌باره‌ی هاوه‌لانه‌وه‌به‌تۆمارکراوی له‌دانراوه‌کانی سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) و په‌رتووکه‌کانی ئه‌سه‌ر و شوپنه‌واری هاوه‌لانه‌وه‌هه‌ن، که‌چی نابینین ئه‌وان هیچ کات گ‌رفتیکیات له‌گه‌ل ده‌قه‌کانی عه‌قیده‌دا هه‌بوویت که له‌پی‌غه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) بیستبوویان، ئه‌و چه‌ند بابه‌ته‌ش که له‌پرسی قه‌ده‌ردا زانراوه‌له‌نیو هه‌ندی‌ک له‌هاوه‌لانه‌وه‌راجیاییان تیدا پروویداوه‌له‌داوای پروونکردنه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌قبوولکردن و ته‌سلیمبوونه‌وه‌قه‌بوولکراون، له‌کاتیکدا نابینین چه‌شنی ئه‌م مشتومره‌له‌نیوانیاندان له‌سه‌ر ده‌قه‌کانی په‌یوه‌ست به‌سیفاتی خودای گه‌وره‌وه‌پروویداویت که راجیایی ئوممه‌ت له‌مامه‌له‌کردن له‌گه‌لیاندا تا ئه‌مرۆ دریزه‌ی کیشاوه‌داوای چوارده‌سه‌ده‌له‌کوچی داوایی پی‌غه‌مبه‌ری هه‌لبژارده (ﷺ).

له‌ناوه‌پاست و کو‌تاییه‌یه‌کانی سه‌رده‌می هاوه‌لانه‌وه‌گۆرانکاری له‌م پروونی و خاوپنیه‌یه‌عه‌قیده‌یه‌دا -له‌ناو خه‌لک- ده‌ستی پی‌کرد له‌چه‌ند پروویه‌که‌وه؛ وه‌ک باوه‌ر و بی‌باوه‌ری (ئیمان و کوفر)، تکاکاری (شه‌فاعه‌ت)، قه‌ده‌ر، رۆچوون له‌به‌گه‌وره‌دانانی عه‌لی کوری ئه‌بو‌تالیب) خودا لێی رازی بیت (، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هیچ راجیاییه‌ک له‌نیوان هاوه‌لانه‌وه‌نابینین له‌هه‌لوپستیان له‌مه‌ر ئه‌م گۆرانکاریانه‌و تاکه‌هاوه‌لپکیش نییه‌چوو‌بیته‌پال یه‌کی‌ک له‌م بۆچوونه‌لاده‌رانه‌و پشتگیری کردبیتن، به‌لکوو هه‌میشه‌هه‌لوپستیکی به‌هیزیان هه‌بووه‌له‌نکوولیکردن و به‌ریه‌رچدانه‌وه‌یاندا.

نموونه‌ی ئه‌وه: هه‌وال درا به‌عه‌بدو‌للا‌ی کوری عومه‌ر (خودا له‌خۆی و باوکی رازی بیت). که‌که‌سانیک له‌شاری به‌سه‌ره‌له‌فیرخو‌زانی زانستی شه‌ری و قورئان خو‌پنان نکوولی له‌قه‌ده‌ر ده‌که‌ن، ئه‌ویش فه‌رمووی: (فَإِذَا لَقِيتَ أُولَئِكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنِّي بَرِيءٌ مِنْهُمْ، وَأَنَّهُمْ بَرَاءٌ مِنِّي، وَالَّذِي يَحْلِفُ

بِه عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ لَوْ أَنَّ لِأَحَدِهِمْ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا، فَأَنْفَقَهُ مَا قَبِلَ اللَّهُ مِنْهُ حَتَّى يُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ^۱ واته: "ئه‌گه‌ر به‌وانه گه‌یشتیت پییان رابگه‌یه‌نه که من به‌ریم له‌وان و ئه‌وانیش به‌رین له‌من، سویند به‌و زاته‌ی عب‌دوللای کوری عومه‌ر سویندی پی ده‌خوات ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌وان به‌ ئه‌ندازه‌ی کیوی ئوحد زپری هه‌بیته و بیبه‌خشی، خودا لیی وه‌رناگریته هه‌تاوه‌کوو باوهر به‌قه‌ده‌ر نه‌هینیت".

پاش ئه‌وانیش شوینکه‌وتوو‌ان (تایعین) ئه‌و زانستانه‌ی له‌هاوه‌لان‌ه‌وه وهریانگرتبوو پاراستییان، هه‌ریه‌ک له‌ته‌فسیری قورئان و فیهی شه‌ریعه‌ت و دادوهری و قه‌زاوه‌ت و فه‌رموو‌ده‌یان له‌وانه‌وه وه‌ک خو‌ی گواسته‌وه، وته‌کانیان له‌په‌رتوو‌ک و دانراوه‌گه‌وره‌کانی وه‌ک (مصنف عب‌د‌الرزاق و ابن ا‌بی شیبیه) و چه‌شنی ئه‌واندا نووسرانه‌وه، له‌هه‌موو ئه‌و سه‌رچاوانه‌شدا له‌هیچ یه‌کیک له‌وانمان نه‌بینی هه‌لو‌یسته‌یکی تریان له‌و ده‌قانه هه‌بیته جیاواز له‌و هه‌لو‌یسته‌ی له‌کاتی ژیانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌یانبووه.

دواتر له‌گه‌ل دوورکه‌وته‌وه‌ی سه‌رده‌م و مردنی هاوه‌لان و فراوانبوونی بازنه‌ی فتوحاتی ولات و ناوچه‌کان و تیکه‌لاوبوون له‌تیوان فه‌ره‌نگ و ئایینه‌کان، هه‌ندیک له‌موسولمانان کاریگه‌ربوون به‌که‌ره‌سته‌گه‌لیکی زانستی و هه‌رگیراو له‌فه‌ره‌نگ و کلتوره‌کانی دیکه که له‌سه‌ریانی پیویست ده‌کرد هه‌لو‌یسته‌یک له‌مه‌ر ده‌ق و په‌سه‌کانی عه‌قیده وه‌رگرن ته‌واو جیاواز بیته له‌مه‌نه‌جی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)، ده‌ره‌نجام له‌نیو خه‌لکدا ریچکه و تاغمگه‌لیک په‌یدا بوون که ئاماده‌بیه‌کی وایان هه‌بوو ته‌نانه‌ت له‌پادشا و ده‌سه‌لاتدارانی ده‌وله‌تی عه‌باسیش تییاندا بوو پالپشتی برپیک له‌و ریچکانه‌ی ده‌کرد و به‌هیزیش هه‌ولی سه‌رخستنی ده‌دا، دژابه‌تی ئه‌و زانایانه‌شی ده‌کرد که پابه‌ندی مه‌نه‌جی یه‌که‌م و پیشین بوون، وه‌ک

ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبهل (رِه‌حمه‌تی خودای لئ بئیت). که به‌سه‌ره‌هاتی ئه‌و له‌گرفتاری و تاقیکردنه‌وه و به‌ندکردن و لئیدان به‌هۆی مانه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و مه‌نه‌ه‌جه لای زۆرینه‌مان زانراوه.

پێکانی حه‌قیش له‌م راجیاییانه‌دا لای هه‌مووان نییه، به‌لک‌وو لای ئه‌وانه‌یه که له‌سه‌ر مه‌نه‌ه‌جی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) برۆن که ئه‌وانیش له‌ پێغه‌مبه‌ری هه‌لبژێردراوی خوداوه (ﷺ) بۆیان ما‌بووه‌وه، به‌لام ئه‌مه واتای ئه‌وه نییه په‌یوه‌ندی و وابه‌سته‌یی له‌تێو موس‌لماناندا بچ‌پێنریت له‌لایه‌نی مامه‌له و پشتیوانی و هاوکاری یه‌کتری، به‌تایبه‌ت له‌کاتی‌کدا که موس‌لمانان له‌ ره‌هه‌ندیکی زۆر له‌وه گه‌وره‌تره‌وه و له‌ بنه‌ره‌ته‌کانی دینه‌که‌یاندا به‌ئامانج ده‌گیرین.

بۆیه له‌م راجیاییه‌دا ئه‌وه‌ی پێویسته‌ بک‌ریت، روونکردنه‌وه‌ی حه‌ق و راستییه به‌ه‌لگه‌کانی و ئامۆژگاری و د‌لسۆزی بۆ موس‌لمانان و رێنماییکردنیان بۆ ئه‌و حه‌قه‌ی پێشین و نه‌وه‌کانی سه‌ره‌تای ئه‌م ئوممه‌ته له‌سه‌ری بوون و روونکردنه‌وه‌ی هه‌له‌یی ئه‌و جیاوازی و نا‌کۆکییه‌ی دوای ئه‌وان سه‌ریه‌ه‌لدا.

س‌یه‌م: ره‌هه‌ندی راجیایی له‌تێوان زانایان له‌ باب‌ه‌ته‌ فیه‌یه‌کاندا

ئه‌م باب‌ه‌ته‌ش له‌ به‌ش‌یکی سه‌ربه‌خۆی ئه‌م په‌رتووکه‌دا باس‌مانکرد، بۆیه به‌ سوپاسه‌وه له‌ خوێنه‌ری به‌رێز ده‌خوازم سه‌ردانی بکاته‌وه، له‌ژێر ناو‌نیشانی «بۆچی زانایان راجیا ده‌بن؟»

به نشانی چوارهم

نهو پرسانهی مشتومریان له سهر ده گوزه ریٲ

- حیكمت له بوونی شهړ و نه هامه تی
- بانگه شهی سته ملیکراوی ئافرهت له ئیسلامدا
- ئازادی
- ئایین و عهقل
- گومان خستنه سهر ئیسلام به هوئی به جیماوی موسلمانان

حیکمەت لە بوونی شەر و نەھامەتی

لەراستیدا مامەلەى ھەلەى تووژیک لە لاوان لەگەل پرسىارى "بوچى شەر و نەھامەتییەکان ھەن و بەلا و مەینەتى ڕوودەدەن لە کاتیکدا خودا خاوەن میهر و بەزەییە؟" ئەوانى تا گومانکردن لە بوونی خودای گەورە و بێھاوتا بردوو، بگرە تىياندايە قوئاغى گومان و سەرلێشیاوای تىپەراندوو بەرەو نکوولێ و بىباوەرى ئاشکرا، زۆرجارىش ھۆکارى ونبوونی راستییەکان لای ئەو کەسانە دەگەرپتەوہ بو تىروانىنى کورتىنانە و بەدحالیبوون و پىشداوەرى بەر لە تىفکرىن، سەربارى ئەوہش، ئەوان کاتیک ڕوویان لە بىئایىنى کرد و وازیان لە ئىسلام ھىنا مەگەر ھىچ تەفسىرێکى دروستیان بو بابەتى شەر و نەھامەتى دۆزىیەوہ؟

نەخىر، بەبى گومان، ھەرگىز ڕاقە و لىکدانەوہبەکى ژىرانە و دروستیان بو ئەم بابەتە لە بازنەى ئىلحاد و بىئایىنىدا نەدۆزىیەوہ و نایدۆزنەوہ، چونکە ئەوان باوەریان وایە ئەو کەسەى بە ستەملیکراوى و بىچارەى دەمرىت، کۆتایىیەکەى ژىرخاکە و ھەرگىز مافى خۆى وەرناگرپتەوہ، بە ھەمان شىوہ ئەوہش کە بە ستەمکارى و زۆردارى دەمرىت کۆتایىیەکەى ھەر ژىرخاکە و ھەرگىز سزای سەرکەشىیەکەى وەرناگرپت، ئەمەش دووفاقىیەکە لە تەرازووى دادگەرىدا ھەرگىز جىی قەبوولکردن نىیە.

وروژپنەرانى ئەم پرسىارە وا گومان دەبەن کە دژبەکى لەنێوان بوونی بەلا و موسىبەتەکان و سىفەتى میهر و ڕەحمەتى خودادا ھەبە، لە کاتیکدا ڕوودانى بەلا و تاقىکردنەوہکان تەواو یەکانگىرە لەگەل ئەو ھەوالانەى خودای گەورە داوئىتى نەک پىچەوانە بىت، چونکە خودای گەورە لە زۆر

جیگه‌ی پهرتوو که که‌یدا هه‌والی پی داوین که ئەو به‌نده‌کانی تاقیده‌کاته‌وه به‌چهندان جووری به‌لا و تاقیکردنه‌وه، له‌وانه ترس و برسیتی و که‌موکورتی له مال و سامان و له خودی که‌سه‌کان و به‌روبو‌مه‌کانیش، ههر خودای گه‌وره له‌پهرتوو که که‌یدا باسی حیکمه‌ت و داناییه‌که‌شی ده‌کات، بویه مامه‌لکردن له‌گه‌ل ئەم پرسیاره به‌شیوه‌یه‌ک وه‌ک ئەوه‌ی خودای گه‌وره هیچ هه‌والی‌کی له‌باره‌یه‌وه پی نه‌دابین هیچ نییه جگه له له که‌مووکوورتی له بیرکردنه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه‌دا.

که‌واته له‌پینا و تپروانینیکی دروست بو پرسى بوونی شهر و نه‌هامه‌تی و کۆگیری له‌نیوان ئەم پرسه و بوونی به‌دییه‌ینه‌ریکی چه‌کیم و کارزاند با له‌م چه‌قیقه‌ت و راستییانه‌ی ئیسلام رابمیین:

راستی به‌که‌م:

﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُمْ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ﴾ [العنكبوت: ۶۴]

واته: «بی‌گومان ژبانی ئەم دونیایه جگه له سه‌رگه‌رمی و گالته‌وه‌گه‌پ شتیکی تر نییه و به‌راستی مالی قیامه‌ت ههر ئەوئ ژبانه.»

ناگونجیت هیچ که‌سیک له حیکمه‌تی بوونی نه‌هامه‌تی و شهر تیبگات پیش ئەوه‌ی دُنیا بیت له‌وه‌ی ئەم دونیایه مالیکی کاتییه، جیی هه‌لسه‌نگاندن و تاقیکردنه‌وه و که‌موکورتیییه، ئەو که‌سه‌ی چاوه‌رپی بینینی که‌مال و تیر و ته‌واوی ره‌ها بکات تیبدا، ئەوه پیچه‌وانه‌ی حیکمه‌ته خوداییه‌که جولاوه‌ته‌وه که ده‌یه‌ویت مالی دواروژ جیی که‌مال و تیر و ته‌واوی بیت، و ههر ئەوئ ژبانی راسته‌قینه و به‌رده‌وام و جیی ههرمان بیت، بویه ئیسلام جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه که ئەم دونیایه له تپروانینی خودای گه‌وره‌دا هیچ نییه.

خۆ ئە‌گه‌ر ده‌گوتریت: ئەم قسانه بو که‌سانی ئیماندار سوودی هه‌یه،

به‌لام کاتیک له‌گه‌ل که‌سانی بی‌ئایین و مولحیددا قسه‌ده‌که‌ین چۆن ده‌توانین به‌مانه‌ قایلین بکه‌ین؟

وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که‌ هه‌ر له‌ بنه‌ره‌تدا ناشیت له‌ پرسى حیکمه‌تى بوونی شه‌ر و خراپه‌ تیبگه‌ین به‌بێ باوه‌ره‌ئینان به‌ خودا و به‌ رۆژی دوایی، بۆیه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی گه‌توگۆی له‌گه‌لدا ده‌که‌ین که‌سیکی مولحید و بی‌باوه‌ر بوو پێویسته‌ له‌گه‌لیدا بگه‌رینه‌وه‌ بۆ چوارگۆشه‌ی پێشوو که‌ چوارگۆشه‌ی سه‌لماندنی بوونی خودایه‌ (ﷺ)، پاشان سه‌لماندنی راستیتی په‌یامه‌که‌ی، هه‌موو ئه‌مانه‌ش ده‌شیت به‌ به‌لگه‌گه‌لی عه‌قلی بکری‌ن و به‌لگه‌ بۆه‌ئینانه‌وه‌یان ته‌نیا له‌سه‌ر ده‌قیک نه‌وه‌ستاه که‌ ئیمانیکی پێشوخت بخوازیت؛ هه‌رکات ئه‌م دوو پرسه‌ سه‌لمان «بوونی خودا و راستی په‌یامه‌که‌»، بێگومان رۆژی دوایی و زیندوو‌بوونه‌وه‌ش سه‌لماوه‌، ئه‌مه‌ش ئه‌و چوارگۆشه‌یه‌یه‌ که‌ ئیستا قسه‌ی تیدا ده‌که‌ین.

خودای گه‌وره‌ له‌باره‌ی رۆژی زیندوو‌بوونه‌وه‌وه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ [غافر: ۱۷]
واته: «ئهم‌رۆ هه‌موو که‌س به‌گۆیره‌ی کرده‌وه‌ی پاداشت وه‌رده‌گریت، ئه‌م‌رۆ هه‌یج جو‌ره‌ سته‌مکردنیک نییه.»

له‌ رۆژی قیامه‌تدا خودای بالاده‌ست به‌ حه‌ق دادوه‌ری له‌نیوان به‌نده‌کانی ده‌کات، ماف بۆ سته‌ملیکراو ده‌ستینیت و سزای زالم و سته‌مکار ده‌دات له‌پای سته‌مه‌که‌ی، ئه‌مه‌ش ته‌نیا له‌سه‌ر ئاستی مرۆفه‌کان نییه‌، به‌لکوو ئازه‌لانی‌ش ده‌گرێته‌وه‌، چونکه‌ له‌ فه‌رموده‌ی سه‌حیحی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هاتوو که‌ فه‌رموو‌یه‌تی: «لَتُؤَدَّنَ الْحَقُّوقُ إِلَىٰ أَهْلِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّىٰ يُقَادَ لِلشَّاةِ الْجَلْحَاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقَرْنَاءِ»^۱ واته: «سویند به‌ خودا مافه‌کان

دەدەنەوہ بە خاوەنەکانیان لە رۆژی قیامەتدا، تەنانەت تۆلەي مەر و بزنی بېشاخ لە مەر و بزنی شاخدار دەکرێتەوہ.»

بەواتای ئەو مەرەي کە لە دونیادا شاخی نەبووہ و لەلایەن بزنیکی شاخداروہ قوچی لێ دراوہ لە رۆژی دوايیدا مافی خوێ وەرەدەگرێتەوہ، تەنانەت مالات و ئازەلانیش! ئەي ئەبێ حالی نەوہي ئادەم چۆن بێت؟! ئەو کەسەش کە لە دونیادا بە ھەژاری و مەینەتي ژیاوہ بەلام دەرھەق بە پەرورەدگاری باشی ھێناوہ، بە نەقوکردنیک لە بەھەشتدا ھەرچی ئەو نەداری و نەھامەتيیانەي بێرەدەچیتەوہ کە بەسەریدا ھاتوہ.

بۆيە کەسێک کە تێروانیني بۆ ئەو نارەحەتيیانەي تووشی مرۆف دەبن تەنیا لە گۆشەنيگايەکی دونيايیدا کورتھەلھاتبیت، بېگومان لەم بابەتەدا ستەم و نادادی دەبينیت، بەلام ئيمە باوہري تەواومان بەو ھەيە کە ئەم دونيايە ھيچ نيبە جگە لە پارھويک بەرھو جيبەکی تر کە مائی ئاخیرەتە.

کەواتە پيويستە لەژېر رۆشنايي ئەم راستيیەدا لە پرسی بووني شەر و نەھامەتي تيبگەين، کە دونيا نە جيی وەرگرتنەوہي پاداشتي تەواوہتيیە و نە جيی سەندنەوہي تەواوي مافەکان، بەلکوو تەنیا جيی تاقیکردنەوہ و ھەلسەنگاندنە.

راستی دووہم:

خودای گەورە ويست و ئیرادەيەکی بە مرۆف داوہ کە بەھۆبەوہ لەنيوان باش و خراب (خېر و شەر)دا ھەلبژيریت، ئەمەش لەپيناو ئەو ئەرکپيدان و تەکليفەي لەسەريان دادەتیت، چونکە کەسي بپويست و ناچار ناکریت تەکليفی لەسەر دابنریت، تەنیا کەسي سەرپشک و ھەلبژير تەکليف و داوای ئەنجامدانی کاری لێ دەکریت.

کاتیکیش مروّف شه‌ر و خراپه هه‌لده‌بژیریت (وه‌ک کوش‌تار و س‌ت‌م و د‌زیک‌ردن و داو‌پ‌ن‌پ‌ی‌سی و چه‌وس‌اند‌نه‌وه و خوار‌د‌نی م‌افی خه‌لک و هاوش‌پ‌وه‌ی ئه‌وانه)، ئه‌وا کاره‌که ده‌در‌یت‌ه‌وه پ‌ال که‌سه‌که خ‌و‌ی نه‌ک خود‌ای گه‌وره و ز‌و‌ر‌ینه‌ی ئه‌و شه‌ر و خراپانه‌ش که له‌ دون‌یادا هه‌ن ته‌ن‌یا به‌ه‌و‌ی مروّف‌ه‌وه‌ن و ده‌س‌ت‌کرد‌ی ئه‌ون، ب‌و نم‌و‌نه پ‌اشه‌ر‌و پ‌یشه‌س‌ازی‌یه‌کان که ده‌بنه ه‌و‌ی چه‌ندان نه‌خ‌و‌شی، یان ئه‌و جه‌نگانه‌ی ملیو‌نان که‌سیان ت‌یدا ده‌کو‌ز‌یت هه‌موویان ده‌س‌ت‌کرد‌ی مروّف‌ن.

خود‌ای گه‌وره م‌افی گ‌شت س‌ته‌مل‌یک‌راوان به‌ته‌واوی له‌ س‌ته‌م‌کاران ده‌س‌ت‌یت‌ه‌وه، به‌لام له‌ ر‌و‌ژی دو‌اییدا که خ‌و‌ی ویستی واب‌وه ئه‌و‌ی ب‌کاته ج‌یی وه‌فا به‌ به‌ل‌ین و سه‌ند‌نه‌وه‌ی م‌افه‌کان.

ل‌یره‌دا ره‌نگه‌ په‌ل‌پ‌یک له‌م راست‌یه‌ ب‌یت‌ه‌ پ‌یش، به‌لام خود‌ای گه‌وره -به‌ قه‌ده‌ری خ‌و‌ی- ئه‌ندازه‌گیری هه‌موو ش‌تیکی کرد‌وه و زانیویه‌تی، له‌ وه‌لام‌ی ئه‌مه‌ش‌دا ده‌ل‌یین: هه‌ر له‌ قه‌ده‌ری ئه‌وه که ب‌ژارده و سه‌ر‌پ‌ش‌کییه‌کی راسته‌قینه‌ی به‌ مروّف‌ داوه؛ ئیتر چ‌و‌ن ده‌ره‌نجام‌ی هه‌ل‌ب‌ژارده‌کان‌ی مروّف‌ ناد‌ر‌یت‌ه‌وه پ‌ال خ‌و‌ی؟

له‌وانه‌شه‌ په‌ل‌پ‌یکی د‌یکه له‌سه‌ر ئه‌م راست‌یه‌ به‌پ‌ینه‌وه ئه‌ویش به‌ هه‌ند‌یک له‌و پ‌یشه‌ات و کاره‌ساتانه‌ی که راسته‌وخ‌و له‌ کار‌ی مروّف‌ ن‌ین وه‌ک گر‌گانه‌کان و هاوش‌پ‌وه‌کان‌یان، وه‌لام‌ی ئه‌مه‌ش به‌و حه‌قیقه‌تانه‌ی د‌یکه ده‌در‌یت‌ه‌وه که ل‌یره‌ باس‌م‌کرد‌وون، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که ئه‌و کاره‌ساتانه‌ی له‌ گه‌ردوون‌دا ده‌گوز‌ه‌ر‌ین چه‌ند ج‌و‌ر‌یک‌ن، هه‌ند‌یک‌یان س‌زای خود‌ایین له‌پ‌ای خراپه‌کار‌ی خه‌لکی، هه‌ند‌یکی ت‌ریان به‌ش‌یک‌ن له‌ ر‌پ‌ه‌وی ئه‌و یاسایانه‌ی که ر‌ه‌وت‌ی گه‌ردوون و هاوسه‌نگ‌یی ژینگه‌ و هاوش‌پ‌وه‌ی ئه‌مانه‌ ده‌یخ‌وازن، هه‌ند‌یکی د‌یکه‌شیان ب‌و ر‌اچ‌له‌کاند‌نی مروّف‌ن تا مه‌زنی به‌دیه‌ینه‌ره‌که‌ی ب‌خه‌نه‌وه یاد له‌به‌رانبه‌ر سنوورداری‌ی توانا مروّف‌یه‌کان‌ی ئه‌م و لاوازی

له‌هه‌مبهر ویست و قه‌ده‌ره‌کانی خودای بالاده‌ست، زۆرئیکی دیکه‌ش له‌حیکمه‌ت و مه‌به‌ستگه‌لئیک که ته‌نیا خودای گه‌وره‌ خۆی ده‌یان‌زانئیت.

راستی سییه‌م:

له‌راستیدا زۆرئیک له‌و شه‌ر و به‌لایانه‌ی ده‌یان‌بینین له‌هه‌موو روویه‌که‌وه شه‌ر و خراپه‌نن، به‌لکوو لایه‌نی باش و خیریشیان تئیدایه، چه‌ندان پێشه‌ت هه‌ن که ئیمه‌ به‌ خراپان ده‌زانین و له‌هه‌ناوباندا خیر و فه‌رئیکی گه‌وره‌یان هه‌لگرتووه، هه‌ندێکجار مرۆف دووچارى نه‌خۆشیه‌ک ده‌بیت که ده‌بیتته هۆی لادانی به‌لایه‌کی زۆر له‌وه گه‌وره‌تر لئیی، یاخود مرۆف له‌ گریه‌ستتیکى دارابیدا شکست دئیتت که ئه‌گه‌ر قازانجی تیدا کردبایه‌ بوغرا و له‌خۆبایی ده‌بوو، یان ره‌نگه‌ که‌سه‌که‌ مندا‌لئیکی بمریت که به‌ ژیان و مانه‌وه‌ی ده‌بووه‌ ده‌رده‌سه‌ری بۆی، له‌وانه‌شه‌ مرۆفه‌که‌ به‌ کار و کرده‌وه‌کانی خۆی شیاوی ئاگری دۆزه‌خ بیت -که‌ کاره‌ساتی راسته‌قینه‌ ئه‌وه‌یه‌- به‌لام خودای گه‌وره‌ تووشی به‌لا و موسیبه‌تتیکى ده‌کات و ئه‌م ئارامی له‌سه‌ر ده‌گریت و په‌روه‌ردگاریش به‌ به‌هه‌شت پاداشتی ئارامگریه‌که‌ی ده‌داته‌وه‌ -که‌ ئه‌وه‌ خیر و خۆشی راسته‌قینه‌ و نه‌براهه‌یه‌، بۆیه‌ خودای گه‌وره‌ شه‌ر و خراپه‌یه‌ک بۆ مرۆفه‌کان ناخولقئیتت که‌له‌هه‌موو روو و لایه‌نیکه‌وه‌ شه‌رپیت، شه‌ر و خراپه‌ش هه‌رگیز نادریتته‌ پال ئه‌و وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌ی سه‌حیحا هه‌یه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌یفه‌رموو: «**وَالسُّرَّ** لئیس ائیک»^۱ واته: «شه‌ر و خراپه‌ش نادریتته‌ پالت.»

راستی چواره‌م:

خودای بالاده‌ست شتائیک ده‌بینتت ئیمه‌ نایان‌بینین، زانا و ئاگاداره به‌ شتائیک که ئیمه‌ لئیان بیئاگاین، شتائیکیش دئیتته‌ بوون که ئیمه

نايانزانىن، خۇداى گەۋرە ھەمان زاتى ھەكىم و كاربەجىيە كە جىدەستى
 ھىكمەتى لەسەر ھەموو شتىك لە دروستكراۋەكانىدا دەر كەۋتوۋە، ھەر
 ئەۋ زاتە رەھىم و مېھرەبانىيە كە خۇاردنى پىداين لەۋ دەمەى ئىمە لە
 سكى داىكىماندا بوۋىن و ھەموو شتەكانى دەۋرۋبەرمانى بۇ رامكردوۋىن،
 بۇيە ئىمە كە بە تەسلىمبوۋنى تەۋاۋەۋە باۋەرمان بەم بنەمايە ھەيە، ئەگەر
 شتىكىمان بىنى كە ھىكمەت و مەبەستەكەيمان نەزانى ئەۋكات عەقلى
 و ژىرى ۋا پىۋىست دەكەن كە بەراۋرد و (قىاس) بكەين ۋەك چۆن لە
 ھەر بابەتتىكى تردا دەيكەين، چۈنكە ئىمە كاتىك دەبىنن كۆمپانىيەكى
 بەرھەمەين لە بەرھەمەكانىدا ئەۋپەرى كارامەيى و وردبىنى بەخەرجەدات
 و بەرھەمەكانىشى تاقيدەكەينەۋە و ناۋازەيى و بەدلىكارى و پتەۋىيانمان بۇ
 دەرەكەۋىت، دۋاى ئەۋە ئەگەر لە ھەندىك لە بەرھەمەكانىدا شتىكىش
 بىننن كە لە سوۋد و گرنگىيەكەى تىنەگەين، ھەر بنەماكەى پىشۋوى
 ئاستى بەرھەمەكانى ئەۋان و وردكارىانمان لەبەرچاۋە، بۇيە بەدۋاى
 سوۋدىكى شاراۋە و مەبەستىكدا دەگەرپىن كە لە پشت دروستكردىيەۋە
 خۆى ھەشاردايىت، ئىتر بۇچى ھەندىك كەس ھەلپەيانە بۇ نكوۋلىكردن
 كاتىك بابەتەكە لەبارەى خۇداى گەۋرەۋەيە كە بەدپەننەرى كارزان و
 كارجۋانى گشت بوۋنەۋەرە؟

راستى پىنجەم:

لە رىساكانى خۇداى گەۋرە بۇ ژيانى دۋنيا برىتبيە لە مەملانىي
 بەردەۋامى نىۋان (ھەق و باتل)، ھەر بۇيەش ئىبلىسى خۇلقاند كە
 سەردەستەى شەر و خراپەيە، ھىچ دەسەلاتىكىشى پى نەدا بەسەر
 مەرۋقەكاندا جگە لە سەرلىشىۋاندن و رازاندنەۋەى نافرمانى و بىباۋەرى
 لەلايان، لەگەل ئەۋەشدا خۇداى گەۋرە ئىمەى بەبى رۋونكردنەۋەى ئەۋ
 مەترسىيانە جىنەھىشتۋەۋە كە لە شەيتان و تاقمەكەى و گومراكارىيانەۋە

دینه ریمان، بویه فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾ [فاطر:

[۶]

واته: «به‌راستی شه‌یتان دوژمنی ئیویه‌یه، ده‌ی که‌واته ئیوه‌ش به دوژمنی خوتانی بزنان.»

له جئیه‌کی تردا ده‌فهرمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [النور: ۲۱]

واته: «ئهی ئه‌وانهی باوه‌رتان هیناوه! به‌دوای هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتاندا مه‌رۆن، هه‌رکه‌س شوین هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان بکه‌ویت- دووچاری کاری ناپه‌سه‌ند ده‌بیت- چونکه به‌راستی شه‌یتان هه‌میشه فهران به کاری ناپه‌سه‌ند و قیزه‌ون ده‌کات.»

که‌واته هه‌رکه‌سیک شوینی بکه‌ویت له ده‌سته و تا‌ق‌می ئه‌وه که ده‌سته‌ی باتل و مایه‌پووچان ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ [المجادلة: ۱۹]

واته: «شه‌یتان به‌سه‌ریاندا زال بووه به‌جوړیک یادی خودای له‌بیر بردوونه‌ته‌وه، ئه‌وانه کو‌مه‌ل و تا‌ق‌می شه‌یتان، هو‌شیاربن که هه‌ر تا‌ق‌می شه‌یتان له دنیا و دوارۆژدا زیانمه‌ندن.»

هه‌رکه‌سی‌کیش به‌ره‌له‌ستی بکات و ته‌مای به‌ره‌حمه‌ت و میهری خودا و په‌زاهه‌ندی ئه‌و بیت، ئه‌وه له سه‌رفراز و په‌زاهه‌ند و پازیکراوان ده‌بیت.

هه‌ندیک که‌س خو‌یان له‌م مانا و مه‌به‌سته خوداییه بی‌تاگان، پاشان دین له‌باره‌ی هه‌ندیک ورده‌باسه‌کانی ناوییه‌وه ده‌پرسن به زمانی پرسیارکه‌ریکی په‌لپ‌گ‌ریش، بو‌ نمونه له‌باره‌ی هو‌کاری خو‌لقان‌دنی ئی‌بیلیسه‌وه ده‌پرسن، یان هو‌کاری بوونی زۆردار و سته‌مکاران و پرسیارگه‌لی تری له‌و چه‌شنه.

راستى شەشەم:

بوونى خوداى گەورە بە بەلگە گەلپكى زۆر و ھەمەجۆر و پۈيۈستكەر و
 بېراۋە سەلماۋە كە ھېچ يەك لە گومانە كان لە بەرانبەرياندا خۆ ناگرن و لە
 بالاي بەلگە بوونيشياندا ناگەنە ئاستيان، بەرمە بناي ئەمە؛ چاۋداخستن
 لەم بەلگەنە لەپېناۋ وردە گومانىكى ديارىكراۋ - ۋەك گومان لەبارەى بوونى
 شەر و نەھامەتى - لەراستيدا ھېچ نىيە جگە لە سەرخستنى لايەكى
 زۆر لاۋاز بەسەر لايەكى زۆر بەھيزدا و پېشخستنى لق بەسەر بنەرەتدا،
 خۆگىلكردنېشە لەو كەلپن و لاربيانەى لە گومانە كەدا ھەن بەرانبەر ئەو
 رپكى و تەواۋىيەى لە راستىيە بنەرەتتېيە كەدا ھەيە.

بانگه‌شهی سته‌ملیکراوی ئافرهت له ئیسلامدا

چهند پارچه فیدیویه‌کم بینویه به شیوه‌یه‌کی درامی سه‌رنج‌راکیش و کاریگهر ئاماده‌کرا بوون و وینای مینه‌یان وه‌ک سته‌ملیکراو و مافخوراویک نیشانده‌دا له سایه‌ی ئیسلامدا، دلنایام چه‌شنی ئهم په‌یامانه -که له‌پشت ئهم کاره هونه‌ریبانه‌وه‌ن- سه‌رکه‌توو بوون له که‌مه‌ندکی‌شکردنی برپیک له کچان و ئافره‌تانی ئیمان لاواز به‌ره‌و تاریکی‌یه‌کانی گومان و له‌و پشه‌وه بو ئیلحداد و نائابینی، زۆرجار گومانسازان له ده‌روازه‌ی پرسى ئافره‌ته‌وه دپنه ناوه‌وه و گومان ده‌خه‌نه سه‌ر ئیسلام؛ له‌م رپیه‌وه هه‌ولێ وروژاندنی هه‌ست و سوژی ئهو ئافره‌ته موسلمانانه ده‌دن که به‌دروستی له دینه‌که‌یان تینه‌گه‌یشتون و نه‌یانناسیوه، له‌راستیشدا ئهم گوتاره گومان‌ریزی‌یه‌یان له ناپاکی و ساخته‌کارییه‌ک زیاتر نییه، ئهم حه‌قیقه‌ته‌شمان کاتیک بو روونده‌بیته‌وه که بزانی ئهو لایه‌نانه چین، ئه‌وان گوپی خویانی لێ ده‌ئاخن له‌کاتی باسکردنی پرسى ئافرهت له ئیسلامدا.

لیره‌دا به چهند خالیک ئاماژه به‌و لایه‌نانه ده‌که‌م:

یه‌که‌م: پشتگو‌بخستنی ره‌هه‌نده‌کانی ریزلینراوی و پایه‌داری ئافرهت له ئیسلامدا

مه‌گه‌ر تا ئیستا له هه‌یچ‌کام له‌واتتان بیستوو ه‌باسی ئه‌وه بکات که خودای گه‌وره‌نموونه‌ی باوه‌ردارانی به دوو ئافرهت هه‌یناوه‌ته‌وه تا پیاوان و ئافره‌تان چاویان لێ بکه‌ن و پیشه‌نگییان لێوه هه‌رگرن؟

خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتٍ فِرْعَوْنَ

گوتی: پاشان کن؟ فرمووی: دایکت، پیاوه‌که دیسان گوتی: پاشان کن؟ فرمووی: دایکت، پیاوه‌که گوتی: پاشان کن؟ فرمووی: باوکت.»

خو ئه‌گهر به‌و لوژیکه ساویلکه‌یه روشتباین که کالفامه‌کان کاری پین ده‌کن، ده‌بوو بلّین: ئیسلام فه‌زلّی ئافره‌تی داوه به‌سه‌ر پیاودا! چونکه له‌م فرمووده‌یه‌دا دایک خراوه‌ته پپیش باوکه‌وه! یان تا ئیستا هیچ‌کام له‌و گومانسازانه هه‌لّوه‌سته‌یه‌کیان کردووه له‌سه‌ر باسی فه‌زلّ و گه‌وره‌یی چاکه‌کردن ده‌ره‌ق به‌ مپینه له ئیسلامدا؟

له ئه‌نه‌سی کورپی مالیکه‌وه (خودا لئی رازی بیت). گپ‌دراوه‌ته‌وه که پی‌خه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فرموویه‌تی: «مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ حَتَّى تَبْلُغَا، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَا -وَهُوَ وَصَمَّ أَصَابِعَهُ-»، واته: «هه‌رکه‌سپیک سه‌ره‌رشتی و په‌روه‌رده‌ی دوو کچ بکات تاوه‌کوو پپیده‌گهن، له‌ روژی زیندوو بوونه‌وه‌دا من و ئه‌و به‌م شیویه‌ پپیکه‌وه‌ین، -له‌وکاته‌دا په‌نجه‌کانی جووت کردن-.»

ئهم فرمووده‌یه له کاتیکدا گوترا که عه‌ره‌ب له‌دایکبوونی مپینه‌یان به‌ خراب و نه‌نگی له‌قه‌له‌مده‌دا، بۆیه یان به‌سه‌رشو‌رپیه‌وه ده‌یانه‌پشته‌وه یاخود زینده‌به‌چالپان ده‌کرد و له‌توپی خاکیان ده‌نا! پاشان مه‌گه‌ر موسلمان هیچ داوا و خواستیکی هه‌یه بالآتر بیت له‌وه‌ی له‌ روژی قیامه‌تدا له‌گه‌لّ پی‌خه‌مبه‌ر (ﷺ) بیت؟ ده‌ی پروانه چۆن چاکه‌کردن ده‌ره‌ق به‌ مپینه کراوه به‌ ریگیه‌ک بۆ گه‌یشتن به‌م پله‌یه! له‌کاتیکدا هیچ فرمووده‌یه‌ک نه‌هاتووه تا‌یه‌ته‌کرا‌بیت به‌ فه‌زلّ و پپیکه‌ی په‌روه‌رده‌کردنی نپینه -هپنده‌ی من ئاگادار بم-.

دووھم: گۆي كەپر كىردن لە باسى ئەو بارسووكى و ئاسانكارىيەى لەسەر ئافرەت ھەيە لە ژمارەيەك حوكمى شەرعىدا بەرانبەر ئەو سەختگىرىيەى لەسەر پياوان ھەيە

لە نمونەى ئەو ئاسانكارىيانە: بۆ ئافرەت دروستە زىر بېوشىت بەلام لەسەر پياوان ھەرامە. ياخود رېگە بە ئافرەت دراوھ كە ئاورىشم بېوشىت و لەسەر پياوان ھەرامكراوھ. ھەرۋەھا لەسەر پياو واجبە مال و سەرۋەت بەخەرجىدات بۆ ھاوسەرى و بەردەوام خەرجى بكىشىت ئەگەرچى ھاوسەرەكەى دەولەمەندىش بىت، بەلام لەسەر ئافرەت پىويست نىيە خەرجى ھاوسەرەكەى بكىشىت!

لەسەر پياو واجبە ئامادەى نويزى بەكۆمەل بىت لە مزگەوتدا -بەپىي بۆچوونى پەسەند لاي زانايانى فىقە- بەلام لەسەر ئافرەت واجب نىيە. جىھاد و تىكۆشان لەسەر پياوان واجبكراوھ چ بە واجبى كىفائى، يان واجبى عەينى -بەپىي دۆخەكە- بەلام لەسەر ئافرەتان واجبەكراوھ، لەگەل ئەوھى لە جىھاددا مروّف رەنگە سەرىشى تىدابخىت. ھەرۋەھا -لە شەرعىتى ئىسلامدا- سەرانە لە پياوانى ناموسلمان ۋەردەگىردىت بەلام لە ئافرەتان ۋەرنەگىرىت!

ئىبن قەيىم (رەھمەتى خوداى لى بىت). لە پەرتووكى (أحكام أهل الذمة) دا دەفەرموويت: "سەرانە لەسەر مندال و ئافرەت و شىت نىيە، ئەمە مەزھەبى ھەر چوار پىشەۋاكەى فىقە و شۆيىنكەوتووانىشيانە." ئىبن مونزىر دەفەرموويت: "نەمزانىيوھ زانايانى بىجگە لەوانىش راجىايان ھەبوويت لەم حوكمەدا." ھەرۋەھا ئىبن قودامەى مەقدىسى لە موغنىدا دەفەرموويت: "نەزانراوھ لەنىوان زاناياندا راجىايەك لەسەر ئەمە ھەبىت."^۱

(۱) أحكام أهل الذمة، لإبن القيم (۱/ ۱۴۹)، / المغني، لأبي محمد بن قدامة (۳۳۸/۹)، / الإجماع، لإبن المنذر (ص ۶۲).

سېئەم: خۇ وېلگىردن لەو شوپنەوارە نەرىنپىيە زۇرانەى دەرهنجامى ترازان لە رېساکانى شەرىعتى خودا بۇ ئافرەت پەيدا دەبن

بە چ تاوانىك سالانە بە نەشتەرگەرىيەكانى لەبارىردن ملىۋان كۆرپەلە لەناودەبرېن كە لە پەيوەندىيە ناشەرىيەكانەوۈە دوستبوون؟

لەكاتىكدا كە زۇرىنەى ئەم كۆرپەلانە گىانيان بەبەردا كراو، ئىتر بە چ تاوانىك دەكوژرېن؟

مەگەر ئەم كۆرپەلەيە مافى ژيانى نىيە؟ يان ئازادى تىركردنى ئارەزوو لەپېشتەرە؟

دەى ئەگەر چارەنووسى ئەم رۇحە پاك و بېگوناهانە ھەر كوژران و لەناوبردن بىت، كەوايە بۇچى ھەر لە بنەرەتەوۈە كارئاسانى بۇ ئەو پەيوەندىيانە دەكرېت كە دەبنە ھۇى دوستبوونيان؟

بەراستى ئازادىيەكى ساختە و درۆينەيە!

نمۋونەيەكى دىكە، رېگرى كردن لەو باوكەى دەيەوېت ئازادى كچەكەى سنووردار بكات كاتىك كچەكەى بە رېگەيەكى ھەلەدا دەروات و بەرەو لادان دەچىت، لەگەل ئەوۈشدا كە ئەم باوكە رەنگە نىكەى بىست سال ماندوۋىتى كېشايېت لە پەرورەدە و پېگەيانىدا، بە سەرەوت و مال و ھەولى بېوچان و كاتى ھەوانەوۈەى خۇى قوربانى دابىت لەپىناويدا، بەلام كاتىك كىزەكەى دەگاتە تافى لاوېتى، گرېمان -بە نمۋونە- برىارىدا پەيوەندى ناشەرى بېستىت، لەوكتەدا بەناوى مافى ئافرەتەوۈە دەبنە بەربەست لەبەردەم باوكەكەدا تا جلەوگىرى كچەكەى نەكات لە كارېك كە دوور نىيە ئابرووى كچەكەى لەكەدار بكات بەھۇى نغروبوونى لە گىژاۋىكدا كە نازانېت بەرەو چ تارىكاييەكى دەبات!

لیره‌دا ئه‌وان ریگری باوکه‌که له خراب به‌کاره‌یینانی نازادی له‌لایهن کچه‌که‌یه‌وه به‌سته‌م و زۆرداری له‌قه‌له‌مده‌ده‌ن، که‌چی هیچ‌ناهه‌قی و شوره‌یه‌یه‌ک نابینن له‌به‌ره‌سه‌سدانه‌به‌ر ریی باوکه‌که تا نه‌توانیت کچه‌که‌ی له‌م کاره‌هه‌لانه‌دووربخاته‌وه!

نموونه‌یه‌کی دیکه، ئه‌و دارووخان و سه‌ره‌ولێژبوونه‌وه‌یه‌ی -ده‌ره‌نجامی ده‌رچوون له‌یاسی خودایی- له‌فیتره‌تی مرۆفدا پرووده‌دات و وای لێ ده‌کات لادانی جنسی به‌هاوره‌گه‌زخوازی و ئاره‌زوویه‌کی سروشتی ناوبیات!

هه‌روه‌ها کاتی‌ک لاده‌ران له‌یاسای خودا کارناسانیان بۆ ریگه‌کانی به‌ستنی په‌یوه‌ندی ناشه‌ری کرد ده‌رگا‌کانی ناپاکی هاوسه‌رگیری خراپه‌سه‌ر پشت، له‌و پیه‌ و بنه‌چه‌کان تیکه‌له‌بوون! که‌م نین ئه‌و مندالانه‌ی که له‌په‌یوه‌ندی ناشه‌ریه‌یه‌وه‌دروسته‌بوون و باری گرانی به‌خێوکردن و په‌روه‌رده و خه‌رجیکه‌شانی‌شیا‌ن هه‌ر له‌سه‌ر شانی ئافره‌ته‌که به‌ته‌نیا ماوه‌ته‌وه‌؟

هه‌ر بۆیه‌ ده‌بینی ئه‌و ئافره‌تانه‌ ناچارده‌بن له‌هه‌ر بواری‌کدا کاربکه‌ن ته‌نیا بۆ به‌ده‌سته‌یینانی بژووییان، بۆ نموونه‌ وه‌زاره‌تی کاری ئه‌مریکا له‌م‌الپه‌ری فه‌رمی خۆیاندا ئاماریکیان ب‌لاوکردووه‌ته‌وه‌ که‌ نیشانی ده‌دات ریژه‌ی ۸۹٪ی ئه‌و کریکارانه‌ی له‌م‌الاندا وه‌ک خزمه‌تکار و پاککه‌روه‌ه کارده‌که‌ن له‌ ئافره‌تان!

چواره‌م: ئه‌وان حیکمه‌ته‌کانی خودای گه‌وره‌ له‌به‌رچاوناگرن له‌حوکم و یاسا‌کانی تاییه‌ت به‌ ئافره‌ت

وه‌ک هه‌لوێستیان له‌پرسی میرات و وته‌ی خودای گه‌وره ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ

حَظِّ الْاُنثٰی﴾ [النساء: ۱۱]

واته: «به‌شه‌میراتی نیرینه ئەندازه‌ی به‌شی دوو مئینه‌یه.»

که‌وا گومان ده‌به‌ن ئیسلام سته‌می له ئسافره‌ت کردوو به‌ پیدانی نیوه‌ی میراتی نیرینه، ئەم گومانه‌ش له‌چه‌ندین ڕووه‌وه به‌رپه‌رچه‌دریته‌وه، بۆ نموونه:

زانینی ئەوه‌ی که میرات چه‌ند حاله‌تیک‌ی هه‌یه، تییاندایه ئافره‌ت زیاتر له به‌شی پیاوی پیده‌دریته‌ت، تیشیاندایه هاوتای پیاوی پیده‌دریته‌ت، له هه‌ندیک باریشدا مئینه میرات ده‌بات و پیاو هه‌ر نایبات، له هه‌ندیکیشیاندا به‌شی ئەو که‌متر له به‌شی پیاو ده‌بیت، به‌لام گومانگسازان ئەمانه نازانن یان ده‌زانن و خۆیان له نه‌زانی ده‌ده‌ن!

زۆرجار ده‌بیستین که به لاقرتیوه ئەمه دووباره ده‌که‌نه‌وه ﴿لِلَّذَكَرِ مِثْلُ حِظِّ الْأُنثِيَّاتِ فَإِنَّ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ أُنثِيَّاتٍ فَلَهُنَّ نُسُكًا مَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلَا بَوْلَهُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾ [النساء: ۱۱]

واته: «بۆ هه‌ریه‌ک له دایک و باوک‌ی مردوو هه‌ک‌ش شه‌ش یه‌ک هه‌یه.»

که تیییدا یه‌کسانی له‌تیوان پیاو (باوک) و ئافره‌ت (دایک) ده‌کریته‌ت، هه‌چ کاتیکیش نه‌مانیبست باسی ئەو یه‌کسانییه بکه‌ن -له‌نیوان به‌شه‌میراتی پیاو و ئافره‌تدا- که له ئایه‌ته‌که‌ی دواتردا هاتوو، خودای گه‌وره له‌ویدا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الْوَرَثَةِ﴾ [النساء: ۱۲]

واته: «خۆ ئەگه‌ر پیاویک یان ئافره‌تیک مرد و نه‌ باوانی هه‌بوو نه‌ مندال، ته‌نیا براهه‌ک یان خوشکیکی له دایکه‌وه هه‌بوو بۆ هه‌ر یه‌کیک له‌وانه شه‌ش یه‌کی میراته‌که هه‌یه، به‌لام ئەگه‌ر برا و خوشکه دایکییه‌کان له یه‌کیک زیاتر بوون ئەوکاته هه‌موویان هاوبه‌شن له سییه‌کی میراته‌که‌دا به‌یه‌کسانی.»

مانای وایه: لیره‌دا پیاو و ئافره‌ت هاوبه‌شن به‌بِ هیچ زیاده پیدانئیک به‌یه‌کئیکیان.

هه‌روه‌ها نیرینه‌ئه‌گه‌ر له‌هه‌ندئیک باریشدا ئه‌ندازه‌ی دوو به‌شی مئینه‌بات، به‌لام‌ئه‌و له‌شه‌ردا فه‌رمانی پئی کراوه‌که له‌کاتی هاوسه‌رگیریدا ماره‌یی به‌مئینه‌بدات، هه‌روه‌ک فه‌رمانیشی پئی کراوه‌به‌درئیزیی ژیان‌ی و تا هاوسه‌ری بی‌ت خه‌رجی بکیشیت ئه‌گه‌رچی ئافره‌ته‌که‌دارا و ده‌وله‌مه‌ندیش بی‌ت، ئیتر دوا‌ی ئه‌مه‌ش پئی ره‌وا نابینریت به‌شه‌میراتی ئه‌و دوو‌هینده‌ی به‌شه‌میراتی ئافره‌ته‌که‌بی‌ت؟

پینجه‌م: چاویان له‌و دژیه‌کیانه‌داده‌خه‌ن که له‌نیوان بیروکه‌کانی ئه‌وان و واقیعدا هه‌یه

بۆ نمونه‌ ئه‌وان دژایه‌تی هاوسه‌رگیری شه‌رعییان ده‌کرد له‌گه‌ل ئه‌و کچانه‌ی که ئه‌وان به‌بچووک ناویانده‌بردن، به‌لام‌ده‌بینین ئاماره‌کان باس له‌پژیه‌یه‌کی گه‌وره‌ی دوو‌گیانی ناشه‌رعی ده‌که‌ن له‌تیو ئه‌م ته‌مه‌نه‌دا!

هه‌روه‌ها ئه‌وان زۆر به‌توندی دژی فره‌ژنی ده‌وه‌ستنه‌وه‌ و پرای ئه‌وه‌ی چه‌ندژنی هیچ زۆرلی‌کردنئیکی تیدا نییه‌، به‌لکوو ئه‌وه‌ هه‌ر خودی ئافره‌ته‌بریارده‌دات که ببیته‌هاوسه‌ری دوو‌م یاخود سئیه‌م، به‌لام‌ه‌ه‌ر ئه‌و پیاو و ئافره‌تانه‌خۆیان فره‌دۆستی ناشه‌رعی په‌یره‌وده‌که‌ن له‌ژیاناندا!

ئه‌وان بانگه‌شه‌ی ئازادی ئافره‌ت ده‌که‌ن له‌په‌یوه‌ندییه‌کانیدا که‌چی ئه‌و ئازادی و مافه‌ی لئ زه‌وت ده‌که‌ن کاتیک ده‌یه‌وی‌ت هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل پیاویکی هاوسه‌رداردا بکات!

شەشەم: ئەوان دیدگای خۆیان بە گونجاوتر و بەسوودتر دادەنن بۆ ئافرەت لە یاسا و بەرنامەى بەدیھینەرى بېھاتوتای

لەبەر ئەوەشە یەكسانی دەكەن لەگەڵ پیاو بە یەكسانییەكى رەها و لە ھەموو رۆوبەكەو، ئەمەش پێچەوانەى سروشتى پێكھاتەى ھەریەك لەوانەى، ھەلبەت لە بەرنامەى خودای گورەدا بنەما لە حوكم و ریساکاندا بریتیى لە یەكسانی نۆیان پیاو و ئافرەت، بەلام ئەمە یەكسانییەكى رەها نییە لە ھەموو شتیکدا، بەلكوو ھەندیک حوكم ھەن تابیەتن بە پیاوان، ھەرەك حوكمگەلیكیش ھەن تابیەتن بە ئافرەتان، {وَلَيْسَ الذَّكُورُ كَالْأُنثَىٰ} [آل عمران: ۳۶] واتە: «نیرینەش وەك مینە نییە.»

حەوتەم: ئەو داب و نەریتە ھەلانەى ستەمیان دەرھەق بە مینە تێدایە دەدەنە پال ئیسلام

بۆ نمونە: کاتیک سەرپەرشتیاری ئافرەتیک ناچاری دەكات بە ھاوسەرگیری كردن لەگەڵ كەسێك كە ئافرەتەكە نەیەوێت ھاوسەرگیری لەگەڵ بكات، ئەوان ئۆبالی ئەم كارە دەخەنە ملی ئیسلام، چونكە ئەوێ بەو كارە ھەستاوێ كەسێكى موسلمانە. راستییەكەشى ئەوێ، كە ئەم نەریتە لەو كارانەى كە ئیسلام رێگری لێ دەكات، وەك لە فەرمودەى سەحیحدا چەسپاوە لە پێخەمبەرەو (ﷺ) كە فەرمودیەتى: «لَا تُنْكِحُ الْأَيِّمَ حَتَّىٰ تُسْتَأْمَرَ، وَلَا تُنْكِحُ الْبِكْرَ حَتَّىٰ تُسْتَأْذَنَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ إِذْنُهَا؟ قَالَ: أَنْ تُسَكَّتَ»^۱. واتە: «ئافرەتى بۆوژن ماری نابردریت تا خۆى بریار نەدات، كچیش ماری نابردریت تا مۆلەت و رای وەرنەگیردیت گوتیان: ئەى پێخەمبەرى خودا، مۆلەتى چۆن لێ وەردەگیریت؟ فەرمودى: بێدەنگبوونی نیشانەى رازیبوونیەتى.»^۲

(۱) صحیح البخاری (۵۱۳۶)، صحیح مسلم (۱۴۱۹).

(۲) چیرۆكى ئەو ئافرەتھى باوكى بەزۆر بەشویدا

ئەمانە حەوت کەلین و کۆلەواریی بەردەوامن لە گوتاری ئەو
 گومانسازانە لە رپی پرسی ئافرهتەو گومان دەخەنە سەر ئیسلام، تەنیا
 ئەمانەش بەسن بۆ پەردە هەڵمألین لەسەر ئەو بەخراب کەلک وەرگرتن
 و بژارکارییە تانەدەران لە ئیسلام لەسەر بنەمای هەوا و ئارەزوویان
 ئەنجامی دەدەن.

ئازادی

ببگومان له شیرینترین ئەو وشانەیی بەر گوپی مرۆف دە‌که‌ون وشەیی «ئازادی»یە، هەست دە‌که‌یت پیتە‌کانی بۆنی ژیان، فراوانی، گە‌شانە‌وه و سەر‌ه‌تایە‌کی نوێیان لێ دیت. مرۆف چە‌ندە رقی لە‌وه دە‌بیتە‌وه لە‌لایەن مرۆفێکی چە‌شنی خۆیە‌وه کۆت و بە‌ند بکریت که هەر وه‌ک ئەم دە‌خوات و دە‌خواتە‌وه و دە‌ست بە‌ ئاو دە‌گە‌یە‌نیت، مە‌گەر چ شتیک له‌ خە‌لکی جیای دە‌کاتە‌وه تا دە‌ست بە‌سەر ئازادییە‌کانیاندا بگریت، تە‌نیا لە‌بەر پلە‌یە‌ک یاخود سەر‌وه‌تیک که پێی دراوه؟ چ جیا‌وازییە‌ک لە‌نیوان ئیمە و ئە‌ودا هە‌یه‌یه تا بە‌ ویستی خۆی یە‌کیک بێ‌دە‌نگ بکات و یە‌کیکی دیکە بە‌ند بکات؟

خۆ‌زاکردنی مرۆف بە‌سەر مرۆفدا چیرۆ‌کیکی لە‌میژینه‌یه و بە‌دریژایی سە‌ده و سەر‌دە‌مه‌کان و له‌ ولاته‌ جۆ‌ر‌به‌جۆ‌ره‌کان دووبارە‌بوو‌ه‌ته‌وه، کاتیکیش خ‌ودای گە‌وره پێ‌خە‌مبە‌رانی بۆ ئەم کۆ‌مه‌لگا مرۆ‌بییانه نارد، پە‌یامی ئە‌وان باشت‌ترین ئامراز بوو بۆ‌ رزگار‌بوون له‌ زالخ‌وازی مرۆف بە‌سەر مرۆ‌فە‌کاندا بە‌ره‌و ملکە‌چی هە‌مووان بۆ ئە‌و خ‌ودایە‌ی له‌ ناو و سی‌فە‌ته بە‌رزە‌کانی بریتییە‌ له: (الواحد والأحد، الفرد الصمد، الذی لم یلد ولم یولد) واتە: تاک و تە‌نیای بێ‌هاوتا، بێ‌هاوبە‌ش و جیی نیاز و بێ‌نیاز، هێچ کە‌سی لێ نە‌بوو و خۆشی له‌ کە‌س نە‌بوو.

بە‌لک‌وو پە‌یامی پێ‌خە‌مبە‌ران و اتا‌گە‌لێکی دیکە‌ی ئازادی بال‌تر لە‌م رزگار‌ییە‌شی له‌خۆ‌گرت‌وو، ئە‌ویش بە‌ رزگار‌کردنی مرۆف له‌ هەر بە‌ندایە‌تییه‌کی شار‌اوه که خۆی هە‌ستی پێ‌ ناکات، وه‌ک ملکە‌چ‌کردنی بۆ مال و سامان و پەرستی، یاخود بۆ‌ حە‌ز و ئارە‌زوو‌ه‌کانی.

وهک له پیغه‌مبه‌رمانه‌وه (ﷺ) به سه‌حیحی گئیردراوه‌ته‌وه که فرم‌وو‌یه‌تی: «تَعَسَ عَبْدُ الدِّينَارِ، تَعَسَ عَبْدُ الدَّرْهَمِ، تَعَسَ عَبْدُ الخَمِيصَةِ، تَعَسَ عَبْدُ الخَمِيلَةِ، تَعَسَ وانتكس وإذا شيك فلا انتقش»^۱

واته: «داوه‌شئ و له‌ناوچئ به‌نده‌ی دینار و دره‌م - مرؤقی پاره‌په‌رست و پوله‌کی که خه‌می ته‌نیا کوک‌ردنه‌وه‌ی پاره‌یه-، داوه‌شئ به‌نده‌ی جل و پو‌شاک‌ی خه‌تداری گرانه‌ها، داوه‌شئ به‌نده‌ی راخه‌ر و بالیفی نه‌رم - مرؤقی دل‌به‌ستوو به‌په‌رپو‌پالئ دونیا-، داوه‌شئ و به‌سه‌ر لووتیدا بکه‌و‌یت، ئە‌گه‌ر درک‌یک به‌پیدا چوو، به‌ مووک‌یشیش بو‌ی ده‌رنه‌یه‌ته‌وه.»

بو‌یه بانگه‌شه‌کان بو‌ ئازادی کاتیک ئە‌م واتایه‌ نادیده ده‌گرن، ئە‌وه له‌راستیدا بانگه‌لێک نین بو‌ ئازادییه‌کی بالائی ئابروومه‌ندانه، به‌لکو بو‌ ئازادییه‌کی رووک‌ه‌ش که له‌ هه‌ناویدا به‌ندایه‌تی و کو‌بلایه‌تییه‌کی مه‌ترسیدار هه‌یه بو‌ که‌س و شتان‌یک که شیاو‌ی به‌ندایه‌تی نین.

له‌راستیدا قسه‌کردن له‌باره‌ی ئازادی و ئە‌و مشتومره‌ی له‌سه‌ر باب‌ته‌که هه‌یه پ‌یویست به‌ شیک‌ردنه‌وه و ورد‌کردنه‌وه‌ی هه‌لومه‌رجه‌کانی ده‌کات به‌ر له‌ بریاردان به‌ حوکمه‌گه‌لێکی گشتی ره‌ها که راستیه‌کان له‌گه‌لیدا ونده‌بن، چونکه له‌ ئیستادا ده‌سته‌واژه‌ی ئازادی هه‌لگری چه‌ندین ره‌هه‌ندی هزری و میژوو‌یی خاوه‌ن سه‌نگ و قورساییه و چیتر ئە‌و ده‌رب‌رینه‌ ساده و سه‌ره‌سته نییه.

له‌ دیارترین ئە‌و هه‌لانه‌ش که زیان له‌ تیگه‌یشتنی مرؤف ده‌ده‌ن به‌کاره‌ینانی ئە‌و زاراوانه‌یه که هه‌لگری سه‌نگی میژوو‌یی و وابه‌سته‌ی راجیاییه‌ فیکرییه‌کانن، به‌ب‌ئ‌ روون‌کردنه‌وه‌یه‌ک که سنوره‌کانی ده‌رب‌خات و واتا دروسته‌کانی ده‌ست‌نیشان بکات.

(۱) صحیح البخاری (۲۸۸۷).

خه‌لکی له‌باره‌ی چه‌مکی ئازادییه‌وه دابه‌شبوون به‌سه‌ر گرۆه و رېبازگه‌لێکی جیا‌وا‌زدا، تیا‌یاندایه‌ لایه‌نی نکولێ و گومان‌کردن زاله‌ به‌سه‌ر تېروانینیدا بۆ چه‌مکه‌که، بۆیه‌ ده‌بینیت ئەم جووره‌یان خوێ له‌به‌کاره‌یتانی وشه‌که‌ش به‌دوو‌ر ده‌گریت؛ بگره‌ له‌وانه‌یه‌ نکوولێ هه‌ندی‌ک له‌ واتا دروسته‌کانی‌شی بکات و به‌ره‌ه‌لستی‌یان بکات، ته‌نانه‌ت ره‌نگه‌ له‌ پرێک له‌ گوتاره‌کانیدا -به‌ ناوی ئیسلامه‌وه- بناغه‌کاری‌ش بۆ هه‌ندی‌ک له‌ واتا‌کانی کۆیلا‌یه‌تی و ژێرده‌سته‌یی بکات بۆ مروّفگه‌لێک له‌ ده‌سه‌لاند‌ار و خاوه‌ن هه‌ژموونه‌کان به‌شپۆه‌یه‌ک که‌ خودای گه‌وره‌ پێی رازی نییه‌، ئەمانه‌ خوێان مه‌ترسین له‌سه‌ر ئیسلام.

کۆمه‌لێکی تری‌ش هه‌ن خوێان ئازاد و سه‌ربه‌ست نین له‌ به‌کاره‌یتانی چه‌مکی ئازادی، به‌لکوو دیل و وابه‌سته‌ی چه‌ند نموونه‌یه‌کی میژووبی و ته‌فسیرپێکی دیاری‌کراون بۆ ئازادی و هیچ راجیایی و ناکوکییه‌کی‌ش قه‌بوول ناکه‌ن له‌سه‌ری، له‌کاتی‌کدا ئەگه‌ر سه‌یری حه‌قیقه‌تی ئەم جووره‌یان بکه‌یت، ده‌بینیت بانگه‌واز بۆ جوورێک له‌ ئازادی ده‌که‌ن که‌ مروّف به‌ره‌و خراپه‌ و گه‌نده‌لکاری ده‌بات و پرێز و شکۆی لێ داده‌پرنیت و هه‌موو ئەو شتانه‌ی لێ داده‌مالیت که‌ له‌ ئازه‌ل جیای ده‌کاته‌وه، هه‌ر له‌ سایه‌ی ئەم نموونه‌ی ئازادیدا‌یه‌ که‌ داکوکی له‌ لادانی جنسی و داوینپێسی له‌ته‌ک ئازه‌لان و چه‌ندین به‌دکاری دیکه‌ ده‌کریت، هه‌روه‌ک په‌هه‌ندی خوپه‌رستی تیا‌ندا به‌شپۆه‌یه‌کی بیزراو زاله‌؛ ئەوه‌تا ده‌بینین له‌نیو ئەم نموونه‌دا هیچ مافی‌ک بۆ ئەو ملیۆنان کۆرپه‌له‌یه‌ نییه‌ که‌ گیان و مافی ژیا‌نیان لێ ده‌ستتیریت له‌پێناو ئازادی هه‌لگری کۆرپه‌له‌ له‌ تیرکردنی ئاره‌زووه‌کانی به‌ هه‌ر شپۆه‌یه‌ک حه‌زبکات.

هه‌لوپێستی دروست و دادگه‌رانه‌ش له‌مه‌ر پرسی ئازادی به‌ ناوه‌ندگیری ده‌بیت له‌نیوان هه‌لوپێستی ئەو دوو ده‌سته‌یه‌ی باسکران، به‌ کۆکردنه‌وه

له‌نیوان له‌خوگرتنی چه‌مکی نازادی -به‌واتا دروسته‌که‌ی- و سه‌رخستنی و بانگه‌واز بو کردنی و به‌رگری لی کردنی، له‌گه‌ل پاپه‌ندبوون به‌سنووره‌کانی خودای گه‌وره که له په‌رتووکه‌که‌یدا و له‌سه‌ر زمانی پیخه‌مبه‌ره‌که‌شی دایانوان، نه‌وکات گوزارشتی دروست بو سنووره‌کانی نازادی ده‌بیته‌به: «نازادی من له‌و جییه‌کو‌تایی دیته، که سنووره‌کانی خودا ده‌ستپیده‌کات.»

له‌لایه‌کی دیکه‌وه پی‌ویسته له‌باسی پانتایی نازادی له‌ئیسلامدا جیاوازی بکریته له‌نیوان نازادی بیروباوه‌پیک که که‌سه‌که له‌خویدا هه‌یه‌تی له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که له‌نیو خه‌لکدا رای ده‌گه‌یه‌نیت، چونکه ئیسلام بوونی بیباوه‌پان له‌خاکی خویدا قه‌بوول ده‌کات، وپرای مانه‌وه‌شیان له‌سه‌ر بیباوه‌پیه‌که‌یان به‌چهند مه‌رجیک، له‌وانه: رانه‌گه‌یاندنی تانه‌دان له‌ئایین و جارنه‌دانی ئاشکرای بیباوه‌ری.

کاتیکی جیاوازی له‌نیوان ئه‌م دوو په‌یه‌دا ناکریته، سه‌رلیتیکیچوون له‌م پرسه‌دا رووده‌دات؛ بویه ده‌بینیت که‌سانیک پیکه‌وه‌ژیانی بیباوه‌پان له‌گه‌ل موسلمانان له‌میژووی ئیسلامیدا ده‌که‌ن به‌به‌لگه له‌سه‌ر دروستی دانانی یاساگه‌لیک که بیباوه‌پان له‌گه‌ل موسلماناندا په‌کسان ده‌کات له‌رووی بانگه‌واز کردنیانه‌وه بو ئایینه‌که‌یان و ده‌ره‌نجامیش به‌گومانکردنی خه‌لک له‌ئیسلام، ئه‌مه‌ش هه‌له‌یه، چونکه بیباوه‌ری ئه‌وان له‌نیو خو‌یان و له‌ژینگه‌ی داخراوی خو‌یان شتیکه و راگه‌یاندن و بلا‌وکردنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی ئه‌وان باوه‌ریان پییه‌تی -و ئیسلام نکولی لی ده‌کات- شتیکی دیکه‌یه.

نموونه‌یه‌کی تری له‌م چه‌شنه، تیکه‌لکردن له‌نیوان ئه‌و نازادییه‌ی ئیسلام رپگه‌ی پی داوه بو پرسیارکردن له‌مه‌ر هه‌ر باب‌ه‌تیکی دین که لای مرؤف ئالۆزی تیدا دروسته‌بیته، له‌گه‌ل بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئه‌م پرسیار و -ئالۆزییه‌ تاکه‌که‌سییانه- له‌نیو خه‌لکدا و شیواندنی خاوپنی بیروباوه‌ری و دل‌نیایان.

و پینه‌ی یه‌که‌میان له ئیسلامدا رووبه‌ریکی زۆری ئازادی پیدراوه ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِمُتُؤْمِنٌ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لَّا يَظُنُّونَ﴾ ﴿البقرة: ۲۶۰﴾

واته: «به‌یاد به‌پینه‌کاتیکی که ئیبراهیم گوتی: ئە‌ی پەرە‌ردگارم نیشانم بده چۆن مردوو زیندوو ده‌که‌یته‌وه، خودا فەرمووی: مه‌گەر تۆ هه‌شتا بروات نه‌هه‌یناوه؟ ئیبراهیم گوتی: به‌ئێ باوه‌رم هه‌یه، به‌لام ئە‌مه‌وێت بیینم بۆ ئە‌وه‌ی به‌ته‌واوی د‌ن‌یابم.»

﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ [یونس: ۹۴] واته: «جا ئە‌گەر تۆ له‌ گومان‌دای له‌وه‌ی بۆمان دابه‌زاندوویت ئە‌وا پرسیار له‌وانه‌ بکه‌ که پێش تۆ په‌رتووکی ئاسمانی شاره‌زابوون و ده‌یخویننه‌وه.»

بۆیه‌ پێویسته‌ هه‌چ کاتیکی ده‌رگای پرسیار و مشتومر و گفتوگۆ به‌ رووی ئە‌وانه‌دا دانه‌خری‌ت که پرسیاریان لا دروستبووه‌ یاخود گومان و در‌دۆنگیه‌کیان هه‌یه، به‌لام گەر ئە‌م گومان و در‌دۆنگیه‌ بچ‌په‌ته‌ سه‌ر شیوه‌ی را‌گه‌یان‌دن و به‌وه‌پیدان و به‌گومان‌کردنی خه‌لک، ئە‌وه‌کات ئە‌مه‌ له‌و خراپه‌ و مونه‌کرانه‌یه‌ که به‌پێی شه‌رع پێویسته‌ رێگری لێ بکری‌ت.^۱

به‌هۆی کاریگه‌ری کلتوو‌رگه‌لی نائیسلامی‌شه‌وه‌ هه‌ندیکی وا گومان ده‌بن که ئازادی له‌ ئیسلامدا واته‌: وازه‌پان له‌ بیا‌وه‌ری و بیره‌ پووج و به‌تاله‌کان تا به‌بێ رێگری و به‌ره‌لستی بلا‌وبنه‌وه، ئە‌مانه‌ ئە‌وه‌مه‌موو هه‌لوێستانه‌یان له‌بیر چووه‌ته‌وه‌ که خودای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا باسی ده‌کات و به‌ره‌رچی ئە‌م بۆچوونه‌یان ده‌داته‌وه، له‌ نمونه‌ی ئە‌وه‌ هه‌لوێستانه‌ش: ئیبراهیم (سه‌لامی خودای لێ بی‌ت) به‌ته‌کانی شکاند به‌بێ ئاماده‌بوونی گه‌له‌که‌ی و به‌بێ ئە‌وه‌ی را‌وێژیشیان پێ بکات.

(۱) سابغات (ط. ۳، ص ۱۶۷) به‌ده‌ستکارییه‌وه.

موسا (سه‌لامی خودای لئ بیئت). کاتیک گه‌رایه‌وه لای گه‌له‌که‌ی و بینی گویره‌که‌یه‌کیان ده‌په‌رست که له زیړ و خشله‌کانیان دروستیان‌کردبوو، ده‌ستبه‌جئ هه‌لیگرت و سوتاندی و فرپی دایه‌ ناو ده‌ریا، هاوکات به سامری خاوه‌ن بیروکه و دروستکه‌ری بته‌که‌ی گوت: ﴿وَأَنْظُرْ إِلَىٰ إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا﴾ [طه: ۹۷]

واته: «سه‌یری خودا‌که‌شت بکه که به‌رده‌وام ده‌تپه‌رست و به‌لایه‌وه که‌وتبوویت، دلنیا‌به ده‌یسوتینین و خو‌له‌میشه‌که‌شی به ده‌ریادا په‌رژ و بل‌او ده‌که‌ینه‌وه.»

پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممه‌دیش (ﷺ) کاتیک چوو‌ه ناو مه‌ککه‌ ئه‌و روژه‌ی رزگاری کرد سپسه‌د و شه‌ست بت له ده‌وربه‌ری که‌عبه‌ هه‌بوون، هه‌رگیز چاوه‌رپی مؤله‌تی له قوره‌پیش نه‌کرد بو‌شکاندنیان، بته‌کانی شکاند به‌ده‌م و تنه‌وه‌ی ئایه‌تی: ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ [الإسراء: ۸۱] واته: «بلئ، تازه‌ حه‌ق و راستی هاتوو‌ه و باتل و ناحه‌قی رویشت و پووچه‌ل بوویه‌وه، به‌راستی ناحه‌ق و به‌تال هه‌ر تیا‌چوو‌ه.»^۱

نایین و عقل

چه شنی ئهو راجیایی و دابه شبوونهی له پرسى ئازادیدا هه بوو، به هه مان شیوه له هه لوپستیش له باره ی عقله وه خه لکی دابه ش بوون به سه ر دید و تیروانی نی جیاوازا دا.

دهسته یه ک له خه لکی به ترس و سه مینه وه وه مامه له له گه ل باس و خوا سی عقلدا ده کهن، ئه مان ته نانه ت هه ندپک و پنه ی به لگه کاری عه قلیی دروست و په سه ندیشیان خستووه ته نیو باز نه ی په خنه و گازنده کانیا نه وه، ئه وه ش به هو ی نقومبوونی زوریا نه وه له په خنه گرتن له «ئه هلی که لام» هاوکات له گه ل ده رک نه کردنیان به جیاوازییه ورده کانی نیوان حه ق و ناحه ق له پرسى عقل و نه قلدا.

دهسته یه کی دیکه ش فوو یان به وشه ی عقلدا کردووه و پاشان پریان کردووه له وینه گه لی هه وا و ئاره زوو و را و بوچوونی خراپ، شمشییری ئیره ابی فیکریش دژی هه رکه سیک به رزده که نه وه که له گه ل ئاره زوو و بوچوونه ناپه سه نده کانیا ن نا کوک بیت، به جوړیک ئه وه ی راجیا بیت له گه لیان به چه قبه ستوو و بیرته سک و دژه عقل تو مه تباری ده کهن.

له مانیش خراپتر دهسته یه کن که هه ر له بنه ره ته وه تانه یان له په یامی موحه ممه دی داوه و بیباوه ر بوون به قورئانی پیرو ز، چونکه گومانیا ن وایه ئایه ته کانی له گه ل راستیه نه گو په کانی عه قلی دروستدا تیکده گیرین، هه رگیز واش نییه، به لکوو تیکگیرانه که ته نیا له گه ل گومانگه لیکی بیسه روبه ر و له رزو کدایه که ئه مان به هه له شه یی و هه له تیگه بیشتوو یی بییشیان خستوون به سه ر ئایه ته کانی قورئاندا.

هه‌لویستی دروست و دادپه‌روه‌رانه له‌گه‌ل عه‌قلدا ناوه‌ندگربیه، به کۆکردنه‌وه له‌نیوان بوونی عه‌قل وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی زانیاری له‌گه‌ل ریزگرتن له‌سنووره‌کانی که ناتوانیت تییان په‌رینیت.

ئا لیره‌دا ئاماژه به هه‌ندی‌ک خال و یاسای گ‌رنگ ده‌ده‌م له‌باره‌ی پرسى عه‌قل و نه‌قله‌وه و له‌شپوه‌ی چه‌ند بر‌گه‌یه‌کدا باسیان ده‌که‌م:

قورئان خۆی په‌لوه‌پایه‌ی عه‌قلی به‌دیارخستوه و به‌لگه‌ عه‌قلیه‌کانی به‌کاره‌یناوه و به‌گۆره‌پانیکی گ‌رنگی داناون له‌ به‌لگه‌کاریدا، “هه‌روه‌ها ته‌نیا ئه‌و وشانه‌ی له‌ ره‌گه‌ وشه‌ی عه‌قله‌وه دروسته‌بن له‌ قورئاندا په‌نجا و نۆ جار هاتوون، هه‌مووشیان به‌واتای سه‌رکۆنه‌ی بیرنه‌کردنه‌وه و به‌گه‌ر نه‌خستنی عه‌قل، ئه‌مه سه‌ره‌رای ئاماژه‌دان به‌ هاوماناکانی، وه‌ک (الألباب والأحلام والحجر) و باسی کاره‌کانی عه‌قل؛ وه‌ک تیفکرین، یادخستنه‌وه، پامان، تپروانین، په‌ندوه‌رگرتن، تیکه‌یشتن و زانین) تفکر، تذکر، تدبر، نظر، اعتبار، فقه، و علم.”^۱

به‌لگه‌ عه‌قلیه‌کان دوو جۆرن: هه‌ندی‌کیان بر‌اوه و بئ چه‌ند و چوونن (قطعی) که هه‌موو خاوه‌ن عه‌قله‌کان کۆکن له‌سه‌ریان، هه‌ندی‌کیشیان گومانه‌لگ‌رن (ظنی)، به‌یه‌ک چاوه‌ماشاگردنی ئه‌م دووانه‌ش هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، چونکه پێچه‌وانه‌کردنی به‌لگه‌ عه‌قلیه‌ بر‌اوه‌کان لادان و سه‌فسه‌ته‌کارییه، به‌لام پێچه‌وانه‌کردنی به‌لگه‌ی عه‌قلی گومانه‌لگ‌ر بۆ به‌لگه‌یه‌کی له‌پیشتر مامه‌له‌یه‌کی دروسته و پێچه‌وانه‌ی عه‌قل نییه.

نموونه‌یه‌ک بۆ به‌لگه‌ی عه‌قلی بر‌اوه، ئه‌وه‌ی که «هه‌موو به‌دییه‌نراویک ده‌بیت به‌دییه‌نریکی هه‌بیت»، ئه‌مه پێویستییه‌کی عه‌قلی بئگومانه و هه‌یج که‌س لاری لپی نییه مه‌گه‌ر که‌سیکی له‌خۆبایی و خۆبه‌گه‌وره‌زان، هه‌ر

(۱) الأدلة العقلية النقلية، سعود العريفي (۲۸).

بهم به‌لگه‌یه‌ش به‌لگه‌ ده‌هینینه‌وه له‌سه‌ر پئویستی بوونی به‌دیپه‌ینه‌ریک بو ئهم بوونه، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ نه‌بوونه‌وه هاتووته بوون.

هه‌رگیز ناشگونجیته به‌لگه‌یه‌کی عه‌قلی پراوه له‌گه‌ل هه‌چ به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ی پراوه و بیگومان -عه‌قلی بیته یان هه‌والی یان هه‌ستپیکراو- ناووک بیته، هه‌ر به‌لگه‌یه‌کیش له‌گه‌ل به‌لگه‌ پراوه و بیگومانه‌کاندا تیکبگیریت یان به‌لگه‌یه‌کی گومانه‌لگه‌ر یان هه‌ر له‌ بنه‌رته‌دا راست نییه.

هه‌روه‌ها به‌لگه‌ نه‌قلیبه‌کانیش هه‌ندیکیان له‌رووی سه‌لمینراوییه‌وه گومانه‌لگه‌ر که پێیان ده‌گوتریت (ظنی الثبوت)، بهم پێیه ئه‌گه‌ر وای دابنێن تیکگیرانیک هه‌بوو له‌نیوان به‌لگه‌یه‌کی نه‌قلی له‌م جو‌ره و به‌لگه‌یه‌کی عه‌قلی پراوه (قه‌تعی) و تیکگیرانه‌که‌ش له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه بوو، ئه‌وکات به‌لگه‌ پراوه و بیگومانه‌که‌ پێشده‌خریت، به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه راسته -واته له‌ باری تیکگیرانی به‌لگه‌یه‌کی عه‌قلی گومانه‌لگه‌ر له‌گه‌ل به‌لگه‌یه‌کی نه‌قلی پراوه و بیگوماندا به‌دنیاییه‌وه به‌لگه‌ نه‌قلیبه‌که وه‌رده‌گیردیت-.

له‌گه‌ل بیره‌پنانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی که فه‌رمووده به‌کریکان (ئاحاد) تیاپاندایه پراوه و (قه‌تعی)یه و تیاپاندایه گومانه‌لگه‌ر (ظنی)، واته هه‌موویان گومانه‌لگه‌ر نین، ئه‌مه‌شم له‌ چه‌ندین رووه‌وه سه‌لماندوو له‌ هه‌ردوو په‌رتووکی (تثبیت حجية السنة)^۱ و (سابغات)^۲.

گرنگی جیاوازیکردن له‌نیوان سه‌رسامکه‌ران له‌ رووی عه‌قله‌وه له‌گه‌ل

(۱) تثبیت حجية السنة (لاپه‌ره ۸۲-۸۳).

(۲) سابغات، الطبعة الثالثة (لاپه‌ره ۱۳۷-۱۳۸).

(۳) هه‌ریه‌که له‌م دوو په‌رتووکه به‌کوردیکراون، یه‌که‌میان به‌ ناوینیشانی «به‌لگه‌یه‌تی فه‌رمووده» و دووه‌میان به‌ناوی «قه‌لغانه‌کان» به‌ شیوه‌زاری کرمانجی خواروو-سۆرانی، هه‌روه‌ها به‌ناوی «کومزری» به‌ شیوه‌زاری کرمانجی ژوووروو -وه‌رگێر-

ئه‌سته‌مه‌کانی عه‌قل، واته: جیاکردنه‌وه‌ی ئه‌و بابه‌تانه‌ی عه‌قل به‌دووریان ده‌گریت و سه‌ری مرۆف لییان سوورده‌مینیت له‌گه‌ل ئه‌و بابه‌تانه‌ی که له‌رووی عه‌قله‌وه‌ ناشیت راستین. چونکه شه‌ریعت ده‌گونجیت شتیکی به‌ینیت که عه‌قل سه‌راسیمه‌ بکات، به‌لام هه‌رگیز شتیکی ناهینیت که له‌پێودانگی عه‌قلدا ئه‌سته‌م بی‌ت یان دژیه‌کی له‌گه‌ل عه‌قلدا بی‌ت!

ئین ته‌یمیه (ره‌حه‌ته‌ی خودای لئ بی‌ت). له‌ په‌رتووکی (الجواب الصحیح) دا ده‌فه‌رموویت: «یجب الفرق بین ما یعلم العقل بطلانه و امتناعه، و بین ما یعجز العقل عن تصوره و معرفته : فالأول من مُحالات العقول، والثاني : من محارات العقول، والرّسل یخبرون بالثاني»^۱

واته: «پێویسته جیاوازی بکریت له‌نیوان ئه‌و شتانه‌ی که عه‌قل ده‌زانیت پووچ و ناراستن له‌گه‌ل ئه‌و شتانه‌ی که عه‌قل ده‌سته‌وسانه له‌بیرلیکردنه‌وه و زانینیان، چونکه یه‌که‌میان له‌ ئه‌سته‌مه‌کانی عه‌قلن و دووه‌میان له‌ سه‌راسامکه‌رانی عه‌قلن، پێغه‌مبه‌رانیش هه‌وال له‌ جو‌ری دووه‌میان ده‌ده‌ن.» هه‌ر له‌ هه‌مان په‌رتووکا ده‌فه‌رموویت: «الأنبياء علیهم السلام قد یخبرون بما یعجز العقل عن معرفته، لا بما یعلم العقل بطلانه، فیخبرون بمحارات العقول لا بمحالات العقول»^۲. واته: «پێغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خودایان لئ بی‌ت). ده‌شیت هه‌وال له‌بارهی شتانیکه‌وه‌ بده‌ن که عه‌قل له‌ ئاست زانینیاندا ده‌سته‌وسانه، نه‌ک شتانیکی که عه‌قل ده‌زانیت ناراستن، واته هه‌وال له‌مه‌ر سه‌راسامکه‌رانی عه‌قل ده‌ده‌ن نه‌ک ئه‌سته‌مه‌کانی عه‌قل.»^۳

(۱) الجواب الصحیح لمن بدل دین المسیح، ابن تیمیة (۳۹۱/۴).

(۲) سه‌رچاوه‌ی پێشوو (۴۰۰/۴)

(۳) سابغات (لایه‌ره ۱۶۰-۱۶۱) بو‌ خالی سێیه‌م سوودی لئ بینراوه.

ئەو دەق و بەلگە شەرعىيەنەى كە لەبارەيانەو دەگوترىت: پېچەوانەى
 عەقلن و لەگەلدا تىككەگىرىن، لەدواى پەيگىرى و بەدواداچوونيان
 دەردەكەوېت كە بەو شىۋەيە نين، لەپراستىدا ئەوانەى ھىندە باسى ئەو
 تىككىرەنە دەكەن ھىچ لىكۆلېنەو ۋە پىشكىنېك ناكەن بۆ پرووكانى
 كۆكردنەو ۋە تەبايى كە دەكرىت لەنىوانياندا ھەبىت، لەكاتىكدا زانايانى
 لىكۆلەر ۋە موھەقىق لە زانستى (أصول الفقه) ۋە زانستى فەرمودە
 گرنگىيەكى زۆريان داو ۋە كۆلېنەو لە پىرسى ناكۆكى ۋە تىككىران لەم
 بواردە ۋە تا ئەو پەرى بايەخيان پى داو، چەندىن ھەنگاۋى تۆكمە ۋە
 رېكخراۋىشيان خستوۋەتە پروو بۆ مامەلەكردن لەتەك ئەو بەلگانەى
 گومانى تىككىرەنە دەكرىت لە گەل عەقلدا، ھىچ كات لەسەر ئەو
 بنەمايە مامەلەيان نەكردوۋە كە بشىت شەرىخودا ناتەبايى ھەبىت
 لەگەل ئەو ۋە بەلگە عەقلىيە راستەكان پىۋىستى دەكەن، بەلكوۋ لەسەر
 بنەمايە تىككەگىرانى نىوان بەلگە راستەكان لە ھەر جۆرىك بن؛ ھەوالى
 يان عەقلى يان ھەستىپىكراۋ.

لە گەورەترىن ھۆكارەكانى ھەلەتتىگەيشتن لەو بەلگە ۋە حوكمە
 شەرعىيەنەى بانگەشەى تىككىرەنە دەكرىت لەگەل عەقلدا ئەو ۋە يە
 كە كەسەكە تىگەيشتى تاكەكەسى خۆى بە پىۋەر دادەنېت بۆ عەقل،
 ھەرچى ئەو قەبولى كىرد ئەو لەگەل عەقل تەبايە ۋە ھەرچىش ئەو رەتى
 كىردەو ئەو دىزى عەقلە، ئەمەش پاساۋىكى نارۋاىيە، چونكە چەندىن
 ھۆكار ھەيە ۋە لە مېشك ۋە بىرى مەۋف دەكەن شىتېك رەت بىكاتەو،
 لەوانە سىروشتى گەشەكردن ۋە پىكھاتنى، رادەى فراۋانى زانبارىيەكان تىيدا،
 دەستمايەى ئەزمونى كەسەكە خۆى ۋە ھۆكارگەلېكى تىش. كەواتە؛
 كارېكى نەشياۋە پەلەبىكرىت لە بانگەشەى تىككىران لەگەل عەقل،
 چونكە لەوانەيە ھۆكارى رەتكىردنەو ۋە بۆ سىروشتى تايبەت بە كەسى
 نىكولېكار بگەپتەو ۋە لەسەر ھەموو خاۋەن عەقلان نەگشتىنېت.

گومان خستنه‌سەر ئیسلام به‌هۆی به‌جیماوی موسلمانان

زۆرپک له بیدینان و گومانکاران له ئیسلام به‌رده‌وام ئەم پرسیارگه‌له چه‌ندباره ده‌که‌نه‌وه، بۆچی جیهانی ئیسلامی له دواوه‌ی جیهانی رۆژئاوا و ده‌وله‌ته‌ بیئایینه‌کان ده‌ژی له‌ پرووی پیشه‌سازی و ته‌که‌نه‌لۆژیا و سه‌ربازییه‌وه؟ ئایا ئەمه‌ به‌لگه‌ نییه‌ له‌سه‌ر ناراستی ئیسلام؟ بۆچی هینده‌ کوشتر له‌ناو موسلماناندا رووده‌دات له‌کاتی‌کدا مولحید و بیدینه‌کان به‌ ئاشتی ده‌ژین؟

کاتی‌ک له‌م پرسیارانه‌ و ئەو بپیارانه‌ی له‌سه‌ریان بنیات‌ده‌نرین راده‌مئین بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌ برپکی به‌رچاو له‌ هه‌له‌کاری و خراپ پێوه‌رییان تیدایه‌، هه‌روه‌ک ئەندازه‌یه‌کی زۆر له‌ دژه‌ پرسیار له‌گه‌ڵ خۆیاندا دینن که‌ بارلاری و ناله‌باری هه‌لۆپستی پرسیارکه‌ران ده‌رده‌خه‌ن نه‌ک پرسیارلی‌کراوان، لیره‌دا له‌شیوه‌ی چه‌ند خالێ‌کدا ئاماژه‌ به‌مه‌ ده‌ده‌م:

یه‌که‌م: کیشه‌ی گشتان‌دن، واته‌ ئەم گومانکارانه‌ دین هه‌له‌یه‌ک که‌ تاکیکی موسلمان یان کۆمه‌لێکی موسلمان تیی ده‌که‌وێت له‌سه‌ر کۆی موسلمانان ده‌گشتینن تا هه‌مووی بلکینن به‌ ئیسلامه‌وه، ئەگه‌رچی موسلمانان به‌ شه‌و و رۆژ به‌ریبوونی خۆیان له‌و کارانه‌ نیشانبه‌دن.

دووهم: له‌ گه‌وره‌ترین تاوانه‌کانی کوشتر که‌ له‌ سه‌رده‌می نوێدا ده‌ره‌ه‌ق به‌ مروفایه‌تی ئەنجام‌دراوه‌ له‌ جه‌نگی جیهانی دووه‌مدا بوو، که‌ ژماره‌ی قوربانیانی گه‌یشته‌ زیاتر له‌ په‌نجا ملیۆن کوشراو، لایه‌نه‌کانی جه‌نگیش تیدا ته‌نیا بیئایین و سیکۆلار و نه‌سه‌رانییه‌کان بوون، هه‌مان ئەو ئاراستانه‌ی که‌ ئیستا که‌ شوینکه‌وتووایان گومان له‌سه‌ر ئیسلام ده‌روورژین، که‌واته‌ هه‌ر به‌پێی ئەم لۆژیکه‌ ئیمه‌ش ده‌توانین هه‌مان ئەو

گومانەيان لەسەر بوروزېنېن، خۆ ئەگەر تاوانەكانى رېژىمى كۆمۇنىستى ۋەك بەلگەيەك ۋەربىگرېن لەسەر تاوانكارى مولحيدان تەنيا ئەۋە بەسە بۆ بىنكۆلكردى بىر ۋ بانگەشەيان بە ھەمان ئەۋ رېگايەى خۇيان ھەۋلدەدەن گومانى پى لەسەر ئىسلام دروستبەكەن، ئەگەرېش دەلېن: كۆمۇنىستەكان نوپنەرايەتى بېدېنان ناكەن، ئىمەش بېيان دەلېن: بە ھەمان شېۋە ھەموو موسلمانىك نوپنەرايەتى ئىسلام ناكات.

سېيەم: لە گەۋرەترىن ھۆكارەكانى پېشىلكردى مافەكانى مروڤ لە سەردەمى نوپدا ئەۋ ھەلمەتە داگىركارىيە بوو كە فەرەنسا ۋ بەرىتانىا ئەنجامياندا لەسەر جىھانى عەرەبى ۋ جىھانى ئىسلامى بەگشتى، ئەم ھەلمەتانەش لەۋ سەردەمەدا نەبوون كە بە سەدە تارىكەكانى ئەۋروپا دەناسرېن، بەلكو لەدۋاى سەردەمى رۆشنگەرى ۋ ئازادى ۋ مافى مروڤ بوون، كەۋاتە با نمونەى ئەم داگىركارىيە بەس بن بۆ كەۋتنى لاف ۋ بىرى رۆشنگەرى ۋ ئازادىيە رۆژئاۋاييەكان!

چۈارەم: ئىمە باۋەرمان ۋايە كە پارېزراۋى لە ھەلە بۆ ھىچ كەسېك نىيە لەدۋاى پېغەمبەران، باۋەرېشمان ۋايە كە موسلمانان لە ئاستى تېگەپىشتىيان بۆ ئايىنەكەيان ۋ دەستگرتىيان پېيەۋە چوونىەك نىن، بۆيە ھەر كارېك كە تاكېكى موسلمان يان كۆمەلېكى موسلمان ئەنجامى دەدات شىيانى لېۋەرگرتن ياخود رەتكردنەۋەى ھەيە بەپىي ئەندازەى كۆكبۋونى كارەكەى لەگەل قورئان ۋ سوننەت ۋ كۆپاى زانايانى ئىسلام، لەبەرئەۋەى داۋەرى تېگەپىشتن لە ئىسلام نابرىتەۋە بۆلاى ھەلسوكەۋتى تاكەكان بەلكو تەنيا بۆلاى دەقە بنەرەتپىيەكانى ۋ بۆ مامەلەى كۆى شوپنكەۋتۋوانى ئايىنەكە، بە ھەمان شېۋە مەرج نىيە ھەر كەسېك خۆى بە موسلمان دانا نىيەتپاك ۋ نىيازباش بېت بۆ ئەم دىنە، چونكە كەسانىك ھەن بە رووكەش خۇيان دەدەنە پال ئىسلام بەلام لەراستىدا دژايەتى دەكەن، ھەرۋەك خۇداى گەۋرە لە زۆرېك لە ئايەتەكانى پەرتۋوكە بەرز

و به‌شکۆکه‌یدا سیفه‌تی دوورووانی باسکردوو، باسی ئه‌وه‌شی کردوو که دلسۆزی و پشتگیری ئه‌وان ههر رووه و دوزمانی ئه‌م ئایینه ئه‌گه‌رچی به رواله‌ت له‌گه‌ل موسلمانانیش بن.

بۆیه کاتیک ده‌مانه‌وێت راستیه‌تی ئیسلام بینین، ده‌بیت بگه‌رپینه‌وه بۆ سه‌رچاوه بنه‌ره‌تیه‌کانی: په‌رتووکی خودا و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، که نمونه‌ی ته‌واوی به‌رجه‌سته‌کردنی ئیسلامه- وه‌ک دایکمان عائشه (خودا لێی رازی بیت) له‌باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموویت: «**كَانَ خُلُقَهُ الْقُرْآنُ**»^۱ واته: «ره‌وشت و ئاکاری ئه‌و قورئان بوو.»

شایه‌تی و به‌لگه‌کانی میژوووش پیمان ده‌لێن که به ئه‌ندازه‌ی نزیکبوونه‌وه‌ی موسلمانان له‌ دینه‌که‌یان و ده‌ستگرتنیان به‌ رێساکانی خودای بالاده‌ست له‌ بوونه‌وه‌ردا سه‌ربه‌رزی و شکۆمه‌ندی له‌ دنیادا به‌ده‌سته‌ده‌ین و قسه‌ی گوێ بۆگه‌راو و ریزلیگه‌راویان ده‌بیت تیایدا.

پینجه‌م: پێشکه‌وتنی رۆژئاوا له‌ رووی شارستانییه‌تی و ماددییه‌وه له‌مه‌ سه‌رده‌مه‌دا به‌هۆی ده‌ستگرتنیانه‌وه‌یه به‌ رێسا و هۆکاره‌کانی پێشکه‌وتنی ماددی که خودای گه‌وره به‌ دادگه‌ری بۆ هه‌موو دروستکراوه‌کانی داناوه، چونکه ئیمه باوه‌رمان وایه خودای گه‌وره یاسا و سونه‌تگه‌لێکی له‌ بووندا داناوه، که بێگومان هه‌رکه‌سه‌یک ده‌ستیان پێ بگریت و کاریان پێ بکات به‌ره‌مه‌که‌یان ده‌چنیته‌وه، ئه‌گه‌رچی بێباوه‌رێکی ده‌رچوو له‌ فه‌رمانی خودای گه‌وره‌ش بیت، له‌به‌رئه‌وه‌ی خودای گه‌وره به ئه‌ندازه‌ی کۆشش و لێپران به ههر مرۆفێک ده‌به‌خشیت.

شه‌شه‌م: هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه پێوه‌ری سه‌رکه‌وتن و پێشکه‌وتن ته‌نیا به‌رپه‌تیه‌وه بۆ لایه‌نی ماددی، چونکه تروپکی پێشکه‌وتن له‌ جیهانی مادده‌دا،

(۱) مسند أحمد (۲/۴۶۰) واللفظ له، وصحیح مسلم (۷/۴۶).

تەنيا بەدېھىنانى خۇشگوزەرانى مەرۋفە لەم دونىايەدا، ئەمەش ئەو ئامانجە نىيە كە خودا لەپىناۋىدا مەرۋفى خولقاندوۋە، تەنيا كەسكىش ئەم راستىيە دەفامىت كە لە بەلگەكانى ئيمان و راستىتى ئىسلام رابمىنىت- لە سەرەتاي ئەم پەرتووكەدا ئاماژەمان بەو بەلگانە دا- ، بۆيە ئەم پېشكەۋتنە ماددىيە بەبى بەدېھىنانى ئامانجە مەزنەكە (كە بەندايەتى و پەرستشە بۆ خوداي گەورە و بى ھاۋتا و گوپرايەلى فەرمانەكانىيەتى) ھىچ بەھايەكى نىيە، بەلكو ئەوە خۆى دەبىتە يەككىك لە ھۆكارەكانى لەخۇبايى بوونى مەرۋف و زۆردارى و سەرکەشى.

حەۋتەم: ئەۋەى دەدرىتە پال مۇسلمانان لە بەجىماۋى و دواكەتوۋىيى و شەپ و كوشتار، چەند ھۆكارىكى ھەيە، لەۋانە نەبوونى ويست و ئىرادەى راستگۆيانەى گرېدراۋ لەگەل كارى ھۆشيارانە لاي زۆرىك لە مۇسلمانان بۆ ھەستانەۋەى ئوممەت، ھۆكارگەلېكى دىكەش كە بە ئاشكرا ياخود نەپنى دەستى دەرەۋەى مۇسلمانانى تېدايە، بېگومان پىرسى ۋلا تېكى ۋەك سورياش لەم دواييانەدا بەلگەيەكى بەرچاۋە بۆ ئەمە، كە ھەردوۋ ھۆكارەكەى پېكەۋە تېدا كۆبوونەۋە، لە لايەنى ناخۇبىيەۋە دوۋبەرەكى و دەستگرتن بە بۆچوون و پلەۋپايە ھۆكارى دەرەنگىستنى سەرکەۋتن و سەقامگىرىن، لە لايەنى دەرەكىشەۋە دەستۋەردانى ۋلاتانى ۋەك روسيا و ئەۋانى تىرىش زۆرتىن كارىگەرى ھەبوۋە لەسەر درېژەدان بە نەھامەتى و كارەساتەكان، مەگەر چەندىن جار تاۋانەكانىانمان نەبىنى و تا ئىستاش دەبىنىن لە بۆردومانى مال و نانەۋاخانە و بازار و دانىشتۋان و خەلكى بېتاۋان بە شىۋەيەكى ۋەحشىگەرانە، ئەۋ تاۋانانە لەكوپۋە سەرچاۋەيان گرت؟ مەگەر لە ئىسلامەۋە بوون؟

ئەگەر بۋارى زياترمان ھەبوۋايە لە چەند روۋيەكى تىرىشەۋە ۋەلامى ئەم گومانەم دەدەيەۋە، بەلام دەخۋازم ئەۋەى باسكرا بەس بېت.

ناوهرۆک

- پیشه کی 0
 گرفتى هه لېږاردنى ناو نیشان: 6
 له وښه وه بو په ټووک: ۷

به شى په کم

- به لگه کانی راستیتى بنه ما کانی ئیسلام ۹
 سه لماندى بوونى خودای بیهاوتا ۱۰
 ئامانجى بوون ۱۶
 سه لماندى پیغه مبه رتى موحه ممه د و راستیه تى قورئان ۲۵
 هه و آل له باره ی نادیره کان (غه بییات): ۳۱
 له نیوان راستگوترینى راستگویان و درۆزترینى درۆزان ۳۸
 جوانیه کانی ئیسلام ۴۷
 پیگه ی به ها په وشتى و ئاکارییه کان له ئیسلامدا ۴۸

به شى دوهم

- سه چاوه کانی وه گرگرتنى شه ریعت و هه لویست له باره یانه وه ۵۹
 ملکه چى بو فه رمانى خودا و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) (قورئان و سوننه ت) 6۱
 به لگه یه تى سوننه تى پیغه مبه ر (ﷺ) 6۸
 به لگه کانی نیو سوننه ت: ۷۰
 به لگه کانی هه لویست و کارى ها وه لآن له سه ر به لگه یه تى سوننه ت: ۷۳
 به لگه کانی کوږای زانایان له سه ر به لگه یه تى سوننه ت: ۷۷
 پیگه ی سوننه ت له یاسادانان و ته شه ریعی ئیسلامیدا: ۷۹

- ۸۳ ..... فەرموودەناسان چۆن بېرىرى راستىتى فەرموودەيەك دەدەن؟
- ۸۳ ..... مەرجى يەكەم: سەرراستى و راسالى گېرەووەكان
- ۸۵ ..... مەرجى دوووم: تۆكمەيى يادگە و تواناي لەبەرکردن
- ۸۶ ..... مەرجى سېيەم: پەيوەستى رشتەي گېرەووەكان
- ۸۷ ..... مەرجى چوارەم: بېوھيى لە ريزپەرى
- ۸۸ ..... مەرجى پېنجەم: بېوھيى لە عەيىدارى
- ۹۰ ..... زانستى بليمەتەكان
- ۱۰۲ ..... بەلگەيەتى كۆرا (ئىجماع)

بەشى سېيەم

- ۱۱۳ ..... تېگەيشتن لە ئىسلام
- ۱۱۴ ..... ئايىن بە تېگەيشتنى كى؟
- ۱۱۸ ..... تېگەيشتنى دروست:
- ۱۲۱ ..... لە نېوان دەقەكانى شەرىعت و ئامانجەكانياندا
- ۱۲۴ ..... بۆچى زانايان راجيا دەبن؟
- ۱۲۷ ..... ھۆكارەكانى راجيايى لە نېو زاناياندا:
- ۱۲۷ ..... يەكەم: نەگەيشتنى دەقە شەرىعيەكە بە زاناکە
- ۱۲۸ ..... دوووم: جياوازي لە تېگەيشتن بۆ بەلگەكە
- ۱۲۹ ..... سېيەم: گومانى بوونى بەلگەيەكى بەرھەلستكار
- ۱۳۰ ..... ئايا راجيايى رەحمەتە؟
- ۱۳۳ ..... راستى (حەقىقەت) لى كىيە؟

بەشى چوارەم

- ۱۴۱ ..... ئەو پرسانەي مشتومريان لەسەر دەگوزەرپت
- ۱۴۳ ..... حىكمەت لە بوونى شەر و نەھامەتى
- ۱۵۲ ..... بانگەشەي ستەملىكراوى ئافرەت لە ئىسلامدا

- ۱۶۲ ..... ئازادى.
- ۱۶۸ ..... ئايىن و عەقلى.
- ۱۷۳ ..... گومان خىستىنەسەر ئىسلام بەھۆى بەجىماۋى موسلمانان.

لەم پەرتوۋكەدا كۆمەتېك پىرسى گىرىگ و ھەستىيار خراۋەتە بەر باس و لىتكوژىنەۋە، لەوانە:

- بەلگەكانى بوونى خوداى بېھاۋتا - بەلگەكانى پىغەمبەرىيەتى موحەممەد (ﷺ) و راستىيەتى قورئان - ئامانچى بوون - حىكەمەت لە بوونى شەر و نەھامەتى - جوانىيەكانى ئىسلام - ملكەچى بۇ فرمانى خودا و پىغەمبەرەكەى (ﷺ) - بەلگەيەتتى سوننەت - بەلگەيەتتى لىجماع - ئايىن بە تىگەپىشتى كىن؟ - لەنتوان دەقەكانى شەرىعەت و ئامانچەكانىاندا - بۇچى زانايان راجىيا دەبن؟ - ھەقىقەت لەلای كىيە؟ - بانگەشەى ستملىنكراۋىي ئافرەت لە ئىسلامدا - ئايىن و ئازادى - ئايىن و عەقل

ئەمانە و چەندىن بابەتى ھەستىيارى تر، لەم پەرتوۋكەدا گىفتوگۇي لەسەر گراۋە، ئەم پەرتوۋكە بەرچاۋروونى بە خوئىنەر دەدات لەسەر شىۋازى مامەلەى دروست لەگەل پىرسى گەراندىنەۋەى دىئىيى و چەسپاندىنى بنەماكان.

